Drizzt Efsanesi 2. Kitap

Unutulmuş Diyarlar

R. A. SALVATORE

SÜRGÜN

SÜRGÜN

KARA ELF ÜÇLEMESİ

2. KİTAP

R A SALVATORE

Sürüm: 0.1

Eylül 2001

Arkabahçe Yayıncılık

Katalog Bilgisi:

ISBN: 975-85180-7-0

BAŞLIK: Sürgün

ALTBAŞLIK: Kara Elf Üçlemesi

ALTBAŞLIK: 2. Kitap

ALTBAŞLIK: Unutulmuş Diyarlar

YAZAR: Salvatore, R. A.

BARKOD: 9799758518073

SAYFA: 300

FİYAT: 12.000.000 TL

YAYINEVİ: Arkabahçe Yayıncılık

YER: İstanbul

YIL: 2001

AY: Eylül

FİZİKİ: 13,5 x 19,5 cm., Karton Kapak

ÇEVİREN: Erkan, Boğaç

KAPAK: Easley, Jeff

KONU: Edebiyat, Dünya Edebiyatı, Fantazi, Bilimkurgu

Giriş

Canavar, pullu sekiz bacağı ile zaman zaman taşı çizerek, Karanlıkaltı'nın sessiz dehlizleri boyunca ağır aksak ilerledi. Yankılanan kendi gürültüsünden irkilmiyor, çıkardığı sesten ürkmüyordu. Bir başka avcının saldırısını bekleyip, gizlenmek için telaş da etmiyordu. Karanlıkaltı'nın tehlikeleri içinde bile, bu yaratık güvenlik içinde olduğu duygusundan başka duygu bilmezdi; kim olursa olsun, her düşmanı alt etme becerisinden emindi. Soluğu öldürücü zehrin berbat kokusunu yayıyor, pençelerinin keskin uçları sert kayada derin oyuklar açıyordu. Uğursuz çenesinde sıralanmış mızrağa benzer dizi dizi dişler, en kalın deriyi bile parçalayabilirdi. Ancak en beteri canavarın bakışıydı; baktığı her canlı varlığı katışıksız taşa dönüştürebilen bir basilisk bakışı.*

**** Basilisk: Nefes ve bakışında öldürme gücü olan ejderha.***

Bu dev gibi ve korkunç yaratık, türünün en irilerindendi. Korku nedir bilmezdi.

Avcı, aynı gün daha erken saatlerde de yaptığı gibi, basiliskin geçişini izledi. Sekiz ayaklı canavar, burada, avcının arazisine giren davetsiz bir konuktu. Avcı, basiliskin zehirli soluğu ile rothelarından-sofrasının bereketini arttıran küçük, sığır benzeri yaratıklarından-pek çoğunu öldürdüğüne tanık olmuştu ve sürünün geri kalanı ise sonsuz dehlizlerden aşağı körlemesine, belki de asla dönmemecesine kaçışmışlardı.

Avcı öfkeliydi.

Şimdi canavarın dar geçitten, tam da avcının tahmin ettiği yoldan, ağır adımlarla ilerleyişini izliyordu. Silahlarını kınlarından çekti ve her zaman olduğu gibi, kusursuz dengelerini hisseder hissetmez kendine güven kazandı. Avcı bunlara çocukluğundan beri sahipti ve neredeyse otuz yıl sürekli kullanıldıktan sonra bile, silahlarda pek az eskime belirtisi vardı. Şimdi yeniden denenebilirlerdi.

Avcı silahlarını yerlerine geri koydu ve kendisini harekete geçirecek sesi bekledi.

Gırtlaktan gelen bir homurtu basiliski durdurdu. Zayıf gözleri birkaç ayak öteyi pek az seçebilmesine karşın, canavar merakla ilerisini gözledi.

Homurtu bir kez daha duyuldu ve basilisk kamburunu çıkararak çöküp, bir sonraki kurbanı olacak bu meydan okuyan yaratığın ortaya atılıp ölmesini bekledi.

Epey geride, avcı gizlendiği yerden çıkıp dehliz duvarındaki ufak çatlak ve çıkıntılar boyunca inanılmaz bir hızla koştu. Büyülü pelerininin; piwafwisinin içindeyken görünmez olmuştu ve kayadan ayırt edilemiyordu. Çevik ve ustalıklı hareketleri sayesinde hiç ses çıkarmıyordu.

İnanılmayacak kadar sessiz, inanılmayacak kadar hızlı geldi.

Basiliskin ilerisinden homurtu yeniden duyuldu ama daha yakma gelmedi. Sabrı tükenen canavar öldürme arzusuyla ayaklarını sürüyerek ilerledi. Basilisk alçak bir kemerin altından geçtiğinde, bir zifiri karanlık küresi kafasını çevreledi ve canavar apansız durarak, tıpkı avcının beklediği gibi, bir adım geriledi.

Artık avcı canavarın tepesindeydi. Geçit duvarından atladı ve daha hedefine erişmeden, üç ayrı hareket gerçekleştirdi. İlk olarak, basiliskin kafasını parlak mavi ve mor alevlerle çevreleyen basit bir büyü yaptı. Sonra, kukuletasını yüzüne doğru indirdi, zira savaşta gözlerine gereksinimi yoktu ve bir basiliske rastgele bir bakış felaketini getirebilirdi. Ardından, ölümcül palalarını çekerek canavarın sırtına indi ve kafasına ulaşmak için pullu kabuğunda ilerledi. Raks eden alevler başını çevreler çevrelemez, basilisk tepki verdi. Alevler yakmıyordu, ancak canavarı kolay bir hedef haline getiriyorlardı. Basilisk dönmeye davrandı, ama daha kafasını yarıya kadar çevirmeden, ilk pala gözlerinden birine saplandı. Yaratık avcıyı ele geçirmek için gerileyip çırpındı. Zehirli dumanını soludu ve kafasını salladı.

Avcı daha hızlıydı. Yaratığın ağzının ardında, ölümün yolunun uzağında durmayı sürdürdü. İkinci pala basiliskin diğer gözünü buldu, sonra avcı

öfkesinin dizginlerini salıverdi.

Basilisk davetsiz bir konuktu; rothelarını öldürmüştü! Birbiri ardına gelen vahşi darbeler canavarın zırhlı kellesine iniyor, pullu kabuğundan parçalar kopararak altındaki ete doğru dalıyordu.

Basilisk tehlikeyi kavramıştı, ancak hâlâ kazanacağına inanıyordu. Hep kazanmıştı. Zehirli soluğunu öfkeli avcıya bir denk getirebilseydi.

İkinci düşman, homurdanan kedi düşman, o anda, alevlerle çevrelenmiş kafaya korkusuzca atılmış ve basiliskin tepesine çökmüştü. İri kedi canavara kenetlendi ve zehirli dumanına aldırmadı, çünkü o bir büyü yaratığıydı ve böylesi saldırılardan etkilenmezdi. Panter pençeleri basiliskin diş etinde derin çizikler açarak, canavara kendi kanını içirdiler.

İri kafanın ardında, avcı tekrar tekrar, belki yüz kez vurdu. Palalar vahşice, zalimce pullu zırhı, eti ve kafatasını döverek, basiliski ölümün karanlığına yolladılar.

Canavar hareketsiz kaldıktan uzun zaman sonra, kanlı palaların darbeleri yavaşladı.

Avcı kukuletasını çıkardı ve ayakları dibindeki parçalanmış kanlı yığını ve kılıçlarındaki sıcak kan lekelerini inceledi. Uçlarından kan damlayan palalarım havaya kaldırdı ve ilkel bir sevinç çığlığı ile zaferini ilan etti.

Avcı oydu ve burası onun yuvasıydı.

Ancak, tüm hiddetini o haykırışla boşalttığı zaman, avcı, dostuna baktı ve utanç duydu. Panterin yuvarlak gözleri onu yargılıyordu, panter yargılamasa bile. Kedi, avcının geçmişiyle, avcının bir zamanlar bildiği medeni varoluşuyla tek bağıydı.

"Gel, Guenhwyvar," diye fısıldadı, palalarını kınlarına geri yerleştirirken. Konuştuğu zaman, sözcüklerin sesi onu mutluluğa boğmuştu. Bu, on yıldır duyduğu tek sesti. Fakat, şimdi her konuşmasında, sözcükler daha tuhaf görünüyor ve güçlükle sarf ediliyorlardı. Tıpkı önceki varoluşunun tüm diğer özelliklerini yitirdiği gibi, bu beceriyi de mi

yitirecekti? Avcı bundan müthiş korkuyordu, çünkü sesi olmadan panteri çağıramazdı.

O zaman gerçekten tek başına kalırdı.

Karanlıkaltı'nın sessiz dehlizlerinde ilerlediler, avcı ve kedisi, hiç ses çıkarmadan, tek bir taş kıpırdatmadan. Bu dingin dünyanın tehlikelerini beraberce tanımış, beraberce hayatta kalmayı öğrenmişlerdi. Ancak, zafere rağmen, avcı bugün gülümsemiyor-du. Hiçbir düşman onu ürkütmüyordu, fakat artık cesaretinin kendisine güvenden mi, yoksa yaşama kayıtsızlıktanım geldiğinden emin değildi.

Belki de hayatta kalmak yeterli değildi.

Bölüm 1

Avcı

Doğduğum şehirden, halkımın şehrinden ayrıldığım günü açık seçik anımsıyorum. Tüm Karanlıkaltı önümde uzanıyordu; macera ve heyecan dolu bir yaşam, yüreğimi hafifleten olasılıklar. Ancak, bunun da ötesinde, Menzoberranzan dan artık yaşamımı ilkelerimle uyum içinde yaşayabileceğim inancı ile ayrıldım. Guenhuryvar yanımda, palalarım belimdeydi. Geleceğim benim ellerimdeydi.

Fakat o drow, o kader gününde Menzoberranzan'ı terk eden, henüz yaşamının kırkıncı yılına bile gelmemiş genç Drizzt Do'Urden, zamanın gerçeğini kavramaya başlamamıştı; diğerleri ile paylaşılmadığında

zamanın ne kadar yavaş geçtiğini. Gençliğimin verdiği coşkunlukla, yüzyılları iple çekiyordum.

Tek bir saat bir gün gibi, tek bir gün bin yıl gibi göründüğünde yüzyılları nasıl ölçersin?

Karanlıkaltı nın şehirleri ötesinde, bulmasını bilene aş, saklanmasını bilene emniyet vardır, yine de, Karanlıkaltı'nın sayısız şehirlerinin ötesinde, her şeyden çok, yalnızlık bulunur.

Boş tünellerin yaratığı oldukça, hayatta kalmak benim için hem daha kolay, hem daha zor oldu. yaşamak için gerekli fiziksel beceriler ve deneyim kazandım. Kendi belirlediğim bölgeme giren hemen her şeyi alt edebilir, yenemeyeceğim az sayıdaki canavardan kesinlikle kaçıp saklanabilirdim. Ancak, ne yenebileceğim, ne de kaçabileceğim bir düşmanı keşfetmem uzun sürmedi. Nereye gitsem beni takip etti- aslında ne kadar uzağa kaçsam, o kadar yakınıma geldi. Düşmanım yalnızlıktı, dingin denizlerin sonsuz, aralıksız sessizliği. Bunca yılın ardından dönüp geriye baktığımda, böylesi bir varoluş altında katlandığım değişikliklere hayret ediyor, dehşete düşüyorum. Mantık sahibi her varlığın gerçek kimliğini belirleyen şey, o varlık ve diğerleri arasındaki dil ve iletişimdir. Bu bağlantı olmadan, kaybolmuştum. Menzoberranzan'ı terk ettiğimde, yaşamımı ilkelerime, gücümü boyun eğmez inançlarıma dayandırmaya kararlıydım. Ancak, Karanlık altında yalnız geçen sadece birkaç aydan sonra, hayatta kalışımın tek sebebi hayatta kalışım oldu. İçgüdülerle hareket eden bir yaratık olmuştum; hesaplı ve kurnaz, ancak düşünmeyen. Aklımı en son cinayetimi planlamak dışında kullanmaz olmuştum.

Beni Guenhwyvar kurtardı, sanırım. Beni sayısız canavarların pençelerinde mutlak bir ölümden çekip almış olan aynı dost, boşluktan gelen bir ölümden de kurtardı-belki daha az dramatik, ama daha az ölümcül değil. Kendimi, kedinin yanımda yürüdüğü o anlar için yaşarken buldum; sözcüklerimi duyacak bir başka canlı varlık varken. Sözcükler her ne kadar bozulmaya başlasalar da. Tüm diğer değerlere ek olarak, Guenhwyvar benim saatim oldu, çünkü kedinin Astral Alemden her gün yarım gün için gelebileceğini biliyordum.

yaşamımın o bir çeyreğinin gerçekte ne kadar kritik olduğunu ancak çilem bittikten sonra fark ettim. Guenhwyvar olmadan, devam edecek azmi bulamazdım. Hayatta kalma gücünü asla koruyamazdım.

Guenhwyvar yanımdayken bile, kendimi dövüşe karşı gittikçe daha kararsız duygular beslerken buluyordum. Gizliden gizliye bir Karanlıkaltı sakininin benden daha güçlü çıkmasını umuyordum. Diş ve pençe acısı boşluk ve sessizliğinkinden daha büyük olabilir miydi?

Sanmıyorum.

-Drizzt Do'Urden

1

Yıldönümü Armağanı

Saygıdeğer Malice Do'Urden, Do'Urden Evi'nin ulu mabedinin küçük ve karartılmış giriş odasındaki taş tahtında huzursuzca kıpırdandı. Zamanın akışını onyıllarla ölçen kara elfler için, bugün Malice'in evinin tarihsel kayıtlarına geçebilecek bir gündü: Do'Urden ailesi ve Hun'ett Evi arasında süregelen gizli sürtüşmenin onuncu yıldönümü. Hiçbir kutlamayı kaçırmayan Saygıdeğer Malice düşmanları için özel bir armağan hazırlatmıştı.

Briza Do'Urden, Malice'in en büyük kızı, iri ve güçlü bir drow dişisi giriş odasını endişeyle adımladı. Bu pek olağan bir görüntü değildi. "Şimdiye dek bitmiş olmalı," diye gürledi, üç ayaklı bir oturağı tekmeleyerek. Oturak kaydı ve devrilirken mantar kökünden koltuğun bir parçasını kopardı.

"Sabır, kızım," diye neredeyse suçlar gibi yanıtladı Malice, Briza'nın duygularını paylaşmasına karşın. "Jarlaxle dikkatli biridir." İnsafsız paralı askerin bahsi geçince, Briza geri döndü ve odanın şatafatlı oymalarla süslü taş kapılarına doğru ilerledi. Malice, kızının hareketlerinin önemini gözden kaçırmamıştı.

"Jarlaxle ve grubunu tasvip etmiyorsun," dedi Saygıdeğer Ana dümdüz.

"Evsiz serseriler onlar," dedi Briza yanıt olarak. Hala annesiyle yüzleşmek için dönmemişti. "Menzoberranzan'da evsiz serserilere yer yok. Toplumumuzun doğal düzenini bozuyorlar. Üstelik erkekler!"

"Bize iyi hizmet ediyorlar," diye anımsattı Malice ona. Briza, paralı askerler bölüğünü tutmanın aşırı masrafını tartışmak istediyse de, akıllıca davranıp dilini tuttu. Do'Urden-Hun'ett savaşının başlangıcından beri o ve Malice, neredeyse sürekli olarak anlaşmazlığa düşüyorlardı.

"Bregan D'aerthe olmadan, düşmanlarımıza karşı harekete geçemezdik," diye sürdürdü Malice. "Paralı askerleri ya da senin deyiminle evsiz serserileri kullanmak, bize, evimizi bir saldırgan olarak ele vermeden savaş açma olanağı sağlıyor."

"O halde neden sonunu getiremiyoruz?" diye sordu Briza, tahta doğru hızla dönerek. "Biz birkaç Hun'ett askeri öldürüyoruz, onlar da bizimkilerden birkaçını öldürüyor. Ve durmadan, her iki ev de yerlerine yenilerini alıyor! Bu sona ermeyecek! Bu çatışmanın tek galibi Bregan D'aerthe'nin paralı askerleri ve -Saygıdeğer SiNafay Hun'ett hangi bölüğü kiraladıysa- iki evin kasalarından karınlarını doyuranlar!"

"Sesinin tonuna dikkat et, kızım," diye gürledi Malice kızgın bir uyarıyla. "Bir Saygıdeğer Anadan söz ediyorsun."

Briza yeniden arkasına döndü. "Hun'ett Evi'ne hemen saldırmalıydık, Zaknafein'ın kurban edildiği gece," diyerek homurdanma cesaretini gösterdi.

"En genç erkek kardeşinin o gece yaptıklarını unutuyorsun," dedi Malice sakince.

Ama Saygıdeğer Ana yanılıyordu. Bin yıl daha yaşasa bile, Briza, ailesini yüzüstü bıraktığı gece Drizzt'in yaptıklarını unutmayacaktı. Malice'in gözde aşığı olan ve Menzoberranzan'ın en iyi silah ustası olarak bilinen Zaknafein tarafından eğitilen Drizzt, drow ölçülerinin çok ötesinde bir dövüş becerisine ulaşmıştı. Ancak Zak, Drizzt'e,kara elflerin Örümcek Kraliçe tanrıçaları Lloth'un hoşgörmeyeceği musibet ve günahkar tavırlar da vermişti. Sonunda, Drizzt'in günahkar hareketleri Lloth'un öfkesini çekmişti ve Örümcek Kraliçe de bunun karşılığında, Drizzt'in öldürülmesini istemişti.

Drizzt'in bir savaşçı olarak potansiyelinden etkilenen Saygıdeğer Malice ise, cesurca Drizzt'in günahlarını karşılamak için Lloth'a Zaknafein'ın yüreğini vermişti. Zaknafein'ın etkisi olmadan, tavırlarını düzeltebileceği ve azledilen silah ustasının yerini alabileceği umudu ile Drizzt'i affetmişti.

Ancak, bunun karşılığında, nankör Drizzt hepsine ihanet etmiş ve Karanlıkaltı'na kaçmıştı. Bu davranış Do'Urden Evi'ni geriye kalan yegane silah ustasından yoksun bırakmakla kalmamış, aynı zamanda, Saygıdeğer Malice'i ve Do'Urden ailesinin geri kalanını da Lloth'un gözünden düşürmüştü. Tüm çabalarının trajik sonunda, Do'Urden Evi ilk silah ustasını, Lloth'un takdirini ve gelecekteki silah ustasını yitirmişti. Hiç de iyi bir gün değildi. Neyse ki, aynı gün Hunett Evi de benzer felaketlere maruz kalmış, her iki büyücüsünü de Drizzt'e karşı giriştikleri suikast girişiminde kaybetmişti. Her iki ev de zayıflayıp Lloth'un gözünden düşünce, beklenen savaş yerini hesaplanmış gizli baskınlar dizisine bırakmıştı.

Briza asla unutmayacaktı.

Giriş odasının kapısının vurulması Briza'yla annesini, geleceği etkileyen o zamana ait kişisel anılarından uzaklaştırdı. Kapı ardına dek açıldı ve evin büyük oğlu Dinin içeri girdi.

"Selamlar, Saygıdeğer Ana," dedi uygun bir biçimde ve yerlere kadar eğildi. Dinin vereceği haberin bir sürpriz olmasını istiyordu, ancak, suratına yayılan sırıtış her şeyi açık etti.

"Jarlaxle döndü!" dedi Malice neşeyle. Dinin açık kapıya doğru döndü ve koridorda sabırla bekleyen paralı asker içeri yürüdü. Serserinin alışılmadık

tavırlarına her zaman şaşmış olan Briza, Jarlaxle yanından geçerken başını salladı. Menzoberranzan'daki neredeyse her kara elf mütevazı ve kullanışlı bir biçimde giyinirdi: Örümcek Kraliçe'nin sembolleriyle donanmış cüppeler veya büyülü ve kamufle edici piwafwi pelerini altındaki esnek, zincir işi zırhlar.

Kibirli ve küstah Jarlaxle, Menzoberranzan halkının geleneklerinden pek azına uyardı. Kesinlikle drow toplumunun ölçülerine göre biri değildi ve farklılığını açıkça, arsızca teşhir ediyordu. Ne bir pelerin, ne de bir cüppe değil, hem ışığın parıltısında hem de ısı algılayan gözlerin kızılötesi spektrumunda tüm renkleri gösteren ışıltılı bir pelerin giyiyordu. Giysinin büyüsü sadece tahmin edilebilirdi, ama paralı askerlerin liderine en yakın olanlar bunun gerçekte pek kıymetli olduğunu söylüyorlardı.

Jarlaxle'ın gömleği kolsuzdu ve öylesine kısa biçilmişti ki, ince ve sıkı kaslı midesi herkesin gözü önündeydi. Tek gözünün üzerine bir göz bağı takıyordu, ancak dikkatli gözlemciler bunun sadece bir süs olduğunu anlarlardı, zira Jarlaxle bunu sık sık bir gözünden diğerine geçiriyordu.

"Sevgili Briza," dedi Jarlaxle omzunun üzerinden, görünümüne karşı yüce rahibenin sergilediği küçümseyen ilgiyi fark ederek. Döndü ve geniş kenarlı şapkasını savurarak yere kadar eğildi. Bu da bir başka tuhaflıktı, zira şapka devasa bir Karanlıkaltı kuşu olan bir diatrymanın kocaman tüyleriyle bolca süslenmişti.

Briza, paralı askerin eğilmiş başının görüntüsü karşısında oflayıp puflayarak arkasını döndü. Drow elfleri gür, beyaz saçlarını mevkilerini gösteren bir pelerin gibi giyerlerdi. Her kesim rütbe ve ev ilişkisini açığa vuracak şekilde tasarlanmıştı. Serseri Jarlaxle'ın hiç saçı yoktu ve Briza'nın açısından, tertemiz tıraşlanmış kafası, sıkıştırılmış oniks bir top gibi görünüyordu.

Jarlaxle, en büyük Do'Urden kızının sürüp giden hoşnutsuzluğuna sessizce güldü ve bol sayıdaki mücevherini şıkırdatıp, sert ve parlak çizmelerini her adımda yere vurarak Saygıdeğer Malice'e doğru geri döndü. Briza da bunu fark etmişti, zira biliyordu ki, çizmeler ve o mücevherat sadece Jarlaxle dilediği vakit ses çıkarıyor gibiydiler.

"İş bitti mi?" diye sordu Saygıdeğer Malice, daha paralı asker uygun bir selamlama sunamadan önce.

"Sevgili Saygıdeğer Malice," diye yanıtladı Jarlaxle acılı bir iç çekişle, muhteşem haberin ışığı altında ciddiyetsizliğinin hoş görüleceğini bilerek. "Benden şüphe mi ediyordun? Gerçekten de yürekten yaralandım."

Malice yumruğunu zafer edasıyla sıkarak tahtından fırladı. "Dipree Hun'ett öldü!" diye bildirdi. "Savaşın ilk asil kurbanı!"

"Masoj Hun'ett'i unutuyorsun," dedi Briza, "on yıl önce Drizzt tarafından öldürülmüştü. Ve Zaknafein Do'Urden," diye eklemek zorundaydı Briza, sağduyusunun karşı çıkmasına rağmen, "ölümü bizzat senin ellerinden olmuştu."

"Zaknafein doğuştan asil değildi," dedi Malice küstah kızma, kibirle. Yine de, Briza'nın sözleri Malice'e batmıştı. Briza'nın tavsiyelerine karşın, Malice Drizzt'in yerine Zaknafein'ı kurban etmeye karar vermişti.

Jarlaxle yükselen tansiyonu düşürmek içi boğazını temizledi. Paralı asker, işini bitirip, mümkün olduğunca çabuk bir şekilde Do'Urden Evi'nden çıkması gerektiğini biliyordu. Do'Urden'ler bilmese de, Jarlaxle belirlenen saatin yaklaştığının da farkındaydı.

"Şu ödeme meselesi," diye anımsattı Malice'e.

"Dinin bununla ilgilenecek," diye yanıtladı Malice, bir elini sallayarak, gözlerini kızının tehlikeli bakışlarından ayırmadan.

"İzninizle veda edeyim," dedi Jarlaxle, büyük oğula başıyla selam vererek.

Paralı asker kapıya doğru ilk adımını atmadan, Vierna, Malice'in ikinci kızı, apaçık bir telaşla ısınmış yüzü kızılötesi spektrumda parlayarak, odaya daldı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Jarlaxle sessizce.

"Ne oldu?" diye sordu Malice.

"Hun'ett Evi," diye haykırdı Vierna.

"Askerler binadalar! Saldırıya uğradık!"

Dışarıda, avluda, mağara kompleksinin ilerisinde, neredeyse beş yüz Hun'ett Evi askeri -evin sahip olduğu söylenenden tam yüz kişi fazlası- Do'Urden Evi'nin adamantit kapılarından içeri, bir yıldırım darbesini izleyerek girdiler. Do'Urden Evi'nin üç yüz elli askeri, saldırıyı karşılamak için, kışla vazifesi gören şekillendirilmiş dikit kulelerden yığın halinde çıktılar.

Sayıca az, ama Zaknafein tarafından eğitilmiş olan Do'Urden birlikleri uygun savunma pozisyonlarına geçip, büyülerini salabilmeleri için büyücüleriyle rahibelerine kalkan oluşturdular.

Uçma büyüleriyle güçlendirilmiş tam bir Hun'ett destek kuvveti, Do'Urden Evi'nin kraliyet dairelerini barındıran mağara duvarından apansız saldırdılar. Ufak el yayları gerildi ve uçları zehirli, ölümcül oklarıyla uçan saldırganlara kayıplar verdirttiler.Ancak, uçan istilacılarının sürprizi başarılı olmuş ve Do'Urden birlikleri çabucak tehlikeli bir pozisyona düşürülmüştü.

"Hun'ett, Lloth'un onayına sahip değil!" diye haykırdı Malice.

"Açıkça saldırıya cesaret edemezdi!" Sözlerini çürütürcesine gümbürdeyen bir başka ve ardından bir tane daha şimşekle irkildi.

"Öyle mi?" diye cevabı yapıştırdı Briza.

Malice kızına tehditkar bir bakış fırlattı ancak tartışmayı sürdürecek vakti yoktu. Bir drow evinin normal saldırı yöntemi, askerlerin hücumuyla birlikte, evin en yüksek rütbeli rahibelerinin zihinsel saldırısını içerirdi. Ancak, Malice hiçbir zihinsel saldırı hissetmiyordu ve bu ona, tüm şüphelerinin ötesinde, kapılarına dayananın gerçekten de Hun'ett Evi olduğunu söylüyordu. Örümcek Kraliçe'nin gözünden düşmüş olan Hun'ett rahibeleri, belli ki, zihinsel güçlerini kullanamıyorlardı. Eğer kullanabilselerdi, kendileri de Lloth'un gözünden düşmüş olan Malice ve kızları karşılık vermeyi umut bile edemezlerdi.

"Neden saldırmaya cüret ettiler?" diye merak etti Malice yüksek sesle.

Briza annesinin mantığını anlamıştı. "Gerçekten de cesurlar," dedi, "sadece askerleriyle evimizin bütün üyelerini ortadan kaldırmayı umut ettiklerine göre." Odadaki herkes, Menzoberranzan'daki her drow, bir başka evin kökünü kazımakta başarısız olan bir eve verilen zalimce ve acımasız cezaların bilincindeydi. Böylesi saldırılara karşı çıkılmıyordu, ancak iş üzerinde yakalanmak kesinlikle onaylanmazdı.

Rizzen, Do'Urden Evi'nin şimdiki efendisi, o sırada, kederli bir suratla giriş odasına geldi. "Sayıca azız ve kıstırıldık," dedi. "Korkarım, yenilgimiz çabuk olacak."

Malice bu haberi kabullenemezdi. Rizzen'i odanın ortasına fırlatan bir tokat patlattı ve hızla Jarlaxle'a döndü. "Bölüğünü çağırmak zorundasın!" diye haykırdı Malice paralı askere. "Derhal!"

"Saygıdeğer Malice," diye geveledi, ne söyleyeceğini bilemez durumdaki Jarlaxle. "Bregan D'aerthe illegal bir gruptur. Açık bir savaşta yer almayız. Öyle davranmak yönetici konseyin gazabını çekebilir!"

"Sana her ne istersen ödeyeceğim," diye söz verdi umutsuz durumdaki Saygıdeğer Ana.

"Ama bedel-"

"Her ne istersen!" diye homurdandı Malice yeniden.

"Böylesi bir davranış-" diye başladı Jarlaxle tekrar.

Bir kez daha Malice sözünü bitirmesine izin vermedi. "Evimi kurtar, paralı asker," diye gürledi. "Kazancın müthiş olacak, ancak, seni uyarıyorum, başarısızlığının bedeli daha büyük olur!"

Jarlaxle tehdit edilmekten hoşlanmazdı, özellikle de tüm dünyası hızla etrafında dağılıp gitmekte olan kolu kanadı kırık bir Saygıdeğer Ana tarafından. Ancak, paralı askerin kulağında 'kazanç' sözcüğünün tatlı tınısı, tehditten bin kez daha ağır basmıştı. Do'Urden - Hun'ett çatışmasında fahiş

kazançlarla geçen on tam yıldan sonra, Jarlaxle, ne Malice'in söz verdiğini ödeme hevesi yada becerisinden, ne de bu anlaşmanın, aynı hafta içinde daha önce Saygıdeğer SiNafay Hun'ett ile yaptığından daha kazançlı olacağından kuşku duymuyordu.

"Dilediğin gibi olsun," dedi Malice'e, eğilip cafcaflı şapkasını savururken. "Ne yapabileceğime bakacağım." Dinin'e bir göz kırpış, büyük oğulu Jarlaxle odadan çıkarken onu izlemeye itti.

İkisi Do'Urden yapılarını gören balkona çıktıklarında, durumun, Rizzen'in tanımladığından bile daha umutsuz olduğunu gördüler. Do'Urden Evi'nin askerleri -hala hayatta olanlar- ön kapıyı tutan dikit kulelerden birinin içinde ve çevresinde kıstırılmışlardı.

Uçan Hun'ett askerlerinden biri, bir Do'Urden asilzadesinin görüntüsü üzerine balkona indi, ancak Dinin tek bir hızlı saldırı hamlesi ile istilacının hakkından geldi.

"İyi iş," diye yorum yaptı Jarlaxle, Dinin'e onaylar şekilde bir baş selamı vererek. Büyük Do'Urden oğlunun omuzuna vurmak için davrandı, ancak Dinin uzaklaştı.

"Başka işlerimiz var," diye anımsattı Jarlaxle'a, kasten. "Birliklerini çağır ve çabuk ol, yoksa Hun'ett Evi bugünün galibi olacak korkarım."

"Rahatla dostum Dinin," diyerek güldü Jarlaxle. Boynunda asılı küçük bir düdük çıkarıp üfledi. Dinin hiç ses duymadı, zira alet sadece Bregan D'aerthe üyelerinin kulakları için büyüyle akort edilmişti.

Büyük Do'Urden oğlu, hayretle Jarlaxle'ın soğukkanlılıkla, belirli bir melodiyi üflemesini izledi, ardından daha da büyük bir hayretle, yüzden fazla Hun'ett askerinin kendi yoldaşlarına karşı dönmelerini seyretti.

Bregan D'aerthe sadece Bregan D'aerthe'ye sadakat borçluydu.

***

"Bize saldıramazlardı," dedi Malice inatla, odayı adımlarken. "Örümcek Kraliçe bu girişimlerinde onlara yardım etmeyecektir."

"Örümcek Kraliçe'nin yardımı olmaksızın kazanıyorlar," diye anımsattı Rizzen, daha bu istenmeyen sözcükleri sarf ederken, sağduyulu bir şekilde odanın en uzak köşesine sinerek.

"Asla saldıramayacaklarını söylemiştin!" diye gürledi Briza annesine. "Tam neden bizim de onlara saldırmaya cüret edemeyeceğimizi açıklarken!" Briza bu konuşmayı canlı bir şekilde anımsıyordu, çünkü Hun'ett Evi'ne karşı açık bir saldırı öneren kendisiydi. Malice onu sertçe ve ulu orta azarlamıştı ve şimdi Briza bu aşağılanmayı geri iade etmek istiyordu. Her bir sözcüğü annesini hedef alırken, Briza'nın sesinden öfke dolu bir alaycılık damlıyordu. "Saygıdeğer Malice Do'Urden yanılmış olabilir mi?"

Malice'in yanıtı hiddet ve dehşet arasında bir yerlerde dalgalanan bir bakış halinde geldi. Briza hiçbir yanlış anlaşılmaya meydan vermeyen aynı tehdit dolu bakışlarla karşılık verdi ve aniden, Do'Urden Evi'nin Saygıdeğer Anası kendini o kadar da yenilmez ve kararlı hissetmemeye başladı. Bir an sonra, Do'Urden kızlarının en genci Maya odaya girdiğinde, Malice sinirle ileriye davrandı.

"Eve girdiler!" diye haykırdı Briza, en kötüyü bekleyerek. Yılan başlı kırbacını kavradı. "Ve daha savunma hazırlıklarımıza başlamadık bile!"

"Hayır!" diye düzeltti Maya çabucak. "Hiçbir düşman balkonu geçemedi. Savaş Hun'ett Evi'nin aleyhine döndü!"

"Tıpkı tahmin ettiğim gibi," diye belirtti Malice, kendini doğrultup, özellikle Briza'ya konuşarak. "Lloth'un izni olmadan hareket eden ev budaladır!" Ancak, bu açıklamaya rağmen, Malice, avluda Örümcek Kraliçe'nin fikrinden daha fazla birşeylerin etkili olduğunu tahmin etti. Mantığı Malice'i, kaçınılmaz bir şekilde, Jarlaxle ve onun güvenilmez serseri çetesine yönlendirdi.

Jarlaxle balkonun dışına adım attı ve mağara zeminine süzülmek için doğuştan gelen drow yeteneklerini kullandı. Belirgin bir şekilde kontrol

altında olan çatışmaya bulaşma gereği görmeyen Dinin arkasına dayanıp, yeni ortaya çıkmış gerçekleri düşünerek, paralı askerlerin gidişini izledi. Jarlaxle her iki tarafı kendi yararına birbirine düşürmüştü ve paralı askerle çetesi tek gerçek galip olmuşlardı. Bregan D'aerthe yadsınamaz biçimde ilkesizdi, ancak Dinin, yine yadsınamaz biçimde etkili olduklarını itiraf etmek zorundaydı. Dinin bu hainlikten hoşlandığını fark etti.

"Suçlama uygun şekilde Saygıdeğer Baenre'ye ulaştırıldı mı?" diye sordu Malice, Briza'ya; Menzoberranzan'ın saat kulesi işlevini gören, büyüyle ısıtılmış dikit kule Narbondel'in ışığı kararlı tırmanışına başlayıp, bir sonraki günün şafağını gösterdiği vakit.

"Yönetici ev bu ziyareti bekliyordu," diye yanıtladı Briza övünerek gülümserken.

"Tüm şehir saldırıyı ve Do'Urden Evi'nin, Hun'ett Evi istilacılarını nasıl püskürttüğünü fısıldıyor."

Malice, faydasızca, boş gülümsemesini bastırmaya çabaladı.

Evine bolca bahşedileceğini bildiği dikkat ve ihtişamdan keyif duydu. "Yönetici konsey hemen bugün toplanacak," diye sürdürdü Briza. "Şüphesiz Saygıdeğer SiNafay ve kaderi çizilmiş çocuklarında dehşet uyandırarak."

Malice başıyla onayladı. Menzoberranzan'da, rakip bir evin kökünü kazımak drowlar arasında son derece kabul görür bir davranıştı. Ancak bu girişimde başarısız olmak, suçlama yöneltebilecek, asil kan taşıyan tek bir şahidi bile canlı bırakmak, yönetici konseyin hükmünü davet ederdi ki, bu, hemen ardından kesin yıkım getiren bir hiddetti.

Kapının çalınması her ikisini de süslü kapıya döndürdü. "Çağırılıyorsun, Saygıdeğer Malice," dedi Rizzen, içeri girerken. "Saygıdeğer Baenre sizin için bir araç göndermiş."

Malice ve Briza umut dolu ancak tedirgin bakışları paylaştılar.Hun'ett Evi'nin cezası verildiğinde, Do'Urden Evi, şehir hiyerarşisinde en çok

arzulanan konum olan sekizincilik mertebesine ulaşacaktı. Sadece ilk sekiz evin Saygıdeğer Analarına şehrin yönetici konseyinde bir koltuk verilirdi.

"Şimdiden mi?" diye sordu Briza annesine. Malice yanıt olarak sadece omuz silkti ve Rizzen'in peşinden odadan çıkıp, evin balkonuna ilerledi. Rizzen'in ona uzattığı yardım eli, Malice tarafından derhal ve inatla tokatlanıp uzaklaştırıldı. Gururu her hareketinden belli olan Malice, trabzanı aşarak, geri kalan askerlerinden bir grubun toplanmış olduğu avluya süzüldü. Baenre Evi'nin amblemini taşıyan mavi parıltılı disk, Do'Urden binasının harap edilmiş adamantit kapısının hemen dışında, havada salınarak bekliyordu.

Malice toplanmış kalabalığın arasından gururla yürüdü ve kara elfler yolundan kaçmaya çabalarken birbirlerini ezdiler. Malice, günün kendi günü olduğuna karar verdi; yönetici konseyde bir koltuk sahibi olduğu, sonuna dek hak ettiği konuma ulaştığı gün. "Saygıdeğer Ana, şehirden geçerken sana eşlik edeyim," diye önerdi kapıda duran Dinin.

"Ailenin geri kalanıyla birlikte burada kalacaksın," diye düzeltti Malice. "Çağrı sadece benim için."

"Nasıl bilebilirsin?" diye sordu Dinin, ancak sözcükler dudaklarını terk eder etmez, kendi mevkisini aşmış olduğunu fark etti.

Malice kınayan bakışlarını üzerine çevirdiğinde, Dinin çoktan askerler güruhunun içerisinde kaybolmuştu bile.

"Gereken saygı," diye mırıldandı Malice fısıltıyla ve en yakınındaki askerlere, dayanaklarla desteklenmiş ve bağlanmış kapının bir bölümünü açmalarını buyurdu. Tebaasına son kez ve zafer dolu bir bakış fırlatan Malice dışarı adım attı ve havada salınan diskin üzerinde yerini aldı.

Bu, Malice'in Saygıdeğer Baenre'den böylesi bir daveti kabul edişinin ilk seferi değildi. Bu yüzden, birçok Baenre rahibesi, havada salınan diski koruyucu bir edayla çevrelemek üzere gölgelerden çıktıklarında, Malice bir parça bile şaşırmadı. Bu yolculuğu son yapışında Malice tereddütlüydü. Baenre'nin kendisini çağırmaktaki maksadını pek anlamamıştı. Ancak, bu kez, Malice kollarını küstahça göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve meraklı

izleyicilerin kendisini zafer ihtişamı içinde seyretmelerine izin vermişti. Malice bakışları gururla kabul ederken, kendisini herkesin üstünde görüyordu. Disk Baenre Evi'nin bin kadar nöbetçisi ve kule gibi yükselen sarkıt ve dikit yapılarıyla belirgin, örümcek ağına benzer muhteşem çitine vardığında bile, Malice'in gururu azalmamıştı.

Şimdi yönetici konseydeydi, ya da yakında öyle olacaktı; artık şehrin hiçbir yerinde korkutulmuş hissetmek zorunda değildi. Ya da öyle düşünüyordu.

"Mabette bekleniyorsunuz," dedi Baenre'nin rahibelerinden biri ona, disk ulu kubbeli binanın geniş merdivenlerinin dibinde durduğunda.

Malice yere bastı ve cilalanmış taşlardan yukarı çıktı. İçeri girer girmez, yükseltilmiş merkezi sunağın üzerindeki koltuklardan birinde oturan birisini fark etti. Oturmakta olan drow, Malice dışında mabette görünen tek kişi, belli ki Malice'in girdiğini fark etmemişti. Rahatça arkasına yaslanmış, kubbenin tepesindeki, durmadan şekil değiştirip, önce devasa bir örümcek, sonra da güzel bir drow dişisine dönüşen büyük, aldatıcı görüntüyü izliyordu.

Yaklaşınca, Malice bir Saygıdeğer Ananın cüppesini tanıdı ve bunun Saygıdeğer Baenre'nin ta kendisi olduğunu varsaydı; tüm Menzoberranzan'daki en kudretli şahsiyet kendisini bekliyordu. Malice sunağın merdivenlerinden çıkarak, oturan drowun arkasına geldi. Bir davet beklemeksizin, diğer Saygıdeğer Anayı selamlamak üzere önüne dolaştı.

Ancak, Malice Do'Urden'in Baenre mabedinin platformunda karşılaştığı kişi, Saygıdeğer Baenre'nin yaşlı ve zayıf düşmüş bedeni değildi. Oturan Saygıdeğer Ana bir drow için yaşlı değildi.

Aslında, bu drow Malice'den daha yaşlı değildi ve oldukça ufak tefekti. Malice onu fazla iyi tanıyordu.

"SiNafay!" diye haykırdı. Neredeyse tepe taklak düşecekti.

"Malice," diye yanıtladı diğeri sakince.

Binlerce sıkıntılı olasılık Malice'in zihninde dolaştı. SiNafay Hun'ett kaderi çizilmiş evinde korkudan titreyerek ailesinin ortadan kaldırılışım bekliyor olmalıydı. Fakat işte SiNafay burada oturuyordu; rahatça ve Menzoberranzan'ın en önemli ailesinin kutsanmış salonunda!

"Sen buraya ait değilsin!" diye karşı çıktı Malice, narin yumruklarını iki yanında sıkarak. Rakibine oracıkta ve o an saldırma, SiNafay'ı kendi elleriyle gırtlaklama olasılıklarını değerlendirdi.

"Rahatla Malice," dedi SiNafay kayıtsızca. "Ben de Saygıdeğer Baenre'nin daveti üzerine burada bulunuyorum, tıpkı senin gibi."

Saygıdeğer Baenre'nin bahsinin geçmesi ve nerede olduklarının anımsatılması Malice'i büyük oranda sakinleştirdi. Baenre Evi'nin mabedinde, hiç kimse aksi davranamazdı! Malice yuvarlak platformun diğer ucuna ilerledi ve bakışlarını SiNafay Hun'ett'in kendini beğenmişçe sırıtan yüzünden hiç ayırmadan oturdu.

Bitmek tükenmek bilmeyen birkaç sessiz saniyenin ardından, Malice aklmdakileri söylemek zorundaydı. "Narbondel'in son karanlığında aileme saldıran Hun'ett Evi'ydi," dedi. "Bunun için bir sürü tanığım var. Hiçbir şüphe olamaz!"

"Hiç şüphe yok," diye yanıtladı SiNafay. Kabullenişi Malice'i hazırlıksız yakalamıştı.

"Yaptığını itiraf mı ediyorsun?" diye sordu, duraksayarak.

"Gerçekten öyle," dedi SiNafay. "Bunu hiç inkar etmedim."

"Yine de yaşıyorsun," dedi Malice kibirle. "Menzoberranzan kanunları sana ve ailene karşı adaleti uygulayacaktır."

"Adalet mi?" dedi SiNafay, bu saçma kavrama gülerek. Adalet hiçbir zaman kaos içindeki Menzoberranzan'da düzen yalanını sürdürmek için bir maske olmaktan öteye gitmemişti. "Örümcek Kraliçe'nin benden istediği şekilde davrandım."

"Eğer Örümcek Kraliçe yöntemlerini onaylasaydı, zafer kazanan sen olurdun," diyerek mantık yürüttü Malice.

"Pek değil," diyerek araya girdi bir başka ses. Saygıdeğer Baenre büyülü bir şekilde platformun en uzak köşesindeki koltukta rahatça oturur şekilde ortaya çıkar çıkmaz, Malice ve SiNafay döndüler.

Malice, hem konuşmalarını gizlice dinlediği, hem de SiNafay'a karşı iddialarını böylesine açıkça çürüttüğü için yıpranmış Saygıdeğer Anaya bağırmak istedi. Ancak, Malice beş yüz yıldır Menzoberranzan'ın tehlikelerine rağmen hayatta kalmayı, öncelikle Saygıdeğer Baenre gibi birine öfkelenmenin sonuçlarını iyi bildiğinden başarabilmişti.

"Hun'ett Evi'ne karşı suçlamada bulunma hakkı talep ediyorum," dedi soğukkanlılıkla.

"Verildi," diye yanıtladı Saygıdeğer Baenre. "Senin de söylediğin ve SiNafay'ın kabul ettiği gibi, hiçbir şüphe olamaz."

Malice zafer edasıyla SiNafay'a döndü, ancak Hun'ett Evi'nin Saygıdeğer Anası hala rahatça ve endişesiz halde oturuyordu.

"O halde, neden burada?" diye haykırdı Malice, sesinde patlayıcı bir şiddetin izleriyle. "SiNafay bir suçlu. O-"

"Sözlerine karşı çıkmadık," diye sözünü kesti Saygıdeğer Baenre. "Hun'ett Evi saldırdı ve yenildi. Bu tür bir davranışın cezası iyi biliniyor ve kabul ediliyor. Yönetici konsey adaletin işlediğini görmek için hemen bugün toplanacak."

"O halde, SiNafay neden burada?" diye sordu Malice.

"Saldırımın bilgeliğinden şüphe mi ediyorsun?" diye sordu SiNafay, Malice'e, kıkırdamasını bastırmaya çalışarak.

"Sen yenildin," diye anımsattı Malice, kısa ve öz. "Bu bile tek başına sana bir yanıt olmalı"

"Saldırıyı Lloth istedi," dedi Saygıdeğer Baenre.

"O halde, neden Hun'ett Evi yenildi?" diye sordu Malice inatla. "Eğer Örümcek Kraliçe-"

"Örümcek Kraliçe'nin Hun'ett Evi'ne koruma bahşettiğini söylemedim," diyerek Malice'in sözünü kesti Saygıdeğer Baenre, biraz öfkelenerek. Malice yerini ve içinde bulunduğu açmazı anımsayarak, koltuğunda kıpırdandı.

"Sadece saldırıyı Lloth'un istediğini söyledim," diye sürdürdü Saygıdeğer Baenre. "On yıldır, tüm Menzoberranzan kişisel savaş gösterinize katlandı. Her ikinizi de temin ederim ki, merak ve heyecan uzun zaman önce tükendi. Artık bir karara bağlanmalı."

"Ve bağlandı," diye açıkladı Malice koltuğundan kalkarak. "Do'Urden Evi galip geldi ve ben de SiNafay Hun'ett ve ailesine karşı suçlama hakkımı talep ediyorum!"

"Otur, Malice," dedi SiNafay. "Ortada senin basit suçlama hakkından daha fazlası var." Malice onay bekleyerek Saygıdeğer Baenre'ye baktı, ancak, içinde bulunduğu durumu düşününce, SiNafay'ın sözlerinden şüphe edemezdi.

"İş bitti," dedi Saygıdeğer Baenre ona. "Do'Urden Evi kazandı ve artık Hun'ett Evi olmayacak."

Malice koltuğuna geri oturdu ve SiNafay'a küstahça gülümsedi. Ancak, yine de, Hun'ett Evi'nin Saygıdeğer Anası birazcık bile endişelenmiş görünmüyordu.

"Evinin yok edilişini büyük bir keyifle izleyeceğim," diye garanti verdi Malice rakibine. Baenre'ye döndü. "Ceza ne zaman infaz edilecek?"

"Edildi bile," diye yanıtladı Saygıdeğer Baenre esrarengiz bir biçimde.

"SiNafay yaşıyor!" diye haykırdı Malice.

"Hayır," diye düzeltti yaşlı Saygıdeğer Ana. "Bir zamanlar SiNafay Hun'ett olan yaşıyor."

Malice şimdi anlamaya başlıyordu. Baenre Evi her zaman fırsat düşkünü olmuştu. Saygıdeğer Baenre kendi koleksiyonuna katmak üzere Hun'ett Evi'nin bir yüce rahibesini çalıyor olabilir miydi?

"Onu sen mi barındıracaksın?" diye sorma cüretini gösterdi Malice.

"Hayır," diye yanıtladı Baenre açıkça. "Bu iş sana düşüyor."

Malice'in gözleri büyüdü. Lloth'un yüce rahibesi olduğu günlerde kendisine verilen görevlerin içerisinde hiç bu kadar tatsız olanını anımsamıyordu. "O benim düşmanım! Ona barınma sağlamamı mı istiyorsun?"

"O senin kızın," diye cevabı yapıştırdı Saygıdeğer Baenre. Ses tonu yumuşadı ve ince dudakları çarpık bir gülümsemeyle aralandı. "Ched Nasad ya da ırkımıza ait bir başka şehre yolculuğundan dönen en büyük kızın."

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu Malice. "Daha önce hiç görülmemiş bir şey."

"Tamamen doğru değil," diye yanıtladı Saygıdeğer Baenre. Düşüncelere gömülüp, drow şehrindeki sonu gelmez savaşların bazı tuhaf sonuçlarını anımsarken, parmaklarını önünde hafif hafif birbirine vuruyordu.

"Dışarıdan bakınca, gözlemlerin doğru," diyerek Malice'e açıklamayı sürdürdü. "Ancak, Menzoberranzan'da görülenlerin ardında pek çok şey olduğunu bilecek kadar akıllı olduğun kesin. Hun'ett Evi yok edilmeli -bu değiştirilemez-ve Hun'ett Evi'nin tüm asilleri katledilmeli. Ne de olsa, medeni olan bu." Bir sonraki sözlerinin anlamının Malice tarafından tamamen anlaşılmasını garantilemek için biran duraksadı. "En azından katledilmiş gibi görünmeliler."

"Ve bunu da sen mi ayarlayacaksın?" diye sordu Malice.

"Ayarladım bile," diyerek onu temin etti Saygıdeğer Baenre.

"Fakat amaç ne?"

"Hun'ett Evi sana karşı saldırı başlattığında, Örümcek Kraliçe'den çabaların için yardım istedin mi?" diye sordu Saygıdeğer Baenre açık açık.

Soru Malice'i irkiltti, beklenen yanıt ise oldukça rahatsız etti.

"Ve Hun'ett Evi püskürtüldüğünde," diye sürdürdü Saygıdeğer Baenre soğuk bir şekilde, "Örümcek Kraliçe'ye şükranlarını sundun mu? Zafer anında Lloth'un bir hizmetkarını çağırdın mı, Malice Do'Urden?"

"Burada yargılanıyor muyum?" diye haykırdı Malice. "Yanıtı biliyorsun, Saygıdeğer Baenre." Yanıtlarken, bazı değerli bilgileri veriyor olabileceğinden ürkerek huzursuzca SiNafay'a bakmıştı. "Örümcek Kraliçe ile ilgili durumun farkındasın. Lloth'un güvenini geri kazandığıma dair bir işaret görene dek bir yochlol çağırmaya cüret etmem."

"Ve hiçbir işaret görmedin," diye belirtti SiNafay.

"Rakibimi alt etmek dışında hiçbir şey," diye gürledi Malice ona.

"Bu Örümcek Kraliçe'den bir işaret değildi," diye temin etti, onları Saygıdeğer Baenre. "Lloth aranızdaki çatışmalara karışmadı. Sadece bitirilmesini istedi."

"Sonuçtan hoşnut mu?" diye sordu Malice pervasızca.

"Buna şimdi karar verilecek," diye yanıtladı Saygıdeğer Baenre. "Yıllar önce Lloth, Malice Do'Urden'in yönetici konseyde yer alması konusundaki isteğini açıkça belirtmişti. Narbondel'in bir sonraki ışığından başlayarak, bu böyle olacak."

Malice'in çenesi gururla kalktı.

"Ama ikilemini anla," diyerek payladı onu Saygıdeğer Baenre, koltuğundan kalkarken. Malice derhal geri çöktü.

"Askerlerinin yarıdan fazlasını yitirdin," diye açıkladı Baenre. "Üstelik etrafında toplanıp seni destekleyecek geniş bir ailen yok. Şehrin sekizinci evini yönetiyorsun, ancak Örümcek Kraliçe'nin gözünden düştüğün herkes tarafından biliniyor. Do'Urden Evi'nin konumunu ne kadar uzun

koruyacağını sanıyorsun? Yönetici konseydeki yerin daha onu elde etmeden risk altında!"

Malice yaşlı Saygıdeğer Ananın mantığını çürütemezdi. Her ikisi de Menzoberranzan'ın yöntemlerini bilirlerdi. Do'Urden Evi böylesine açıkça sakatlanmışken, daha aşağıda bir ev, mevkisini yükseltmek için bu fırsattan yararlanabilirdi. Hun'ett Evi'nin saldırısı Do'Urden arazisinde yapılan son savaş olmayabilirdi.

"Bu yüzden, sana SiNafay Hun'ett'i veriyorum... Shi'nayne Do'Urden... yeni bir kız evlat, yeni bir yüce rahibe," dedi Saygıdeğer Baenre. Sonra açıklamasına devam etmek üzere SiNafay'a döndü, ancak Malice birdenbire düşüncelerine ulaşan bir ses; telepatik bir mesaj tarafından dikkatinin çelindiğini fark etti.

Onu sadece gereksinimin olduğu sürece barındır, Malice Do'Urden, diyordu. Malice iletişimin kaynağını tahmin ederek etrafına bakındı. Baenre Evi'ne daha önceki bir ziyaretinde, Saygıdeğer Baenre'nin telepatik bir yaratık olan mind flayeri ile tanışmıştı. Yaratık görünür hiçbir yerde yoktu, ama Malice mabede ilk girdiğinde Saygıdeğer Baenre de değildi. Malice platform üzerindeki koltuklara tek tek göz gezdirdi, ancak taş mobilyaları işgal eden hiç kimseden iz yoktu.

İkinci bir telepatik mesaj şüpheye yer bırakmadı. Doğru zaman geldiğinde, bunu bileceksin.

"... ve Hun'ett Evi askerlerinin geri kalan ellisi," diyordu Saygıdeğer Baenre. "Katılıyor musun, Saygıdeğer Malice?"

Malice, kabullenişle veya uğursuz bir ironiyle SiNafay'a baktı. "Katılıyorum," diye yanıtladı.

"Git, o halde, Shi'nayne Do'Urden," diye buyurdu Saygıdeğer Baenre, SiNafay'a. "Avluda geri kalan askerlerine katıl. Büyücülerim seni gizlilik içinde Do'Urden Evi'ne ulaştıracaklar."

SiNafay, Malice'in bulunduğu yöne doğru şüpheci bir bakış fırlattı ve sonra muhteşem mabetten çıktı.

"Anlıyorum," dedi Malice ev sahibine, SiNafay gittikten sonra.

"Hiçbir şey anladığın yok!" diye haykırdı aniden öfkelenen Saygıdeğer Baenre. "Senin için yapabileceğimin hepsini yaptım, Malice Do'Urden! Yönetici konseyde yer alman Lloth'un dileğiydi ve büyük bir kişisel bedel ödeyerek öyle olmasını ayarladım."

Malice o zaman, bütün şüphelerin ötesinde, Hun'ett Evi'ni harekete itenin Baenre Evi olduğunu anladı. Saygıdeğer Baenre'nin etkisinin ne kadar derine indiğini merak etti Malice. Belki de yaşlı Saygıdeğer Ana, Jarlaxle ve savaşta son karar etkeni olan Bregan D'aerthe'nin askerlerinin hareketlerini de tahmin etmiş ve muhtemelen ayarlamıştı.

Bu olasılığı bulmak zorunda olduğu sözünü verdi Malice kendi kendine. Jarlaxle açgözlü parmaklarını Menzoberranzan'ın kesesinde oldukça derinlere daldırmıştı.

"Artık bitti," diye sürdürdü Saygıdeğer Baenre. "Şimdi artık kendi dalaverelerinle baş başasın. Lloth'un onayını kazanamadın ve bu senin ve Do'Urden Evi'nin hayatta kalmasının tek yolu!"

Malice'in parmakları koltuğun kolunu öylesine sıkı kavramıştı ki, neredeyse altındaki taşın çatırdamasını duymayı bekliyordu. Hun'ett Evi'nin yenilgisiyle, en genç oğlunun günahkar davranışlarını ardında bırakabilmeyi ummuştu.

"Yapılması gerekeni biliyorsun," dedi Saygıdeğer Baenre. "Yanlışı düzelt, Malice. Senin için kendimi öne attım. Başarısızlığın sürmesine tolerans göstermeyeceğim!"

"Düzenlemeler bize açıklandı, Saygıdeğer Ana," dedi Dinin Malice'e, Malice Do'Urden Evi'nin adamantit kapısına döndüğünde. Dinin avlu boyunca Malice'i izledi ve onun yanı sıra evin asillere ait bölümünün dışındaki balkona yükseldi.

"Tüm aile giriş odasında toplandı," diye sürdürdü Dinin. "En yeni üye bile," diye ekledi göz kırparak.

Malice oğlunun aptalca espri çabasını yanıtsız bıraktı. Dinin'i kabaca yana itti ve merkezi koridordan fırtına gibi geçip, tek bir kudretli sözcükle, giriş odasının kapısına açılmasını buyurdu. Örümcek şekilli masanın uzak ucundaki tahtına ilerlerken, ailesi önünden kaçıştı.

Uzun bir toplantı olacağını, önlerindeki yeni durumu öğrenmeyi ve üstesinden gelmeleri gereken güçlükleri bekliyorlardı. Tek elde ettikleri ise, Saygıdeğer Malice'in içinde yanmakta olan büyük öfkeye şöyle bir göz atmak olmuştu. Malice her birini tek tek süzdü ve istediğinden daha azını kabul etmeyeceğini her birinin şüphe götürmez bir şekilde bilmesini sağladı. Sanki ağzı çakıl taşları doluymuşçasma gıcırdayan sesiyle gürledi: "Drizzt'i bulun ve bana getirin!"

Briza karşı çıkmaya hazırlandı, ancak Malice ona öylesine soğuk ve tehditkar bir bakış fırlattı ki, sözcükleri kaybolup gitti. Annesi kadar inatçı olan ve her zaman bir tartışma için hazır olan en büyük kızı gözlerini kaçırdı. Ve Briza'nın dile getirilmeyen endişelerini paylaşmalarına rağmen, giriş odasındaki hiç kimse karşı çıkmaya yeltenmedi.

Sonra, Malice, bu görevi nasıl başaracaklarının ince ayrıntılarını kararlaştırmaları için onları bıraktı. Malice için ayrıntıların hiç önemi yoktu.

Tüm bu planda oynamayı düşündüğü tek bölüm, tören hançerini en genç oğlunun göğsüne saplayacağı bölümdü.

2

Karanlıktaki Sesler

Drizzt gerinip yorgunluğunu atmaya çabaladı ve kendini ayakları üzerine kalkmaya zorladı. Önceki gece basiliskle savaşırken harcadığı çaba, hayatta kalmak için son derece gerekli olan o ilkel konuma tüm benliği ile geçiş, bütün gücünü tüketmişti. Ancak Drizzt biliyordu ki, daha fazla dinlenme lüksüne sahip değildi; rothe sürüsü, garantili besin kaynağı, labirent gibi tünellere dağılmıştı ve geri getirilmesi gerekiyordu.

Drizzt her şeyin olması gerektiği gibi olduğundan emin olmak için, ona ev vazifesi gören küçük ve dikkat çekmeyen mağaraya çabucak göz gezdirdi. Gözleri oniksten yapılma panter heykelciğine takıldı. Guenhwyvar'ın arkadaşlığını derinden özlemişti. Basiliske karşı kurduğu pusuda, Drizzt panteri uzunca bir süre, neredeyse tüm bir gece, yannda bulundurmuştu ve Guenhwyvar'ın Astral Aleme geri dönüp dinlenmeye gereksinimi vardı. Drizzt'in dinlenmiş Guenhwyvar’ı yeniden geri getirmesi için bir tam günden fazlası geçmeliydi ve heykelciği bu süreden önce, umutsuz bir durum haricinde kullanmak budalaca olurdu. Drizzt teslimiyetçi bir omuz silkişle heykelciği cebine koydu ve boş yere yalnızlığını uzaklaştırmaya çabaladı.

Ana dehlizin girişini kapatan taş barikatı çabucak inceledikten sonra, Drizzt mağaranın arka tarafındaki daha küçük sürünme tüneline ilerledi. Tünelin yanındaki duvarda bulunan çizikleri fark etti; günlerin akışını belirlemek için kendi attığı çentikler. Drizzt şimdi dalgın bir şekilde bir tane daha çizdi, ancak bunun önemi olmadığını fark etti. Çentik atmayı kaç sefer unutmuştu? Duvardaki yüzlerce çizik arasında kaç gün fark edilmeden yanından kayıp gitmişti?

Her nasılsa bu artık önemli görünmüyordu. Avcının yaşamında gecelerle gündüzler ve tüm günler bir olmuştu. Drizzt kendini tünelin içine çekti ve diğer uçtaki loş ışık kaynağına doğru uzun dakikalar boyunca süründü. Alışılmadık bir tür mantarın parıltısı sonucu oluşan ışığın varlığı normalde kara elfin gözleri için rahatsız edici olabilecekken, sürünme tünelinden geçerek uzun odaya girerken, Drizzt gerçek bir güvenlik duygusu hissediyordu.

Zemin kırılıp iki düzey oluşturmuştu. Alt kısım, içinden küçük bir dere geçen bir yosun yatağı iken, üst kısım yüksek mantarlardan oluşan bir koru idi. Drizzt, normalde burada pek hoş karşılanmamasına rağmen, koruya

yöneldi. Myconid'lerin, tuhaf bir insansı ve zehirli mantar çaprazlaması olan mantar-adamların endişeyle kendisini izlediklerini biliyordu. Bölgeye ilk seyahatlerinde, basilisk buraya gelmişti ve Myconid'ler büyük kayıplar vermişlerdi. Şimdi şüphesiz korku dolu ve tehlikeliydiler, ancak Drizzt canavarı öldürenin kendisi olduğunu da bildiklerini sanıyordu. Myconid'ler budala yaratıklar değillerdi; eğer Drizzt silahlarını kınında tutar ve beklenmedik hareketler yapmazsa, mantar-adamlar muhtemelen onun korudan geçişini kabul edeceklerdi.

Üst taraftaki duvar on ayak yüksekliğinden fazlaydı ve neredeyse dimdikti, ancak Drizzt sanki duvar geniş ve düz bir merdiven sunuyormuşçasına kolayca ve çabuk tırmandı. En tepeye ulaştığında, bir grup Myconid çevresine yayıldı. Bazıları Drizzt'in yarı boyundaydı, ancak çoğunluğu drowun iki katı kadar uzundu. Drizzt ellerini göğsü üzerinde çaprazladı. Bu, yaygın bir şekilde kabul edilen bir Karanlıkaltı barış işaretiydi.

Mantar-adamlar Drizzt'in görünümünü tiksindirici buldular -Drizzt'in onları bulduğu kadar tiksindirici-ancak, gerçekten de Drizzt'in basiliski yok ettiğini anlamışlardı. Uzun yıllar boyunca, Myconid'ler bu başıboş drowun yanı başında yaşamışlar, her biri karşılıklı barınakları vazifesi gören yaşam dolu odalarını korumuştu. Burası gibi bir vaha, yenebilir bitkileri, balık kaynayan ırmağı ve bir rothe sürüsü ile, Karanlıkaltı'nın zalim ve boş taş mağaraları içerisinde sık rastlanan bir yer değildi ve dışarıdaki tünellerde dolaşan avcılar daima buraya uğrarlardı. Böyle zamanlarda bölgelerini savunmak Drizzt'e ve mantar-adamlara kalıyordu.

Myconid'lerin en irisi kara elfin önünde dikilmek üzere ilerledi. Kendisi ile mantar-adamlar kolonisinin yeni kralı arasında bir ka-bulleniş kurmanın önemini bilen Drizzt hiç kıpırdamadı. Yine de, Drizzt kaslarını germişti ve eğer işler umduğu şekilde gitmezse yana atılmaya hazırdı.

Myconid bir spor bulutu fışkırttı. Sporların üzerine yayılmalarından önceki saniyede, Drizzt bunları inceledi. Olgun Myconid'lerin, bazıları oldukça tehlikeli, pek çok değişik spor türü yayabileceklerini biliyordu. Ancak Drizzt bu bulutun türünü fark etti ve onu tamamıyla kabullendi.

Kral öldü. Ben kral, diye geldi Myconid'in düşünceleri, spor bulutunun yarattığı telepati bağ yoluyla.

Sen kralsın, diyerek karşılık verdi Drizzt zihninden. Bu mantarsıların sesli konuşabilmelerini ne çok isterdi! Daha önce olduğu gibi?

Kara elfler için aşağısı, Myconid için koru, diye yanıtladı mantar-adam.

Kabul.

Myconid için koru! Diye düşündü mantar-adam yeniden, bu kez vurgulayarak.

Drizzt sessizce çıkıntıdan aşağı indi. Mantarsılarla misyonunu başarmıştı; ne onun ne de yeni kralın buluşmayı uzatma arzuları yoktu.

Drizzt çevik hareketlerle beş ayak genişliğindeki ırmağı sıçrayarak geçti ve kalın yosun tabakası üzerinden yürüdü. Mağaranın uzunluğu genişliğinden fazlaydı ve yardalar boyunca uzanarak Karanlıkaltı tünellerinin dolambaçlı labirentlerine açılan daha geniş çıkışa varmadan hafifçe dönüyordu. Drizzt bu dönüşten basiliskin meydana getirdiği yıkıma yeniden baktı. Ortalıkta pek çok yarısı yenmiş rothe yatıyordu. Kokuları daha başka istenmeyen ziyaretçileri çekmeden, Drizzt'in bu cesetleri ortadan kaldırması gerekecekti ve diğer rothelar korkunç canavarın bakışlarıyla taşa çevrilmiş halde, tamamen kıpırtısız duruyorlardı. Mağaranın tam önünde bir önceki Myconid kralı dikiliyordu. Bu on iki ayak uzunluğundaki dev şimdi süslü bir heykelden başka bir şey değildi.

Drizzt heykele bakmak için durdu. Mantarsının ismini hiç öğrenememiş ve ona kendi ismini hiç söylememişti, ancak Drizzt bu yaratığın en azından müttefiki, hatta belki de dostu olduğunu düşündü. Birbirleriyle nadiren karşılaşmalarına karşın, uzun yıllar boyunca yan yana yaşamışlardı ve her ikisi de diğerinin varlığı sayesinde kendim biraz daha güvende hissetmişti. Ancak yine de, Drizzt, donup kalmış müttefikinin görüntüsü karşısında vicdan azabı çekmiyordu. Karanlıkaltı'nda yalnızca en kuvvetli olan hayatta kalırdı ve bu kez Myconid kralı yeterince kuvvetli olamamıştı.

Karanlıkaltı'nın bu yaban bölgelerinde, başarısızlık ikinci bir şansa izin vermezdi.

Yeniden tünellere dönünce, Drizzt öfkesinin kabarmaya başladığını hissetti. Hiddeti olduğu gibi kabullendi ve düşüncelerini arazisi üzerindeki katliama odaklayıp öfkenin bu vahşi yerdeki müttefiki olduğunu düşündü. Bir dizi tünelden geçip, bir gece önce karanlık büyüsünü düşürdüğü ve Guenhwyvar’ın basiliskin üzerine atılmaya hazır halde yere eğildiği tünele döndü. Şimdi Drizzt'in büyüsü kaybolalı uzun zaman olmuştu ve kızılötesi görüşünü kullanarak, ölü canavar olduğunu bildiği, soğumakta olan yığının üzerinde sürünen pek çok ısı parıltılı şekli seçebiliyordu.

Yaratığın görüntüsü avcının öfkesini daha da arttırdı. İçgüdüsel bir şekilde palalarından birinin sapım kavradı. Drizzt basiliskin kafasının yanından geçerken, silah, sanki kendiliğinden hareket ediyormuşçasına, fırladı ve ortaya dökülmüş beyne iğrenç bir şekilde indi. Çıkan ses üzerine, bir sürü kör mağara sıçanı kaçıştılar ve Drizzt, yine düşünmeden, diğer kılıcını savurarak bir tanesini taşa mıhladı. Hızını hiç yavaşlatmaksızın, kılıcın ucuyla sıçanı alıp kesesine attı. Rotheları bulmak yorucu bir süreç olabilirdi ve avcının besine gereksinimi olacaktı.

O günün geri kalanı ve bir sonraki günün yarısı boyunca, avcı arazisinden uzağa ilerledi. Mağara sıçanı özellikle hoş bir yemek değildi, ama Drizzt'i doyurup, devam etmesini, hayatta kalmasını sağladı. Karanlıkaltı'ndaki avcı için başka birşeyin önemi yoktu.

Dışarıdaki ikinci gününde, avcı kayıp yaratıklardan bir gruba yaklaşmakta olduğunu biliyordu. Guenhwyvar'ı yanına çağırdı ve panterin yardımıyla, rothelarını bulmakta pek sorun yaşamadı. Drizzt tüm sürünün hala bir arada olduğunu ummuştu, ama o bölgede sadece yarım düzinesini buldu. Ancak, altı tane hiç olmamasından iyiydi ve Drizzt rotheları yosun mağarasına geri sürmesi için Guenhwyvar'ı harekete geçirdi. Guenhwyvar yanındayken görevin çok daha kolay ve güvenli olacağını bilen Drizzt merhametsiz bir hız tutturdu. Panter yorgun düşüp, kendi alemine dönmesi gerektiğinde, rothe sürüsü tanıdık derenin kıyısında rahatça otluyordu.

Drow yeniden hemen yola düştü ve bu kez yolluk olarak iki ölü sıçan aldı. Gelebileceği zaman Guenhwyvar'ı yeniden çağırıp, itmesi gerektiğinde

göndererek günler geçip gitti ve başka birine rastlamadılar. Ama avcı arayışından vazgeçmedi. Ürkmüş rothelar inanılmaz mesafeler kat edebilirlerdi ve avcı biliyordu ki, dönüp duran tüneller ve koca mağaralar labirentinde, yaratıklarına ulaşana dek çok daha uzun günler geçebilirdi.

Drizzt yiyecek bulduğu zaman beslendi. Birkaç aldatıcı çakıl fırlattıktan sonra mükemmel bir hançer atışı ile bir sıçanı mıhlıyor, ya da dev bir Karanlıkaltı yengecinin sırtına bir kaya parçası indiriyordu. Sonunda Drizzt aramaktan yoruldu ve ufak mağarasının güvenliğini özledi. Körlemesine kaçan rotheların dehlizlerde, su ve yiyecekten bu kadar uzakta hayatta kalabileceklerinden şüphe ederek sürüsünün kayboluşunu kabullendi ve kendisini yosunlu mağara bölgesine farklı yönden ulaştıracak bir yoldan evine dönmeye karar verdi.

Sadece sürüsüne ait belirgin izlerin kendisini yolundan çevirebileceğini kararlaştırmıştı, ancak, yolun yarısında bir köşeyi dönünce, tuhaf bir ses dikkatini çeldi.

Drizzt ellerini kayaya bastırarak derinden gelen, ritmik titreşimleri hissetti. Kısa bir mesafe ötede, bir şey kayaya peş peşe vuruyordu. Ölçülü çekiç darbeleri.

Avcı palalarını çekti ve sürekli titreşimleri rehber alarak, dolambaçlı geçitler boyunca sürünerek ilerledi.

Bir ateşin parlayıp sönen ışığı iyice eğilmesine neden oldu, ancak, zeki bir varlığın yakınlarda olduğu bilgisinden hareket etti ve kaçmadı. Büyük olasılıkla, yabancı bir tehdit oluşturabilirdi, ama belki, diye umdu Drizzt zihninin derinliklerinde, bundan daha fazlası vardı.

Sonra Drizzt onları gördü; ikisi ustaca yapılmış kazmalarla taşı dövüyor, biri el arabası ile molozları topluyor ve diğer ikisi de gözcülük yapıyorlardı. Avcı etrafta daha fazla gözcü olabileceğini derhal anladı. Muhtemelen onları görmeden savunmalarım geçmişti. Drizzt ırkının becerilerinden birini çağırdı ve elleriyle taşa tutunup havaya süzülüşünü yönlendirerek yavaşça yukarı yükseldi. Neyseki bu nokta da tünel yüksekti, böylece avcı kazı yapan yaratıkları göreceli bir emniyetle izleyebiliyordu.

Drizzt'ten daha kısa ve saçsızdılar. Yaşamdaki amaçları olan madenciliğe mükemmel şekilde uyan tıknaz ve kaslı gövdeleri vardı. Drizzt daha önce bu ırkla karşılaşmıştı ve Menzoberranzan'daki Akademi'de geçirdiği yıllar boyunca onlar hakkında çok şey öğrenmişti. Bunlar svirfneblinlerdi, deep gnomelar, drowların tüm Karanlıkaltı'nda en çok nefret ettikleri düşmanlar.

Bir kez, uzun zaman önce, Drizzt bir grup svirfnebline karşı savaşta, bir drow devriyesine liderlik etmiş ve deep gnomelarm liderinin çağırdığı bir toprak elementalını tek başına alt etmişti. Drizzt şimdi o zamanı anımsadı ve varlığına ait tüm anılar gibi, bu düşünce de ona acı verdi. Deep gnomelara esir düşmüş, sertçe bağlanmış ve gizli bir odada tutsak edilmişti. Svirfneblinler sonunda onu öldürmek zorunda kalacaklarından şüphelendikleri ve hatta bunu Drizzt'e açıkladıkları halde, ona kötü davranmamışlardı. Grubun lideri, Drizzt'e koşulların elverdiği ölçüde merhamet söz vermişti.

Ancak, Drizzt'in kendi kardeşi Dinin tarafından yönetilen ekip arkadaşları içeriye fırtına gibi dalmış ve deep gnomelara hiç merhamet göstermemişlerdi. Drizzt kardeşini svirfneblin liderinin yaşamını bağışlamaya ikna edebilmişti, ancak, tipik drow gaddarlığı gösteren Dinin, deep gnomeun vatanına kaçmak üzere serbest bırakılmadan önce ellerinin kesilmesini buyurmuştu.

Drizzt kendini bu ıstırap dolu anılardan silkinerek çıkardı ve düşüncelerini içinde bulunduğu duruma dönmeye zorladı. Deep gnomelarm yenilmesi güç hasımlar olabileceğini anımsattı kendi kendine. Ayrıca bir drow elfini madencilik operasyonlarına buyur edecek değillerdi.

Belli ki, madenciler zengin bir damar bulmuşlardı, çünkü heyecanlı bir ses tonuyla konuşmaya başladılar. Tuhaf gnome dilini anlamamasına rağmen, bu sözcükleri duymak Drizzt'e büyük bir haz verdi. Svirfneblinler taşın etrafından dolanıp, iri parçaları el arabalarına yükleyerek yakındaki dostlarını da eğlenceye katılmaya çağırırken, Drizzt'in yüzüne yıllardan beri ilk kez savaşta kazanılan zaferin sebep olmadığı bir gülümseme yayıldı. Tıpkı Drizzt'in tahmin ettiği gibi, her taraftan bir düzineden fazla svirfneblin çıktı.

Drizzt duvarda bir tünek buldu ve havaya yükselme büyüsü bittikten sonra, daha uzun zaman madencileri izledi. En sonunda el arabaları dolup taştığında, deep gnomelar bir sıra oluşturup uzaklaşmaya başladılar. Drizzt o anda izleyebileceği en akıllıca yolun gnomelarm uzaklaşmasını bekleyip, sonra da evine doğru yola koyulmak olduğunu fark etti.

Ancak, hayatta kalışını yönlendiren basit mantığa karşın, Drizzt seslerin uzaklaşmasına kolayca izin veremeyeceğini anladı. Yüksek duvardan aşağı indi ve nereye gideceğini merak ederek svirfneblin kervanının ardına koyuldu.

Pek çok gün boyunca, Drizzt deep gnomeları izledi. Panterin bu uzatılmış istirahatten faydalanabileceğini bildiğinden ve kendisi de, uzaktan bile olsa, deep gnomelarm sohbetlerinden keyif aldığından, Guenhwyvar’ı çağırma dürtüsüne direndi. Her bir içgüdü avcıyı davranışlarını sürdürmemesi yönünde uyarıyordu, ancak, uzun zamandır ilk kez, Drizzt içindeki ilkel benliğin dürtülerine kulak asmadı. Gnomelarm seslerini duymaya, hayatta kalmanın basit gerekliliklerinden daha fazla gereksinimi vardı.

Dehlizler çevresinde daha çok işlenmiş ve daha az doğal olmaya başladı ve Drizzt svirfneblin vatanına yaklaşmakta olduğunu anladı. Olası tehlikeler bir kez daha önünde belirdi ve o bunları bir kez daha ikincil olarak düşünüp zihninden uzaklaştırdı. Hızını arttırıp madenci kervanını görüş alanına soktu. Svirfneblinlerin etrafta kurnaz tuzaklar kurduklarından şüpheleniyordu. Bu noktada deep gnomelar adımlarını ölçüyor ve belli alanlardan sakınmaya dikkat ediyorlardı. Drizzt davranışlarını dikkatle taklit etti ve orada burada gevşek bir taş, alçakta bir tuzak teli gördükçe, bilircesine başını salladı. Sonra, madencilerin seslerine yenileri katıldığında, Drizzt bir çıkıntının ardına gizlendi.

Madenci topluluğu tamamen pürüzsüz ve üzerlerinde tek bir çatlak olmayan iki duvarın üzerinde yükselen uzun ve geniş bir merdivene gelmişti. Merdivenin yanında ancak el arabalarının geçmesine yetecek yükseklik ve genişlikte bir açıklık vardı ve deep gnome madencileri arabalarını bu açıklığa getirip, en baştakini bir zincire bağlarlarken, Drizzt samimi bir hayranlıkla onları izledi. Taşa bir dizi vuruş, görünmeyen operatöre bir sinyal gönderdi ve zincir gıcırdayarak el arabasını deliğe çekti.

Arabalar birer birer kayboldular. Svirfneblin grubu da seyrelmişti. Yükleri azaldıkça, merdivenleri çıkıyorlardı.

Geri kalan iki deep gnome son arabayı da zincire bağlayıp, sinyali gönderdiklerinde, Drizzt umutsuzluktan doğan bir kumar oynadı. Deep gnomelarm arkalarını dönmelerini bekledi ve ileri atılıp arabayı tam alçak dehlizde kaybolacakken yakaladı. Drizzt'in Varlığından hala habersiz olan son deep gnome geçidin altına bir taş yerleştirip, olası herhangi bir kaçışı engellediğinde, Drizzt ahmaklığının derinliğini anladı.

Zincir çekiyor ve araba paralelindeki merdivenin eğimine eşit bir açıyla ilerliyordu. Drizzt ileride hiçbir şey göremiyordu, çünkü oraya kusursuzca uyan el arabası dehlizin tüm yüksekliğini ve genişliğini dolduruyordu. O zaman, Drizzt arabanın yanlarında geçişi kolaylaştıran küçük tekerlekleri olduğunu fark etti. Yeniden böylesi bir zekanın varlığını hissetmek çok hoştu, ancak Drizzt kendisini çevreleyen tehikeyi görmezden gelemezdi. Svirfneblinler davetsiz bir drow elfi iyi karşılamayacaklardı. Muhtemelen sorularla değil, silahlarla karşısına çıkacaklardı.

Uzun dakikaların ardından, geçit düzleşip genişledi. Orada el arabalarını çeken manivelayı zorlanmadan çeviren tek bir svirfneblin vardı. Dikkatini işine verdiğinden, deep gnome, Drizzt'in son arabanın ardından fırlayıp sessizce odanın yan kapısından süzülen karaltısını fark etmedi.

Drizzt kapıyı açar açmaz sesler duydu. Yine de, gidecek başka yeri olmadığından, ileri doğru devam etti ve dar bir çıkıntını üzerinde yüzüstü yattı. Deep gnomelar, nöbetçiler ve madenciler, aşağıdaydılar. Geniş merdivenin tepesindeki düzlükte konuşuyorlardı. Orada en azından yirmi madenci duruyordu ve buldukları zengin damarla ilgili öyküleri yineliyorlardı.

Durdukları yerin arka ucunda, iki büyük ve kısmen aralanmış metal menteşeli taş kapının arasından, Drizzt svirfneblin şehrinin görüntüsünü yakaladı. Drow, şehrin yalnızca bir bölümünü görebiliyordu ve çıkıntıdaki pozisyonundan görüş açısı pek iyi değildi, ancak o iki koca kapının ötesindeki mağaranın Menzoberranzan'ı barındıran mağara kadar büyük olmadığını tahmin etti.

Drizzt oraya gitmek istiyordu! Sıçrayıp o kapılar arasından hızla geçmek, uygun görecekleri ceza ne olursa olsun kendini deep gnomelara teslim etmek istedi. Belki onu kabul ederlerdi; belki de Drizzt Do'Urden'i gerçekte olduğu haliyle görürlerdi.

Aşağıda gülüşüp sohbet eden svirfneblinler şehre doğru ilerlediler.

Drizzt şimdi gitmeliydi, ayağa sıçramalı ve onları koca kapıların ardına dek izlemeliydi.

Ancak avcı, Karanlıkaltı'nın ilkel ve vahşi bölgelerinde on yıl ayakta kalan varlık, çıkıntıdan kıpırdayamadı. Avcı, bir basiliski ve bu tehlikeli dünyanın daha başka sayısız canavarını alt etmiş bu varlık, kendini medeni merhamet umutlarıyla ele veremezdi. Avcı böylesi kavramlardan anlamıyordu.

İri taş kapılar yankılanan bir gürültüyle kapandı ve Drizzt'in kararan yüreğinde parlayan anlık ışık söndü.

Uzun ve ıstırap dolu bir anın ardından, Drizzt Do'Urden çıkıntıdan yuvarlanıp, merdivenin tepesindeki düzlüğe indi. Kapıların ardındaki yaşamdan uzaklaşan yolda aşağı doğru inerken görüşü bulanıklaştı ve daha fazla svirfneblin muhafızının varlığını sezen şey sadece avcının ilkel güdüleri oldu. Avcı şaşkınlığa uğrayan deep gnomeların tepesinden vahşice sıçradı ve yeniden yabani Karanlıkaltı'nın açık geçitlerinin sunduğu özgürlüğe koştu.

Svirfneblin şehrini oldukça gerilerde bıraktığında, Drizzt cebine uzandı ve tek dostunu çağırdığı heykelciği çıkardı. Ancak, bir an sonra, kediyi çağırmayı reddedip, çıkıntıdaki zayıflığı için kendini cezalandırarak, heykeli geri koydu. Büyük kapıların yanındaki çıkıntıda daha güçlü olabilseydi, bu işkenceye, şu ya da bu şekilde, bir son vermiş olacaktı.

Onu yosun kaplı mağaraya geri götürecek geçitler boyunca ilerlerken, avcı içgüdüleri kontrolü ele geçirmek için Drizzt'le savaştı. Karanlıkaltı ve yadsınamaz tehlikenin baskısı etrafını sarmayı sürdürdükçe, o ilkel, tetikte güdüler yönetimi devralıp, svirfneblinler ve şehirleriyle ilgili daha fazla kafa karıştırıcı düşünceye izin vermediler.

O ilkel güdüler, Drizzt Do'Urden'in kurtuluşu ve lanetlenişiydiler.

3

Yılanlar ve Kılıçlar

"Kaç hafta oldu?" diye işaret etti Dinin, Briza'ya, drowların sessiz el şifresini kullanarak. "Kaç haftadır bu dehlizlerde hain kardeşimizin izini sürüyoruz?"

Düşüncelerini işaretlerle anlatırken, Dinin'in ifadesi alaycılığını açığa vuruyordu. Briza ona kaşlarını çattı ve yanıt vermedi. Bu sıkıcı görevi Dinin'den daha bile az umursuyordu. Lloth'un yüce rahibelerinden biri ve en büyük kız evlat olarak aile içerisinde yüksek bir onursal mevki sahibiydi. Daha önce Briza asla böylesi bir ava gönderilmemişti. Ancak şimdi, açıklanmayan bir sebeple, SiNafay Hun'ett aileye katılmış ve Briza'yi daha aşağı bir konuma indirmişti.

"Beş mi?" diye sürdürdü Dinin, zarif parmaklarının her hareketinde öfkesi daha da büyüyerek. "Altı mı? Ne kadar oldu, kardeşim?" diye bastırdı. "Ne zamandır SiNaf-Shi'nayne... Saygıdeğer Malice'in yanı başında oturuyor?"

Briza'nın yılan başlı kırbacı kemerinden çıktı ve öfke ile Dinin'e savruldu. Alaycılıkta fazla ileri gittiğini fark eden Dinin savunmaya geçerek kılıcını çekti ve yana çekilmeye çalıştı. Briza'nın darbesi daha hızlı gelip Dinin'in açması savuşturma çabasını kolayca alt etti ve altı yılan başından üçü doğruca en büyük Do'Urden oğlunun göğsüyle omuzlarına yapıştı. Soğuk bir acı Dinin' in bedenine yayıldı ve geriye sadece çaresiz bir

uyuşukluk bıraktı. Dinin'in kılıç tutan eli düştü ve bedeni öne doğru sendelemeye başladı.

Briza'nın güçlü eli şimşek gibi uzandı ve baygınlık geçiren Dinin'i boğazından yakalayıp, kolayca parmak uçlarına kaldırdı. Hiçbirinin Dinin'in yardımına koşmadıklarından emin olmak için av partisinin diğer beş üyesine göz attıktan sonra, donakalan kardeşini sertçe taş duvara çarptı. Yüce rahibe, bir eliyle boğazını sıktığı Dinin'in üzerine eğildi.

"Akıllı bir erkek hareketlerini daha dikkatli ölçer," diye hırladı Briza. O ve diğerleri Saygıdeğer Malice tarafından Menzoberranzan sınırları dışında sessiz şifre haricinde hiçbir iletişim metodunu kullanmamaları hakkında açıkça uyarılmalarına rağmen, Briza yüksek sesle konuşmuştu.

Dinin'in içinde bulunduğu zor durumu tam olarak kavraması uzun zaman aldı. Uyuşukluk açıldıkça, soluk alamadığını fark etti. Eli hala kılıcını tutuyor olmasına karşın, ondan bir on kilo daha ağır olan Briza kılıcını Dinin'in kılıcının yanına yapıştırmıştı. Daha da kötüsü, kız kardeşinin serbest eli korkunç yılan kırbacını havada tutuyordu. Sıradan kırbaçların aksine, bu şeytani alet hareketlerini gerçekleştirmek için pek az yere gereksinim duyuyordu. Canlı yılan başları büzülüp, sanki kendilerini tutan kişinin iradesinin uzantılarıymışçasına yakın mesafeden darbe indirebilirlerdi.

"Saygıdeğer Malice senin ölümünü sorgulamayacaktır," diye fısıldadı Briza zalimce. "Oğulları ona hep bela getirdiler!"

Dinin iri yarı hasmının yanından devriyenin basit askerlerine baktı.

"Şahitler mi?" diye güldü Briza, Dinin'in düşüncelerini tahmin ederek. "Gerçekten de sadece bir erkeğin hatırı için bir yüce rahibenin aleyhinde konuşacaklarına inanıyor musun?" Briza'nın gözleri kısıldı ve yüzünü Dinin'inkilere yaklaştırdı. "Sadece bir erkek cesedi için?" bir kez daha kesik kesik güldü ve aniden Dinin'i bıraktı. Dizleri üzerine düşen Dinin yeniden normal soluk alma ritmini kazanmaya çabaladı.

"Gelin," diye işaret etti Briza devriyenin geri kalanına, sessiz şifreyi kullanarak. "En genç kardeşimin bu bölgede olmadığını sezinliyorum.

Şehre geri dönüp, erzağımızı tazeleyeceğiz."

Dinin ayrılış için gerekli hazırlıkları yapan kardeşinin sırtına baktı. Kılıcını Briza'nın kürek kemikleri arasına yerleştirmekten daha fazla istediği bir şey yoktu. Ancak, Dinin bu hareketi denemeyecek kadar akılıydı. Briza üç yüzyıldan daha fazladır Örümcek Kraliçe'nin yüce rahibesiydi ve Saygıdeğer Malice ile Do'Urden Evi'nin geri kalanlarının aksine,Lloth'un onayına sahipti. Uğursuz tanrıçası onu kayırmasaydı bile, büyü yeteneği ve hiç yanından ayırmadığı zalim kırbacı ile, Briza tehlikeli bir düşmandı.

"Kardeşim," diye seslendi Dinin yola çıkmak üzere olan Briza'ya. Briza aniden Dinin'e döndü. Hala kendisiyle konuşmaya cüret etmesine şaşırmıştı.

"Özürlerimi kabul et," dedi Dinin. Diğer askerlere devam etmelerini işaret ettikten sonra, basit askerlerin Briza ile aralarındaki konuşmayı görmemeleri için arkasını dönerek el şifresini kullanmayı sürdürdü.

"SiNafay Hun'ett'in aileye katılımından hoşnut değilim," diye açıkladı Dinin.

Briza'nın dudakları o anlamı belirsiz, tipik gülümsemelerden biriyle kıvrıldı; Dinin bunun bir onaylama mı, yoksa alay mı olduğunu bilemedi. "Kendini Saygıdeğer Malice'in kararlarını sorgulayacak kadar zeki mi sanıyorsun?" diye sordu Briza'nın parmakları.

"Hayır!" diye işaret etti Dinin vurgulayarak.

"Saygıdeğer Malice zorunlu olduğu şekilde davranıyor ve kararlan her zaman Do'Urden Evi'nin iyiliği için. Ama Hun'ett'e güvenmiyorum. SiNafay evinin yönetici konsey kararıyla sıcak taş yığınlarına dönüştürülmesini izledi. Kıymetli çocuklarının tümü katledildi; tabii halktan askerlerinin çoğu da. Böylesi bir kaybın ardından, Do'Urden Evi'ne gerçekten sadık kalabilir mi ?"

"Budala erkek," diye işaret etti Briza yanıt olarak. "Rahibeler sadece Lloth'a sadakat borçlu olduklarını bilirler. Artık SiNafay'ın evi yok, bu yüzden SiNafay da yok. Şimdi o Shi'nayne Do'Urden ve Örümcek

Kraliçe'nin buyruğu ile adının gerektirdiği tüm sorumlulukları tamamen kabul edecek."

"Ona güvenmiyorum," diye yineledi Dinin. "Gerçek Do'Urden'ler olan kız kardeşlerimin de ona yer açmak için hiyerarşide aşağı kaydırıldıklarım görmekten de hoşnut değilim. Shi'nayne Maya'nın altına yerleştirilmeliydi, ya da avamlar arasında barındırılmalıydı."

Briza tüm yüreği ile katılmasına karşın, Dinin'e bağırdı. "Shi'nayne'nin ailedeki rütbesi seni ilgilendirmez. Bir başka yüce rahibenin katılımıyla, Do'Urden Evi daha da güçlendi. Basit bir erkeğin tüm bilmesi gereken bu!"

Dinin, Briza'nın mantığını kabul edercesine başını salladı ve dizlerinin üzerinden kalkmadan önce, sağduyulu davranıp kılıcını kınına yerleştirdi. Briza da, aynı şekilde, yılan kırbacını kemerine geri koydu, ancak, gözünün ucuyla güvenilmez yapıdaki kardeşini izlemeyi sürdürdü.

Dinin şimdi Briza'nın yanında daha dikkatli olacaktı. Biliyordu ki, yaşamı kız kardeşinin yanı başında yürüyebilme becerisine bağlıydı, çünkü Malice bu av devriyelerine Dinin'in yanında Briza'yı yollamayı sürdürecekti. Briza, Do'Urden kızlarının en güçlüsüydü ve Drizzt'i bulup ele geçirme konusunda en büyük şansa sahipti. Şehirde on yıldan uzun zamandır devriye liderliği yapan Dinin de, ev halkı içinde Menzoberranzan'ın ötesindeki dehlizlere en aşina olanlarıydı.

Dinin berbat talihine omuz silkti ve şehre giden dehlizlerde kız kardeşini izledi. Bir günlük kısa bir molanın ardından yeniden yürüyüşe geçecekler, yeniden Dinin'in gerçekte hiç bulmaya istekli olmadığı, ele geçirilmesi güç ve tehlikeli kardeşlerinin peşine düşeceklerdi.

***

Guenhwyvar’ın başı aniden döndü ve iri panter bir pençesi havada, harekete hazır halde, hiç kıpırtısız durdu.

"Sen de duydun," diye fısıldadı Drizzt, iyice panterin yanına yaklaşarak. "Gel, dostum. Hangi yeni düşman arazimize girdi, görelim."

Sessizce, çok iyi bildikleri dehlizlerden aşağı seğirttiler. Bir hışırtının yankısı üzerine, Drizzt aniden durdu ve Guenhwyvar da onu izledi. Drizzt bunun bir Karanlıkaltı canavarından değil, bir çizmeden çıktığını biliyord Drizzt bir kırık dökük taş parçası yığınını ve onun diğer tarafındaki geniş çok tabakalı bir mağarayı gösterdi. Guenhwyvar önde, daha iyi bir gözetleme noktası bulabilecekleri o yere çıktılar.

Sadece birkaç saniye sonra, drow devriyesini gördüler. Yedi kişilik bir gruptu, ancak Drizzt'in ayrıntıları seçemeyeceği kadar uzaktaydılar. Drizzt onları böylesine kolaylıkla duyabilmesine hayret etti, çünkü böyle devriyelerde uç görevi aldığı günleri anımsamıştı. Ne kadar da yalnızlık hissederdi o zamanlar, bir düzineden fazla kara elfin önünde. Deneyimli hareketleri sayesinde tek bir fısıltı çıkarmazlar ve gölgelere öylesine iyi sığınırlardı ki, Drizzt'in keskin gözleri bile onları seçemezdi.

Fakat şimdi, Drizzt'in dönüştüğü bu avcı, bu ilkel ve içgüdüsel benlik bu grubu kolaylıkla bulmuştu.

Briza apansız durdu ve gözlerini kapatarak, yer bulma büyüsünün yayılımlarına yoğunlaştı.

"Ne oldu?" diye sordu Dinin'in parmaklan, Briza ona dönüp baktığında. Briza'nın irkilmiş ve belirgin bir şekilde heyecanlı ifadesi pek çok şeyi açığa vuruyordu.

"Drizzt mi?" dedi Dinin yüksek sesle. İnanmakta zorlanıyordu.

"Sessizlik!" diye haykırdı Briza'nın elleri ona. Çevreye göz gezdirdikten sonra, devriyeye kendisini büyük ve tehlikeye açık mağaranın duvarlarının karanlığına doğru izlemelerini işaret etti. Sonra Briza, Dinin'in sorusunu başıyla onayladı. Misyonlarının sonunda tamamlandığından emindi.

"Drizzt olduğundan emin misin?" diye sordu Dinin'in parmakları. Hissettiği heyecan yüzünden, düşüncelerini ifade edecek kadar kesin hareket etmekte zorlanıyordu. "Belki bir leş yiyicidir.. "

"Kardeşimizin yaşadığını biliyoruz," diye işaret etti, Briza çarçabuk. "Tersi olsaydı Saygıdeğer Malice artık Lloth'un hoşnutsuzluğunu çekmezdi.

Ve eğer Drizzt yaşıyorsa, o halde o nesneyi taşıdığını varsayabiliriz."

Devriyenin ani saklanma manevrası Drizzt'i şaşırttı. Çıkıntılı kayaların ardındayken grup onu görmüş olamazdı, hem kendi hem de Guenhwyvar'in adımlarının sessizliğine de güveni tamdı. Yine de Drizzt devriyenin kendisinden saklandığından emindi. Bu karşılaşmada bir tuhaflık vardı. Kara elfler Menzoberranzan'ın bu kadar uzağında nadiren görülürlerdi. Belki de Karanlıkaltı'nın vahşiliklerinde hayatta kalmak için gereken paranoyadan başka şey değildir, dedi Drizzt kendi kendine. Yine de, devriye grubunu bu bölgeye getirenin şanstan fazlası olduğundan şüpheleniyordu.

"Git, Guenhwyvar," diye fısıldadı kediye. "Konuklarımıza bir bak ve bana geri dön." Panter geniş mağarayı çevreleyen gölgelerden koştu. Drizzt taş parçalarına iyice gömülüp dinledi ve bekledi.

Guenhwyvar sadece bir dakika sonra dönmüştü, ancak, bu Drizzt'e sonsuzluk gibi göründü.

"Onları tanıdın mı?" diye sordu Drizzt. Kedi taşın üzerini pençesiyle çizdi.

"Eski devriye grubumuzdan mı?" diye düşündü Drizzt yüksek sesle. "Bir zamanlar yan yana yürüdüğümüz savaşçılar mı?"

Guenhwyvar emin değil göründü ve belirli hareketler yapmadı.

"O halde bir Hun'ett," dedi Drizzt, bilmeceyi çözdüğünü düşünerek. Hun'ett Evi, Drizzt'i öldürmeyi deneyen iki Hun'ett büyücüsünün, Alton ve Masoj'un, ölümlerinin intikamını almak üzere sonunda onu aramaya gelmişti. Ya da belki Hun'etiler bir zamanlar Masoj'un sahip olduğu büyülü nesneyi, Guenhwyvar'ı aramaya gelmişlerdi.

Drizzt düşüncelerinden bir an için sıyrılıp Guenhwyvar'ın tepkisini incelediğinde, tahminlerinin yanlış olduğunu fark etti. Panter ondan bir adım uzaklaşmıştı ve varsayımlar ırmağından rahatsız olmuş görünüyordu.

"O halde kim?" diye sordu Drizzt. Guenhwyvar arka ayakları üzerinde havaya kalkıp Drizzt'in omuzlarına bastı ve iri pençelerinden biriyle

Drizzt'in boyun kesesine dokundu. Drizzt anlamadı. Nesneyi boynundan çıkardı ve içindekileri avucuna döküp, birkaç altın sikke, küçük bir kıymetli taş ve evinin amblemi olan, üzerinde Daermon N'a'shezbaernon'un, Do'Urden Evi'nin, baş harfleri kazılı gümüş bir sembol çıkardı. Drizzt birden Guenhwyvar'in ne anlattığını fark etti.

"Ailem," diye fısıldadı sertçe. Guenhwyvar ondan geri çekildi ve yeniden taşın üzerini heyecanla pençeledi.

O an binlerce anı Drizzt'in içinden sel gibi aktı, ancak tümü, iyi ve kötü, onu kaçınılmaz şekilde tek bir olasılığa götürdü: Saygıdeğer Malice, o kader günü Drizzt'in yaptıklarını ne bağışlamış, ne de unutmuştu. Drizzt onu ve Örümcek Kraliçe'nin yasalarını terk etmişti ve Drizzt Örümcek Kraliçe'nin yasalarını, annesini iyi bir durumda bırakmadığını fark edecek kadar iyi biliyordu.

Drizzt yeniden geniş mağaranın karanlığına baktı. "Gel," dedi Guenhwyvar'ı okşayarak ve dehlizlerden aşağı koştu. Menzoberranzan'ı terk etme kararı acı verici ve belirsiz olmuştu; şimdi Drizzt'in akrabalarıyla karşılaşma ve tüm o şüpheleri, korkuları yeniden yaşama isteği yoktu.

O ve Guenhwyvar bir saatten fazla koştular, gizli geçitlerden dönüp, bölge dehlizlerinin en karmaşık bölümlerini aştılar. Drizzt bölgeyi çok iyi biliyordu ve az bir çabayla devriye grubunu çok geride bırakabileceğinden emindi.

Ancak, sonunda, soluklanmak için durduğunda, Drizzt devriyenin hala peşinde olduğunu sezinledi ve şüphelerini onaylamak için Guenhwyvar'a bakması yetti.

Drizzt o zaman büyüyle izlendiğini anladı; başka açıklaması olamazdı. "Ama nasıl?" diye sordu pantere. "Kardeş olarak bildikleri drow değilim, ne düşüncede, ne görünüşte. Büyülerinin tutunabileceği kadar tanıdık ne sezinliyor olabilirler?" Drizzt çabucak kendine göz atınca, ilk olarak usta işi silahlarını gördü.

Palalar gerçekten harikuladeydiler, ama Menzoberranzan'daki drow silahlarının çoğunluğu da öyleydi. Üstelik bu kılıçlar Do'Urden Evi'nde bile

yapılmamışlardı ve Drizzt'in ailesince benimsenen tasarımlardan biri değillerdi. O halde pelerin mi, diye düşündü. Piwafwi evinin işaretlerinden biriydi ve tek bir ailenin dikiş motifleriyle tasarımlarını taşıyordu.

Ancak Drizzt'in piwafwisi tanınmayacak ölçüde yıpranıp paralanmıştı ve herhangi bir yer bulma büyüsünün onun Do'Urden Evi'ne ait olduğunu tanıyabileceğine inanmak zordu.

"Do'Urden Evi'ne ait olmak," diye fısıldadı Drizzt. Guenhwyvar'a baktı ve aniden başını salladı, yanıtı bulmuştu. Yeniden boyun kesesini çıkardı ve Daermon N'a'shezbaernon amblemini aldı. Büyüyle yaratılmıştı ve kendi büyüsüne sahipti. Tek bir eve özgü bir büyü. Sadece Do'Urden Evi'nin bir asilzadesi bunu taşıyabilirdi.

Drizzt bir an düşündü, sonra amblemi geri koyup, boyun kesesini Guenhrwyvar'ın başına geçirdi. "Avın avcı olma vakti," dedi iri kediye.

"İzlendiğini biliyor," dedi Dinin'in parlayan elleri, Briza'ya. Briza bu ifadeyi yanıtsız bıraktı. Elbette Drizzt takibin farkındaydı; onlardan kurtulmaya çalıştığı aşikardı. Briza endişelenmedi. Drizzt'in ev amblemi Briza'nın büyüyle genişletilmiş düşüncelerinde belirgin bir yön levhası gibi yanıyordu.

Ancak, grup geçitteki bir çatala gelince, Briza durdu. İşaret çatalın ilerisinden geliyordu ama hangi yön olduğu kesin değildi. "Sola," diye işaret etti Briza, basit askerlerden üçüne, sonra geri kalan ikisine, "sağa," dedi. Kardeşini geride tuttu ve Dinin'le kendisinin çataldaki pozisyonlarını koruyup, her iki gruba da yedek olacaklarını işaret etti.

Dağılan devriyenin tepesinde, yüksekte, sarkıtlarla kaplı tavanın gölgelerinde salınan Drizzt kendi kurnazlığına gülümsedi. Devriye onun adımlarına ayak uydurabilirdi, ama Guenhwyvar'ı yakalama şansları hiç yoktu.

Plan yerine getirilmiş ve kusursuz tamamlanmıştı, çünkü Drizzt'in tek istediği devriyeyi arazisinden iyice uzaklaştırıp, bu umutsuz arayıştan bıktırmaktı. Ancak, Drizzt orada hayalet gibi saklanıp, erkek ve kız kardeşine bakarken, daha fazlasını özlediğini anladı.

Birkaç saniye geçti ve Drizzt ayrılan askerlerin iyice uzaklaştırıldıklarından emin oldu. Palalarım çekti ve kardeşleri ile bir buluşmanın hiç de fena olmayacağını düşündü.

"İyice uzaklaşıyor," dedi Briza Dinin'e, kendi sesinden ürkmeden, zira hain kardeşinin uzakta olduğundan emindi. "Büyük bir hızla."

"Drizzt Karanlıkaltı'nda her zaman hünerliydi," diye yanıtladı Dinin, başını sallayarak. "Zor bir av olacak."

Briza kişner gibi güldü. "Büyümün etkisi geçmeden çok önce yorulacak. Onu karanlık bir delikte soluksuz bulacağız". Ancak, Briza'nın kendini beğenmiş ifadesi bir saniye sonra, karanlık bir şekil tam kendisiyle Dinin arasına düştüğünde, boş bir hayret ifadesine dönüştü.

Dinin de tüm olanların şokunu zar zor idrak edebildi. Drizzt'i saniyenin onda birinde gördü, sonra, bir palanın hızla gelen kabzasının kavisini izleyen gözleri şaşılaştı. Dinin külçe gibi yere yığıldı ve zeminin pürüzsüz taşı yanağına yapıştı, ama Dinin bunun farkında değildi.

Bir eli Dinin'le işini hallederken, Drizzt'in diğer eli bir palanın ucunu Briza'nın gırtlağına dayayarak onu teslim olmaya zorladı. Ancak Briza, Dinin kadar şaşırmamıştı ve bir eli hep kırbacının yakınındaydı. Drizzt'in saldırısından geri kaçtı ve altı yılan başı havaya savrulup, kıvrıldı ve bir açıklık aradı.

Drizzt, Brizayla yüzleşmek için tamamen döndü ve saldırgan engerekleri uzak tutmak için palalarını savunma hamleleriyle savurdu. Bu ürkütücü kırbaçların ısırığını anımsıyordu; her drow erkeği gibi, o da çocukluğunda bunu defalarca öğrenmişti.

"Drizzt kardeş," dedi Briza yüksek sesle. Devriyenin kendisini duymasını ve çağrıyı anlamasını umuyordu. "Silahlarını indir. Bu Şekilde olması gerekmiyor."

Tanıdık sözcüklerin, drow sözcüklerinin sesi Drizzt'i etkisi altına aldı. Onları yeniden duymak ne güzeldi, tek amaca sahip bir avcıdan fazlası olduğunu, yaşamın hayatta kalmaktan fazlası olduğunu anımsamak.

"Silahlarını indir," dedi Briza yemden, bu kez daha keskin biçimde.

"Ne-neden buradasınız?" diye kekeledi Drizzt.

"Elbette senin için, kardeşim," diye yanıtladı Briza, fazlaca nazik bir şekilde. "Sonunda Hun'ett Evi ile savaş sona erdi. Artık eve dönme zamanın geldi."

Drizzt'in bir parçası ona inanmayı, drow yaşamının kendisini doğduğu şehirden ayrılmaya zorunlu kılan gerçeklerini unutmayı istedi. Drizzt'in bir parçası palaları taş zemine bırakmayı ve önceki yaşamının sığınağına -ve dostluğuna-dönmeyi istedi. Briza'nın gülümsemesi öylesine davetkardı ki.

Briza, Drizzt'in zayıflayan direncini fark etti. "Eve gel, sevgili Drizzt," dedi yumuşacık. Sözcükleri basit bir büyünün bağlayıcılığını taşıyorlardı. "Sana gereksinim duyuluyor. Şimdi Do'Urden Evi'nin silah ustası sensin."

Drizzt'in ifadesindeki ani değişim Briza'ya hata ettiğini söyledi. Drizzt'in danışmanı ve en değerli dostu olan Zaknafein, Do'Urden Evi'nin silah ustasıydı ve Örümcek Kraliçe'ye kurban edilmişti. Drizzt bu gerçeği asla unutmayacaktı.

Aslında, o an, Drizzt evin rahatlığından çok daha fazlasını anımsadı. Geçmiş yaşantısmdaki yanlışları, kendi ilkelerinin ka-bullenemediği kötülüğü çok net anımsadı.

"Gelmemeliydiniz," dedi Drizzt, bir kükremeyi andıran sesiyle. "Bir daha asla bu tarafa gelmemelisiniz!"

"Sevgili kardeşim," diye yanıtladı Briza, belirgin hatasını düzeltmekten çok, vakit kazanmak için. Hiç kıpırdamadan durdu. Yüzü o çift taraflı gülümsemesiyle donmuştu.

Drizzt, Briza'nın drow ölçülerine göre kalın ve dolgun olan dudaklarının ardına baktı. Rahibe konuşmuyordu, ama Drizzt o donuk gülümsemenin ardından dudaklarının kıpırdadığını açıkça görebiliyordu.

Bir büyü!

Briza bu tür aldatmacalara her zaman hünerli olmuştu. "Eve dön!" diye haykırdı Drizzt ona ve bir saldırı başlattı.

Briza hamleden oldukça kolay kaçtı, çünkü vurmak için değil, büyüyü durdurmak için yapılmıştı.

"Lanet olsun sana, serseri Drizzt," dedi Briza tükürür gibi. Tüm o sahte dostluk gitmişti. "Derhal silahlarım indir, ölümün acısı adına!" yılan kırbacı açık bir tehditle havaya kalktı.

Drizzt bacaklarım ayırdı. İçindeki avcı meydan okumayı yanıtlamak üzere doğrulurken, eflatun rengi gözlerinde ateşler yandı.

Briza duraksadı ve kardeşinde ortaya çıkan ani yırtıcılık karşısında geriledi. Önünde duran, sıradan bir drow savaşçısı değildi, bunu şüphe götürmez şekilde biliyordu. Drizzt bundan daha fazla, daha tehlikeli bir şey haline gelmişti.

Ancak Briza, Lloth'un yüce rahibelerinden biriydi ve drow hiyerarşisinde en tepeye yakındı. Bir erkek tarafından korkutulamazdı.

"Teslim ol!" diye buyurdu. Drizzt sözlerini anlayamazdı bile, çünkü Briza'nın karşısında duran avcı artık Drizzt Do'Urden değildi. Ölmüş Zaknafein'ın anılarının uyandırdığı vahşi, ilkel savaşçı, sözlerden ve yalanlardan etkilenmezdi.

Briza'nın kolu aşağı yukarı hareket etti ve kırbacın altı engerek başı en iyi saldırı açılarını elde etmek için kendi iradeleri ile kıvrılıp dönmeye başladılar.

Avcının palaları fark edilmeyecek kadar hızlı karşılık verdi. Briza palaların şimşek kadar hızlı hareketlerini izleyememişti ve saldırı hamlesi bittiğinde, yılan başlarından hiçbirinin hedefi bulamadıklarını, ancak kırbaca bağlı sadece beş yılan başının kaldığını fark etti.

Şimdi neredeyse hasmınmkine yakın bir öfkeyle, Briza hasar görmüş silahını sallayarak harekete geçti. Yılanlar, palalar ve zarif drow kol ve bacakları bir ölüm balesiyle birbirlerine dolandılar.

Bir yılan avcının bacağını ısırarak, damarlarına soğuk bir acı dalgası gönderdi. Bir pala bir diğer aldatıcı saldırıyı alt ederek yılan başlarından birini tam dişlerinin arasından ikiye böldü.

Bir başka yılan avcıyı ısırdı. Bir başka yılan taş zemine düştü.

Hasımlar ayrıldılar ve birbirlerini ölçüp biçtiler. Birkaç öfke dolu dakikanın ardından, Briza güçlükle soluyordu, ancak, avcının göğsü kolayca ve ritmik hareketlerle inip kalkıyordu. Briza yaralanmamıştı, ama Drizzt iki kez ısırılmıştı.

Ancak, avcı acıyı görmezden gelmeyi uzun zaman önce öğrenmişti. Devam etmeye hazır halde durdu ve Briza, şimdi sadece üç başı kalan kırbacıyla, inatla Drizzt'e saldırdı. Hala yerde yatmakla birlikte, duyularını geri kazanmaya başladığı belli olan Dinin'i fark edince, Briza saniyenin onda biri kadar bir zaman için duraksadı. Kardeşi yardımına gelebilir miydi?

Dinin kıvrıldı ve kalkmaya çabaladı, ancak, bacaklarında kendisini kaldıracak derman bulamadı.

"Lanet olası," diye gürledi Briza, zehrini Dinin'e yönelterek, ya da Drizzt'e, fark etmiyordu. Örümcek Kraliçe tanrıçasının gücünü çağıran Lloth'un yüce rahibesi tüm kuvveti ile saldırdı.

Avcının kılıçlarının tek bir çaprazlanmasıyla, üç yılan başı yere düştü.

"Lanet olsun!" diye haykırdı Briza yemden, bu kez doğrudan Drizzt'e. Kemerindeki topuzu kavrayıp küstah kardeşinin kafasına doğru acımasızca savurdu.

Çaprazlanan palalar hantal darbeyi hedefini bulmadan çok önce yakaladılar ve avcının ayağı yükselip bir, iki ve üçüncü kez Briza'nın suratına indi.

Briza geriye sendelerken, gözlerine oturan kan burnundan aşağı akmaya başlamıştı. Kendi kanının bulanıklaştıran ısısının ötesinden kardeşinin bedeninin hatlarını seçti ve umutsuz, geniş kavisli bir darbe savurdu.

Avcı topuzu savuşturmak için tek palasım kaldırdı ve kılıcı döndürünce, topuz hedefinden uzaklaşırken Briza'nın eli kılıcın zalim kenarından kaydı. Briza ıstırapla haykırdı ve silahını bıraktı.

Topuz yere, Briza'nın iki parmağının yanına düştü.

O sırada Dinin, elinde kılıcıyla, Drizzt'in arkasında ayağa kalkmıştı. Tüm öz denetimini kullanan Briza gözlerini Drizzt'e kilitleyerek, avcının dikkatini kendi üzerinde tuttu. Biraz daha oyalayabilseydi...

Avcı tehlikeyi sezdi ve hızla Dinin'e döndü.

Kardeşinin eflatun renkli gözlerinde Dinin'in gördüğü tek şey kendi ölümüydü. Kılıcını yere fırlattı ve kollarını göğsünde çaprazlayarak teslim oldu.

Avcının savurduğu gürlemeyle karışık emir pek anlaşılır değildi, ancak, Dinin bunun anlamını yeterince iyi kavradı ve bacaklarının kendisini taşıyabildiğince hızlı kaçtı.

Briza da Dinin'i izlemek üzere süzülüvermeye yeltendi, fakat çenesinin altında kilitlenen bir pala onu durdurdu. Kılıç Briza'nın kafasını öylesine geri zorluyordu ki, tüm görebildiği tavanın kara taşlarıydı.

Briza'nın ve onun uğursuz kırbacının sebep olduğu acı avcının uzuvlarında yanıyordu. Şimdi avcı acıyı ve tehdidi sona erdirecekti. Burası onun arazisiydi.

Jilet kadar keskin kenarlı palanın işe koyulduğunu hisseden Briza Lloth'a son bir yakarışta bulundu. Ama sonra göz açıp kapayıncaya dek serbest kaldı. Aşağıya bakınca, Drizzt'in iri bir kara panter tarafından yere mıhlandığını gördü. Soru sormakla yakit harcamayan Briza Dinin'in ardından, dehlizlerden aşağı koştu.

Avcı, Guenhwyvar'dan kurtulup ayakları üzerine sıçradı. "Guenhwyvar!" diye haykırdı, panteri iterek. "Yakala onu! öldür...!"

Guenhwyvar oturup, geniş geniş esneyerek yanıtladı. Panter tembel bir hareketle, bir pençesini boyun kesesinin bağına taktı ve keseyi yere attı.

Avcı öfkeden yanıyordu. "Ne yapıyorsun?" diye haykırdı, keseyi yerden kaparken. Guenhwyvar karşına mı geçmişti? Drizzt bir adım geriledi ve palalarını tereddütle kendisi ve panter arasında tuttu. Guenhwyvar hiç kıpırdamadan, orada öylece oturup Drizzt'e baktı.

Bir an sonra, bir yayın çıtırtısı Drizzt'e yürüttüğü mantığın büyük bir saçmalık olduğunu anlattı. Ok şüphesiz kendisini bulacaktı ama Guenhwyvar aniden atılmış ve bunu engellemişti. Drow zehirinin büyülü bir kediye etkisi yoktu.

Üç drow savaşçısı çatalın bir yanında, diğer ikisi diğer yanında belirdiler. O zaman, Drizzt'in Briza'dan intikam alma düşünceleri uçup gitti ve Guenhwyvar'ın ardından, son sürat, kıvrılan geçitlere daldı. Yüce rahibeyle büyüsünün rehberliği olmadan, basit savaşçılar Drizzt'i izlemeye teşebbüs bile edemezlerdi.

Uzun zaman sonra, Drizzt ve Guenhwyvar bir yan geçide saptılar ve durup, izlenip izlenmediklerini dinlediler.

"Gel," dedi Drizzt ve Dinin'le Briza'nın tehdidinin başarıyla savuşturulduğundan emin, yavaşça ilerlemeye başladı. Guenhwyvar yeniden oturur konuma geçti.

Drizzt merakla pantere baktı. "Sana gelmeni söyledim," diye gürledi. Guenhwyvar bakışlarını Drizzt'e sabitledi. Bu bakışlar kaçak drow'u suçluluk duygusuna boğmuştu. Sonra kedi kalktı ve yavaşça sahibine doğru yürüdü.

Guenhwyvar'ın kendisine itaat ettiğini düşünen Drizzt onaylarcasına başını salladı. Döndü ve yeniden yürümeye koyuldu, ancak, panter çevresinde daire çizerek ilerleyişini durdurdu. Guenhwyvar dairesel hareketini sürdürdü ve yavaş yavaş tanıdık sis belirmeye başladı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Drizzt.

Guenhwyvar yavaşlamadı.

"Seni göndermedim!" diye bağırdı Drizzt, panterin maddi bedeni yok olmaya başlarken. Drizzt çılgın gibi dönüp, birşeylerden tutmaya çabaladı.

"Seni göndermedim!" diye haykırdı yeniden, çaresizce.

Guenhwyvar gitmişti.

Drizzt'in barınağı olan mağaraya uzun bir yürüyüş mesafesi vardı. Guenhwyvar'in o en son görüntüsü Drizzt'in her adımını izledi, kedinin yuvarlak gözleri sırtından ayrılmadı. Drizzt Guenhwyvar'ın kendisini yargıladığını şüphe götürmez şekilde fark etmişti. Körlemesine bir öfke içerisinde, neredeyse kız kardeşini öldürüyordu. Eğer Guenhwyvar üzerine atlamamış olsaydı, kesinlikle Briza'yı katledecekti.

Sonunda, Drizzt yatak odası vazifesi gören küçük taş hücreye süründü.

Düşünceleri de onunla beraber geldi. On yıl önce Drizzt, Masoj Hun'ett'i öldürmüştü ve o zaman bir daha asla drow öldürmemeye and içmişti. Drizzt için, verdiği söz ilkelerinin temeliydi, onu böylesine çok şeyden vazgeçmeye zorlayan ilkelerinin.

Guenhwyvar olmasaydı, Drizzt bugün kesinlikle sözünden dönecekti. O vakit, geride bıraktığı kara elflerden ne farkı kalacaktı.

Drizzt kardeşleriyle olan karşılaşmada açıkça galip gelmişti ve Briza'dan -ve Saygıdeğer Malice'in yollayacağı diğer bütün düşmanlardan- saklanabileceğinden emindi. Ama o ufak hücrede yalnızken, Drizzt kendisine büyük ıstırap veren bir şey fark etti.

Kendisinden saklanamazdı.

Avcıdan Kaçış

Sonraki birkaç gün boyunca günlük yaşamı sürdürürken, Drizzt yaptıklarını hiç düşünmedi. Hayatta kalacaktı, biliyordu. Avcı için başka türlüsü olamazdı. Ancak hayatta kalmanın artan bedeli Drizzt Do'Urden'in yüreğinde derin ve ahenksiz bir his bırakmıştı.

Günün tekdüze işleri acıyı uzak tutsa da, günün sonunda Drizzt kendini korunmasız buluyordu. Kardeşleriyle karşılaşması peşini bırakmadı, düşüncelerinde öylesine canlıydı ki, sanki her gece yeniden yaşanıyordu. Kaçınılmaz bir şekilde, Drizzt korkmuş, yalnız ve düşüncelerindeki canavar tarafından yutulmuş gibi uyanıyordu. Ne kadar göz kamaştırıcı olursa olsun, hiçbir kılıç oyununun onları altedemeyeceğini biliyordu ve bilgi çaresizliğim arttırıyordu.

Drizzt annesinin kendisini ele geçirip cezalandırma arayışlarını sürdürmesinden korkmuyordu. Böyle olacağını hiçbir şüpheye yer kalmayacak şekilde, kesin olarak biliyordu. Burası onun dünyasıydı, Menzoberranzan'ın dönüp dolaşan bulvarlarından çok farklıydı ve şehirde yaşayan drowların anlayamayacağı kuralları vardı. Bu vahşilikte Drizzt, Saygıdeğer Malice'in göndereceği her düşmana karşı hayatta kalacağından emindi.

Drizzt kendini Briza'ya karşı yaptıklarının ezici suçluluğundan kurtarmayı da başarmıştı. Tehlikeli karşılaşmayı zorla meydana getiren kardeşleriydi ve bir büyü yapmaya çalışarak çarpışmayı başlatan da Briza'ydı. Yine de, Drizzt davranışlarının yarattığı, kişiliği ile ilgili sorulara yanıt bulmak için uzun günler harcayacağının farkındaydı.

Üzerine empoze edilen katı koşullar yüzünden mi bu vahşi ve acımasız avcıya dönüşmüştü? Yoksa bu avcı Drizzt'in hep olduğu Varlığın bir ifadesi miydi? Bunlar Drizzt'in kolayca yanıtlayabileceği sorular değillerdi, ancak, şu an, düşünceleri arasında en önemli yeri de işgal etmiyorlardı.

Drizzt'in karşılaşma ile ilgili zihninden uzaklaştıramadığı şey kardeşlerinin sesleri, anlayabildiği ve yanıtlayabildiği sözcüklerin melodisiydi. Briza ve Dinin'le o birkaç dakikaya ait anıları içinde, en açık anımsadığı, darbeler değil, sözcüklerdi. Drizzt onlara umutsuzca sarıldı,

zihninde onları tekrar tekrar dinledi ve solup gidecekleri günden ürktü. O zaman, sözcükleri anımsayabilmesine rağmen, artık onları duyamayacaktı.

Yeniden yapayalnız olacaktı.

Drizzt, Guenhwyvar ondan ayrıldıktan sonra oniks heykelciği ilk kez olarak cebinden çıkardı. Nesneyi önüne, yere bıraktı ve panteri son çağırdığından beri kaç gün geçtiğini anlamak için duvardaki çentiklere baktı. Birden, Drizzt bu yaklaşımın anlamsızlığını fark etti. Duvara en son ne zaman çentik atmıştı? Üstelik işaretlemenin ne anlamı vardı? Her uyku döneminin ardından, görev gibi çentik atsa bile, sayının doğruluğundan nasıl emin olabilirdi?

"Bu, o diğer dünyaya ait bir şey," diye mırıldandı, ağıt yakar gibi. Kendi iddiasını inkar eder gibi, hançerini duvara doğru kaldırdı.

"Ne fark eder?" diye sordu Drizzt yanıt beklemeden ve hançeri yere bıraktı. Hançerin taşa çarparken çıkardığı çınlama Drizzt'in omurgasına ürperti saldı; sanki teslimiyetinin işareti olan bir çan gibiydi.

Soluğu hızlandı. Abanoz renkli alnında ter tanecikleri birikirken, elleri aniden buz kesti. Çevresindeki her şey, mağarasının duvarları, onu yıllardır Karanlıkaltı'nın saldırgan tehlikelerine karşı koruyan taş duvarlar şimdi üstüne geliyorlardı. Çatlaklarda ve kaya şekillerinde pis pis sırıtan suratlar hayal etti. Onunla alay ediyor, ona gülüyor, inatçı gururunu küçük görüyorlardı.

Kaçmak için döndü, ama bir taşa takılıp yere düştü. Bu sırada bir dizi sıyrılmış ve parçalanmış piwafwisinde bir delik daha açmıştı. Takıldığı taşa dönüp bakarken, Drizzt ne dizini ne pelerinini umursuyordu. Bir başka gerçek üzerine saldırmış ve zihnini bulandırmıştı.

Avcı tökezlemişti. On yıldan daha uzun zamandır ilk kez, avcı tökezlemişti.

"Guenhwyvar!" diye haykırdı Drizzt çılgın gibi. "Gel bana! Lütfen, Guenhwyvar!"

Panterin yanıt verip vermeyeceğini bilmiyordu. Pek dostça olmayan ayrılışlarının ardından Drizzt, Guenhwyvar'ın bir daha yanında yürüyeceğinden emin olamazdı. Drizzt heykelciğe doğru sürünürken, her inç, umutsuzluğunun zayıflığında, yorucu bir dövüş gibi görünüyordu.

Sonra dönüp duran sis belirdi. Panter sahibini terk edemezdi, dostu olan drowa uzun süre kırgın kalamazdı.

Şekillenen sisi taş duvardaki uğursuz düşleri örtmek için kullanan Drizzt rahatladı. Kısa süre sonra, Guenhwyvar yanı başında oturuyor ve rahatça koca patilerinden birini yalıyordu. Drizzt bakışlarını panterin yuvarlak gözlerine kilitledi ve orada kırgınlık görmedi. Bu sadece Guenhwyvar'dı, dostu ve kurtuluşu.

Drizzt bacaklarını altında toplayıp, kediye uzandı ve panterin kaslı boynunu sımsıkı ve umutsuz bir kucaklamayla sardı. Guenhwyvar sarılışı yanıtsız kabullendi ve sadece pençesini yalamayı sürdürmesine yetecek kadar gevşetmek için kıpırdandı. Eğer kedi, diğer dünyaya ait zekası ile, o kucaklamanın önemini anladıysa bile, hiçbir dış belirti göstermedi.

Sonraki günlerde Drizzt durmak yorulmak bilmedi. Sürekli hareket edip, barınağını çevreleyen dehlizlerde koşturdu. Sürekli kendisine Saygıdeğer Malice'in onu izlediğini anımsatıyordu. Savunmasındaki herhangi bir deliğe göz yumamazdı.

Yüreğinin derinliklerinde, tüm mantığının ötesinde, Drizzt hareketlerinin ardında yatan gerçeği biliyordu. Devriye gezmeyi kendine bahane edebilirdi, ama aslında kaçıyordu. Küçük mağarasının seslerinden ve duvarlarından kaçıyordu. Drizzt Do'Urden'den avcıya geri koşuyordu.

Yavaş yavaş, rotası daha da genişledi ve sık sık, günler boyunca, aralıksız, mağarasından uzak kalır oldu. Gizliden gizliye, güçlü bir düşmanla karşılaşmayı ümit ediyordu. İlkel benliğine duyduğu gereksinimi hatırlatacak elle tutulur bir şeye, onu tamamıyla içgüdüsel hayatta kalma duygusuna döndürecek korkunç bir canavarla savaşmaya ihtiyacı vardı.

Bir gün, bunun yerine bulduğu, uzaklardan duvara vurulan ritmik, ölçülü kazma darbelerinin titreşimleri oldu.

Drizzt arkasındaki duvara yaslandı ve dikkatle bir sonraki adımını düşündü. Sesin kendisini nereye götüreceğini biliyordu;

kayıp rothelarım ararken gezindiği, birkaç hafta önce svirfneblin madenci ekibine rastladığı aynı dehlizlerdeydi. O an, Drizzt bunu kendine itiraf edemedi, ama bu bölgeye yeniden gelmesi basit bir rastlantı değildi. Bilinçaltı onu svirfneblin çekiçlerinin tıkırtısını duymaya ve daha da fazlası, deep gnomeların kahkaha ve sohbetini dinlemeye getirmişti.

Tüm ağırlığı ile bir duvara yaslanmış olan Drizzt şimdi gerçekten berbat haldeydi. Svirfneblin madencileri gözetlemeye gitmenin kendisine daha fazla işkence edeceğini biliyordu; seslerini duymak kendisini yalnızlık acılarına karşı daha dirençsiz kılacaktı. Deep gnomelar sonunda şehirlerine geri dönecekler ve Drizzt bir kez daha bomboş ve yalnız kalacaktı.

Ancak Drizzt tıkırtıları duymaya gelmişti ve şimdi bu sesler, taşta titreşimler yaparken, görmezden gelinemeyecek kadar büyük bir çekim gücüyle Drizzt'i çağırıyorlardı. Sağduyusu kendisini o sese doğru çeken dürtüyle savaştı, ancak, bu bölgeye ilk adımlarını attığında zaten kararını vermişti. Ahmaklığı için kendi kendisine çıkıştı, reddedercesine başını salladı. Tüm bilinç üstü mantığına karşın, bacakları hareket ediyor, onu tıkırdayan kazmaların ritmik sesine doğru götürüyorlardı.

Drizzt svirfneblin ekibinin tepesindeki yüksek bir çıkıntıdan aşağıya bakarken, tetikte bekleyen avcı içgüdüleri madencilerin yakınında durmaya karşı çıkıyordu. Ama Drizzt ayrılmadı. Ölçebildiği kadarıyla, pek çok gün boyunca, deep gnome madencilerin yakınında kalıp sohbetlerinin bir kısmını yakaladı ve onları çalışırken ya da eğlenirken izledi.

Madencilerin katarlarını yüklemeye başladıkları o kaçınılmaz gün geldiğinde, Drizzt ahmaklığının derinliğini anladı. Deep gnomelara gelmekle zayıflık etmişti; varoluşunun zalim gerçekliğini yadsımıştı. Şimdi karanlık ve boş kovuğuna geri dönmek zorunda kalacak, son birkaç günün anılan yüzünden daha fazla yalnızlık çekecekti.

Katarlar dehlizler boyunca svirfneblin şehrine doğru ilerleyip gözden kayboldular. Drizzt barınağa doğru ilk adımlarını attı; hızlı akan ırmağı ve

içinde Myconid'lerin yaşadığı mantar korusunu barındıran o yosun kaplı mağaraya.

Geriye kalan yüzlerce yıllık yaşamı boyunca, Drizzt Do'Urden o yeri bir daha görmeyecekti.

Daha sonra yönünün ne zaman değiştiğini anımsamayacaktı, ilinçli verilmiş bir karar değildi. Birşeyler onu çekmişti-maden cevheri dolu vagonların sürekli gürültüsü belki-ve Drizzt yapmaya niyetli olduğu şeyi sadece Blingdenstone'un heybetli dış kapılarının gümbürtüsünü duyduğunda fark etti.

"Guenhwyvar," diye fısıldadı Drizzt heykelciğe ve kendi sesinin rahatsız edici yüksek tonundan irkildi. Ancak, geniş merdivenlerdeki svirfneblin muhafızlar kendi aralarında bir sohbete dalmışlardı ve Drizzt oldukça güvendeydi.

Gri sis heykelciğin etrafında döndü ve panter sahibinin çağrısına geldi.

Guenhwyvar'ın kulakları düzleşmişti ve panter bu tanımadığı ortamı anlamaya çalışarak, tedbirli bir şekilde çevreyi kokladı.

Drizzt derin bir soluk aldı ve sözcükler ağzından zorla döküldü. "Sana hoşçakal demek istedim, dostum," diye fısıldadı. Guenhwyvar kulaklarını dikti ve çabucak Drizzt'i incelerken, kedinin parlak sarı gözlerinin bebekleri önce büyüyüp, sonra yeniden küçüldü.

"Her ihtimale karşı..." diye sürdürdü Drizzt. "Artık orada yaşayamam, Guenhwyvar. Yaşama anlam katan her şeyi kaybediyor olduğumdan korkuyorum." Yeniden omzunun üzerinden Blingdenstone'a çıkan merdivenlere baktı. "Ve bence bu, yaşamımdan daha değerli. Anlayabiliyor musun, Guenhwyvar? Daha fazlasına ihtiyacım var, sadece hayatta kalmaktan daha fazlasına. Dönüştüğüm bu yaratığın vahşi dürtülerinden daha fazlasıyla tanımlanan bir yaşama gereksinimim var."

Drizzt geçidin taş duvarına yaslandı. Sözcükleri çok mantıklı ve basit görünüyordu, ancak biliyordu ki, deep gnome şehrine çıkan her basamak, cesaretinin ve inançlarının mahkemesi olacaktı. Blingdenstone'un ulu

kapılarının dışındaki çıkıntıda durduğu .günü anımsadı. Çok istemesine karşın Drizzt, deep gnomeların peşinden içeri girememişti. Kapılardan içeri, deepgnome şehrine koşmayı düşündüğünde, bedeni onu kavrayıp tutan gerçek bir felce uğramıştı.

"Beni nadiren yargıladın, dostum," dedi Drizzt pantere. "Ve yargıladığın zaman hep adildin. Anlayabiliyor musun, Guenhwyvar? Önümüzdeki birkaç dakika içerisinde, birbirimizi ebediyen kaybedebiliriz. Bunu neden yaptığımı anlayabiliyor musun?"

Guenhwyvar, Drizzt'in yanına yaklaştı ve kocaman kedi başını drowun bacaklarına sürttü."Dostum," diye fısıldadı Drizzt, kedinin kulağına. "Cesaretimi kaybetmeden geri git şimdi. Yuvana git ve yeniden buluşmamızı ümit et."

Guenhwyvar itaatle geri döndü ve heykelciğe ilerledi. Bu kez dönüşüm, Drizzt'e fazla hızlı göründü, sonra geride sadece ve sadece heykelcik kaldı. Drizzt onu yerden aldı ve baktı. Yeniden önündeki rizikoyu düşündü. Sonra, kendisini bu kadar uzağa getiren aynı bilinçaltı gereksinimlerin dürtüsüyle, merdivenlere seğirtti ve çıkmaya başladı. Yukarıda, deep gnomeların sohbeti kesilmişti; belli ki muhafızlar birinin yada birşeyin yaklaşmakta olduğunu sezmişlerdi.

Ama bir drow elf merdivenin tepesine ve şehirlerinin kapıları önündeki düzlüğe çıktığında, svirfneblin muhafızlarının şaşkınlığı hiç de anlatılabilecek gibi değildi.

Drizzt kollarını göğsünde çaprazladı. Bu, drow elflerinin bir ateşkes sinyali olarak algıladıkları savunmasız bir hareketti. Drizzt svirfneblinlerin harekete aşina olduklarını sadece umut edebilirdi, çünkü yalnızca görüntüsü bile muhafızların cesaretini kırmıştı. Küçük düzlükte birbirlerine çarparak koşuştururken, bir kısmı şehrin kapılarını korumak için seğirtti. Diğerleri Drizzt'i silah uçlarından oluşan çemberin içine aldılar. Geri kalanlar ise çılgın gibi merdivenlerden aşağı koşup, bu drow elfin tüm bir drow savaş grubunun ilki olup olmadığını görmeye çalıştılar.

Bir svirfneblin, muhafız destek kuvvetinin başı ve ne olduğunu anlamaya çalıştığı belli olan bir svirfneblin, Drizzt'e bir dizi sert emirler haykırdı.

Drizzt çaresizce omuz silkti ve çevresindeki yarım düzine deep gnome bu zararsız hareket üzerine ihtiyatla bir adım geri sıçradı.

Svirfneblin, bu kez daha yüksek sesle, yeniden konuştu ve son derece keskin uçlu demir mızrağını Drizzt'e doğru dürttü. Drizzt bu yabancı lisanı anlayıp yanıt veremedi. Son derece yavaş ve rahatça görünür şekilde bir elini karnından kaydırıp kemer tokasına koydu. Kara elfin her hareketini izleyen deep gnome liderinin elleri silahının sapını sıkıca kavradılar.

Drizzt'in bileğinin hafif bir hareketi tokayı serbest kıldı ve palaları gürültüyle taş zemine çarptılar.

Svirfneblinler hep beraber sıçradılar, sonra kendilerini çabucak toparlayıp, Drizzt'in üzerine geldiler. Grup liderinin tek bir sözü üzerine, muhafızlardan ikisi silahlarını bırakıp, davetsiz konuğu pek de nazik olmayan tam bir aramadan geçirdiler. Çizmesine sakladığı hançeri bulduklarında, Drizzt irkildi. Silahı unuttuğu ve en başında açıkça ortaya çıkarmadığı için budala olduğunu düşündü.

Bir an sonra, svirfneblinlerden birisi Drizzt'in piwafwisinin en derin cebine uzanıp, oniks heykelciği çıkardığında, Drizzt daha da irkildi.

Drizzt içgüdüsel bir hareketle pantere uzandı. Yüzünde yalvarır bir ifade vardı.

Çabalarının karşılığını bir mızrağın ters tarafı olarak aldı. Deep gnomelar şeytani bir ırk değillerdi, ama kara elflere hiç sevgi beslemezlerdi.

Svirfneblinler Karanlıkaltı'nda uzun yüzyıllar boyunca pek az dost, ama pek çok düşmanla yaşamışlardı ve drow elflerini her zaman önde gelen düşmanları olarak bilmişlerdi. Blingdenstone denen tarihi şehrin kuruluşundan beri, Karanlıkaltırım vahşi bölgelerin de öldürülen svirfneblinlerin çoğu drow silahlarıyla katledilmişlerdi.

Şimdi, açıklanamaz bir şekilde, bu aynı kara elflerden biri şehir kapılarına dek gelmiş ve silahlarını gönüllü olarak teslim etmişti.

Deep gnomelar Drizzt'in ellerini arkasında sıkıca bağladılar ve muhafızlardan dördü Drizzt'in tehdit içeren en ufak hareketinde kullanmaya hazır oldukları silahlarının uçlarını drowun üzerinde tuttular. Diğer muhafızlar merdivenlerdeki arayışlarından geri dönmüş, yakınlarda hiçbir yerde başka drow elfi olmadığını rapor etmişlerdi. Yine de liderleri şüpheci tutumunu sürdürdü ve değişik stratejik pozisyonlara muhafızlar yerleştirdikten sonra şehrin kapılarında bekleyen iki deep gnomea işaret etti.

Devasa kapılar aralandı ve Drizzt içeri sokuldu. O korku ve heyecan dolu saniyelerde tek umabildiği, avcıyı Karanlıkaltı'nın vahşiliklerinde bırakmış olmaktı.

5

Uğursuz ve Müttefik

Öfkeden kudurmuş annesinin önünde dikilmek için acelesi olmayan Dinin, Do'Urden Evi'nin mabedinin giriş odasına doğru ağır ağır yürüdü. Saygıdeğer Malice onu çağırmıştı ve bu çağrıyı reddedemezdi. Vierna'yla Maya'yı kendisi gibi düşünceli bir halde süslemeli kapıların ötesindeki koridorda buldu.

"Neler oluyor?" diye sordu Dinin kız kardeşlerine, sessiz el şifresini kullanarak.

"Saygıdeğer Malice bütün gün Briza ve Shi'nayne ile birlikteydi," diye yanıtladı Vierna'nın elleri.

"Drizzt'i aramak üzere yeni bir keşif planlamak için," diye işaret etti Dinin gönülsüzce. Kuşkusuz bu tür planlara dahil edileceği düşüncesinden hoşlanmamıştı.

İki dişi, erkek kardeşlerinin kibirli kaş çatışını kaçırmadılar.

"Gerçekten o kadar korkunç muydu?" diye sordu Maya.

"Briza bu konuda pek az şey söyleyecektir."

"Kesilen parmakları ve kopan kırbacı çok şey açıklıyor," diye işaret etti Vierna, suratında acı bir gülümseme ile. Do'Urden Evi'ndeki diğer bütün kardeşler gibi, Vierna da en büyük kız kardeşine karşı pek az sevgi besliyordu.

Drizzt'le karşılaşmalarını anımsayınca, Dinin'in yüzüne onaylamayan bir gülümseme yayıldı. "Aramızda yaşarken erkek kardeşimizin yiğitliğine tanık oldunuz," diye yanıtladı Dinin'ın elleri. "Şehrin dışında yaşadığı yıllarda, becerileri on kat gelişmiş."

"Nasıl görünüyordu?"diye sordu Drizzt'in hayatta kalma becerisi açıkça ilgisini çeken Vierna. Devriye Drizzt'în yaşadığı haberiyle döndüğünden beri, Vierna gizliden gizliye küçük kardeşini yeniden görebilmeyi ümit ediyordu. Söylenenlere göre aynı babadan geliyorlardı ve Vierna Drizzt'e, Malice'in onun için hissettikleri düşünülürse, akıllıca olmayacak kadar sempati duyuyordu.

Vierna'nın heyecanlı ifadesini fark edince ve Drizzt'in ellerinde uğradığı aşağılanmayı anımsayınca, Dinin Vierna'ya kaş çattı. "Korkma, sevgili kız kardeşim," dedi Dinin'in elleri çabucak. "Eğer Malice vahşiliklere bu kez seni gönderirse, ki öyle olacağını sanıyorum, görmeyi dilediğin Drizzt'in hepsini ve daha da fazlasını göreceksin!" Sözlerini bitirirken, Dinin vurgulamak için ellerini birbirine kenetledi ve iki dişinin arasından yürüyüp giriş odasının kapısından geçti.

"Erkek kardeşiniz nasıl kapı vurulacağını unutmuş," dedi Saygıdeğer Malice, iki yanında duran Briza ve Shi'nayne'ye.

Tahtın önünde diz çökmekte olan Rizzen, Dinin'i görmek için omzunun üzerinden baktı.

"Sana gözlerini kaldırman için izin vermedim!" diye haykırdı Malice, efendiye. Yumruğunu muhteşem tahtının koluna indirdi ve Rizzen korkuyla karnının üzerine düştü. Malice'in sonraki sözcükleri bir büyünün kudretini taşıyorlardı.

"Sürün!" diye buyurdu Malice ve Rizzen ayaklarına doğru süründü.

Malice ellerini erkeğe uzatırken hep Dinin'e baktı. Büyük oğul annesinin amacını kaçırmamıştı.

"Öp," dedi Malice, Rizzen'e ve Rizzen uzatılmış ele hemen öpücükler kondurmaya başladı. "Kalk," dedi Malice üçüncü buyruğunda.

Saygıdeğer Ana suratının tam ortasına yumruğu indirmeden önce Rizzen ayaklarının üzerinde yarım doğrulmuştu ve külçe gibi taş zemine düştü.

"Eğer kıpırdarsan seni öldürürüm," diye söz verdi Malice ve bundan hiç şüphesi olmayan Rizzen hiç kıpırdamadan öylece kaldı.

Dinin sergilenen gösterinin Rizzen'den çok, kendi yararına olduğunu biliyordu. Malice hala gözünü kırpmadan onu izliyordu.

"Beni başarısızlığa uğrattın," dedi Malice sonunda. Dinin azarlanmayı tartışmasız kabul etti ve Malice sertçe Briza'ya dönene dek, soluk almaya bile cüret etmedi.

"Ve sen!" diye bağırdı Malice. "Yanında eğitimli altı drow savaşçısıyla sen, bir yüce rahibe, Drizzt'i bana geri getiremedin."

Briza, Malice'in büyüyle eline geri yerleştirdiği zayıflamış parmaklarını sıkıp gevşetti.

"Yediye karşı bir,"dedi Malice öfkeyle, "ve koşarak buraya dönüp kader öyküleri anlatıyorsunuz!"

"Ben onu getireceğim, Saygıdeğer Ana," diye vaat etti Shi'nayne'nin yanındaki yerini almakta olan Maya. Malice Vierna'ya baktı, ancak, ikinci kız böylesine büyük iddialarda bulunmak için daha isteksizdi.

"Cesurca konuşuyorsun," dedi Dinin, Maya'ya. Birden, Malice'in hayret ve kızgınlık dolu bakışı, konuşmasının yeri olmadığını sertçe anımsatırcasına Dinin'e döndü.

Ancak Briza derhal Dinin'in düşüncelerini tamamladı. "Fazla cesurca," diye gürledi. Bunun üzerine, Malice'in bakışları ona döndü, ancak, Briza Örümcek Kraliçe'nin onayına sahip bir yüce rahibeydi ve dilediği gibi konuşma hakkı vardı. "Genç kardeşimiz hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," dedi Briza, Maya'ya olduğu kadar Malice'e de konuşarak.

"O sadece bir erkek," diye itiraz etti Maya. "Ben olsam-"

"Sen olsan öldürülürdün!" diye haykırdı Briza. "Aptalca sözcüklerini ve boş vaatlerini kendine sakla, en genç kız kardeşim. Menzoberranzan'ın ötesindeki dehlizlerde, Drizzt seni çok zorlanmadan gebertirdi."

Malice hepsini dikkatle dinledi. Drizzt'le karşılaşma öyküsünü Briza'dan defalarca dinlemişti ve en büyük kızının cesaret ve gücünü Briza'nın yalan söylemediğini anlayacak kadar iyi biliyordu.

Briza ile herhangi bir düşmanlık istemeyen Maya bu yüzleşmeden çekindi.

"Onu yenebilir misin," diye sordu Malice Briza'ya, "şimdi neye dönüştüğünü anladığına göre?"

Briza yanıt olarak yaralanmış elini yeniden gerdi. Yerine geri konan parmaklarını tam olarak kullanma becerisini kazanana dek pek çok hafta geçmesi gerekecekti.

"Ya da sen?" diye sordu Briza'nın maksatlı hareketini son bir yanıt olarak alan Malice, Dinin'e.

Değişken mizaçlı annesine ne yanıt vereceğini bilemeyen Dinin huzursuzca kıpırdandı. Gerçek onu Malice'le karşı karşıya getirebilirdi, ancak, bir yalan kesinlikle kendini dehlizlerde kardeşi ile karşı karşıya bulmasına yol açardı.

"Bana doğruyu söyle!" diye kükredi Malice. "Yeniden gözüme girebilmek için tekrar Drizzt'in peşine düşmek istiyor musun?"

"Ben... " diye kekeledi Dinin, sonra savunmaya geçerek gözlerini indirdi. Malice'in, vereceği yanıt üzerinde bir arama büyüsü yaptığını fark etmişti. Malice yalan söylemeye çalıştığını anlayaçaktı. "Hayır," dedi Dinin dümdüz. "Onayını kaybetmek pahasına bile olsa, Saygıdeğer Ana, yeniden Drizzt'in peşinden gitmeyi istemiyorum."

Maya ve Vierna -hatta Shi'nayne bile- bu dürüst yanıt üzerine hayretle irkildiler. Hiçbir şeyin bir Saygıdeğer Ananın gazabından daha kötü olamayacağını düşünüyorlardı. Ancak Briza onaylayarak başını salladı, çünkü kendisi de Drizzt'te görmesine yetecek kadarını görmüştü. Malice kızının hareketinin önemini kaçırmadı.

"Affını dilerim, Saygıdeğer Ana," diye sürdürdü Dinin, yaratmış olduğu kötü duyguları umutsuzca düzeltmeye çabalayarak. "Drizzt'i dövüşte gördüm. Beni kolayca yere indirdiki hiçbir düşmanın asla bunu yapamayacağına inanırdım. Briza'yı da açıkça alt etti ve Briza'nın da yenildiğini hiç görmemiştim! Yeniden kardeşimin peşine düşmek istemiyorum çünkü sonucun seni daha fazla öfkelendireceğinden ve Do'UrdenEvi'ne daha fazla dert getireceğinden korkuyorum."

"Korkuyor musun?" diye sordu Malice sinsice.

Dinin başını salladı. "Ve seni sadece yeniden düş kırıklığına uğratacağımı biliyorum, Saygıdeğer Ana. Ev dediği dehlizlerde, Drizzt benim becerilerimin ötesinde. Onu yenmeyi hayal bile edemem."

"Böylesi bir korkaklığı bir erkekte kabul edebilirim," dedi Malice soğuk soğuk. Başka çaresi olmayan Dinin bu hakareti metanetle kabullendi.

"Ama sen Lloth'un yüce rahibelerinden birisin!" diyerek Briza'ya sataştı Malice. "Avare bir erkek kesinlikle Örümcek Kraliçe'nin sana bahşettiği güçlerin üstünde olamaz!"

"Dinin'in sözlerine kulak ver, Saygıdeğer Ana," diye yanıtladı Briza. "Lloth senin yanında!" diye bağırdı Shi'nayne ona.

"Ama Drizzt, Örümcek Kraliçe'nin ötesinde," diye tersledi Briza. "Korkarım Dinin doğru söylüyor, hepimiz için. Drizzt'i orada yakalayamayız. Bizim sadece birer yabancı olduğumuz Karanlıkaltı'nın vahşilikleri onun bölgesi."

"O zaman, ne yapacağız?" diye söylendi Maya.

Malice tahtına geri yaslandı ve sivri çenesini avucuna dayadı. Dinin'i bir tehdidin ağırlığıyla iknaya çalışmıştı, ancak o yine de Drizzt'in ardından gitmeye gönüllü olmamıştı. Hırslı ve kudretli Briza, Do'Urden Evi ve Saygıdeğer Malice'in tersine Lloth'un onayına sahipken bile, kıymetli kırbacı ve bir elinin parmakları olmaksızın geri dönmüştü.

"Jarlaxle ve adamları?" diye önerdi Vierna, annesinin ikilemini görerek. "Bregan D'aerthe uzun zamandır işimize yaradı."

"Paralı askerlerin lideri kabul etmeyecektir," diye yanıtladı Malice, çünkü lejyoneri bu girişim için bundan yıllar önce kiralamaya çalışmıştı.

"Bregan D'aerthe'nin her üyesi Jarlaxle'ın kararlarına bağlı kalır ve sahip olduğumuz tüm zenginlik bile onu baştan çıkarmayacaktır. Jarlaxle'ın Saygıdeğer Baenre'nin kesin buyrukları altında olduğundan şüpheleniyorum.Drizzt bizim sorunumuz ve Örümcek Kraliçe tarafından bu sorunu düzeltmekle görevlendirildik."

"Eğer gitmemi emredersen giderim," dedi Dinin. "Sadece seni düş kırıklığına uğratmaktan korkuyorum, Saygıdeğer Ana. Ne Drizzt'in kılıçlarından, ne de sana hizmet ederken gelebilecek ölümün kendisinden değil." Dinin annesinin kasvetli ruh halini, kendisim yeniden Drizzt'in peşinden göndermeye niyeti olmadığını anlayacak kadar iyi okumuştu ve

kendisine hiç bir şeye mal olmadığında böylesine cömert olmasının akıllıca olduğunu düşündü.

"Sana teşekkür ederim, oğlum" dedi Malice ona, gülümseyerek. Dinin her üç kız kardeşinin de kendisine baktığını fark edince, gülmesini kesmek zorunda kaldı. "Şimdi git," diye sürdürdü Malice küçümseyerek ve Dinin'in neşesini çaldı. "Bir erkeği ilgilendirmeyen işlerimiz var."

Dinin eğilerek selam verdi ve kapıya seğirtti. Kız kardeşleri, Malice'in Dinin'in adımlarındaki gururu nasıl kolayca çaldığını fark etmişlerdi.

"Söylediklerini anımsayacağım," dedi inanmaz bir ifade kullanan Malice, güç oyunundan ve sessiz alkışlardan keyif alarak. Dinin eli süslemeli kapının kolunda duraladı. "Bir gün bana sadakatini kanıtlayacaksın, şüphen olmasın."

Beş yüce rahibenin tümü, kapıdan hızla çıkan Dinin'in ardından kahkahayı bastılar.

Yerdeki Rizzen kendini oldukça tehlikeli bir ikilemin içinde buldu. Malice özetle erkeklerin odada kalmaya hakları olmadığını söyleyerek Dinin'i yollamıştı. Fakat Rizzen'e kıpırdama izni vermemişti. Bir saniye içinde fırlamaya hazır halde, ayaklarını ve parmaklarını taş zemine yapıştırdı.

"Sen hala burada mısın?" diye haykırdı Malice ona. Rizzen kapıya doğru şimşek gibi atıldı.

"Dur!" diye bağırdı Malice ve sözcükleri yine bir büyü ile güçlendirilmişti.

Rizzen kendi iradesi dışında ve Saygıdeğer Malice'in büyüsüne direnemeyerek, aniden durdu.

"Sana kıpırdama izni vermedim!" diye haykırdı Malice arkasından. "Ama-" diyerek karşı çıkmaya yeltendi Rizzen.

"Götürün onu!" diye buyurdu Malice iki genç kızına ve Vierna ile Maya atılıp Rizzen'i yaka paça kavradılar.

"Zindana atın onu," diye buyurdu Malice. "Sağ bırakın. Sonra ona ihtiyacımız olacak."

Vierna ve Maya tir tir titreyen erkeği giriş odasından çekip çıkardılar. Rizzen herhangi bir direniş göstermeye cesaret edemedi.

"Bir planın var," dedi Shi'nayne, Malice'e. Hun'ett Evi'nin Saygıdeğer Anası SiNafay iken, en yeni Do'Urden, her harekette bir amaç görmeyi öğrenmişti. Bir Saygıdeğer Ananın vazifelerini iyi biliyordu ve Malice'in aslında yanlış hiçbir şey yapmamış olan Rizzen'e patlayışının gerçek bir öfkeden çok, hesaplanmış bir plan olduğunu anlamıştı.

"Değerlendirmene katılıyorum," dedi Malice, Briza'ya. "Drizzt bizi aştı."

"Ama Saygıdeğer Baenre'nin kendi sözleriyle, başarısız olmamak zorundayız," diye anımsattı Briza annesine. "Yönetici konseydeki koltuğun, ne pahasına olursa olsun güçlendirilmeli."

"Başarısız olmayacağız," dedi Shi'nayne Briza'ya, Malice'i süzerek. Shi'nayne konuşurken, Malice'in suratına bir başka inanmaz bakış yerleşti. "Do'Urden Evi'ne karşı on yıl süren savaşta," dedi, "Saygıdeğer Malice'in yöntemlerini öğrendim. Anneniz Drizzt'i yakalamanın bir yolunu bulacak." 'Anne'sinin yayılan gülümsemesini fark ederek duraksadı. "Ya da, belki çoktan bir yolunu buldu bile?"

"Göreceğiz," dedi Malice keyifle. Eski rakibinin saygı ilanı ile kendine güveni artmıştı. "Göreceğiz."

Do'Urden Evi'nin iki yüzden fazla avamı, heyecanla, olacakların dedikodusunu yapıp, ulu mabedin çevresinde dolanıp duruyorlardı. Avam halk bu kutsal yere nadiren kabul edilirlerdi; sadece kutsal günlerinde veya bir savaş öncesi gerçekleşen toplu yakarışlarda. Ancak, yaklaşan bir savaş beklentisi içinde değillerdi ve drow takviminde bugün kutsal bir gün de değildi.

Endişeli ve heyecanlı Dinin Do'Urden kalabalık içinde gezinerek kara elfleri yükseltilmiş merkezi platformu çevreleyen koltuk sıralarına yerleştiriyordu. Yalnızca bir erkek olarak, Dinin sunaktaki törende yer alamazdı ve Saygıdeğer Malice ona planlarından hiç bahsetmemişti. Ancak, Malice'in kendisine verdiği talimatlardan, Dinin bugünkü olayların sonuçlarının ailesinin geleceği için kritik olduğunu anlamıştı. Kendisi koro lideriydi; sürekli olarak topluluk içinde dolaşacak ve onları Örümcek Kraliçe'ye uygun dizeleri söylemeleri için yönlendirecekti.

Dinin bu rolü daha önce sık sık üstlenmişti, ancak bu kez, Saygıdeğer Malice, eğer tek bir ses yanlış çıkarsa, Dinin'in yaşamının elinden alınacağı yönünde onu uyarmıştı. Do'Urden Evi'nin büyük oğlunu rahatsız eden bir diğer gerçek daha vardı. Normalde, mabet görevlerinde evin diğer soylu erkeği de kendisine katılırdı, Malice'in şimdiki eşi. Tüm ailenin mabedin giriş odasında toplandıkları günden beri, Rizzen ortada görünmemişti. Dinin, Rizzen'in evin patronu olarak hükümranlığının pek yakında hazin bir şekilde son bulacağından şüpheleniyordu. Saygıdeğer Malice'in önceki eşlerini Lloth'a verdiği bir sır değildi.

Tüm avam halk oturduğunda, büyülü kızıl ışıklar bütün odada yumuşak bir tonla parlamaya başladılar. Aydınlanma, bir araya toplanmış kara elflerin çift amaçlı gözlerini kızıl ötesi spektrumdan ışığın dünyasına rahatça geçirmelerine izin vererek, yavaş yavaş arttı.

Koltukların altlarından yayılan sisli buhar zemini kucakladı ve kıvrılarak yükseldi. Dinin kalabalığa alçak sesli bir ilahi söyleterek Saygıdeğer Malice'e çağrıda bulundu.

Malice odanın kubbeli tavanının tepesinde belirdi. Kolları iki yana açılmıştı ve örümcek işlemeli kaftanının katları büyülü bir esintiyle dalgalanıyordu. Ağır ağır inerken, topluluğu izlemek -ve Saygıdeğer Anaları olan ihtişamı görmelerine izin vermek- için tam daireler çizerek döndü.

Malice merkezi platforma indiğinde, Briza ve Shi'nayne aynı şekilde süzülerek tavanda belirdiler. Platforma indiler ve yerlerini aldılar; Briza örümcek şeklindeki sunak masasının yanındaki üzeri örtülü sandığın yanına, Shi'nayne de Saygıdeğer Malice'in arkasına geçti.

Malice ellerini çırptı ve mırıltı birdenbire kesildi. Merkezi platformu çevreleyen sekiz mangal kükreyerek canlandı. Alevlerin parlaklığı, kızıl, sisle kaplı parıltı içindeki drow gözleri için daha az acı vericiydi.

"Girin, kızlarım!" diye haykırdı Malice ve tüm başlar mabedin ana kapısına döndü. Vierna ve Maya, beraberlerindeki hantal ve uyuşturulduğu belli olan Rizzen'i aralarına alıp destekleyerek ve arkalarında havada süzülen bir tabut olduğu halde içeri girdiler.

Diğerlerinin arasında, Dinin bunun tuhaf bir düzenleme olduğunu düşündü. Rizzen'in kurban edileceğini varsayabilirdi, ancak, daha önce törene bir tabut getirildiğini hiç duymamıştı.

Genç Do'Urden kızları merkezi platforma çıktılar ve çabucak Rizzen'i sunak masasına bağladılar. Shi'nayne havada süzülen tabutu durdurdu ve Briza'nın karşısındaki yere götürdü.

"Hizmetkarı çağırın!" diye haykırdı Malice ve Dinin derhal topluluğu istenen ilahiye yönlendirdi. Mangallar daha yükseğe kükrediler; Malice ve diğer yüce rahibeler kalabalığı çağrının anahtar sözcüklerinden oluşan büyü ile arttırılmış haykırışlarla harekete geçirdiler. Nereden geldiği belli olmayan ani bir rüzgar çıktı ve sisi çılgın bir dansla hareketlendirdi.

Sekiz mangalın hepsinin alevleri Malice ve diğerlerinin üzerinde yükseldi ve yuvarlak platformun merkezinin üzerinde azgın bir patlamayla bir araya geldi. Mangallar tek bir patlamayla bir kez kabarıp, son alevlerini çağrı için fırlattılar, sonra inip bir ateş topu şeklinde bir araya geldiler ve bir tek alev kaidesi oldular.

Kaide ışık demetine dönüşüp, alevler kaybolana dek yavaş yavaş soğurken, avam drowlar soluklarını tuttular ama ilahiye devam ettiler. Alevlerin yerinde dokungaçlı bir yaratık duruyordu. Bir drow elften daha uzundu ve uzayıp sarkmış yüz hatlarıyla yarı erimiş bir mumu andırıyordu. Belki din kitaplarındaki çizimler haricinde pek az avam drow daha önce bunu görmüştü, ancak tüm kalabalık yaratığı tanıdı. Orada bulunanların tümü, o an, o toplantının önemini yeterince iyi anlamışlardı, çünkü hiçbir drow Lloth'un kişisel hizmetkarı olan bir yochlolun varlığının önemini kaçıramazdı.

"Selamlar, hizmetkar," dedi Malice yüksek sesle. "Daermon N'a'shezbaernon varlığınla kutsandı."

Do'Urden Evi'nin böylesi bir çağrı düzenlediğine şaşıran yochlol uzun süre kalabalığı inceledi. Saygıdeğer Malice Lloth'un desteğine sahip değildi.

Telepatik soruyu sadece yüce rahibeler hissetti. Neden beni çağırmaya cüret ettiniz?

"Hatalarımızı düzeltmek için!" diye haykırdı Malice yüksek sesle ve tüm topluluğu gergin bir anın içine çekerek. "Yeniden Hanımının desteğini kazanmak için, varlığımızın tek amacı olan o destek için!" Malice sertçe Dinin'e baktı ve Dinin doğru şarkıya başladı; Örümcek Kraliçe'ye en yüce methiye şarkısı.

Gösterinden memnun kaldım, Saygıdeğer Malice, diye geldi yochlolun düşünceleri, bu kez sadece Malice'e yönelerek. Ancak, biliyorsun ki, bu toplantı tehlikeli durumuna yardım edecek bir şey yapmıyor!

Bu sadece başlangıç, diye yanıtladı Malice zihniyle, hizmetkarın her düşüncesini okuyabileceğinden emin bir şekilde. Bunu bilmek Saygıdeğer Anayı rahatlattı, çünkü yeniden Lloth'un onayını kazanma arzusunun içten olduğuna inanıyordu. En genç oğlum Örümcek Kraliçe'ye yanlış yaptı. Yaptıklarını ödemeli.

Telepatik sohbetin dışında bırakılan diğer yüce rahibeler Lloth'a söylenen şarkıya katıldılar.

Drizzt Do'Urden yaşıyor, diye anımsattı yochlol, Malice'e. Ve senin nezaretin altında değil.

Bu pek yakında düzeltilecek, vaadinde bulundu Malice.

Benden ne diliyorsun?

"Zin-carla!" diye haykırdı Malice, yüksek sesle.

Cesur istek üzerine bir an donup kalan yochlol geriye doğru sallandı. Planının başarısız olmamasında kararlı olan Malice geri çekilmedi. Çevresinde diğer rahibeler soluklarını tutmuşlardı. Zafer ya da felaketin üzerlerine çökmek üzere olduğunun tamamen farkındaydılar.

Bu bizim en büyük armağanımız, dedi yochlolun düşünceleri, Örümcek Kraliçe'nin onayına sahip Saygıdeğer Analara bile nadiren verilir. Ve onu hoşnut kılmamış olan sen Zin-carla istemeye cüret mi ediyorsun?

Bu doğru ve uygun, diye yanıtladı Malice. Sonra ailesinin desteğine gereksinim duyarak, yüksek sesle haykırdı: "En genç oğlum tuttuğu yolun ahmaklığını ve edindiği düşmanların kudretini öğrensin. Lloth'un korkunç ihtişamına tanık olsun ki, dizlerinin üzerine çöküp af dilensin!" Malice yeniden telepatik sohbete döndü. İşte o vakit ölümcül hayalet, Drizzt'in yüreğine kılıcı saplayacak!

Yochlol kendi varoluş aleminden öneri almak üzere kendi içine gömüldüğünde, yaratığın gözleri boş bakmaya başladı. Yochlolun düşünceleri geri gelmeden önce, Saygıdeğer Malice'e ve sessiz kalabalığa acı veren uzun dakikalar geçti. "Ceset yanınızda mı?"

Malice Maya ile Vierna'ya işaret etti ve ikisi tabuta koşup, taş kapağı kaldırdılar. Dinin o zaman kutunun Rizzen için getirilmediğini, içinin zaten dolu olduğunu anladı. Tabuttan hareket edeni bir ceset çıktı ve Malice'in yanına doğru yalpaladı. Berbat şekilde bozulmuştu ve pek çok yeri tamamen çürümüştü, ancak Dinin ve büyük mabette bulunan diğerlerinin çoğunluğu onu derhal tanıdılar; Zaknafein Do'Urden, efsanevi silah ustası.

Zin-carla, diye sordu yochlol, ve böylece Örümcek Kraliçe'ye verdiğin silah ustası, en genç oğlunun hatalarını düzeltecek mi?

Bu doğru, diye yanıtladı Malice. Yochlolun, tıpkı beklediği gibi, hoşnut kaldığını sezmişti. Drizzt'in eğitmeni Zaknafein Drizzt'i mahveden günahkar tavırlarının ortaya çıkmasına yardım etmişti. Kaos tanrıçası Lloth ironilerden keyif alırdı ve bu aynı Zaknafein'ın cellat olarak hizmet etmesi onu kaçınılmaz şekilde hoşnut kılacaktı. Zin-carla büyük bir kurban gerektirir, diye talepte bulundu yochlolun düşünceleri. Yaratık, üzerinde etrafta olup bitenden habersiz yatan Rizzen'in bulunduğu örümcek

şeklindeki masaya baktı. Eğer bu tür yaratıklar surat asabiliyorlarsa, böylesi acınası bir kurban karşısında yochlolun suratı asılmış gibi göründü. Sonra yaratık Saygıdeğer Malice'e geri döndü ve onun düşüncelerini okudu.

Devam et, dedi yochlol, aniden çok ilgilenerek. Malice kollarını kaldırarak, Lloth'a yeni bir ilahi söylemeye başladı. Malice işaret edince Shi'nayne, Briza'nın yanındaki sandığa yürüdü ve Do'Urden Evi'nin en değerli eşyası olan tören hançerini aldı. En yeni 'kız kardeşi'nin, örümcek kabzasının altından sekiz ağızlı bıçağın uzandığı hançeri tuttuğunu görünce, Briza irkildi. Yüzyıllardır tören hançerini Örümcek Kraliçe'ye sunulan armağanların yüreğine saplamak Briza'nın görevi olmuştu. Briza'nın öfkesini sezinleyen Shi'nayne, ondan uzaklaşırken, Briza'ya sırıttı. Masanın yanında, Rizzen'in tepesinde Malice'e katıldı ve hançeri kaderi çizilen efendinin yüreği üzerine kaldırdı.

Malice onu durdurmak için ellerini kavradı. "Bu kez ben yapmalıyım," diye açıkladı Malice, Shi'nayne'yi düş kırıklığına uğratarak. Shi'nayne omzunun üzerinden dönüp bakınca, Briza'nın aynı sırıtışın on katını iade ettiğini gördü.

Malice şarkı bitene kadar bekledi ve tek başına gereken ilahiyi söylemeye başladığında, tüm kalabalık kati bir sessizliğe büründü. "Takken breş duis breş," diye başladı, her iki eliyle ölümcül aletin sapını sıkarken.

Bir an sonra, Malice'in ilahisi sonuna yaklaştı ve hançer havaya yükseldi. Tüm ev halkı gerilmişti, o coşku anını, kötü Örümcek Kraliçe'ye barbarca sunuşu bekliyorlardı.

Hançer indi, ancak, Malice silahı birden yana çevirerek Rizzen yerine Shi'nayne'nin, en nefret ettiği rakibi Saygıdeğer SiNafay Hun'ett'in yüreğine daldırdı.

"Hayır!" dedi SiNafay soluksuz, ama iş işten geçmişti. Sekiz örümcek bacağı yüreğini kavramıştı. SiNafay konuşmaya, kendini iyileştirecek bir büyü mırıldanmaya veya Malice'e lanet okumaya çalıştı, ancak ağzından sadece kan çıktı. Son soluklarını verip, Rizzen'in üzerine yıkıldı.

Malice hançeri SiNafay Hun'ett'in göğsünden beraberinde düşmanın yüreği ile söküp alırken, tüm ev halkı hayret ve neşe çığlıklarıyla ayaklandı.

"Şeytanca!" diye haykırdı Briza kargaşanın üzerinden, çünkü o bile Malice'in planlarını bilmiyordu. Briza bir kez daha Do'Urden Evi'nin en büyük kızı olmuş, o en çok arzuladığı onurlu konuma geri dönmüştü.

Şeytanca! diye yankılandı yochlolun düşünceleri, Malice'in zihninde. Hoşnut kaldığımızı bil.

Dehşetli sahnenin ardında, hareketli ceset gevşekçe yere yığıldı. Malice hizmetkara baktı ve anladı. "Zaknafein'ı masaya koyun! Çabuk!" diye buyurdu genç kızlarına. Vierna ve Maya koşuştular ve Rizzen'le SiNafay'ı kaba saba kaldırıp, yerlerine Zaknafein'ın bedenini yerleştirdiler.

Briza da harekete geçti ve bu an için özenle hazırlanmış bir sürü merhem kavanozunu dikkatle sıraya dizdi. Saygıdeğer Malice'in şehirdeki en iyi merhem hazırlayıcısı olarak şöhreti bu çabayla sınanacaktı.

Malice yochlola baktı. "Zin-carla?" diye sordu yüksek sesle.

Lloth'un onayını geri kazanmadın! diye geldi telepatik yanıt. Öylesine güçlüydü ki, Malice dizlerinin üzerine düştü. Artan basınç yüzünden patlayacağını sandığı kafasını kavradı.

Acı yavaş yavaş hafifledi. Ancak, bugün Örümcek Kraliçe'yi hoşnut kıldın, Malice Do'Urden, diye açıkladı yochlol. Ve günahkar oğlun için planladıklarının uygun olduğuna karar verildi. Zin-carla bahşedildi, ama bunun en son şansın olduğunu bil, Saygıdeğer Malice Do'Urden! En büyük korkuların, başarısızlığın getireceği sonuçların gerçeğine yaklaşamaz bile!

Yochlol, Do'Urden Evi'nin mabedini sallayan patlayıcı bir ateş topu içinde yok oldu. Topluluk, uğursuz tanrıçanın yalın kudreti karşısında, daha da büyük bir çılgınlıkla ayaklandı ve Dinin onları Lloth için bir ilahiye yönlendirdi.

"On hafta!" diye son kez haykırdı hizmetkar. Öyle kudretli bir ses çıkmıştı ki, sıradan drowlar kulaklarını kapatarak iki büklüm yere çöktüler.

Ve böylece on hafta, yani Menzoberranzan'ın saat kulesi Narbondel'in yetmiş çevrimi boyunca, tüm Do'Urden Evi ulu mabette bir araya geldi. Malice ve kızları büyülü merhemler ve güçlü büyü karışımları ile Zaknafein'ın cesedi üzerinde çalışırlarken, Dinin ve Rizzen sıradan drowları Örümcek Kraliçe için söylenen ilahilere yönlendirdiler.

Bir cesedin hareketlendirilmesi bir rahibe için basit bir büyüydü, ancak Zin-carla bunun çok ötesinde bir şeydi. Ortaya çıkan yaratık bir ölümcül hayalet, yaşayan bir ölü, hayattayken sahip olduğu becerilerin bahsedildiği ve Lloth'un atadığı Saygıdeğer Ana tarafından kontrol edilen yaşayan bir ölü idi. Bu Lloth'un armağanlarının en kıymetlisiydi. Nadiren talep edilir ve daha da nadir bahsedilirdi, çünkü Zin-carla, yani ruhu bedene döndürmek, aslında riskli bir uygulamaydı. Yaşayan ölünün arzu edilen becerileri ile istenmeyen anı ve duyguları, ancak büyüyü yapan rahibelerin yalın irade güçleri ile birbirinden ayrı tutulabilirdi. Bilinç ve kontrolün sınırları, bir yüce rahibeden istenen zihinsel disiplin düşünüldüğünde bile, üzerinde yürünecek ince bir çizgiydi. Dahası, Lloth Zin-carla'yı sadece belirli görevlerin tamamlanması için bahşederdi ve o ince disiplin çizgisinde tökezlemek kaçınılmaz bir biçimde başarısızlıkla sonuçlanırdı.

Başarısızlık söz konusu olduğunda, Lloth bağışlayıcı değildi.

6

Blingdenstone

Blingdenstone, Drizzt'in şimdiye dek gördüğü her şeyden farklıydı. Svirfneblin muhafızları onu devasa taş ve demir kapılardan paldır küldür içeri soktuklarında, daha küçük olacağını ummasına rağmen,

Menzoberranzan'dan değişik bir görüntü beklememişti. Beklentileri gerçeklerden ancak bu kadar uzak olabilirdi.

Menzoberranzan tek bir büyük mağaraya yayılmışken, Blingdenstone alçak dehlizlerle birbirine bağlanan mağara dizilerinden oluşuyordu. Kompleksin en büyük mağarası, demir kapıların hemen ardındaki, Drizzt'in girdiği ilk bölümdü. Burada şehir muhafızları oturuyordu ve mağara yalnızca savunma amaçlı tasarlanmış ve şekillendirilmişti. Düzinelerce kademe ve bu sayının iki katı kadar düzgün merdiven yükselip alçalıyordu.Bu sayede, bir saldırgan, bir muhafızdan sadece on ayak ötede olsa bile, saldırabileceği mesafeye gelene dek pek çok kademeye tırmanıp inmesi gerekecekti. Yürüyüş yolları kusursuzca üst üste dizilmiş taşlardan oluşan alçak duvarlarla belirlenmişti ve işgalci bir orduyu acı verecek kadar uzun süre mağaranın açıklık bölgelerinde denetim altında tutabilecek daha kalın ve yüksek duvarların çevresin de kıvrılıyorlardı.

Düzinelerce svirfneblin, bir drow elfinin kapılardan içeri sokulduğu fısıltılarım doğrulamak için görev yerlerine koşuşturmaktaydılar. Her gözetleme noktasından Drizzt'e bakıyorlardı ve Drizzt ifadelerinin merak mı, yoksa nefret mi yansıttığından emin olamadı. Her iki durumda da, deep gnomelar Drizzt'in kalkışacağı herhangi bir şeye karşı kesinlikle hazırlıklıydılar; her biri kargı ya da ağır yaylarını sımsıkı kavrayıp kaldırmış bekliyorlardı.

Svirfneblinler, daima belirlenmiş yürüyüş yollarından ilerleyerek ve daima yakınlarda birçok deep gnome muhafızı olduğu halde, indikleri kadar merdiven çıkarak, Drizzt'i mağaranın içinden geçirdiler. Patika döndü ve alçaldı, sonra çabucak yükseldi ve pek çok kereler kendi kendisiyle kesişti. Drizzt yönünü sadece mağaranın en alçak kademelerinden bile görünebilen tavanı izleyerek kestirebiliyordu. Drow içinden sırıttı ama eğer ortalıkta hiç deep gnome askeri olmasa bile, işgalci bir ordunun bu mağarada sadece yolunu bulmaya çalışarak saatler harcayacağı düşüncesinden doğan gülümsemesini dışa vurmaya cüret etmedi.

Deep gnomeların tek sıra halinde ilerlemek, Drizzt'inse her adımda eğilmek zorunda kaldığı alçak ve dar bir koridorun sonunda, topluluk şehir merkezine girdi. İlk mağaradan daha geniş, ama onun kadar uzun olmayan bu bölüm de kademeliydi, ancak kademelerin sayısı çok daha azdı. Dört bir

taraftaki duvarlarda düzinelerce mağara girişi sıralanmıştı ve pek çok bölgede ateşler yanıyordu. Bu, Karanlıkaltı'nda nadir rastlanan bir görüntüydü, zira yakıt kolay bulunmuyordu. Blingdenstone Karanlıkaltı standartlarına göre aydınlık ve sıcaktı ama her iki bakımdan da rahatsız edici değildi.

İçinde bulunduğu açmaza karşın, etrafında günlük işlerini yerine getiren svirfneblinleri izlerken, Drizzt kendini huzurlu hissetti. Meraklı bakışlar üzerine çevrildi, ancak çok uzun kalmadı, zira Blingdenstone'un deep gnomeları çalışkan bir halktı ve boş boş durup izlemeye pek vakitleri yoktu.

Drizzt yine açıkça belirlenmiş yollardan yürütüldü. Şehir merkezindeki yollar, giriş mağarasındakiler kadar dolambaçlı ve zor değillerdi. Burada yollar engebesiz ve dümdüz uzanıyor ve hepsi belirgin bir şekilde büyük ve merkezi bir taş binaya ulaşıyordu.

Drizzt'e eşlik eden grubun lideri, bu merkezi yapının önündeki, mızrak tutan iki muhafızla konuşmak üzere ileri seğirtti. Muhafızlardan biri hızla içeri dalarken, diğeri demir kapıyı devriye grubu ve tutsakları için açık tuttu. Şehre girdiklerinden beri ilk kez aciliyet içinde hareket eden svirfneblinler, Drizzt'i çapı sekiz ayaktan daha büyük olmayan ve rahatsızlık verecek kadar alçak tavanlı bir oda da sonlanan bir dizi dönemeçli koridordan hızla geçirdiler. Tek bir taş koltuk dışında, oda boştu. Oraya oturtulur oturtulmaz, Drizzt bunun amacını kavradı. Koltuğa demir kelepçeler takılmıştı ve Drizzt her ekleminden sıkıca bağlandı. Svirfneblinler fazla nazik değillerdi, ancak, bileğininin çevresindeki zincir katlanıp etini sıkıştırınca Drizzt'in irkilmesi üzerine, deep gnomelardan birisi kelepçeyi çabucak açıp yeniden, sıkıca fakat düzgünce kapattı.

Drizzt'i karanlık ve boş odada tek başına bıraktılar. Taş kapı boğuk ve nihai bir gürültüyle kapandı ve Drizzt kapının ötesinden ses duyamaz oldu.

Saatler geçti.

Drizzt sıkı kelepçelerde bir boşluk arayarak kaslarını esnetti. Bir elini hafifçe kıpırdatıp çekti ve sadece bileğini sıyıran demirin verdiği acı, yapmakta olduğu şeyi fark etmesini sağladı. Yeniden avcıya dönüşüyordu, hayatta kalmak için hareket ediyor ve sadece kaçmayı arzuluyordu.

"Hayır!" diye haykırdı Drizzt. Her bir kasını gererek yeniden mantığının denetimine girmeye zorladı. Benliğinde avcı bu kadar mı büyük bir yer edinmişti? Drizzt buraya isteyerek gelmişti ve şimdiye dek karşılaşma umduğundan iyi gelişmişti. Şimdi umutsuz tavırların sırası değildi fakat avcı Drizzt'in mantıklı kararlarını reddedecek kadar güçlü müydü?

Drizzt bu soruları yanıtlamaya vakit bulamadı, çünkü bir saniye sonra, taş kapı hızla açıldı ve yedi tane -suratlarındaki olağan dışı kırışıklığa bakılırsa- yaşlıca svirfneblinden oluşan bir grup içeri girdi ve taş koltuğun çevresine dizildi. Drizzt bu grubun apaçık görünen önemini fark etmişti çünkü muhafızlar mithril halkalı deri ceketler giyerken, bu deep gnomelar değerli kumaştan kaftanlar giyiyorlardı. Drizzt'i yakından inceleyip, anlaşılmaz lisanlarında konuşarak, telaşlı telaşlı dolaştılar.

Bir svirfneblin Drizzt'in boyun kesesinden alınmış olan ev amblemini kaldırdı ve

"Menzoberranzan?" dedi.

Kendisini tutsak alanlarla bir tür iletişime girmeye hevesli olan Drizzt, demir tasmanın izin verdiği ölçüde başını salladı. Ancak, deep gnomeların başka niyetleri vardı. Özel -ve şimdi daha da heyecanlı- konuşmalarma geri döndüler.

Uzun dakikalar boyunca bu böyle sürdü ve Drizzt seslerinin tonundan, bir grup svirfneblinin en yakın ve en çok nefret edilen düşmanlarının şehrinden bir kara elfi tutsak almaktan dolayı pek de havalara uçmadıklarını söyleyebilirdi. Tartışmalarının öfkeli tonuna bakarak, Drizzt içlerinden birinin her an dönüp boğazını kesivermesini bekliyordu.

Elbette böyle olmadı; deep gnomelar sabırsız ya da zalim yaratıklar değillerdi. Gruptakilerden biri diğerlerinden döndü ve tam Drizzt'in karşısına yürüdü. Duraksamalı ancak hatasız drow lisanıyla sordu: "Kayalar aşkına, kara elf, neden geldin?"

Drizzt bu basit soruyu nasıl yanıtlayacağını bilemiyordu. Karanlıkaltı'ndaki yapayalnız yıllarını açıklamaya nereden başlayabilirdi? Ya da uğursuz halkını terk etmeye ve ilkeleriyle uyum içinde yaşamaya

karar verişini? "Dost," diye yanıtladı basitçe ve sonra yanıtını saçma ve yetersiz bularak huzursuzca kıpırdandı. Ancak, belli ki svirfneblin başka türlü düşünmüştü. Kılsız çenesini kaşıdı ve yanıtı iyice düşündü.

"Sen...sen bize Menzoberranzan'dan mı geldin?" diye sordu. Her sözcüğü sarf edişinde, şahini andıran burnu kırışıyordu.

"Öyle," diye yanıtladı Drizzt, kendine güven kazanarak. Deep gnome Drizzt'in açıklamasını bekleyerek başını yana eğdi. "Menzoberranzan'dan uzun yıllar önce ayrıldım," diye açıkla-maya çabaladı Drizzt. Terk ettiği yaşamı anımsadıkça, gözleri geçmişe doğru dalmaya başladı. "Asla benim yuvam olmamıştı."

"Ah, ama yalan söylüyorsun, kara elf!" diye tiz sesle bağırdı svirfneblin, Do'Urden Evi'nin amblemini kaldırarak ve Drizzt'in sözcüklerindeki özel anlamı kaçırarak.

"Uzun yıllar drow şehrinde yaşadım," diye yanıtladı Drizzt çabucak. "Ben Drizzt Do'Urden, bir zamanlar Do'Urden Evi'nin ikinci oğluydum." Svirfneblinin tuttuğu, üzerinde ailesinin arması basılı ambleme baktı ve açıklamaya çabaladı. "Daermon N'a'shezbaernon."

Deep gnome hep bir ağızdan konuşmaya başlayan arkadaşlarına döndü. Bir tanesi heyecanla başını salladı. Belli ki drow evinin eski adını tanımıştı. Bu, Drizzt'i şaşırttı.

Drizzt'i sorgulayan deep gnome parmaklarını kırışmış dudaklarına hafif hafif vurup, rahatsız edici küçük sesler çıkartarak sorgulamanın yönünü düşündü "Bilgilerimize göre, Do'Urden Evi hala ayakta," dedi sıradan bir tavırla ve Drizzt'in tepkisine baktı. Drizzt derhal yanıt vermeyince, deep gnome suçlarcasına, "evsiz barksız bir avare değilsin!" dedi.

Svirfneblin bunu nasıl bilebilir? diye merak etti Drizzt. "Bir avare olmak benim seçimim... " diye açıklamaya girişti.

"Ah, kara elf," diye karşılık verdi deep gnome, yeniden sakinleşerek. "Buraya gelmek senin seçimin, bu kadarına inanabilirim. Ama bir avare olmak? Taşlar aşkına, kara elf-" deep gnomeun yüzü aniden ve korkuyla

buruştu, "sen bir casussun!" Sonra, birdenbire deep gnome bir kez daha sakinleşti ve rahat bir duruş benimsedi.

Drizzt dikkatle onu gözledi. Bu svirfneblin bir tutsağı hazırlıksız yakalamak için düzenlenmiş böylesi ani tavır değişikliklerinde uzman mıydı? Yoksa böyle bir tahmin edilemezlik ırkının bir özelliği miydi? Drizzt deep gnomelarla önceki karşılaşmalarından birini anımsamaya çalışarak bir süre bu konuda çaba gösterdi. Ama sonra, sorgulayıcısı, kalın kaftanında olanaksız ölçüde derin bir cebe ulaşarak, tanıdık bir heykelcik çıkardı.

"Söyle, şimdi bana doğruyu söyle, kara elf ve kendini daha fazla işkenceden kurtar. Bu nedir?" diye sordu deep gnome sessizce.

Drizzt kaslarının yeniden seğirdiğini hissetti. Avcı Guenhwyvar'ı çağırmak, panteri buraya getirip bu buruşmuş yaşlı svirfneblinleri paralamasını sağlamak istiyordu. İçlerinden biri Drizzt'in zincirlerinin anahtarlarını taşıyor olabilirdi-o zaman özgür kalabilirdi...

Drizzt bu düşünceden sıyrıldı ve avcıyı zihninden uzaklaştırdı. Durumun ümitsizliğini biliyordu. Bunu Blingdenstone'a gelmeye karar verdiği andan beri biliyordu. Eğer svirfneblinler gerçekten bir casus olduğuna inanıyorlarsa, kesinlikle onu idam edeceklerdi. Niyetinden emin olmasalar bile, onu canlı bırakmaya cesaret edebilirler miydi?

"Buraya gelmek budalalıktı," diye fısıldadı Drizzt, kendisi ve deep gnomelar için yarattığı ikilemi fark ederek. Avcı yeniden düşüncelerine girmeye çabaladı. Tek bir söz ve panter ortaya çıkardı.

"Hayır!" diye haykırdı Drizzt o gün ikinci kez, karanlık tarafını uzaklaştırarak. Drowun bir büyü yaptığından korkan deep gnomelar geriye sıçradılar. Bir ok Drizzt'in göğsünü sıyırırken, çarpmanın etkisiyle bir gaz bulutu çıkardı.

Gaz burun deliklerine dolarken, Drizzt kendinden geçti. Svirfneblinlerin etrafında gezindiklerini ve kendi lisanlarında Drizzt'in kaderini tartıştıklarını duyuyordu. Birinin siluetinin, yalnızca bir gölgenin, üzerine

eğilip, parmaklarını kavrayarak, elinde olası bir büyünün gereçlerini aradığını gördü.

Sonunda, Drizzt'in düşünceleri ve görme yeteneği berraklaştığında, her şey önceki gibiydi. Oniks heykelcik gözlerinin önünde duruyordu. "Bu ne?" diye sordu aynı deep gnome yeniden, ama bu kez daha ısrarlı biçimde.

"Bir yol arkadaşı," diye fısıldadı Drizzt. "Benim tek dostum."

Drizzt uzun süre bir sonraki hareketleri üzerinde kafa yordu. Eğer kendisini öldürürlerse, svirfneblinleri suçlayamazdı ve Guenhwyvar da her şeyden habersiz bir deep gnomeun paltosunu süsleyen bir heykelcikten daha fazlası olmalıydı.

"Adı Guenhwyvar," diye açıkladı Drizzt deep gnomea. "Panteri çağırırsan gelir. Bir dost ve müttefiktir. Onu güvenli bir şekilde sakla, çünkü çok değerli ve çok kudretlidir."

Svirfneblin önce heykelciğe, sonra yeniden Drizzt'e baktı. Bakışlarında merak ve tedbir vardı. Heykelciği dostlarından birine verdi ve drowa güvenmeyerek, heykelciği verdiği deep gnomeu odadan dışarı yolladı. Eğer drow doğruyu söylemişse, ki deep gnomeun bundan şüphesi yoktu, Drizzt çok değerli büyülü bir nesneye ait sırrı açığa vurmuştu. Daha da şaşırtıcı olan, eğer Drizzt doğruyu söylemişse tek kaçış şansından vazgeçmişti. Bu svirfneblin neredeyse iki yüzyıl yaşamıştı ve kara elflerin yöntemlerinde kendi halkınınkiler kadar bilgi sahibiydi. Bir drow elf umulmadık şekilde davrandığında, tıpkı bu drowun yaptığı gibi, svirfneblinlere büyük dert açardı. Kara elfler zalimlik ve kötülükte hak ederek kazanılmış bir şöhrete sahiplerdi ve bir drow o bilinen tanıma uyuyorsa, çabucak ve vicdan azabı olmaksızın hakkından gelinebilirdi. Ama beklenmedik bir ahlak ölçüsü sergileyen bir drow söz konusu olunca, deep gnomelar ne yapabilirdi?

Svirfneblinler Drizzt'i tamamen göz ardı ederek, özel konuşmalarına döndüler. Sonra, kara elf lisanı konuşan dışında, hepsi gitti.

"Ne yapacaksınız?" diye sorma cüreti gösterdi Drizzt.

"Karar hakkı sadece krala aittir," diye yanıtladı deep gnome düşünceli düşünceli. "Danışma konseyinin, yani gördüğün grubun gözlemlerine dayanarak, belki de uzun süre sonra kaderinin ne olacağına karar verecek."

Deep gnome eğilerek selam verdi ve doğrulurken Drizzt'in gözlerine bakarak, "Sanırım idam edileceksin, kara elf," dedi açık açık.

Drizzt başını sallayarak ölümünü getirecek olan mantığa boyun eğdi.

"Ama farklı olduğuna inanıyorum, kara elf," diye sürdürdü deep gnome. "İnfazın nazikçe ya da en azından merhametli olmasını önereceğimi de sanıyorum." Tıknaz omuzlarını çabucak silken svirfneblin döndü ve kapıya yöneldi.

Deep gnomeun sözcüklerinin tonu Drizzt'e tanıdık bir sesi anımsattı. Bir başka svirfneblin daha Drizzt'le benzer tarzda konuşmuştu; uzun yıllar önce, şaşırtıcı şekilde benzer şekilleri kullanmıştı.

"Bekle," diye seslendi Drizzt. Svirfneblin duraksayıp döndü ve Drizzt düşüncelerini arayıp, geçmişteki o olayda kurtardığı deep gnomeun ismini anımsamaya çabaladı.

"Ne var?" diye sordu svirfneblin sabırsızlanmaya başlayarak.

"Bir deep gnome," dedi Drizzt. "Şehrinizden, sanırım. Evet, öyle olmalı."

"Halkımdan birini mi tanıyorsun, kara elf?" diye sordu svirfneblin, taş koltuğa geri yönelerek. "Adını ver."

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Drizzt. "Yıllar önce, belki bir on yıl var, bir av grubunun üyelerindendim. Bölgemize giren bir svirfneblin grubuyla savaştık." Deep gnomeun kaşlarını çatması üzerine irkildi, ancak o karşılaşmadan kurtulan yegane svirfnebli-nin, kendisinin tek umudu olabileceğini bildiğinden, devam etti. "Sadece bir deep gnome kurtuldu, sanırım ve Blingdenstone'a geri döndü."

"Bu gnomeun adı neydi?" diye sordu svirfneblin öfkeyle. Kollarım sıkıca göğsünde kavuşturmuştu ve ağır çizmelerini taş zemine vuruyordu.

"Anımsamıyorum," diye itiraf etti Drizzt.

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" diye gürledi svirfneblin. "Senin farklı olduğunu düşünmüştüm-"

"Savaşta ellerini kaybetti," diye sürdürdü Drizzt inatla. "Lütfen onu tanıyor olmalısın."

"Belwarmı?" diye yanıtladı svirfneblin derhal. Bu isim Drizzt'te daha fazla anıyı harekete geçirdi.

"Belwar Dissengulp," deyiverdi Drizzt. "O halde, yaşıyor! Anımsayacaktır-"

"O uğursuz günü unutmadı, kara elf!" diye açıkladı svirfneblin sıkılı dişlerinin ardından, sesindeki belirgin öfkeyle. "Blingdenstone'daki hiç kimse o uğursuz günü asla unutmayacak!"

"Getir onu. Belwar Dissengulp'u getir," diye rica etti Drizzt.

Kara elfin sürekli sürprizleri karşısında deep gnome başını sallayarak odadan çıktı.

Taş kapı gümbürdeyerek kapanıp, Drizzt'i ölümünü düşünmek ve cesaret edemediği umutlarını bir tarafa itmek üzere yalnız bıraktı.

***

"Benden ayrılmana izin vereceğimi mi sandın?" diyordu Malice Rizzen'e, Dinin mabedin giriş odasına ayak bastığında. "Bu sadece SiNafay Hun'ett'in şüphelerini dağıtmak için bir numaraydı."

"Teşekkürler, Saygıdeğer Ana," diye yanıtladı Rizzen içten bir rahatlamayla. Her adımda eğilerek, Malice'in tahtından geri geri uzaklaştı.

Malice bir araya toplanmış ailesine baktı.

"Zahmetle çalıştığımız haftalar sona erdi," diye buyurdu. "Zin-carla tamamlandı!"

Dinin beklenti içinde ellerini ovuşturdu.Çalışmalarının ürününü sadece ailenin dişileri görmüştü. Malice'den işaret alan Vierna odanın yan tarafındaki perdeye ilerleyip çekti. İşte Zaknafein orada duruyordu, silah ustası, artık çürümüş bir ceset değildi; hayattayken sahip olduğu canlılığı taşıyordu.

Silah ustası, Saygıdeğer Malice'in önünde durmak üzere ileri yürürken, Dinin topukları üzerinde geri yaylandı.

"Her zaman olduğu gibi yakışıklısın, sevgili Zaknafein'ım," dedi Malice ölümcül hayalete, keyifle. Yaşayan ölü yanıt vermedi.

"Ve daha itaatkar," diye ekledi Briza, tüm dişilerin kıkırdamasına neden olarak.

"Bu şey... o... Drizzt'in peşinden mi gidecek?" diye sorma cüretini gösterdi Dinin, konuşmasının yeri olmadığını çok iyi bilmesine rağmen. Malice ve diğerleri Zaknafein'ın görünüşüyle, büyük oğlanın küstahlığını cezalandırmayı düşünemeyecek kadar meşguldüler.

"Zaknafein erkek kardeşinin hak ettiği cezayı yerine getirecek," diye vadetti Malice, gözleri parlayarak.

"Ama bekle," dedi Malice cilveyle, ölümcül hayaletten Rizzen'e dönerek. "Küstah oğlumda korku uyandırmayacak kadar sevimli." Diğerleri şaşkın bakışlarla birbirlerine bakıp, Malice, Rizzen'e yaşattığı azap yüzünden onu teskin etmeye mi çalışıyordu, merak ettiler.

"Gel, kocacığım," dedi Malice, Rizzen'e. "Kılıcını al ve ölü rakibinin yüzüne bir iz yerleştir. Bu hem sana iyi gelecek, hem eski eğitmenine baktığında Drizzt'te dehşet uyandıracak!"

Rizzen önce tereddütle ilerledi, sonra ölümcül hayalete yaklaştıkça kendine güven kazandı. Zaknafein hiç kıpırtısız duruyor, ne soluk alıyor ne göz kırpıyordu. Çevresinde olan bitene tamamen kayıtsız görünüyordu. Rizzen onay için son bir kez Malice'e bakarak, elini kılıcına attı.

Malice başıyla onayladı. Rizzen homurdanarak kılıcının kınından çıkardı ve Zaknafein'ın yüzüne savurdu.

Ancak kılıç hedefine asla yaklaşmadı.

Ölümcül hayalet diğerlerinin izleyebileceklerinden daha hızlı harekete geçti. İki kılıç kınlarından çıktılar ve kusursuz bir kesinlikle dalıp çaprazlandılar. Rizzen'in elindeki kılıç uçtu ve Do'Urden Evi'nin kaderi belli olmuş efendisi daha bir itiraz sözcüğü bile edememişti ki, Zaknafein'ın kılıçlarından biri boğazının keserken, diğeri yüreğinin derinliklerine daldı.

Rizzen daha yere çarpmadan ölmüştü, ancak ölümcül hayaletin onunla işi bu kadar çabuk ve temiz bitmedi. Zaknafein'ın silahları saldırıyı sürdürüp, gösteriden tatmin olan Malice onu geri çağırana dek, Rizzen'i düzinelerce kez kesip doğradılar.

"Bu beni sıktı," diye açıkladı Malice gözlerine inanamayan çocuklarına. "Avam drowlar arasından yeni bir efendi seçtim bile."

Ancak, Malice'in çocuklarının yüzlerinde dehşet dolu ifadeler uyandıran, Rizzen'in ölümü değildi; annelerinin evin efendisi olarak seçtiği eşlerin hiçbirisini umursamıyorlardı, bu her zaman gelip geçici bir pozisyondu. Soluklarını kesen, ölümcül hayaletin hızı ve becerileriydi.

"Hayattayken olduğu kadar iyi," diye belirtti Dinin.

"Daha da iyi!" diyerek yanıtladı Malice. "Zaknafein hayattayken nasıl iyi bir savaşçı idiyse, şimdi de öyle, üstelik şimdi dövüş becerileri tüm düşüncelerini dolduruyor. Seçtiği yol dışında gözü hiçbir şeyi görmeyecek.

Bakın ona, çocuklarım. Zin-carla, Lloth'un armağanı." Dinin'e döndü ve kötü kötü gülümsedi.

"O şeye yaklaşmam," diye soludu Dinin, korkunç annesinin ikinci bir gösteri hazırlayabileceğini düşünerek.

Malice ona güldü. "Korkma, büyük oğul. Sana zarar vermem için bir sebep yok."

Bu sözler Dinin'i pek de rahatlatmadı. Malice'in sebebe gereksinimi yoktu; Rizzen'in paralanmış bedeni bu gerçeği gereğinden daha açık gösteriyordu.

"Ölümcül hayaleti dışarı sen çıkaracaksın," dedi Malice.

"Dışarı?" diye sordu Dinin tereddütle.

"Kardeşinle karşılaştığın bölgeye," diye açıkladı Malice.

"Bu şeyin yanında kalacak mıyım?" dedi Dinin soluk soluğa.

"Onu oraya götür ve bırak," diye yanıtladı Malice. "Zaknafein avını biliyor. Kendisine avında yardım edecek büyülerle donatıldı."

Kenarda duran Briza endişeli göründü.

"Ne var?" diye sordu Malice, Briza'nın kaş çatışını görerek.

"Ölümcül hayaletin gücünü ya da ona verdiğin büyüyü sorgulamıyorum," diye başladı Briza tereddütlü şekilde. Malice'in bu son derece önemli konuda hiçbir karşı düşünceyi kabul etmeyeceğini biliyordu.

"Hala en genç kardeşinden korkuyor musun?" diye sordu Malice ona.

Briza nasıl yanıt vereceğini bilemedi.

"Korkularını dindir, geçerli olduklarını düşünürsen öyledirler," dedi Malice sakince. "Hepiniz. Zaknafein kraliçemizin armağanıdır. Karanlıkaltı'nda hiçbir şey onu durduramayacak!" Yaşayan ölü canavara baktı. "Beni başarısızlığa uğratmayacaksın, değil mi, silah ustam?"

Zaknafein kanlı kılıçları kınlarında, elleri iki yanında, gözlerini kırpmadan hareketsizce durdu. Bir heykel gibiydi; soluk almayan. Yaşamayan.

Ancak Zaknafein'ın cansız olduğunu düşünenlerin ihtiyaçları olan tek şey, ölümcül hayaletin ayaklarının dibine; bir zamanlar Do'Urden Evi'nin efendisi olan doğranmış et yığınına bakmaktı.

BÖLÜM 2

Belwar

Dostluk: Bu sözcük hem Kamnlıkaltı'nda hem de Diyarların yüzeyinde yaşayan değişik ırklar ve kültürler arasında öteden beri değişik anlamlara gelmiştir. Menzoberranzan'da, dosttuk genellikle karşılıklı çıkardan doğar. Her iki taraf da birlik için iyiyse, dostluk güvencededir. Ancak, sadakat droıo yaşayışının meziyetlerinden biri değildir ve bir dost diğeri olmadan daha fazla çıkar elde edebileceğini düşündüğü an, birlik -ve muhtemelen diğerinin yaşamı da- çabucak sona erer.

"Yaşamım boyunca az dostum oldu ve bin yıl da yaşasam bunun böyle kalacağından şüpheliyim. Yine de bu gerçekte, kederlenecek az şey var; çünkü beni bir dost olarak benimseyenler hep muhteşem karakter sahibi kişiler oldular ve varoluşuma zenginlik kattılar. Önce Zaknafein vardı; babam ve danışmanım, bana yalnız olmadığımı ve inançlarıma tutunmamın yanlış olmadığını gösteren kişi. Zaknafein beni hem kılıçtan, hem de halkımı lanetleyen kaotik, uğursuz, fanatik dinden kurtardı.

Yine de, elleri olmayan bir deep gnome yaşamıma girdiğinde kaybolmuş gibiydim. Uzun yıllar önce, kardeşim Dininin merhametsiz kılıcıyla kesin bir ölümden kurtardığım bir svirfneblin. Davranışım kat kat geri ödendi, zira svirfneblin ve ben, bu kez onun halkının elinde, yeniden karşılaştığımızda, Belıvar Dissengulp olmasaydı öldürülebilirdim, aslında ölümü tercih edebilirdim.

Deep gnomeların şehri Blingdenstone da bulunduğum süre, yaşam sürecim ölçüt alınırsa, öyle kısaydı ki. Belıvar'ın şehrini ve halkını iyi anımsıyorum ve her zaman anımsayacağım. Onlarınki, bencil bireycilik paranoyasına değil, topluluğun güçlerine dayanan, tanıdığım ilk toplumdu. Deep gnomelar saldırgan Karanlıkaltı'nın tehlikelerine karşı beraber

hayatta kalır, madenciliğin sonu gelmez emeğini beraberce paylaşır ve zengin yaşamlarının diğer yönlerinden güçlükle ayırt edilen oyunları birlikte oynarlar.

Gerçekten de, paylaşılan keyifler daha büyük olur.

-Drizzt Do'Urden

7

En Şerefli Oyuk Sorumlusu

"Geldiğin için teşekkürlerimizi sunarız, En Şerefli Oyuk Sorumlusu," dedi drow esiri barındıran küçük odanın dışında toplanmış deep gnomelardan biri. Yaşlı svirfneblinlerinden oluşan grubun tümü, Oyuk Sorumlusunun kendilerine yaklaşması üzerine, yerlere kadar eğildiler.

Belwar Dissengulp bu nazik karşılama üzerine irkildi. On yıldan uzun zaman önce, Blingdenstone'un doğu dehlizlerinde, Menzoberranzan yakınlarında, madenci ekibinin drow elflerince keşfedildiği o felaket gününden beri halkı tarafından başına takılan sayısız onur tacı ile arası hiç hoş olmamıştı. Korkunç bir şekilde sakatlanmış ve kan kaybından neredeyse ölmek üzere olan Belwar, keşif gezisinin hayatta kalan tek üyesi olarak, Blingdenstone'a sendeleyerek geri dönmüştü.

Toplanmış svirfneblinler Belwar için ayrılarak, odayı ve drowu daha iyi görmesini sağladılar. Koltuğa bağlanmış tutsaklara, dairesel oda masif, değersiz taştan yapılma, demir menteşeli ağır kapı dışında hiçbir açıklığın olmadığı bir yer gibi görünüyordu. Ancak, odada ses ve görüntü

yandsamalarıyla gizlenmiş ve svirfneblin-lerin tutsağı her an izlemelerine izin veren tek bir pencere vardı.

Belwar uzun saniyeler boyunca Drizzt'i inceledi. "Bu bir drow," diye of çekti Oyuk Sorumlusu tmlamalı sesiyle, biraz kaygılanmış gibi. Belwar hala neden çağırıldığını anlayamamıştı. "Tıpkı diğer drowlara benziyor." ,

"Tutsak seninle Karanlıkaltı'nda karşılaştıklarını iddia ediyor," dedi yaşlı svirfneblin Belwar'a. Sesi zor duyulur bir fısıltıydı ve düşüncesini tamamlarken bakışlarını yere indirdi. "O büyük kaybın olduğu gün."

O günden söz edilince, Belwar yeniden irkildi. Daha kaç sefer bunu yaşamak zorundaydı?

"Olabilir," dedi Belwar kaçamak bir omuz silkişle.

"Drow elflerinin dış görünüşlerini pek birbirinden ayıramam, üstelik denemeyi de pek istemem!"

"Katılıyorum," dedi öteki. "Hepsi birbirinin aynı görünüyor."

Deep gnome konuşurken, Drizzt yüzünü yana çevirdi ve doğrudan onlara baktı, ancak taş yanılsamasının ötesinde ne bir şey görebiliyor, ne de duyabiliyordu.

"Belki adını anımsayabilirsin, Oyuk Sorumlusu," diye önerdi bir başka svirfneblin. Belwar'ın drow karşı ani ilgisini fark eden konuşmacı durakladı.

Yuvarlak oda ışıksızdı ve bu koşullar altında, kızılötesi spektrumda gören bir yaratığın gözleri ışıl ışıl parladı. Normalde bu gözler kızıl noktalar şeklinde görünürlerdi, ancak Drizzt Do'Urden için durum böyle değildi. Kızılötesi spektrumda dahi, bu drowun gözleri açıkça eflatun rengindeydi.

Belwar bu gözleri anımsadı.

"Magga cammara," diyerek soludu Belwar. "Drizzt," diye mırıldandı diğer deep gnomea yanıt olarak.

"Onu tanıyorsun!" diye haykırdılar svirfneblinler hep bir ağızdan.

Belwar ucunda el olmayan kollarını kaldırdı. Birinin ucuna mithril bir kazma başı, diğerininkine bir çekiç başı takılmıştı. "Bu drow, bu Drizzt," diye kekeledi, açıklamaya çabalayarak. "Bu durumumdan sorumlu, evet öyle!"

Oyuk Sorumlusunun bu anı yüzünden öfkelendiğini sanan diğerlerinden bazıları kaderi belli olan drow için dualar mırıldanmaya başladılar. "O halde, Kral Schnicktick'in kararı geçerli," dedi içlerinden biri. "Drow derhal idam edilecek."

"Ama o, bu Drizzt, hayatımı kurtardı," deyiverdi Belwar yüksek sesle. Diğerleri inanmaz bakışlarla ona döndüler.

"Ellerimin kesilmesi asla Drizzt'in kararı değildi," diye sürdürdü Oyuk Sorumlusu. "Onun önerisi Blingdenstone'a dönmeme izin verilmesiydi. 'Bir örnek olarak' demişti bu Drizzt, ama daha o zaman, bu sözcüklerin zalim ırkdaşlarını yatıştırmak için söylendiğini anlamıştım. O sözcüklerin ardındaki gerçeği biliyorum, o gerçek merhametti!"

Bir saat sonra, tek bir svirfneblin kurul üyesi, daha önce Drizzt'le konuşmuş olan, tutsağın yanına geldi.

"Kralın kararı idam edilmendi," dedi deep gnome dobra dobra, taş koltuğa yaklaşırken.

"Anlıyorum" diye yanıtladı Drizzt elinden geldiğince sakin bir şekilde. "Kararınıza hiçbir şekilde direnç göstermeyeceğim." Drizzt bir an kelepçelerini düşündü. "Elimden gelen hiçbir direniş." Svirfneblin durdu ve bu tahmin edilmez tutsağı, Drizzt'in içtenliğine tamamen inanarak süzdü. Sözlerini sürdürüp o gün olanları anlatmadan önce, Drizzt düşüncelerini tamamladı.

"Sadece tek bir iyilik istiyorum," dedi Drizzt. Bu alışılmadık drowun mantığım merak eden svirfneblin, bitirmesine izin verdi.

"Panter," diye sürdürdü Drizzt. "Guenhwyvar'ın gerçekten değerli bir yol arkadaşı ve iyi bir dost olduğunu göreceksiniz. Benden sonra, panterin onu

hak eden bir sahibe verilmesini sağlamalısın, Belwar Dissengulp belki. Bana bu sözü vermelisin, iyi gnome, yalvarıyorum."

Svirfneblin saçsız başını salladı, Drizzt'in ricasını reddettiğinden değil, sadece inanamadığından. "Kral, büyük pişmanlık duymasına karşın, seni canlı bırakma riskini alamazdı," dedi ciddi ciddi. Deep gnomeun geniş ağzı bir gülümsemeyle kıvrılırken, ekledi: "Ama durum değişti!"

Drizzt umut etme cesaretini güçlükle göstererek başını salladı.

"Oyuk Sorumlusu seni anımsıyor, kara elf," diye bildirdi svirfneblin. "En Şerefli Oyuk Sorumlusu Belwar Dissengulp senin için iyi konuştu ve seni barındırma sorumluluğunu kabullendi!"

"O halde..ölmeyeceğim?"

"Eğer ölümü kendin çağırmazsan, hayır."

Drizzt güçlükle konuşabiliyordu.

"Ve halkınızla beraber yaşamama izin mi verildi? Blingdenstone'da?"

"Buna henüz karar verilmedi," diye yanıtladı svirfneblin. "Belwar Dissengulp senin için iyi konuştu ve bu büyük bir şey. Gidip onunla yaşayacaksın. Bu durumun sürmesi veya gelişmesi..." Burada sustu ve yamtlayıcı olmayan bir şekilde omuz silkti.

Serbest bırakılmanın ardından, Blingdenstone'un mağaralarındaki yürüyüş, etrafı sarılmış drow için umut idmanıydı. Drizzt deep gnome şehrindeki her görüntünün Menzoberranzan'ın tam tersi olduğunu gördü. Kara elfler Şehirlerinin içinde bulunduğu büyük mağarayı inkar edilemez güzellikte bir sanat eseri haline getirmişlerdi. Deep gnomeların şehirleri de güzeldi, ancak hatları taşın doğal özellikleri olarak bırakılmıştı. drowlar mağaralarını kendilerinin gibi alıp, kendi tasarım ve zevklerine göre şekillendirmişken, svirfneblinler kendilerini mağaranın doğal şekline uydurmuşlardı.

Görülemeyecek ve Blingdenstone'un ulaşamayacağı kadar yüksek tavamyla, Menzoberranzan'a bir enginlik hakimdi. Drow şehri bir dizi bireysel aile kaleleriydi. Deep gnomeların şehrindeyse, genel bir yuva duygusu hakimdi; sanki mamut taşı ve metal kapılar içerisindeki tüm kompleks tek bir yapı, Karanlıkaltı'nın sürekli tehlikelerine karşı bir cemiyet barınağı idi.

Svirfneblin şehrinin açıları da faklıydı. Ufak tefek ırkın hatları gibi, Blingdenstone'un duvar payandaları ve katları da yuvarlak, düzgün ve zarif bir şekilde kavisliydi. Bunun tam tersine, Menzoberranzan bir sarkıtın ucu kadar sivri, açılı bir yerdi; vadi yolları ve yüksek teraslardan oluşan bir yer. Drizzt iki şehri içlerinde barındırdıkları ırklar açısından düşündü, sert ve yumuşak, tıpkı içlerinde yaşayışların görünüşleri-ve yürekleri-gibi.

Belwar'ın ikametgahı, dış mağaralardan birinin uzak bir köşesine saklanmıştı; daha da küçük bir mağaranın ağzının çevresine inşa edilmiş ufacık taş bir yapı. Açık cepheli svirfneblin konutlarının çoğunun tersine, Belwar'ın evinin bir ön kapısı vardı.

Drizzt'e eşlik eden beş muhafızdan biri asasının arkasıyla kapıya vurdu. "Selamlar, En Şerefli Oyuk Sorumlusu!" diye seslendi. "Kral Schnicktick'in emirleriyle, drowu getirdik."

Drizzt muhafızın sesindeki saygılı tonu fark etmişti. On yıldan uzun zaman önce, Belwar için korkmuş ve Dinin'in deep gnomeun ellerini kesmesinin, talihsiz yaratığı öldürmekten daha zalimce olup olmadığını merak etmişti. Sakatlar, vahşi Karanlıkaltı'nda hoş karşılanmazlardı.

Taş kapı ardına kadar açıldı ve Belwar konuklarını selamladı. Gözleri derhal Drizzt'inkilere, on yıl önce, en son ayrıldıklarında paylaştıkları bakışlara kilitlendi.

Drizzt Oyuk Sorumlusunun gözlerinde kasvet gördü, ancak o güçlü gurur yerinde duruyordu, bir parça azalmış bile olsa. Drizzt svirfneblinin sakatlığına bakmak istemedi; o uzun zaman önce meydana gelen olay, çok fazla tatsız anıyla bağlantılıydı. Ancak, kaçınılmaz olarak, drowun bakışları aşağı, Belwar'ın fıçı gibi gövdesinden, yanlarında sarkan kollarının ucuna indi.

Belwar'ın elleri'ne baktığında, korkularının tam tersine, Drizzt'in gözleri hayretle açıldı. Sağ tarafta, kolunun kesik ucuna şahane şekilde uyan, mithrilden yapılmış ve üzerine karmaşık, akıl almaz tılsımlarla, bir toprak elementalı ve Drizzt'in bilmediği bazı başka yaratıkların figürleri oyulmuş bir çekiç başı vardı.

Belwar'ın sol uzantısı bundan daha az görkemli değildi. Orada, deep gnome, yine mithrilden yapılmış ve aynı şekilde tılsımlar ve oymalarla bezenmiş -ki en çok fark edileni aletin geniş ucunun düz yüzeyinden uçuşa geçmiş bir ejderdi- iki başlı bir kazma taşıyordu. Drizzt Belwar'ın ellerindeki büyüyü sezebiliyordu ve fark etti ki, pek çok diğer svirfneblin, hem zanaatkarlar hem de büyücüler, bu nesnelerin kusursuzlaştırılmasında bir rol oynamışlardı.

"Kullanışlı," dedi Belwar, Drizzt'in mithril elleri birkaç saniye incelemesine izin verdikten sonra.

"Çok güzel," diye fısıldadı Drizzt yanıt olarak.

O sırada çekiç ve kazmadan daha fazlasını düşünüyordu. Ellerin kendileri gerçekten harikuladeydiler, ancak, bunların ifade ettikleri şey Drizzt'e daha da olağanüstü göründü. Eğer bir kara elf, özellikle de bir drow erkeği, Menzoberranzan'a böylesi bir sakatlık haliyle sürünerek geri dönseydi, reddedilir ve ailesi tarafından dışlanarak, bir köle ya da başka bir drow sonunda sefaletine son verene dek, çaresiz bir serseri olarak gezip durmaya terk edilirdi. Drow kültüründe belirgin bir zayıflığa yer yoktu. Burada, belli ki, svirfneblinler Belwar'ı kabul etmişler ve bildikleri en iyi yolla ona sevgi göstermişlerdi.

Drizzt nazikçe bakışlarını Oyuk Sorumlusunun gözlerine geri çevirdi. "Beni anımsadın," dedi. "Korktuğum şey.. "

"Sonra konuşuruz, Drizzt Do'Urden," diyerek sözünü kesti Belwar. Oyuk Sorumlusu, Drizzt'in bilmediği svirfneblin lisanını kullanarak, muhafızlarla konuştu. "Eğer göreviniz tamamlandıysa, o halde ayrılabilirsiniz."

"Senin emrindeyiz, En Şerefli Oyuk Sorumlusu," diye yanıtladı muhafızlardan biri. Drizzt, Belwar'ın bu unvanın söylenmesi üzerine hafifçe

ürperdiğini fark etti. "Kral bizi eşlikçi ve muhafız olarak gönderdi, drow hakkındaki gerçek ortaya çıkana dek yanında kalmamız için."

"O halde, gidin," diye karşılık verdi Belwar, gür sesi belirgin bir öfkeyle yükselerek. Bitirirken, doğrudan Drizzt'e baktı. "Bunun hakkındaki gerçeği zaten biliyorum. Tehlikede değilim."

"Affınız dilerim, En Şer.."

"Özür kabul edildi," dedi çabucak Belwar, muhafızın tartışmaya gireceğini görerek. "Gidin. Bunu savundum. Şimdi benim himayem altında ve ondan hiç korkmuyorum."

Svirfneblin muhafızlar yere kadar eğildiler ve yavaşça uzaklaştılar. Belwar Drizzt'i kapıdan içeri aldı, sonra muhafızlardan ikisinin yakınlardaki binaların yanında ihtiyatlı konumlar aldıklarını gizlice göstermek için yeniden arkaya döndürdü. "Sağlığım için gereğinden fazla endişe ediyorlar," dedi drow lisanında, kuru kuru.

"Böylesi bir ilgiye minnettar olmalısın," diye karşılık verdi Drizzt.

"Nankör değilim!" diye cevabı yapıştırdı Belwar, suratı öfkeyle kızararakak.

Drizzt bu sözcüklerin ardındaki gerçeği okudu. Belwar nankör değildi kadarı doğruydu, ancak Oyuk Sorumlusu böyle bir ilgiyi hak ettiğine inanmıyordu. Drizzt gururlu svirfneblini daha fazla mahcup etmek istemeyerek, şüphelerini kendine sakladı.

Belwar'in evinin içi, taş bir masa, tek bir tabure, birçok çömlek ve testi rafı ve üzerinde demirden bir pişirme ızgarası olan bir ocaktan ibaret olacak şekilde, tek tuk eşya ile döşenmişti. Küçük mağaranın içindeki arka odanın kabaca yontulmuş girişinin ötesinde, deep gnomeun uyku bölmesi vardı ve oda, duvardan duvara gerilmiş bir hamak dışında, boştu. Bir diğer hamak, Drizzt için yeni alınmış olan, yerde bir yığın halinde duruyordu ve arka duvarda, altında çuvallar ve torbalar bulunan mithril halkalı deri bir ceket asılıydı.

"Onu giriş odasına asacağız," dedi Belwar, çekiç eliyle ikinci hamağı göstererek. Drizzt nesneyi almak için kıpırdadı, ancak Belwar kazma eliyle onu durdurdu ve çevirdi.

"Daha sonra," diye açıkladı svirfneblin. "Önce bana neden geldiğini anlatman gerek." Drizzt'in yıpranmış giysilerini, berelenmiş ve kirli suratını inceledi. Drowun bir süredir dışarıda, vahşi bölgelerde bulunduğu belliydi. "Ve bana nereden geldiğini de anlatmalısın."

Drizzt taş zemine çöktü ve sırtını duvara dayadı. "Geldim, çünkü gidecek başka yerim yoktu," diye yanıtladı dürüstçe.

"Ne zamandır şehrinden uzaktasın, Drizzt Do'Urden?" diye sordu Belwar yumuşak bir sesle. Daha sessiz hallerinde bile, güçlü deep gnomeun sesi iyi ayarlanmış bir zilin berraklığı ile çınlıyordu. Drizzt bu sesin güçlü duygular uyandıran tonlarına ve nasıl olup da tonlamasmdaki derin değişikliklerle içten bir şefkat ifade edebildiğine veya korku uyandırabildiğine şaşırıp, hayran kaldı.

Drizzt omuz silkti ve başını arkaya devirip gözlerini tavana çevirdi. Zihni çoktan geçmişine doğru bir yolculuğa çıkmıştı. "Yıllardır zaman kavramını yitirdim." Yeniden svirfnebline baktı. "Karanlıkaltı'nın alçak geçitlerinde zamanın pek anlamı yok."

Drizzt'in perişan görünümüne bakınca, Belwar sözlerindeki gerçeklikten şüphe edemiyordu, ancak deep gnome yine de şaşırmıştı. Odanın ortasındaki masaya ilerledi ve tabureye oturdu. Belwar Drizzt'i dövüşürken görmüştü; o dövüşte drowun bir toprak elementalım alt ettiğine tanık olmuştu. Bu kolay bir iş değildi. Ama eğer Drizzt gerçekten doğruyu söylüyorsa, Karanlıkaltı'nın vahşiliklerinde yıllardır tek başına ayakta kalmışsa, o halde Oyuk Sorumlusunun ona saygısı daha da büyük olurdu.

"Bana maceralarını anlatmalısın, Drizzt Do'Urden," dedi Belwar. "Senin hakkındaki her şeyi bilmek istiyorum ki böylece ırkının düşmanlarının şehrine gelmendeki amacı daha iyi anlayabilirim."

Drizzt uzun bir süre durdu ve nereden, nasıl başlayacağını düşündü. Belwar'a güveniyordu-başka seçeneği var mıydı?-ama svirfneblinin, onu

Menzoberranzan'ın güvenliğinden ayrılmaya zorlayan ikilemi anlayabileceğinden emin değildi. Böylesine belirgin bir dostluk ve işbirliğine sahip bir toplumda yaşayan Belwar, Menzoberranzan denen trajediyi anlayabilir miydi? Drizzt bundan şüphe etti, ama yine, başka seçeneği var mıydı?

Drizzt, Belwar'a sessizce, yaşamının son on yılının öyküsünü anlattı; Do'Urden Evi ile Hun'ett Evi arasındaki olası savaşı; Masoj ve Alton'la buluşmalarını; Guenhwyvar'ı alışını; Drizzt'in danışmanı, babası ve dostu Zaknafein'ın kurban edilişini; ve ardından halkını ve uğursuz tanrıçaları Lloth'u terk ediş kararı alışını. Belwar, Drizzt'in deep gnomeların Lolth dediği karanlık tanrıçadan bahsettiğini fark etti, ancak bu bölgesel farklılığın üzerinde durmadı. Eğer uzun yıllar önce karşılaştıkları o gün Belwar, Drizzt'in asıl niyetini gerçekten bilmiyorsa ve bazı şüpheleri var idiyse de, Oyuk Sorumlusu kısa zamanda bu drow hakkındaki tahminlerinin doğru olduğuna inandı. Drizzt Karanlıkaltı'daki yaşamını, basiliskle karşılaşmasını, kız ve erkek kardeşleriyle dövüşünü anlatırken, Belwar kendini ürperip titrerken buldu.

Daha Drizzt svirfneblinleri arama nedenini anlatmadan -yalnızlığın ıstırabını ve vahşiliklerde hayatta kalmak için gerekli barbarlık içinde kendi kimliğini kaybetmekte olduğu korkusunu- Belwar hepsini tahmin etmişti bile. Drizzt yaşamının Blingdenstone'un dışındaki son günlerine geldiğinde, sözcüklerini dikkatle seçti. Drizzt henüz duygularıyla ve gerçekte kim olduğu korkusuyla başa çıkamamıştı ve yeni dostuna ne kadar güvenirse güvensin, daha düşüncelerini açığa vurmaya hazır değildi.

Oyuk Sorumlusu, sadece hikayesini bitiren Drizzt'e bakarak, sessizce oturdu. Belwar öyküyü anlatmanın getirdiği acıyı anlamıştı. Daha fazla bilgi veya Drizzt'in açıkça paylaşmadığı kişisel ıstırabın ayrıntıları için üstelemedi.

"Magga cammara," diye fısıldadı deep gnome düşünceli bir şekilde. Drizzt başını kaldırdı.

"Taşlar adına," diye açıkladı Belwar. "Magga cammara."

"Gerçekten de taşlar adına," diyerek ona katıldı Drizzt. Uzun ve huzursuz bir sessizlik hüküm sürdü.

"İyi öykü," dedi Belwar sessizce. Drizzt'in bir omuzuna hafifçe vurdu, sonra yedek hamağı getirmek için mağara-odaya yürüdü. Daha Drizzt yardım etmek için doğrulmadan, Belwar hamağı duvardaki çengellere takmıştı bile.

"Huzur içinde uyu, Drizzt Do'Urden," dedi Belwar, dinlenmeye çekilmek üzere dönerken. "Burada düşmanların yok. Kapımın taşı ötesinde pusuya yatmış canavarlar yok."

Sonra Belwar diğer odaya geçti ve Drizzt düşünceleri ve duygularının anlaşılmaz girdabı içinde tek başına kaldı. Huzursuzluğu sürüyordu, ancak umutları kesinlikle tazelenmişti.

8

Yabancılar

Drizzt, son birkaç haftadır her gün yaptığı gibi, Belwar'in açık kapısından dışarı, svirfneblin şehrinin günlük düzenine baktı. Drizzt yaşamının bir belirsizlik durumu içinde olduğunu hissediyordu; sanki her şey bir durgunluk içine girmişti. Belwar'ın evine geldiğinden bu yana Guenhwyvafı ne görmüş, ne de hakkında bir şey işitmişti. pwafwisini ya da silahlarını ve zırhını yakın zamanda geri alma beklentisi içinde de değildi. Drizzt her şeyi metanetle kabullenmişti.

Kendisinin ve Guenhwyvar'ın şimdi, yıllardır olduklarından daha iyi durumda olduklarını düşünüyordu ve svirfneblinlerin ne heykelciğe ne de ona ait diğer hiçbir şeye zarar vermeyeceklerinden emindi. Drow oturup bekledi ve olayları akışına bıraktı.

Belwar bugün dışarı çıkmıştı, bu, köşesine çekilmiş Oyuk Sorumlusunun evinden ayrıldığı nadir durumlardan biriydi. Deep gnome ve Drizzt'in nadiren sohbet ettikleri gerçeğine rağmen -Belwar yalnızca kendi sesini duymak hatırına konuşan tiplerden değildi- Drizzt Oyuk Sorumlusunu özlediğini fark etti. Sohbetlerinin zenginliğinde bir değişiklik olmamasına karşın, dostlukları gelişmişti.

Bir grup genç svirfneblin önünden yürüdüler ve içerideki drowa birkaç acele sözcük bağırdılar. Bu daha önce pek çok kereler olmuştu, özellikle Drizzt'in şehre girmesinden sonraki ilk günlerde. O zamanlarda, Drizzt bunu bir selamlama mı, yoksa bir hakaret mi olduğunu merak ederdi. Ancak, bu kez, Drizzt sözcüklerin temel dostane anlamlarını kavramıştı, çünkü Belwar ona svirfneblin lisanının temel düzeyinde dersler vermek için vakit harcamıştı.

Oyuk Sorumlusu saatler sonra geri döndüğünde, Drizzt'i taş taburede oturup, dünyanın akıp geçişini izlerken buldu.

"Söyle bana, kara elf," diye sordu deep gnome içten ve melodik sesiyle, "bize baktığında ne görüyorsun? Senin tarzına çok mu yabancıyız?"

"Umut görüyorum," diye karşılık verdi Drizzt. "Ve umutsuzluk."

Belwar anladı. Svirfneblin toplumunun drowun ilkelerine daha iyi uyduğunu biliyordu, ama Blingdenstone'un koşuşturmacasım uzaktan izlemek, yeni dostuna sadece acı dolu anıları canlandırıyor olabilirdi.

"Bugün Kral Schnicktick ve ben bir araya geldik," dedi Oyuk Sorumlusu. "Sana doğruyu söylemem gerekirse, seninle çok ilgileniyor."

"Merak ediyor, daha iyi bir söz gibi görünüyor," diye yanıtladı Drizzt, ama bu sırada gülümsüyordu ve Belwar bu gülüşün ardında ne kadar acının gizli olduğunu merak etti.

Oyuk Sorumlusu kısa, af dileyen bir eğilişle Drizzt'in dolambaçsız dürüstlüğüne boyun eğdi. "Merak ediyor, o halde, dilediğin gibi. Bildiğimiz drow elfleri gibi olmadığını kabul etmelisin. Kırılmamanı rica ediyorum."

"Hiç kırılmadım," diye yanıtladı Drizzt dürüstçe. "Sen ve halkın bana umut etme cesaretini gösterdiğimden daha fazlasını verdiniz. Şehirdeki o ilk gün öldürülmüş olsaydım, o kaderi suçu svirfneblinlere yüklemeden kabullenirdim."

Belwar, Drizzt'in mağara dışına, bir araya toplanmış gençlere bakışını izledi. "Onların arasına katılmalısın," diye önerdi Belwar.

Drizzt ona şaşırarak baktı. Belwar'ın evinde geçirdiği tüm o zaman içinde, svirfneblin asla böyle bir şey önermemişti. Drizzt Oyuk Sorumlusunun konuğu olarak kalması gerektiğini ve hareketlerini izlemek konusunda Belwar'in kişisel olarak sorumlu kılındığını sanmıştı.

Belwar kapıya doğru başını sallayarak, önerisini sessizce yineledi. Drizzt bir kez daha dışarı baktı. Mağaranın karşısında, bir düzine kadar genç svirfneblinden oluşan grup, taşlardan ve eski zırhlardan gerçek boyutunda yapılmış bir basilisk kuklasına oldukça büyük taşlar fırlatma yarışmasına girişmişlerdi. Svirfneblinler illüzyon büyüsü sanatında büyük beceri sahibiydiler ve böyle bir illüzyonist, kaba noktaları pürüzsüzleştirmek ve kuklayı daha gerçek gibi göstermek için, üzerinde ufak tefek bazı büyüler yapmıştı.

"Kara elf, kimi zaman dışarı çıkmalısın," diye mantık yürüttü Belwar. "Daha ne kadar zaman evimin boş duvarlarını tatmin edici bulacaksın?"

"Sana uyuyorlar," diye cevabı yapıştırdı Drizzt, istediğinden biraz daha sertçe.

Belwar başıyla onayladı ve odaya göz gezdirmek için döndü. "Öyle," dedi alçak sesle. Drizzt onun büyük acısını apaçık görebiliyordu. Belwar drowa geri döndüğünde, yuvarlak hatlı suratında yanılgıya yer bırakmayacak şekilde teslimiyetçi bir ifade vardı. "Magga cammara, kara elf. Bu senin dersin olsun."

"Neden?" diye sordu Drizzt ona. "Neden Belwar Dissengulp, En Şerefli Oyuk Sorumlusu" -Belwar unvanın, bahsi geçince yine irkildi- "kendi kapısının gölgeleri arasında duruyor?"

Belwar'ın çenesi kasıldı ve koyu renk gözleri küçüldü. "Dışarı çık," dedi çınlayan bir gürlemeyle. "Gençsin kara elf ve tüm dünya önünde. Ben yaşlıyım. Gençliğim geride kalalı çok oldu."

"O kadar yaşlı değilsin," diye tartışmaya girişti Drizzt, bu kez Oyuk Sorumlusunu, onu bu kadar sıkan şeyin ne olduğunu açıklaması için zorlamaya kararlı bir şekilde. Ancak, Belwar sadece döndü ve sessizce mağara-odasına yürüyerek, kapı yerine asılmış battaniyeyi ardından sıkıca çekip kapattı.

Drizzt başını salladı ve hayal kırıklığı içinde yumruğunu avucuna indirdi. Belwar onun için çok şey yapmıştı, önce onu svirfneblin kralının kararından korumuş, sonra, son birkaç hafta ona arkadaşlık etmiş, svirfneblin lisanım ve deep gnomeların yöntemlerini öğretmişti. Belwar'ın büyük bir yük taşıdığını açıkça görmesine rağmen, Drizzt bu iyilikleri ödeyemiyordu. Şimdi battaniyeyi itip girivermek, Oyuk Sorumlusuna gitmek ve kasvetli düşüncelerini anlattırmak istiyordu.

Ancak, Drizzt yeni dostuna henüz böylesine cesurca yaklaşamazdı. Zaman içinde Oyuk Sorumlusunun acısının anahtarını bulacağına and içti, ancak şu anda kendi ikileminin üstesinden gelmeliydi. Belwar ona Blingdenstone'a gitme izni vermişti!

Drizzt yeniden mağaranın karşısındaki gruba baktı. İçlerinden üçü kuklanın karşısında, sanki taşlaşmış gibi, hiç kıpırtısız duruyorlardı. Meraklanan Drizzt kapıya ilerledi. Sonra, daha ne yaptığını anlamadan, kapının dışındaydı ve genç deep gnomelara yaklaşıyordu.

Drow yaklaşınca oyun sona erdi.

Svirfneblinler haftalardır dedikodusunu yaptıkları kara elfle tanışmakla daha çok ilgilendiler. Drizzt'e doğru seğirtip, çevresini sararken, merakla fısıldaşıyorlardı.

Svirfneblinler çevresini sarınca, Drizzt kaslarının istem dışı gerildiğini hissetti. Avcının ilkel dürtüleri tolerans gösterilemeyecek bir zayıflık sezmişlerdi. Drizzt kendi kendisine sessizce, ancak katı bir biçimde, svirfneblinlerin düşman olmadığını anımsatarak, alt egosunu bastırmak için güç bela çabaladı.

"Selamlar, Belwar Dissengulp'un drow dostu," dedi gençlerden biri. "Ben Seldig, genç ve toyum, ama üç yıl sonra bir keşif madencisi olacağım."

Deep gnomeun hızlı konuşmasını anlamak Drizzt'in uzun saniyelerini aldı. Ancak, Seldig'in gelecekteki mesleğinin önemini anlamıştı, çünkü Belwar ona keşif madencilerinin, yani değerli mineral ve taşlar aramak için Karanlıkaltı'na giden svirfneblinlerin, tüm şehirdeki en saygın deep gnomelar arasında olduklarını anlatmıştı.

"Selamlar, Seldig," diye yanıtladı Drizzt sonunda. "Ben Drizzt Do'Urden." Bir sonraki davranışının ne olacağını tam olarak bilemeyen Drizzt kollarını göğsünde çaprazladı. Kara elfler için, bu bir barış işaretiydi, ancak Drizzt bunun tüm Karanlıkaltı'nda kabul gören bir hareket olduğundan emin değildi.

Svirfneblinler birbirlerine baktılar, harekete aynı şekilde karşılık verdiler, sonra Drizzt'in rahatlayarak soluk vermesi üzerine, hep beraber gülümsediler.

"Söylendiğine göre, Karanlıkaltı'ndaymışsm," diye sürdürdü Seldig, oyun alanına geri dönerken onu izlemesi için Drizzt'e işaret ederek.

"Uzun yıllardır," diye yanıtladı Drizzt, genç svirfneblinin peşine düştüğünde. Drowun içindeki avcı egosu, deep gnomeları yakın takip ederken daha da huzursuzlandı, ancak Drizzt içgüdüsel paranoyasını tamamen denetim altında almıştı. Grup sahte basiliskin yanına vardığında, Seldig taşın üzerine oturdu ve Drizzt'ten maceralarından bir kaç öykü anlatmasını istedi.

Drizzt svirfneblin lisanına hakimiyetinin bu iş için yeterli olduğundan şüphelenerek, tereddüt etti, ancak Seldig ve diğerleri ona baskı yaptılar. Sonunda, Drizzt başıyla onayladı ve durdu. Bir an düşünerek, gençlerin

ilgisini çekecek bir öykü anımsamaya çalıştı. Bakışları bilinçsizce mağarada dolanarak, bir ipucu aradı.

Gözleri illüzyonla geliştirilmiş basilisk kuklasına kilitlendi.

"Basilisk," diye açıkladı Seldig.

"Biliyorum," diye yanıtladı Drizzt. "Böyle bir yaratıkla karşılaştım." Kayıtsızca gruba geri döndü ve görünüşleri Drizzt'i şaşırttı. Seldig ve arkadaşlarının hepsi öne doğru eğilmişlerdi ve merak, dehşet ve keyif ifadelerinin karışımıyla, ağızlan bir karış açık kalmıştı.

"Kara elf! Bir basilisk mi gördün?" diye sordu bir tanesi, inanamazlık içinde. "Gerçek, canlı bir basilisk?"

Hayretlerini anlamaya başlayınca, Drizzt gülümsedi. Kara elflerin tersine, Svirfneblinler toplumlarının genç üyelerini koruma altına alıyorlardı. Bu deep gnomelar büyük olasılıkla Drizzt yaşlarında olmalarına rağmen, Blingdenstone'un dışına ya nadiren çıkmış ya da hiç çıkmamışlardı. Onların yaşındaki drow elfleri Menzoberranzan'ın dışındaki dehlizlerde yıllarca devriye gezmiş olurlardı. Bu heybetli canavarlar Karanlıkaltı'nda bile nadir bulunmasına rağmen, Drizzt'in basiliski tanıyor olması, o zaman deep gnomelara o kadar inanılmaz gelmezdi.

"Basiliskin gerçek olmadığını söylemiştin!" diye bağırdı svirfneblinlerden biri diğerine ve onu omuzundan sertçe itti.

"Asla bunu söylemedim!" diye karşı çıktı diğeri, o da ötekini iterek.

"Amcam bir keresinde bir basilisk görmüş," dedi bir diğeri.

"Amcanın tüm gördüğü taşın üzerindeki çiziklerdi!" diyerek güldü Seldig. "Kendi iddiasına göre, bunlar bir basiliskin izleriydi."

Drizzt'in gülümsemesi genişledi. Basiliskler büyülü yaratıklardı ve diğer varoluş alemlerinde daha olağandılar. Drowlar, özellikle de yüce rahibeler, sık sık diğer alemlere kapı açtıklarından, böylesi canavarlar belli ki svirfneblin yaşayışının normlarının ötesindeydi. Bir basiliske bakanların

pek azı deep gnomelardı. Drizzt yüksek sesle güldü. Şüphesiz, geri dönüp bir tane gördüğünü söyleyen deepgnome sayısı daha da azdı.

"Eğer amcan izleri takip edip, canavarı bulsaydı," diye sürdürdü Seldig, "bugün geçitte bir taş yığını halinde oturuyor olurdu! Sana şunu söyleyeyim ki, kayalar böyle öyküler anlatmazlar!"

Paylanan deep gnome haklılığını kanıtlamak için etrafına bakındı. "Drizzt Do'Urden'de bir tane görmüş!" diyerek karşı çıktı.

"Pek de bir taş yığınına benzemiyor!" Tüm gözler yeniden Drizzt'e çevrildi.

"Gerçekten de bir tane gördün mü, kara elf?" diye sordu Seldig. "Lütfen sadece doğruyu söyleyerek yanıtla."

"Bir tane," diye yanıtladı Drizzt.

"Ve bakışlarını sana çevirmeden kaçtın mı?" diye sordu Seldig. O ve diğer svirfneblinler bu sorunun yanıtının zaten belli olduğunu düşünüyorlardı.

"Kaçmak?" diyerek gnome lisanındaki sözcüğü yineledi Drizzt, anlamından emin olamayarak.

"Kaçmak... eee... uzaklaşmak," diye açıkladı Seldig. Sonra diğer svirfneblinlerden birine baktı ve o da katışıksız bir dehşet ifadesi takınıp tökezledi ve çılgıncasına birkaç adım öteye kaçtı. Diğer deep gnomelar bu performansı alkışlarken, Drizzt de kahkahalarına katıldı.

"Daha bakışlarını üzerine çeviremeden, basiliskten uzaklaştın," diyerek mantık yürüttü Seldig.

Drizzt biraz mahcup olarak omuz silkti ve Seldig onun birşeyleri kendine sakladığını tahmin etti.

"Kaçmadın mı?"

"Ben... kaçamazdım," diye açıkladı Drizzt. "Basilisk evimi işgal etmiş ve bir sürü rotheumu öldürmüştü. Evler," duraksadı ve doğru svirfneblin sözcüğünü aradı. "Barınaklar," diye açıkladı sonunda, "Karanlıkaltı'nın vahşi bölgelerinde pek sık bulunan yerler değildirler. Bir kere bulunup, güven altına alındılar mı, neye mal olursa olsun, savunulmaları gerekir."

"Onunla dövüştün mü?" diye bir haykırış yükseldi grubun arkalarından.

"Uzaktan taş fırlatarak mı?" diye sordu Seldig. "Kabul edilen yöntem budur."

Drizzt deep gnomeların kuklaya fırlatmış oldukları kaya parçaları yığınına baktı ve kendi ince yapısını düşündü. "Benim kollarım böyle kayaları kaldıramazdı bile."

"O halde nasıl?" diye sordu Seldig. "Bize anlatmak zorundasın."

Şimdi Drizzt'in bir öyküsü vardı. Düşüncelerini toparlamak için birkaç saniye sustu. Yeni lisanıyla ilgili sınırlı becerileri karmaşık bir öykü anlatmasına izin vermeyecekti, bu yüzden sözcüklerini göstermeye karar verdi. Svirfneblinlerin taşımakta olduğu iki sırık buldu ve bunları palalar olarak tanıttı. Sonra, ağırlığını taşıyacağından emin olmak için, kuklanın yapısını inceledi.

Drizzt durumu açıklayıp, karanlık büyüsünün detaylarını -gerçekten basiliskin kafasına bu büyüyü yerleştirerek- anlatır ve kedi arkadaşı Guenhwyvar'ın konumunu belirtirken, genç deep gnomelar endişe içinde etrafına toplanmışlardı. Svirfneblinler elleri üzerine oturup öne doğru eğilmişler, her sözcükte soluklarını tutuyorlardı. Kukla zihinlerinde canlanmış gibiydi; sürünerek ilerleyen bir canavar ve dünyalarındaki bu yabancı, Drizzt, canavarın ardında, gölgelere sinmiş halde.

Oyun oynanırken, Drizzt'in dövüş hareketlerini canlandırma zamanı geldi. Yavaşça basiliskin sırtına atlayıp, yaratığın başına doğru adımlarım dikkatle seçerken, svirfneblinlerin hep beraber soluklarını tuttuklarını duydu. Drizzt kendini deep gnomeların heyecanına kaptırdı ve bu, anılarını daha da canlandırdı.

Her şey öylesine gerçek olmuştu ki.

Deep gnomelar, Karanlıkaltı'nın vahşiliklerinden kendilerine gelen bu olağanüstü drowun göz kamaştırıcı bir kılıç oyunu gösterisi sergileyeceğini tahmin ederek, yakına geldiler.

Sonra korkunç bir şey oldu.

Bir saniye önce, cesaret ve silah öyküleri ile yeni dostlarını eğlendiren sahne oyuncusu Drizzt idi. Bir saniye sonra, sahte canavara indirmek üzere sırıklarından birini kaldıran drow artık Drizzt değildi. Tıpkı o gün yosun kaplı mağaranın dışındaki dehlizlerde olduğu gibi, avcı basiliskin tepesinde duruyordu.

Sırıklar canavarın gözlerine daldılar; sırıklar vahşice taş kafaya indiler.

Svirfneblinler gerilediler; bazıları korkudan, bazıları sadece tedbir olarak. Avcı dönerken, taş çentilip yarıldı. Yaratığın kafası işlevini gören dört köşe taş kırılıp düştü ve kara elf de peşinden atladı. Avcı kararlı bir şekilde yuvarlanıp, yeniden ayakları üzerine dikildi ve derhal yeniden atılıp, sırıklarıyla öfkeden kudurmuş halde darbeler indirdi. Tahta silahlar kırılmış, Drizzt'in elleri kanamıştı, ancak o -avcı-yıkılmamıştı.

Güçlü deep gnome elleri drowu kollarından kavrayarak sakinleştirmeye çalıştılar. Avcı bu yeni hasımlarına döndü. Ondan daha güçlüydüler ve iki tanesi onu sıkıca tutmuşlardı, ancak birkaç ustaca dönüş, svirfneblinlere dengelerini kaybettirdi. Avcı deep gnomeların dizlerini tekmeledi ve kendi dizleri üzerine düşerken dönüp, ki svirfneblini kafa üstü yuvarladı.

Avcı hemen ayağa fırlamıştı ve kırık palalarım üzerine gelecek düşman için hazır etmişti.

Belwar hiç korku belirtisi göstermedi. Kollarım savunmasızca iki yana açtı. "Drizzt!" diye seslendi tekrar tekrar. "Drizzt Do'Urden!"

Avcı svirfneblinin çekiciyle kazmasına baktı. Mithrilden yapılma ellerin görüntüsü, içindeki rahatlatıcı anıları uyandırdı. Birdenbire yeniden Drizzt

olmuştu. Kaskatı kesilip utanç duyarak, sırıkları yere düşürdü ve berelenmiş ellerine baktı.

Belwar kendinden geçen drowu düşmeden yakaladı, kaldırıp kucakladı ve hamağına geri taşıdı.

Sıkıntılı düşler Drizzt'in uykusunu istila ettiler; Karanlıkaltı'nın anıları ve o asla kaçamadığı diğer karanlık benliği.

"Nasıl açıklayabilirim?" diye sordu Belwar'a, Oyuk Sorumlusu onu o gece daha geç saatlerde taş masanın ucunda otururken bulduğunda. "Nasıl af dileyebilirim?"

"Gerekli değil," dedi Belwar ona.

Drizzt inanmaz bakışlarla ona baktı. "Anlamıyorsun," diye başladı, kendisine olanların derinliklerini Oyuk Sorumlusuna nasıl anlatabileceğini merak ederek.

"Uzun yıllar boyunca orada, Karanlıkaltı'nda yaşadın," dedi Belwar, "diğerlerinin hayatta kalamadığı yerde."

"Ama hayatta kaldım mı?" diye yüksek sesle düşündü Drizzt.

Belwar'ın çekiç eli nazikçe drowun omuzuna dokundu ve Oyuk Sorumlusu Drizzt'in yanına, masaya oturdu.

Tüm gece boyunca orada kaldılar. Drizzt başka bir şey söylemedi ve Belwar da onu zorlamadı. Oyuk Sorumlusu o gece rolünü biliyordu: sessiz bir dayanak.

Kapının ötesinden Seldig'in sesi geldiğinde, ikisi de kaç saat geçtiğini bilmiyorlardı. "Gel, Drizzt Do'Urden," diye seslendi genç deep gnome. "Gel ve bize başka Karanlıkaltı öyküleri anlat."

Drizzt bu isteğin kötü bir numara mı yoksa ironik bir şaka mı olduğunu merak ederek Belwar'a baktı.

Belwar'ın gülümseyişi bu düşünceleri uzaklaştırdı. "Magga cam-mara, kara elf," diyerek kıkırdadı deep gnome. "Saklanmana izin vermeyecekler."

"Gönder onları," diye ısrar etti Drizzt.

"Teslim olmaya bu kadar gönüllü müsün?" diyerek payladı onu Belwar, normalde yumuşak olan sesinde farklı bir tınıyla. "Vahşiliklerdeki sınavlarda hayatta kalmayı başaran sen?"

"Fazla tehlikeli," diye umutsuzca açıkladı Drizzt, sözcükleri arayarak. "Denetleyemiyorum.. kurtulamıyorum... "

"Onlarla git, kara elf," dedi Belwar. "Bu kez daha tedbirli olacaklardır."

"Bu... canavar... beni izliyor," diye açıklamaya çabaladı Drizzt.

"Belki bir süre için," diye kayıtsızca yanıtladı Oyuk Sorumlusu. "Magga cammara, Drizzt Do'Urden! Beş hafta o kadar da uzun bir zaman değil; son on yıldır katlandığın dertlerle karşılaştırılamaz. Bu canavardan özgürlüğünü kazanacaksın."

Drizzt'in eflatun gözleri, Belwar Dissengulp'un koyu gri gözlerinde yalnızca içtenlik buldu.

"Ancak, sadece onu ararsan... " diye bitirdi Oyuk Sorumlusu

9

Taş

"Dışarı gel, Drizzt Do'Urden," diye yeniden seslendi Seldig taş çapının ardından.

Bu kez ve sonraki günlerde de her seferinde, çağrıyı Drizzt, yalnızca Drizzt yanıtladı.

Myconidlerin kralı, kara elfin mağaranın yosun kaplı alt seviyesinde sinsice ilerleyişini izledi. Mantarsı, bunun buradan giden drow olmadığım biliyordu, ancak, bir müttefik olan Drizzt, kralın daha önce karşılaştığı ilk kara elfti. Tehlikeden habersiz on bir ayak boyundaki dev, yabancıyı durdurmak için aşağı süründü.

Zaknafein'ın ölümcül hayaleti, canlı mantar-adam yaklaştıkça, kaçmaya ya da saklanmaya teşebbüs bile etmedi. Zaknafein'ın kılıçları rahatça ellerine yerleşmişlerdi. Myconid kralı bir spor bulutu üfleyerek, bu yeni gelenle telepatik bir konuşma yolu aradı.

Ancak, yaşayan ölü canavarlar iki farklı alemde varolurlardı ve zihinleri bu tür girişimlere geçit vermezdi. Zaknafein'ın dünyevi bedeni myconidle yüz yüze idi, ancak ölümcül hayaletin zihni çok uzaklardaydı ve maddi bedenine Saygıdeğer Malice'in iradesiyle bağlanmıştı. Ölümcül hayalet hasmıyla arasındaki son birkaç ayak uzaklığı kapadı.

Myconid kralı ikinci bir bulut üfledi ve bu kez spor bulutu rakibi yatıştırmaya yönelikti. Ancak, bu da diğerleri kadar yararsızdı. Ölümcül hayalet kararlı bir şekilde ilerlemeyi sürdürdü ve dev onu yere sermek için güçlü kollarını kaldırdı.

Zaknafein darbeleri jilet kadar keskin kenarlı kılıçlarının hızlı hareketleriyle engelleyerek, myconidin ellerini kesti. Ölümcül hayaletin silahları gözle izlenemeyecek kadar hızlı bir şekilde, kralın mantara benzeyen gövdesine indiler ve mantarsıyı sırt üstü yere deviren derin yaralar açtılar.

Üst seviyeden, düzinelerce daha yaşlı ve güçlü myconid, yaralanan krallarını kurtarmak için aşağı doğru süründüler. Ölümcül hayalet yaklaşmakta olduklarını gördü, ancak korku nedir, bilmedi. Zaknafein devle işini bitirdikten sonra, saldırıyı karşılamak üzere soğukkanlılıkla döndü.

Mantar adamlar çeşitli sporlar püskürterek geldiler. Zaknafein kendini etkilemeyecek olan bulutlan göz ardı etti ve tamamen kendisine saldıran kollara yoğunlaştı. Myconidler dört bir yandan üzerine geldiler.

Ve dört bir yanda öldüler.

Bilinmeyen yüzyıllar boyunca korularına göz kulak olmuşlar, barış içinde yaşamış ve kendi yollarında yürümüşlerdi. Ancak, ölümcül hayalet bir zamanlar Drizzt'in yuvası olan, şimdi terk edilmiş küçük mağaraya giden daracık ve alçak dehlizden geri döndüğünde, Zak'ın öfkesi barış dinlemezdi. Zaknafein mantar korusuna çıkan duvara hücum ettiğinde, yoluna çıkan her şeyi kırdı geçirdi. Dev mantarlar, kesilen ağaçlar gibi yuvarlandılar. Aşağıda, tabiatları gereği ürkek olan küçük rothe sürüsü çılgınca bir paniğe boğulup, açık Karanlıkaltı'nın dehlizlerine doğru hücum ettiler. Geriye kalan az sayıdaki mantar adam, bu kara elfin kudretine şahit olduklarından, yolundan çekilmek için sağa sola kaçıştılar. Ancak myconidler hızlı harekete eden yaratıklar değillerdi ve Zaknafein hepsini amansızca kovalayıp yere indirdi.

Yosun kaplı mağaradaki hükümranlıkları ve çok çok uzun zamandır yaşadıkları mantar korusu ani ve nihai bir sona ulaşmıştı.

10

Dehlizlerdeki Fısıltılar

Svirfneblin devriyesi, savaş çekiçlerini ve kazmalarını hazır tutarak, kırık dökük ve dolambaçlı dehlizin dönemeçleri boyunca ağır ağır ilerledi. Deep gnomelar Blingdenstone'dan çok uzakta değillerdi -bir günden daha az

mesafedeydiler- ancak, genellikle Karanlıkaltı'nın derinliklerinde uygulanan ustalıklı savaş düzenine geçmişlerdi.

Dehliz ölüm kokuyordu.

Katliamın hemen ileride olduğunu bilen lider deep gnome, bir kaya parçasının üzerinden çekine çekine baktı. Goblinler! diye haykırdı duyuları yol arkadaşlarına. Svirfneblinlerin ırksal duygu paylaşımı yeteneklerinde bu, açık seçik duyulan bir sesti.

Karanlıkaltı'nın tehlikeleri deep gnomelarm üzerine çöktüğünde, nadiren sesli konuşurlar ve temel düşünceleri iletebilen toplumsal bir duygu bağına dönerlerdi.

Diğer svirfneblinler silahlarını sıkıca kavradılar ve zihinsel iletişimlerinin heyecanlı kargaşasından ortaya bir savaş planı çıkarmaya başladılar. Hala kayanın üstünden ileriyi gözetleyen tek kişi olan lider, baskın bir düşünceyle onları durdurdu. Ölü goblinler!

Diğerleri onu izleyerek kaya kütlesinin üstünden, tüyler ürpertici sahneye baktılar. Yirmi kadar goblin kesilip parçalanmış halde ortalığa yayılmışlardı.

"Drow işi," diye fısıldadı svirfneblin grubundan birisi, kesik-lerdeki izleri ve kılıçların talihsiz yaratıkların derilerini ne kadar kolay kesmiş olduklarını gördükten sonra. Karanlıkaltı ırkları arasında, yalnızca drowlar böylesine ince ve şeytansı keskinlikte kılıçlar taşırlardı.

Fazla yakın, diye yanıtladı bir başka deep gnome duyularıyla, ilk konuşanın omuzuna vurarak.

"Bunlar öleli bir gün olmuş, belki daha fazla," dedi bir başkası 'yüksek sesle, arkadaşının uyarısını çürüterek. "Kara elfler katliam bölgesinde yatıp beklemezler. Bu onların tarzı değil."

"Goblin gruplarını kılıçtan geçirmek de onların tarzı değil," diye yanıtladı sessiz iletişimde ısrar etmiş olan. "Ortalıkta tutsak alınacaklar varken!"

"Sadece doğrudan Menzoberranzan'a döneceklerse tutsak alırlar," dedi birincisi. Lidere döndü. "Oyuk Sorumlusu Krieger, derhal Blingdenstone'a dönmeli ve bu katliamı rapor etmeliyiz!"

"Oldukça zayıf bir rapor olur bu," diye yanıtladı Krieger. "Dehlizlerde ölü goblinler mi? Bu pek o kadar alışılmadık bir görüntü değil."

"Bu bölgedeki ilk drow hareketi değil," diye bildirdi diğeri. Oyuk Sorumlusu ne arkadaşının sözlerindeki gerçek payını, ne de önerinin doğruluğunu inkar edebilirdi. Son zamanlarda iki başka devriye grubu Blingdenstone'a Karanlıkaltı'nın dehlizlerinde yatan -büyük olasılıkla drow elflerince katledilmiş- ölü canavar öyküleriyle dönmüşlerdi.

"Ve bakın," diye sürdürdü deep gnome, goblinlerden birine ait keseyi almak için eğilerek. Keseyi açtı ve bir avuç dolusu altın ve gümüş sikkeyi ortaya çıkardı. "Hangi kara elf böylesine bir ganimeti geride bırakacak kadar sabırsız olabilir?"

"Bunun drowların işi olduğundan emin olabilir miyiz?" diye sordu Krieger, bu gerçekten şüphe duymamasına rağmen. "Belki başka bir yaratık bölgemize girmiştir. Ya da bir olasılık, daha zayıf bir düşman, goblin orc, drow silahlarını bulmuştur."

Drow! diyerek derhal görüş birliğine vardı diğerlerinin düşünceleri.

"Kesikler hızlı ve kesin," dedi biri. "Ve goblinlerinkilerin dışında, herhangi bir yaralanma işareti görmüyorum. Kara elfler-den başka kim öldürmekte bu kadar usta olabilir ki?"

Oyuk Sorumlusu Krieger geçitten aşağı, tek başına, biraz daha yürüyerek, bu esrara ipucu olabilecek birşeyler için taşları inceledi. Deep gnomelar, kayalarla diğer birçok yaratığın ötesinde bir ilişkiye sahiplerdi, ancak bu geçidin taş duvarları Oyuk Sorumlusuna hiçbir şey söylemedi. Goblinler canavarların pençeli elleriyle değil, silahlarla öldürülmüşlerdi, ancak, yağma edilmemişlerdi. Tüm katliam küçük bir alana sığdırılmıştı ve bu da talihsiz goblinlerin kaçacak zaman bile bulamadıklarını gösteriyordu. Yirmi goblinin böylesine çabucak halledilmesi, büyükçe bir drow

devriyesini düşündürüyordu ve bir avuç kara elf bile olsalar, içlerinden en az bir tanesi cesetleri yağma ederdi.

"Nereye gidiyoruz, Oyuk Sorumlusu?" diye sordu deep gnomelardan biri, Krieger'in arkasından. "Bildirilen mineral yatağını araştırmak üzere ileri mi, yoksa bunu rapor etmek için Blingdenstone'a geri mi?"

Krieger, Karanlıkaltı'ndaki her numarayı bildiğini düşünen yaşlı, kurnaz bir svirfneblindi. Esrarengiz şeylerden hoşlanmazdı, ancak bu sahne, hiçbir ipucu olmaksızın kel kafasını kaşımasına sebep oldu. Geri, dedi diğerlerine, sessiz duygu sezme yöntemine dönerek. Yol arkadaşlarından onunla tartışan olmadı; deep gnomelar, eğer mümkünse, drow elflerinden uzak durmaya her zaman büyük özen gösterirlerdi. Devriye grubu derhal sıkı savunma düzenine geçtiler ve eve geri yürüyüşlerine başladılar.

Yüksek tavandaki dikitlerin gölgelerinde, havada süzülen Zaknafein Do'Urden'in ölümcül hayaleti ilerleyişlerini izledi ve yollarını iyice öğrendi.

Kral Schnicktick taş tahtında öne doğru eğildi ve Oyuk Sorumlusunun sözlerini dikkatle düşündü.

Schnicktick'in çevresinde oturan konsey üyeleri de aynı oranda meraklı ve endişeliydiler, zira bu rapor doğu dehlizlerinde potansiyel bir drow hareketiyle ilgili daha önceki iki öyküyü doğruluyordu.

"Neden Menzoberranzan sınırımıza dayanmış olsun? diye sordu konsey üyelerinden biri, Krieger bitirdiğinde. "Ajanlarımız herhangi bir savaş niyetinden söz etmediler. Eğer Menzoberranzan'ın yönetici konseyi ciddi birşeyler planlamış olsaydı, kesinlikle elimizde bazı belirtiler olurdu."

"Doğru," diyerek ona katıldı Kral Schnicktick, konsey üyesinin kasvetli sözlerinin ardından başlayan endişeli konuşmaları susturmak için. "Hepinize şunu anımsatmak isterim; rapor edilen bu ölümlerin sorumlularının drow elfler olup olmadığını bilmiyoruz bile."

"Bağışlayın, Kralım," diye söze girdi Krieger tereddütlü bir şekilde.

"Evet, Oyuk Sorumlusu," diyerek derhal yanıtladı Schnicktick, herhangi bir protestoyu engellemek için küt ve kısa ellerinden birini kemikli yüzü önünde yavaşça sallayarak. "Gözlemlerinden oldukça eminsin. Ben de seni yargılarına güvenecek kadar iyi tanıyorum. Yine de, bu drow devriyesi görülene dek hiçbir varsayımda bulunmayacağım."

"O halde yalnızca tehlikeli bir şeyin doğu bölgemizi istila ettiği konusunda uzlaşabiliriz," diye belirtti bir diğer konsey üyesi.

"Evet," diyerek yanıtladı svirfneblin kralı. "Bu konuyla ilgili gerçeği keşfetmeye girişmeliyiz. O halde, doğu dehlizleri başka maden keşiflerine kapatılmıştır." Schnicktick ortaya çıkan itirazları bastırmak için yeniden elini salladı. "Umut vadeden pek çok maden filizi damarının bildirildiğim biliyorum, onlara elimizden geldiğince çabuk ulaşacağız. Ancak şimdilik doğu, kuzeydoğu ve güneydoğu bölgeleri savaş devriyeleri haricinde kapalıdır. Devriyeler ikiye katlanacak; hem grupların sayısında, hem de her bir grubun büyüklüğünde. Menzilleri Blingdenstone'dan üç günlük yürüyüş mesafesindeki tüm bölgeleri içine alacak şekilde genişletilecek. Bu gizem çabucak çözülmeli."

"Ya drow şehrindeki ajanlarımız?" diye sordu bir konsey üyesi. "Temas kurmalı mıyız?"

Schnicktick avuç içlerini gösterecek şekilde ellerini kaldırdı. "Rahat olun," diye açıkladı. "Kulaklarımızı iyice açık tutacağız, ama düşmanlarımızı hareketlerinden kuşkulandığımız konusunda bilgilendirmeyelim."

Svirfneblin kralının Menzoberranzan'daki ajanlarına tamamen güvenilemeyeceği yolundaki endişelerini ifade etmesine gerek yoktu. Jurnalciler küçük bir bilgi karşılığında svirfneblinlerin kıymetli taşlarını seve seve kabul ederlerdi, ancak, eğer Menzoberranzan'ın güçleri Blingdenstone tarafında esaslı bir şey planlıyorsa, ajanların deep gnomelara karşı çift taraflı çalışmaları kuvvetle muhtemeldi.

"Eğer Menzoberranzan'dan olağandışı haberler duyarsak," diye sürdürdü kral, "ya da eğer istilacıların gerçekten drow elfler olduğunu keşfedersek, o

zaman casus şebekemizin eylemlerini arttırırız. O vakte kadar, bırakalım devriyeler ellerinden geleni öğrensinler."

Sonra kral bu kasvetli haberi düşünmek üzere taht odasında yalnız kalmayı yeğleyerek, konseyini dağıttı. Aynı hafta içinde daha önce, Schnicktick, Drizzt'in basilisk kuklasına vahşice saldırısını işitmişti.

Görünüşe göre, son zamanlarda, Blingdenstone kralı Schnicktick kara elflerin eylemleri konusunda gereğinden fazla şey duymuştu.

Svirfneblin izci devriyeleri doğu dehlizlerinde daha uzaklara ilerlediler. Hiçbir şey bulamayan ekipler bile Blingdenstone'a şüphelerle dolu olarak geri döndüler, çünkü Karanlıkaltı'nda genel sessizliğin ötesinde bir durgunluk sezmişlerdi. Şimdiye dek tek bir svirfneblin bile incinmemişti, ancak hiç kimse devriyelerde görev yapmaya canatar görünmüyordu. Dehlizlerde uğursuz bir şey vardı, bunu içgüdüsel olarak biliyorlardı, soru sormadan ve merhametsizce öldüren bir şey.

Devriyelerden biri, bir zamanlar Drizzt'in barınağı olma işlevini gören yosun kaplı mağarayı buldu. Barışçıl myconidlerin ve kıymetli mantar korularının yok edildiğini duyunca, Kral Schnicktick kederlendi.

Yine de, svirfneblinler dehlizlerde gezinerek harcadıkları sonu gelmez saatler boyunca, tek bir düşman bile görmediler. Son derece ketum ve acımasız olan kara elflerin işin içinde olduğu varsayımını sürdürdüler.

"Ve şimdi şehrimizde yaşayan bir drow var," diye anımsattı bir deep gnome konsey üyesi krala, günlük toplantılarının birinde.

"Herhangi bir soruna yol açtı mı?" diye sordu Schnicktick.

"Ufak tefek," diye yanıtladı konsey üyesi. "Ve Belwar Dissengulp, En Şerefli Oyuk Sorumlusu, hala onun lehinde konuşuyor ve onu evinde bir tutsak gibi değil, bir konuk gibi barındırıyor. Oyuk Sorumlusu Dissengulp drowun çevresinde hiçbir nöbetçi kabul etmeyecektir."

"Drowu izleyin," dedi kral bir an düşündükten sonra. "Ama belli bir mesafeden. Eğer bir dostsa, yani Üstat Dissengulp'un açıkça inandığı gibi, o

zaman müdahalelerimize maruz kalmamalı."

"Pekala, ya devriyeler?" diye sordu bir başka konsey üyesi; şehir muhafızlarını barındıran giriş mağarasından bir temsilci olan. "Askerlerim yoruldular. Birkaç savaş izi dışında hiçbir şey görmediler ve kendi yorgun ayaklarının sesi dışında hiçbir şey duymadılar."

"Tetikte olmalıyız," diye anımsattı Kral Schnicktick ona. "Eğer kara elfler toplanıyorlarsa... "

"Toplanmıyorlar," diye yanıtladı konsey üyesi kararlı bir şekilde. "Ne bir kampa, ne de bir kamp izine rastladık. Bu, Menzoberranzan'dan gelen devriye, eğer bir devriye ise, saldırıyor ve sonra yerini bulamadığımız, muhtemelen büyü ile yapılmış bir barınağa çekiliyor."

"Ve eğer kara elfler gerçekten Blingdenstone'a saldırma niyetindeyseler," dedi bir başkası, "hareketlerine dair bu kadar çok işaret bırakırlar mıydı? İlk katliam, Oyuk Sorumlusu Krieger'in keşif gezisi sırasında bulunan goblinler, yaklaşık bir hafta önce gerçekleşti ve myconidlerin trajedisi de ondan bir süre önceydi. Kara elflerin düşman bir şehrin çevresinde dolanıp, asıl saldırılarını gerçekleştirmeden günler önce, katledilmiş goblinler gibi işaretler bıraktığım hiç duymadım."

Kral da bir süredir aynı şeyleri düşünmekteydi. Her sabah uyanıp, Blingdenstone'u sapasağlam buldukça, Menzoberranzan ile bir savaş tehdidi daha da uzak görünüyordu. Ancak, Schnicktick konsey üyesiyle paylaştığı mantıkla huzur bulmasına karşın, askerlerinin doğu dehlizlerinde buldukları tüyler ürpertici sahneleri de göz ardı edemezdi. Oralarda, hoşuna gitmeyecek kadar yakında birşeyler, büyük olasılıkla drowlar vardı.

"Bu kez Menzoberranzan'ın bize karşı savaş planlamadığını varsayalım," diye önerdi Schnicktick. "O halde, neden drow elfler kapımıza bu kadar yaklaştılar? Neden evlerinden bu kadar uzakta, Blingdenstone'un doğu dehlizlerinde dolaşıyorlar?"

"Yayılmacılık?" diye karşılık verdi bir konsey üyesi.

"Kaçak akıncılar?" diye sordu bir diğeri. Bu olasılıklardan hiçbiri mümkün görünmedi. Sonra üçüncü bir konsey üyesi öylesine basit bir öneri ile cıvıldadı ki, diğerleri hazırlıksız yakalandılar.

"Bir şey arıyorlar."

Svirfneblinlerin kralı gamzeli çenesini tüm ağırlığı ile ellerine dayayarak, sonunda bu bilmeceye olası bir çözüm duyduğunu düşündü ve bunu daha önce akıl edemediği için kendini bir budala gibi hissetti.

"Ama ne?" diye sordu konsey üyelerinden biri, aynı şeyleri hissettiği açıkça belli olarak. "Kara elfler kayalarda nadiren kazı yaparlar - eklemeliyim ki, bunu denediklerinde de pek başarılı olamıyorlar- ve değerli mineraller bulmak için Menzoberranzan'ın bu kadar uzağına gitmelerine gerek yok. Kara elfler Blingdenstone'un böylesine yanı başında bulunan neyi arıyor olabilirler?"

"Kaybettikleri bir şey," diye yanıtladı kral. Düşünceleri derhal halkının arasında yaşamaya gelen drowa gitti. Tüm bunlar görmezden gelinemeyecek kadar büyük bir rastlantıydı. "Ya da birisi," diye ekledi Schnicktick ve diğerleri ne ima ettiğini kaçırmadılar.

"Belki de drow konuğumuzu konseyde bize katılmaya davet etmeliyiz?"

"Hayır," diye yanıtladı kral. "Ama belki bu Drizzt'i uzaktan denetlememiz yeterli değildir. Belwar Dissengulp'a drowun her dakika izlenmesi emrini götürün. Ve, Firble," dedi en yakınındaki konsey üyesine, "kara elflerle eli kulağında bir savaş olmadığı sonuncuna vardığımıza göre, casus ağını harekete geçir. Bana Menzoberranzan'dan bilgi getir ve çabuk ol. Ön kapımda gezinip duran kara elfler olasılığından hoşlanmıyorum."

Konsey üyesi Firble, Blingdenstone'un gizli güvenlik şefi, bu istekten hoşnut olmamasına karşın, onaylamak için başını salladı. Menzoberranzan'dan bilgi ucuza elde edilmiyordu ve bu gerçek olduğu kadar sıklıkla, hesaplanmış bir aldatmaca da olabiliyordu. Firble kendisini kurnazlıkta alt edebilecek hiç kimse ya da hiçbir şeyle anlaşma yapmaktan hoşlanmıyordu ve bu kara listenin en başına kara elfleri yerleştirmişti.

Ölümcül hayalet bir diğer svirfneblin devriyesinin dolambaçlı dehlizlerden aşağı ilerleyişini izledi. Bir zamanlar tüm Menzoberranzan'ın en iyi silah ustası olan varlığın taktik zekası, yaşayan ölü canavarı ve hevesli kılıcım son birkaç gündür denetim altında tutuyordu. Zaknafein deep gnome devriyelerinin artan sayısının önemini tam olarak anlamamıştı fakat eğer bunlardan birine saldırırsa, misyonunu riske atmış olacağını sezmişti. Böylesine organize bir düşmana karşı saldırısı, en azından, tüm dehlizlere çınlayan alarmlar yollardı; kaçak Drizzt'in kesinlikle duyacağı alarmlar.

Aynı şekilde, ölümcül hayalet diğer canlı varlıklara karşı hissettiği vahşi dürtüleri bastırmış ve bölgenin pek çok yaratığı ile çatışmaktan kasıtlı bir biçimde sakınarak, son birkaç gündür, svirfneblin devriyelerine bulacak hiçbir şey bırakmamıştı.

Saygıdeğer Malice Do'Urden'in şeytani iradesi Zaknafein'ın her hareketini izliyor, düşüncelerini amansızca dövüyor ve onu müthiş bir intikama zorluyordu. Zaknafein'ın gerçekleştirdiği her cinayet, o sinsi iradeyi geçici olarak doyuruyordu ancak yaşayan ölünün taktik zekası vahşi çağrıları bastırıyordu. Zaknafein'ın mantığından arta kalan hafif pırıltı biliyordu ki, ölümün huzuruna geri dönüşü ancak Drizzt Do'Urden' in o sonsuz uykuda kendisine katıldığında mümkün olacaktı.

Ölümcül hayalet deep gnomeların geçişini izlerken, kılıçlarını kınlarında tuttu.

Sonra, bir başka yorgun svirfneblin ekibi batıya geri dönüş yolunda ilerlerken, ölümcül hayaletin içinde bir başka idrak pırıltısı dolaştı. Eğer deep gnomelar bu bölgede böylesine sık görülüyorlarsa, Drizzt Do'Urden'in de onlarla karşılaşmış olması mümkün görünüyordu.

Bu kez, Zaknafein deep gnomelarm görüş alanından kaybolup gitmelerine izin vermedi. Sarkıtlarla dolu tavanda gizlendiği yerden aşağı süzülüp, devriyenin ardına düştü. Blingdenstone adı, geçmiş yaşamına ait bir anı olarak, bilinçli düşüncelerinin ucunda dolaştı.

"Blingdenstone," demeye çabaladı ölümcül hayalet yüksek sesle. Bu, Saygıdeğer Malice'in yaşayan ölü canavarının sarf etmeye uğraştığı ilk

sözcüktü. Ancak ağzından çıkan isim, anlaşılmaz bir hırıltıdan fazlası değildi.

10

Belwar'ın Suçu

Akıp giden günler boyunca Drizzt, Seldig ve yeni arkadaşlarıyla pek çok kez dışarı çıktı. Genç deep gnomelar, Belwar'ın tavsiyeleri uyarınca, drow elf ile zamanlarını sakin ve göze batmayan oyunlarla geçirdiler ve bir daha Drizzt'in vahşiliklerde tutuştuğu heyecan verici dövüşleri yeniden sahnelemesi için onu zorlamadılar.

Drizzt'in dışarı çıktığı ilk zamanlarda, Belwar onu kapıdan izledi. Oyuk Sorumlusu, Drizzt'e güveniyordu, ancak Drizzt'in katlanmış olduğu güçlükleri de anlıyordu. Drizzt'in yaşamış olduğu gibi vahşi ve merhametsiz bir yaşam, öyle kolayca unutulamazdı.

Fakat kısa süre sonra Belwar ve Drizzt'i gözleyen tüm diğerleri anladılar ki drow, genç deep gnomelarla rahat bir uyuma girmişti ve Blingdenstone'daki svirfneblinler için pek az tehdit oluşturuyordu. Şehir sınırları dışındaki olaylar yüzünden endişelenen kral Schnicktick bile Drizzt'e güvenilebileceğine inanır oldu.

"Bir ziyaretçin var," dedi Belwar bir sabah Drizzt'e. Drizzt Seldig'in bugün kendisini çağırmaya erken geldiğini sanarak, Oyuk Sorumlusunu taş kapıya kadar izledi. Ancak, Belwar kapıyı açtığında Drizzt şaşkınlıktan neredeyse yere yuvarlanıyordu, çünkü taş binanın içine giren bir svirfneblin değildi. Bu iri ve siyah bir kediydi.

"Guenhwyvar!" diye haykırdı Drizzt, ileri atılan panteri yakalamak için yere çömelerek. Guenhwyvar oyuncu bir şekilde, bir patisiyle Drizzt'e vurarak, drowu yere devirdi.

Drizzt sonunda panterin altından çıkmayı başarıp, oturur konuma geçtiğinde, Belwar ona doğru yürüdü ve oniks heykelciği verdi. "Eminim ki, panteri incelemekle görevlendirilen konsey üyesi ondan ayrıldığına üzülmüştür," dedi Oyuk Sorumlusu. "Ama Guenhwyvar herşeyden önce senin dostun."

Drizzt karşılık verecek sözcük bulamadı. Panterin dönüşünden önce bile, Blingdenstonelu deep gnomelar ona hak ettiğinden iyi davranmışlardı, ya da o öyle olduğuna inanmıştı. Şimdi ise, svirfneblinlerin böylesine kudretli bir büyülü nesneyi geri vermeleri, ona böylesi tam bir güven göstermeleri Drizzt'i derinden etkilemişti.

"Boş bir vaktinde, Merkez Ev'e, yani buraya ilk geldiğin zaman alıkonulduğun binaya gidebilir ve silahlarınla zırhını geri alabilirsin," diye sürdürdü Belwar.

Basilisk kuklasının tepesindeki olayı anımsayan Drizzt, bu düşünceye biraz tereddütle yaklaştı. Eğer sırıkları değil, keskin drow palalarını kuşanmış olsaydı, o gün ne zararlar verirdi?

"Onları burada ve güvenli bir şekilde saklarız," dedi Belwar, dostunun ani sıkıntısını anlayarak. "Eğer onlara gereksinim duyarsan, alırsın."

"Sana borçluyum," diye karşılık verdi Drizzt. "Tüm Blingdenstone'a borçluyum."

"Biz dostluğu bir borç olarak değerlendirmeyiz," diye yanıtladı Oyuk Sorumlusu bir gözünü kırparak. Sonra Drizzt ve Guenhwyvar'dan ayrılıp, iki yakın dostu yeniden kavuşmalarında baş başa bırakarak, evinin mağara-odasına geri döndü.

O gün Drizzt onlara katılmak üzere yanında Guenhwyvar'la geldiğinde, Seldig ve diğer deep gnomelar beklenmedik bir keyif yaşadılar. Kediyi svirfneblinlerle oynarken görünce, Drizzt, elinde olmadan on yıl önce

Masoj'un Guenhwyvar'ı Belwar'ın kaçan madencilerinin sonuncularını avlamak üzere kullandığı o trajik günü anımsadı. Belli ki, Guenhwyvar korkunç anıyı tamamen silmişti, çünkü panter ve deepgnomelar bütün gün neşeyle oynadılar.

Drizzt yalnızca, geçmişindeki hataları böylesine kolayca silip atabilmeyi diledi.

"En Şerefli Oyuk Sorumlusu," diye seslendi birisi birkaç gün sonra, Belwar ve Drizzt sabah kahvaltılarının keyfini çıkarırken. Belwar durup hiç kıpırdamadan oturdu ve Drizzt ev sahibinin geniş çenesinde beliren beklenmedik acı bulutunu gözden kaçırmadı. Drizzt svirfneblini çok iyi tanımıştı ve ne vakit Belwar'ın şahin gagasını andıran uzun burnu belli bir şekilde yukarı kıvrılsa, bu kaçınılmaz biçimde Oyuk Sorumlusunun sıkıntısını gösteriyordu.

"Kral doğu dehlizlerini yeniden açtı," diye sürdürdü ses. "Yalnızca bir günlük yürüyüş mesafesinde kalın bir maden filizi damarı olduğu söylentileri var. Eğer Belwar Dissengulp bize eşlik etmeye razı olursa, keşif gezimi onurlandırırdı."

Drizzt'in yüzüne umut dolu bir gülümseme yayıldı. Bunun sebebi, dışarıda bir maceraya atılma düşünceleri değil, her bakımdan atık svirfneblin toplumunda, Belwar'ın biraz fazlaca köşesine çekilmiş göründüğünü fark etmiş olmasıydı.

"Oyuk Sorumlusu Brickers," diye açıkladı Belwar Drizzt'e, ciddi bir ifadeyle ve drowun filizlenen coşkusunu hiç de paylaşmayarak. "Her keşif gezisinden önce kapıma gelip, yolculuğa katılmamı isteyenlerden biri."

"Ve sen asla gitmiyorsun," diye mantık yürüttü Drizzt.

Belwar omuz silkti. "Bir nezaket çağrısı, başka bir şey değil," dedi, burnu seğirip, iri dişleri birbirine sürtünerek gıcırdarken.

"Onlarla yan yana yürümeye layık değilsin," diye ekledi Drizzt, ses tonundan alaycılık damlayarak. En sonunda, dostunun düş kırıklığının kaynağını bulduğunu düşündü.

Belwar yeniden omuz silkti.

Drizzt ona kaşlarını çattı. "Seni mithril ellerinle iş başında gördüm," dedi. "Hiçbir ekibe ayak bağı olmazsın! Aslında, tam tersi! Çevrendekiler öyle düşünmüyorken, sen kendini bu kadar çabuk mu sakat olarak değerlendiriyorsun?"

Belwar çekiç elini masaya indirerek, taşın ortasından geçen büyükçe bir çatlağa neden oldu. "Taşı onların çoğundan daha hızlı kırarım!" diye gürledi Oyuk Sorumlusu vahşice. "Ve eğer canavarlar tepemize üşüşürse... " Kazma elini kötü kötü salladı ve Drizzt fıçı göğüslü deep gnomeun aleti iyi kullanacağından şüphe etmedi.

"Günün keyfini çıkar, En Şerefli Oyuk Sorumlusu," dedi kapının ardındaki ses son kez. "Her zamanki gibi kararına saygı göstereceğiz, ancak, her zamanki gibi, yokluğundan elem duyacağız."

Drizzt merakla Belwar'a baktı. "Neden, o halde?" diye sordu sonunda. "Eğer-sen de dahil-herkesin kabul ettiği kadar yeterliy-sen, neden geride kalıyorsun? Svirfneblinlerin bu tür keşif gezilerine olan aşklarını biliyorum, ancak sen umursamıyorsun. Blingdenstone'un dışındaki maceralarından da hiç söz etmiyorsun.

Seni evde tutan şey benim varlığım mı? Beni gözetlemek zorunda mısın?"

"Hayır," diye yanıtladı Belwar ve patlayan sesi Drizzt'in keskin kulaklarında defalarca yankılandı. "Sana silahlarını geri alma hakkı verildi kara elf. Güvenimizden kuşku duyma."

"Ama... " diye başladı Drizzt, ancak, birden deep gnomeun isteksizliğinin altındaki gerçeği fark ederek, kısa kesti. "Çatışma," dedi yumuşak bir sesle, neredeyse af diler gibi. "On yıldan daha uzun zaman önceki o uğursuz gün."

Belwar'ın burnu gerçekten kıvrıldı ve deep gnome sertçe arkasını döndü.

"Irkdaşlarının kaybı için kendini suçluyorsun!" diye sürdürdü Drizzt, mantığına güveni arttıkça, sesinin tonu da yükselerek. Yine de drow sarf

ettiği sözcüklere inanmakta zorlanıyordu.

Ancak Belwar yeniden ona döndüğünde, Oyuk Sorumlusunun gözleri ıslaktı ve Drizzt sözlerinin hedefi bulduğunu anladı.

Belwar'ın ikilemine nasıl karşılık vereceğini pek bilemeyen Drizzt, elini gür, beyaz saçları arasından kaydırdı. Svirfneblin madenci ekibine karşı drow grubunu Drizzt bizzat kendisi yönlendirmişti ve biliyordu ki bu felaketin suçu, haklı olarak deep gnomeların hiçbirisine yüklenemezdi. Ancak, Drizzt bunu Belwar'a nasıl açıklayabilirdi ki?

"O talihsiz günü anımsıyorum," diye başladı Drizzt tereddütle. "Çok canlı anımsıyorum, sanki o uğursuz an, düşüncelerimde asla yok olmayacak şekilde donup kalacakmış gibi."

"Benim düşüncelerimde olduğundan daha fazla değil," diye fısıldadı Oyuk Sorumlusu.

Drizzt onaylayarak başlını salladı. "Eşit o halde," dedi, "çünkü ben de kendimi seni saran aynı suç ağına yakalanmış hissediyorum."

Belwar tam anlamayarak, merakla ona baktı.

"Drow devriyesini yönlendiren bendim" diye açıkladı Drizzt. "Senin birliğini buldum ve yanlış bir düşünceyle Menzoberranzan'ın üzerine çökmeye hazırlanan çapulcular olduğunuzu sandım."

"Sen olmasaydın, başkası olacaktı," diye karşılık verdi Belwar.

"Ama kimse onları benim kadar iyi yönlendiremezdi," dedi Drizzt. "Orada-kapıya göz attı-vahşiliklerde, kendi evimde gibiydim. Orası benim krallığımdı."

Belwar şimdi onun her sözünü dinliyordu, tıpkı Drizzt'in umduğu gibi.

"Ve toprak elementalını alt eden de bendim," diye sürdürdü Drizzt, kibirlenmeden, doğruları konuşarak. "Eğer benim varlığım olmasaydı, çatışma eşit koşullarda gerçekleşirdi. Pek çok svirfneblin Blingdenstone'a canlı dönerdi."

Belwar gülümseyişini saklayamadı. Drizzt'in sözlerinde gerçek payı vardl çünkü Drizzt gerçekten de drow saldırısının başarısında! önemli bir etken olmuştu. Ancak Belwar, Drizzt'in suçu deep gnomeun üzerinden kaldırma girişimini gerçeğin biraz çarpıtılması olarak aldı.

"Nasıl olup da kendini suçladığını anlayamıyorum," dedi Drizzt, şimdi gülümseyerek ve ciddiyetten uzaklaşmanın dostunu biraz rahatlatacağını umarak. "Drizzt Do'Urden drow ekibini yön-lendiriyorken, asla bir şansınız yoktu."

"Magga cammara! Bu şakaya alınamayacak kadar acı dolu bir konu," diye karşılık verdi Belwar, daha sözcükleri sarf ederken bile kendine rağmen kıkırdamasına karşın.

"Katılıyorum," dedi Drizzt aniden ciddileşen ses tonuyla. "Fakat trajediyi bir şakayla dağıtmak, kimsenin suçlanamayacağı bir olay için suça gömülerek yaşamaktan daha gülünç değil. Hayır, kimsenin suçlanamayacağı bir olay değil," diyerek çabucak kendini düzeltti Drizzt. "Suç Menzoberranzan'ın ve içinde yaşayanların omuzlarında duruyor. Trajediye sebep olan şey drowların yöntemleri. Keşif ekibinizin barışçıl madencilerinin kaderini çizen şey, drowların her gün içinde yaşadıkları o uğursuz varoluş."

"Ekibinin sorumluluğu ile görevlendirilen de bir Oyuk Sorumlusu," diye cevabı yapıştırdı Belwar. "Yalnızca bir Oyuk Sorumlusu bir keşif gezisi yapılmasını sağlayabilir. Bu durumda, kararının sorumluluğunu kabul etmek zorundadır."

"Deep gnomeları Menzoberranzan'ın o kadar yakınına götürmeyi sen mi seçtin?" diye sordu Drizzt.

"Ben yaptım."

"Kendi iradenle mi?" diye bastırdı Drizzt. Deep gnomeların yöntemlerini, tamamının olmasa da, çoğu önemli kararlarının demokratik yoldan alındığını bilecek kadar anladığını düşünüyordu. "Belwar Dissengulp'un sözü olmadan, madenci ekibi asla o bölgeye gelebilir miydi?"

"Buluntuyu biliyorduk," diye açıkladı Belwar.

"Zengin bir maden filizi kaynağı. Konseyde Menzoberranzan'a yakınlık riskim göze alma kararına varıldı. Atanan ekibi ben yönettim."

"Sen olmasaydın, başkası olacaktı," dedi Drizzt maksatlı bir şekilde, Belwar'ın önceki sözlerini taklit ederek.

"Bir Oyuk Sorumlusu sorumluluğunu kabul et.." diye başladı Belwar, bakışları Drizzt'ten kayarak.

"Seni suçlamıyorlar," dedi Drizzt ve Belwar'in taş kapıya dönen boş bakışlarını izledi. "Sana onur bahşediyor ve seni umursuyorlar."

"Bana acıyorlar!" diye bağırdı Belwar.

"Onların acımasına gereksinimin var mı?" diye geri haykırdı Drizzt. "Onlardan eksik misin? Çaresiz bir sakat mısın?"

"Asla öyle olmadım!"

"O halde onlarla git!" diye bağırdı Drizzt ona. "Gerçekten acıyıp acımadıklarını gör. Buna hiç inanmıyorum, ama eğer varsayımların doğru çıkarsa, eğer halkın 'En Şerefli Oyuk Sorumlusu'na acıyorsa, o zaman onlara Belwar Dissengulp gerçeğini göster! Eğer dostların sana ne acıyor, ne de suçluyorlarsa, o zaman her iki yükü de omuzlarında taşıma!"

Belwar çok uzun bir süre dostuna bakakaldı ancak yanıt vermedi.

"Sana eşlik eden tüm madenciler Menzoberranzan'a o kadar yaklaşmanın risklerini biliyorlardı," diye anımsattı Drizzt ona. Drizzt'in yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Hiçbirisi, sen de dahil, drow hasımlarınızı size karşı Drizzt Do'Urden'in yönlendireceğini bilmiyordunuz. Eğer bilseydiniz kesinlikle evinizde otururdunuz."

"Magga cammara," diye mırıldandı Belwar. Hem Drizzt'in şakacı tavrına hem de on yılı aşkın zamandır ilk kez kendini o trajik anılar konusunda daha iyi hissettiği gerçeğine inanamayarak başını salladı. Taş masadan doğruldu, Drizzt'e bir sırıtış çaktı ve evinin dipteki odasına yöneldi.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Drizzt.

"Dinlenmeye," diyerek yanıtladı Oyuk Sorumlusu. "Bugünkü olaylar beni şimdiden yordu."

"Maden keşif grubu sensiz ayrılacak."

Belwar geri döndü ve Drizzt'e hayret dolu bir bakış fırlattı. Drow gerçekten de Belwar'ın suçluluk dolu yılları böylesine kolayca reddedip, madencilerle gidivereceğini mi umuyordu?

"Belwar Dissengulp'u daha yiğit sanıyordum," dedi Drizzt ona. Oyuk Sorumlusunun yüzüne yerleşen asık suratlı ifade gerçekti ve Drizzt, Belwar'ın kendine acıma zırhında bir zayıflık bulduğunu biliyordu.

"Cesurca konuşuyorsun," diye gürledi Belwar yüzünü ekşiterek.

"Bir korkağa cesurca sözler," diye yanıtladı Drizzt. Mithril elli svirfneblin, solukları kaslı göğsünde büyük iniş çıkışlar yaratarak yürüdü.

"Eğer unvanından hoşlanmıyorsan, fırlat at onu!" diye gürledi Drizzt, Belwar'ın yüzüne. "Madencilerle git. Onlara Belwar Dissengulp gerçeğini göster ve bunu kendin de öğren!"

Belwar mithril ellerini birbirine vurdu. "O halde koş ve silahlarını al!" diye buyurdu. Drizzt duraksadı. Bu bir meydan okuma mıydı? Oyuk Sorumlusunu suç bağlarını gevşetmek için sarsma girişiminde fazla ileri mi gitmişti?"

"Silahların al Drizzt Do'Urden," diye gürledi Belwar yeniden, "çünkü eğer madencilerle gideceksem, o halde sen de geleceksin!"

Gurur ve sevinçle dolan Drizzt, deep gnomeun başını uzun, narin ellerinin arasına alıp alnını hafifçe Belwar'ınkine vurdu ve ikisi derin bir hayranlık ve sevecenlik dolu bakışları paylaştılar. Drizzt bir anda dışarı hücum edip, ustalıkla örülmüş zincir zırhını, pwafwisini ve palalarını almak üzere paldır küldür Merkez Ev'e koştu.

Belwar inanmazlık içinde, elini neredeyse kendi kendini yere düşürecek denli şiddetle kafasına vurdu ve Drizzt'in çılgın gibi ön kapıdan fırlamasını izledi.

Bu ilginç bir gezi olacaktı.

Oyuk Sorumlusu Brickers, drowun saygınlığını sorgularcasına, Drizzt'in arkasından Belwar'a meraklı bir bakış fırlatmasına karşın, Belwar'la Drizzt'i seve seve kabul etti. Şüpheci bir Oyuk Sorumlusu bile, Karanlıkaltı'nın vahşi bölgelerinde, onların tarafında olan bir kara elfin değerini yadsıyamazdı, özellikle de doğu dehlizlerindeki drow hareketleri söylentileri doğruluk kazanmışken.

Ancak devriye, keşif grubu tarafından bildirilen bölgeye ilerlerken, ne bir hareket ne de bir katliam gördü. Kalın bir maden filizi damarı söylentilerinde en ufak bir abartı yoktu ve keşif grubunun yirmi beş madencisi şimdiye dek hiçbir drowun asla tanık olmadığı bir hevesle işe koyuldular. Drizzt özellikle Belwar için seviniyordu, çünkü Oyuk Sorumlusunun çekiç ve kazmadan elleri taşı diğerlerinin hepsini gölgede bırakacak bir kesinlik ve kudretle yontuyordu. Belwar'ın, yol arkadaşlarının kendisine hiç de acımadığını fark etmesi uzun sürmedi. Belwar, keşif ekibinin, vagonları dostlarının hepsinden daha çok maden filiziyle dolduran -onurlu ve ayak bağı olmayan- bir üyesiydi.

Kıvrılıp bükülen dehlizlerde geçirdikleri günler boyunca, Drizzt ve kendisinden yararlanılabilir olduğu vakit Guenhwyvar, kampın çevresinde dikkatle nöbet tuttular. Kazının ilk gününün ardından, Oyuk Sorumlusu Brickers drowla pantere eşlik etmesi için üçüncü bir muhafız atadı ve Drizzt yeni svirfneblin muhafızın ileriden gelebilecek tehlikeleri izlemek kadar, kendisini gözetlemekle de görevlendirildiğinden şüphelendi. Ancak, zaman geçtikçe ve svirfneblin birliği abanoz derili yol arkadaşlarına daha da alıştıkça, Drizzt dilediği gibi gezinmek üzere yalnız bırakıldı.

Bu, tıpkı svirfneblinlerin hoşlandığı gibi olaysız ve karlı bir yolculuktu ve kısa süre sonra, tek bir canavarla bile karşılaşmaksızm, vagonları değerli minerallerle dolmuştu. Birbirlerinin sırtlarına vurarak -ki Belwar fazla sert vurmamaya dikkat ediyordu- ekipmanlarını toparladılar, arabalarını sıraya

dizdiler ve ağır vagonları çekerek iki gün sürecek yolculuğa başlayıp, eve doğru yola koyuldular.

Yalnızca birkaç saatlik yolculuğun ardından, kervanın ilerisindeki keşif eri ciddi bir suratla geri döndü.

"Ne var?" diye sordu Oyuk Sorumlusu Brickers, iyi talihlerinin sona erdiğinden şüphelenerek.

"Goblin kabilesi," diye yanıtladı svirfneblin keşif eri.

"En az kırk kişi.İlerideki küçük mağarada konaklıyorlar, batı tarafında ve eğimli bir dehlizdeler."

Oyuk Sorumlusu Brickers, vagonlardan birine bir yumruk indirdi. Madencilerinin goblin grubuyla başa çıkabileceklerinden şüphesi yoktu, ancak bela istemiyordu. Fakat gürültüyle gıcırdayan ağır vagonlar eşliğinde goblinlerden sakınmak kolay bir iş olmayacaktı. "Sessizce oturacağımız mesajını ilet arkaya," diyerek karar verdi sonunda. "Eğer bir çatışma çıkacaksa, bırakalım goblinler bize gelsin."

"Sorun nedir?" diye sordu Drizzt, Belwar'a, kervanın arkasından gelirken. Birlik kampı topladığından bu yana, geri nöbetini üstlenmişti.

"Goblin sürüsü," diye yanıtladı Belwar. "Brickers oturup, bizi görmeden geçip gitmelerini umut edeceğimizi söylüyor."

"Eğer geçip gitmezlerse?" diye sormak zorunluluğunu hissetti Drizzt.

Belwar ellerini birbirine vurdu. "Bunlar sadece goblin," diye mırıldandı ciddiyetle, "ancak ben ve bütün ırkım yolun temiz olmasını dilerdik."

Yeni dostlarının, kolayca alt edebileceklerini bildikleri bir düşmana karşı bile savaşmaya o kadar hevesli olmamaları Drizzt'i hoşnut kıldı. Drizzt bir drow ekibiyle yolculuk ediyor olsaydı tüm goblin kabilesi, büyük olasılıkla daha şimdiden ya ölmüş ya da tutsak edilmişti.

"Gel benimle," dedi Drizzt Belwar'a. "Oyuk Sorumlusu Brickers'in beni anlaması için yardımın gerek. Bir planım var, ancak korkarım lisanınıza

sınırlı hakimiyetim bu planın inceliklerini açıklamama izin vermeyecek."

Belwar kazma elini Drizzt'e takarak, ince uzun drowu niyetlendiğinden biraz daha kabaca çevirdi. "Herhangi bir çatışma arzulamıyoruz," diye açıkladı. "Goblinlerin kendi yollarına gitmeleri daha iyi."

"Kavga istemiyorum," diye güvence verdi ona Drizzt göz kırparak. Tatmin olan deep gnome, Drizzt'in ardına düştü.

Belwar, Drizzt'in planını tercüme ederken, Brickers geniş geniş gülümsedi. "Goblinlerin suratlarındaki ifade görülmeye değer olacak," diyerek güldü Brickers, Drizzt'e. "Sana bizzat kendim eşlik etmek isterim!"

"Bana bıraksan daha iyi," dedi Belwar. "Hem goblin, hem de drow dillerini biliyorum, üstelik işlerin umduğumuz gibi gitmemesi durumunda, burada sorumlulukların var."

"Goblin dilini ben de biliyorum," diye yanıtladı Brickers. "Kara elf dostumuzu da yeterince iyi anlayabiliyorum. Kervanla ilgili görevlerime gelince, düşündüğün kadar büyük değil, zira bugün bize başka bir Oyuk Sorumlusu eşlik ediyor."

"Karanlıkaltı'nın vahşi bölgelerini uzun yıllardır görmemiş biri," diye anımsattı ona Belwar.

"Ah, ama zanaatında en iyisiydi," diye cevabı yapıştırdı

Brickers. "Kervan senin yönetimindedir, Oyuk Sorumlusu Belwar. Ben drowun yanında gidip goblinlerle buluşmayı seçiyorum."

Drizzt sözcükleri, Brickers'in genel tavrını çıkarmaya yetecek kadar anlamıştı. Belwar tartışamadan, Drizzt elini deep gnomeun omuzuna koydu ve başını salladı. "Eğer goblinleri aldatamazsak ve sana gereksinim duyarsak, çabuk gel," dedi.

Sonra Brickers aletleriyle silahlarını bıraktı ve Drizzt onu götürdü. Belwar bu kararı nasıl karşılayacaklarını bilmeksizin, ihtiyatla diğerlerine döndü. Kervanın madencilerine tek bir bakışı, her birinin kararlı bir şekilde

arkasında durduklarını, buyruklarını bekleyip, yerine getirmeye istekli olduklarını söyledi Belwar'a.

Oyuk Sorumlusu Brickers, Drizzt'le birlikte tam ortalarına yürüdüklerinde, goblinlerin dişlek ve çarpık suratlarındaki ifade yüzünden en ufak bir hayal kırıklığı hissetmemişti. Goblinlerden biri bir çığlık kopardı ve fırlatmak üzere mızrağını kaldırdı, ama Drizzt, doğumsal büyü yeteneklerini kullanarak, goblinin kafasına bir karanlık küresi düşürüp, onu tamamen körleştirdi. Mızrak yine de uçtu ama Drizzt bir palasını çekerek onu havada ikiye böldü.

Bu kaba güldürü tiyatrosunda bir tutsağı canlandırdığı için elleri bağlı bulunan Brickers'in ağzı, drowun uçan mızrağı indirmekteki rahatlığı ve hızı üzerine bir karış açık kaldı. Sonra goblin sürüsüne bakan svirfneblin, onların da aynı şekilde etkilenmiş olduklarını gördü.

"Bir adım daha atarlarsa ölürler," diye söz verdi Drizzt iniltiler ve homurdanmalarla dolu, gırtlaktan çıkan goblin lisanında. Brickers ne olduğunu bir saniye sonra, arkalarından gelen, çizmelerin çılgınca yere sürtünmesinden çıkan sesi ve bir iniltiyi duyunca anladı. Deep gnome arkasını dönünce, drowun büyülü ateşinin dans eden morumsu alevleriyle çevrelenmiş, pofuduk ayaklarının kendilerini taşıyabildiğince hızla kaçan iki goblin gördü.

Svirfneblin bir kez daha Drizzt'e hayretle baktı. Drizzt sinsi goblinlerin orada, arkada olduğunu nasıl bilebilmişti?

Elbette Brickers avcıyı, Drizzt Do'Urden'in böylesi karşılaşmalarda kendisine farklı bir özellik kazandıran diğer benliğini bilemezdi. Oyuk Sorumlusu o an Drizzt'in o tehlikeli egosunu denetlemek için bir başka savaş daha verdiğini de bilemezdi

Drizzt elindeki palasına, sonra yeniden goblin kalabalığına baktı. En azından üç düzinesi hazır bekliyordu, ancak, avcı, Drizzt'i saldırmaya, korkak canavarlara atılıp, hepsini odanın : dışına yönelen tüm geçitlerden kaçmaları için zorlamaya çağırıyordu. Ancak, bağlı svirfneblin dostuna bir bakış, Drizzt'e buraya gelme planını anımsattı ve avcıyı engellemesini sağladı.

"Lider kim?" diye sordu, gırtlaktan çıkan goblin dilinde.

Goblin kabile reisi kendisini Drizzt'e açıklamak için pek de can atmıyordu, ancak tebaasından bir düzine kadarı, tipik goblin cesaret ve sadakatini göstererek topukları üzerinde döndüler ve küt parmaklarını şefin olduğu yöne uzattılar.

Başka seçeneği kalmayan goblin kabile reisi göğsünü şişirip, kemikli omuzlarını dikleştirdi ve drowla yüzleşmek üzere ileri yürüdü. "Bruck!" diyerek adını verdi kabile reisi, göğsüne bir yumruk indirerek.

"Neden buradasınız?" dedi Drizzt küçümseyerek.

Bruck böylesi bir soruyu nasıl yanıtlayacağım hiç bilmiyordu. Goblin daha önce kabilesinin hareketleri için izin istemeyi hiç düşünmemişti.

"Bu bölge drowlara ait!" diye gürledi Drizzt. "Siz buraya ait değilsiniz!"

"Drow şehir uzakta," diyerek şikayet etti Bruck, Drizzt'in kafasının üzerinden -Menzoberranzan'a yanlış yolu- işaret ederek. Drizzt yanlışlığı fark etmişti, ancak üzerinde durmadı. "Bura svirfneblin toprak."

"Şimdilik," diye yanıtladı Drizzt, palasının sapıyla Brickers'i dürterek. "Ancak, halkım bölgede hak iddia etmeye karar verdi." Drizzt'in eflatun gözlerinde bir ışık çaktı ve suratına şeytani bir gülümseme yayıldı. "Bruck ve goblin kabilesi bize karşı mı çıkacak?"

Bruck uzun parmaklı ellerini çaresizce iki yana açtı.

"Gidin!" diye buyurdu Drizzt. "Şimdilik köleye gereksinimimiz yyok, dehlizlerde bizi ele verecek savaş seslerinin yankılanmasını da istemiyoruz! Kendini şanslı say, Bruck. Kabilen kaçacak ve yaşayacak...bu kez!"

Bruck herhangi bir destek arayarak diğerlerine döndü. Üç düzineden fazla goblin silahlarıyla hazır beklerken, karşılarında yalnızca bir drow elf duruyordu. Olasılık çok büyük değilse de, umut vaat ediciydi.

"Gidin!" diye buyurdu Drizzt, palasıyla bir yan geçidi işaret ederek. "Ayaklarınız sizi taşıyamayacak denli yorulana dek kaçın!"

Goblin parmaklarını, küstahça, kalçalarını saran paçavrayı tutan ip parçasına taktı.

O sırada, küçük mağaranın her tarafında, maksatlı bir şekilde taşlara vurulmasının yarattığı bir ses kargaşası yankılandı. Bruck ve diğer goblinler endişeyle çevreye bakındılar. Drizzt fırsatı kaçırmadı.

"Bize meydan okumaya cüret mi ediyorsunuz?" diye haykırdı drow, Bruck'ın mor parıltılı alevlerle çevrelenmesine sebep olarak. "O halde, budala Bruck ölecek ilk kişi olsun!"

Daha Drizzt cümlesini bile bitirmeden, goblin şefi tüm hızıyla Drizzt'in gösterdiği geçitten koşarak gitmişti. Kaçışı şeflerine sadakat olarak haklı gören tüm goblin kabilesi çabucak onu takibe koyuldular. Hatta en hızlısı Bruck'ı geçti bile.

Birkaç dakika sonra, Belwar ve diğer svirfneblin madenciler tüm geçitlerde belirdiler. "Biraz desteğe gereksinim duyabileceğini düşündüm," diye açıkladı mithril elli Oyuk Sorumlusu, çekiç eliyle taşa vurarak.

"Zamanlaman ve yargın kusursuzdu En Şerefli Oyuk Sorumlusu," dedi Brickers kendisine rütbece eş olan Belwar'a, gülmeye son vermeyi başardığında. "Kusursuz, tıpkı Belwar Dissengulp'dan beklediğimiz gibi."

Kısa bir süre sonra, svirfneblin kervanı yeniden yola koyulduğunda, tüm birlik son birkaç günün olayları yüzünden heyecanlı ve coşku doluydu. Deep gnomelar beladan kaçınma yöntemlerinde çok zeki olduklarını düşündüler. Blingdenstone'a vardıklarında, neşeleri tam bir şölene dönüştü ve genellikle ciddi, çalışma aşkıyla dolu svirfneblinler, tüm Diyarlardaki her ırk gibi partiler verdiler.

Drizzt Do'Urden, svirmeblinlerle tüm fiziksel farklılıklarına karşın, kendini kırk yıllık yaşamı boyunca hiç hissetmediği kadar evinde ve rahat hissediyordu.

Ve Belwar Dissengulp, bir svirfneblin kendisine, 'En Şerefli Oyuk Sorumlusu' diye hitap ettiğinde, bir daha asla irkilmedi.

Ölümcül hayaletin aklı karışmıştı. Tam da Zaknafein avının svirfneblin şehri içerisinde olduğuna inanmaya başladığında, Malice'in ona verdiği büyüler Drizzt'in varlığını dehlizlerde hissettirmişlerdi. Drizzt ve svirfneblin madencilerinin şansına, ölümcül hayalet kokuyu aldığında çok uzaklardaydı. Zaknafein, deep gnome devriyelerinden sakınarak, yönünü dehlizlere geri çevirdi, sakındığı her potansiyel karşılaşma Zaknafein için bir mücadeleydi, zira Menzoberranzan'daki tahtında oturan Saygıdeğer Malice gittikçe daha da sabırsızlanıp, huzursuzlamyordu.

Malice kan tadı almak istiyordu ancak Zaknafein, Drizzt'e yaklaşmak olan amacına sadık kaldı. Ama sonra, birdenbire koku yok oldu.

Bruck bir sonraki gün, kamp alanına bir başka kara elf girdiğinde, şikayet edercesine inledi. Hiçbir mızrak doğrultulmadı e hiçbir goblin bu drowun ardından sinsice yaklaşmaya kalkışmadı bile.

"Emredildiği şekilde gittik!" diye itiraz etti Bruck, daha çağrılmadan grubun önüne çıkarak. Goblin kabile reisi adamlarının nasıl olsa kendisini işaret edeceklerini artık biliyordu.

Ölümcül hayalet goblinin sözcüklerini anladıysa bile, bunu hiçbir şekilde göstermedi. Zaknafein, elinde kılıçları, doğruca goblin kabile reisine yürümeyi sürdürdü.

"Ama biz-" diye başladı Bruck, ama sözlerinin geri kalanı kan lıkırtıları şeklinde geldi. Zaknafein kılıcını goblinin boğazından geçirmiş ve grubun geri kalanına atılmıştı.

Goblinler tüm yönlere dağıldılar. Çılgın drow ve taş duvar arasında sıkışan birkaç tanesi, savunma amacıyla ilkel mızraklarını kaldırdılar. Ölümcül hayalet aralarına dalıp, her darbede silahları ve uzuvları parçaladı. Goblinlerden biri dönüp duran kılıçların arasından hamle yapıp, mızrağının ucunu Zaknafein'ın kalçasında derinlere gömdü.

Yaşayan ölü canavar irkilmedi bile. Zak gobline döndü ve bir dizi şimşek kadar hızlı, hedefini kusursuz bir şekilde bulup kafasını ve her iki kolunu bedeninden ayıran darbelerle goblini yere serdi.

Sonunda, on beş ölü goblin mağaraya yayılmışken, kabile dağılarak bölgedeki her geçitte kaçışlarını sürdürdüler. Düşmanlarının kanına bulanmış ölümcül hayalet, girdiği geçidin karşısındakinden geçerek mağaradan çıktı ve ele geçirilmesi zor Drizzt Do'Urden'in peşinden, hüsrana uğramış arayışına devam etti.

Menzoberranzan'da, Do'Urden Evi'nin mabedinin giriş odasında, tamamen tükenmiş ve kısa bir sure için doyurulmuş Saygıdeğer Malice dinlenmeye çekilmişti. Zaknafein'ın gerçekleştirdiği her cinayeti hissetmiş, ölümcül hayaletin kılıcının bir diğer kurbana her saplanışında büyük bir coşku patlaması yaşamıştı.

Malice düş kırıklığını ve sabırsızlığını bir kenara itti. Zaknafein'ın merhametsiz katliamının verdiği hazlar kendine güvenini yenilemişti. Ölümcül hayalet en sonunda hain oğlu ile karşılaştığında, Malice'in coşkusu ne müthiş olacaktı!

11

Jurnalci

Blingdenstone'lu konsey üyesi Firble tereddütlü bir şekilde, aca yontulmuş küçük mağaraya; belirlenen buluşma yerine rüdü. Müttefik toprak elementallarını çağırabilen pek çok deep ome büyücüsünü içine alan bir svirfneblin ordusu odanın batısındaki tüm dehlizler boyunca savunma pozisyonlarına ilerlediler.

Firble buna rağmen rahat değildi. Odanın tek diğer girişi olan doğu dehlizine doğru bakarak, ajanının ona hangi bilgiyi etireceğine merak etti ve

bunun bedelinin ne olacağını düşünerek endişelendi. Sonra drow, yüksek siyah çizmeleri taşı gürültüyle tekmeleyerek, kasıntı girişini yaptı. Firble'in odadaki tek svirfneblin olduğundan emin olmak için ki genelde anlaşmaları böyleydi, bakışları çabucak odada gezindi ve ardından deep gnome konsey üyesine yürüyerek, iyice eğilip selam verdi.

"Selamlar, büyük cüzdanlı küçük dostum," dedi drow bir kahkahayla. Blingdenstone'da bir yüzyıl yaşamış bir deep gnomeun kusursuz tonlamaları ve duraksamalarıyla, svirfneblin lisanına ve aksanına hakimiyeti Firble'ı daima hayrete düşürmüştü.

"Biraz tedbirli olabilirdin," diye karşılık verdi Firble, yeniden endişeyle etrafa göz atarak.

"Pöh," diyerek homurdandı drow, çizmelerinin sert topuklarını birbirine vurarak. "Arkanda deep gnome savaşçıları ve büyücülerinden bir ordu var ve ben... pekala, yalnızca benim de iyi korunduğum konusunda uzlaşalım.

"Buna gerçekten şüphem yok, Jarlaxle," diye yanıtladı Firble. "Yine de, işimizin mümkün olduğunca özel ve gizli kalmasını yeğlerdim."

"Bregan D'aerthe'nin tüm işleri özeldir, sevgili Firble," diyereki yanıtladı Jarlaxle ve geniş kenarlı şapkasını uzun ve zarif bir kavisle savurarak yeniden eğildi.

"Bu kadarı yeterli” dedi Firble. "işimizi bitirelim ki evime döneyim."

"O halde sor," dedi Jarlaxle.

"Blingdenstone civarında drow hareketlerinde bir artış oldu," diye açıkladı deep gnome.

"Öyle mi?" diye sordu Jarlaxle, şaşırmış görünerek. Ancak, drowun budalaca sırıtışı gerçek duygularını açığa vuruyordu.

Bu, Jarlaxle için kolay bir kazanç olacaktı, çünkü onu Menzoberranzan'da yakın zamanda kiralayan Saygıdeğer Ana, şüphe

götürmez bir biçimde, Blingdenstone'un sorunu ile bağlantılıydı. Jarlaxle kazancı kolay kılan rastlantıları severdi.

Firble bu sahte şaşırmışlık numarasını çok iyi biliyordu. "Öyle," diye yanıtladı.

"Ve sen de sebebini bilmek istiyorsun?" diye mantık yürüttü Jarlaxle, hala hiçbir şeyden haberi yokmuş maskesini taşıyarak.

"Bizim açımızdan, bu akıllıca olur," diyerek pufladı Jarlaxle'ın sonu gelmez oyunundan yorulan konsey üyesi. Firble, Jarlaxle'ın Blingdenstone yakınlarındaki drow hareketinden ve bunun ardında yatan sebepten haberdar olduğunu hiç şüpheye yer kalmayacak şekilde biliyordu. Jarlaxle evsiz barksız bir serseriydi ve bu normalde, kara elflerin dünyasında sağlıksız bir konumdu. Ancak bu becerikli paralı asker, bu hain konumuyla hayatta kalmış hatta başarı kazanmıştı. Hepsinden öte Jarlaxle'ın en müthiş avantajı bilgiydi; Menzoberranzan'da ve şehri çevreleyen bölgelerde olan biten her şey hakkında bilgi.

"Ne kadar zamana gereksinimin var?" diye sordu Firble. "Kralım bu işi mümkün olduğunca çabuk bitirmeyi diliyor."

"Ücretimi getirdin mi?" diye sordu drow, bir elini uzatarak.

"Ödeme, bana bilgiyi getirdiğinde," diyerek karşı çıktı Firble. "Anlaşmamız daima böyle oldu."

"Doğru," diyerek onayladı Jarlaxle. "Ancak bu kez bilgiyi toparlamak için zamana ihtiyacım yok. Eğer kıymetli taşlarımı getirdiysen, işimizi hemen bitirebiliriz."

Firble kıymetli taş kesesini kemerinden çıkardı ve drowa attı. "Elli akik, düzgün kesilmiş," dedi gürleyerek ve fiyattan asla hoşnut kalmaksızın. Bu kez Jarlaxle'ı kullanmaktan kaçınabilmeyi ummuştu; her deep gnome gibi, Firble da böylesi miktarlara kolayca veda edemezdi.

Jarlaxle çarçabuk keseye göz attı ve onu derin bir cebe koydu.

"Rahat et küçük deep gnome," diye başladı, "çünkü Menzoberranzan'ı yöneten güçler şehrine karşı bir hareket planlamıyorlar. Tek bir drow evi bölgeyle ilgileniyor, hepsi bu."

"Neden?" diye sordu Firble, uzun bir sessizlik anı geçtikten sonra. Kaçınılmaz sonucu bildiğinden, svirfneblin sormaktan nefret ediyordu.

Jarlaxle elini uzattı. On tane düzgün kesilmiş akik daha el değiştirdi.

"Bu ev kendilerinden birini arıyor," diye açıkladı Jarlaxle. "Hareketleri yüzünden ailesini Örümcek Kraliçe'nin gözünden düşüren bir hain."

Sonsuzluk gibi gelen sessiz dakikalar geçti yeniden. Firble bu avlanan drowun kimliğini kolayca tahmin edebiliyordu fakat, eğer kesin emin olamazsa, Kral Schnicktick tavan yıkılana dek kükreyecekti. Kemerindeki keseden on kıymetli taş daha çıkardı. "Evin adını ver," dedi.

"Daermon N'a'shezbaernon," diye yanıtladı Jarlaxle, taşları alışkın tavırlarla derin cebine koyarken. Firble kollarını göğsünde kavuşturup kaşlarını çattı. Vicdansız drow onu bir kez daha yakalamıştı.

"Atalarına ait ismi değil!" diye gürledi konsey üyesi, gönülsüzce on akik daha çıkararak.

"Gerçekten mi, Firble," diye alay etti Jarlaxle. "Sorgulamalarında daha açık olmayı öğrenmelisin. Bu tür hatalar sana çok pahalıya patlıyor!"

"Evin adını anlayabileceğim şekilde söyle," dedi Firble. "Peşine düştükleri hainin adını da ver. Bugün sana başka ödeme yapmayacağım, Jarlaxle."

Jarlaxle deep gnomeu susturmak için elini kaldırdı ve gülümsedi. "Kabul," diyerek güldü, aldıklarından fazlasıyla tatmin olmuş bir halde. "Do'Urden Evi; Menzoberranzan'ın Sekizinci Evi ikinci oğlunu arıyor." Paralı asker, Firble'ın ifadesinde bir tanımışlık izi fark etti. Bu küçük buluşma, Jarlaxle'a Saygıdeğer Malice'in kasasından kazanç haline çevirebileceği bilgiyi sağlayabilir miydi?

"Adı Drizzt," diye sürdürdü drow, dikkatle svirfneblinin tepkisini inceleyerek. Sonra kurnazca ekledi: "Nerede olduğuna dair bilgi Menzoberranzan'da yüksek bir kazanç getirebilirdi."

Firble arsız drowa uzunca bir süre bakakaldı. Hainin kimliği açıklanırken, fazla açık mı vermişti? Eğer Jarlaxle, Drizzt'in deep gnome şehrinde olduğunu tahmin ettiyse, bunun sonuçları çok korkutucu olabilirdi Şimdi Firble bir açmazdaydı. Hatasını itiraf edip, bunu düzeltmeye mi çalışmalıydı? Fakat Jarlaxle'dan sessiz kalma sözünü satın almak Firble'a kaça mal olurdu? Ve ödeme ne kadar müthiş olursa olsun, Firble bu ilkesiz paralı askere güvenebilir miydi?

"İşimiz sona erdi," diye bildirdi Firble, Jarlaxle'ın Do'Urden Evi ile pazarlığa oturacak kadarını tahmin etmediğine güvenmeye karar vererek. Konsey üyesi topukları üzerinde döndü ve odadan çıkmak üzere harekete geçti.

Jarlaxle, Firble'in kararını gizlice alkışladı. Daima, svirfneblin konsey üyesinin pazarlıkta değerli bir hasım olduğuna inanmıştı ve şimdi de düşkırıklığına uğramamıştı. Firble çok az açık vermişti ki bu Saygıdeğer Malice'e götürülemeyecek kadar küçük bir bilgiydi. Eğer deep gnomeda daha fazlası var idiyse bile, toplantıyı derhal kesme kararı bilgece bir karardı. Irksal farklılıklarına rağmen, Jarlaxle aslında Firble'dan hoşlandığını itiraf etmek zorundaydı. "Küçük gnome," diye seslendi ayrılmakta olan zata. "Sana bir uyarıda bulunayım."

Firble hızla geri dönerken, eli savunmacı bir hareketle değerli taş kesesini örtmüştü.

"Bedavaya," dedi Jarlaxle, bir kahkaha koparıp, kel kafasını sallarken. Ancak sonra, paralı askerin suratı birden ciddileşti, hatta sertleşti. "Eğer Drizzt Do'Urden'i tanıyorsan," diye sürdürdü Jarlaxle, "onu uzakta tut. Saygıdeğer Malice Do'Urden'i Drizzt'in öldürülmesiyle Lloth'un bizzat kendisi görevlendirdi ve Malice görevi başarması için ne yapması gerekiyorsa yapacak. Ve Malice başarısız bile olsa, Do' Urden'in ölümünün Örümcek Kraliçe'ye büyük haz getireceğini bilen başkaları avı devralacak. Onun kaderi çizildi, Firble ve onun yanında yer alacak kadar budala olan herkes de aynı kadere ortak olacak."

"Gereksiz bir uyarı," diye yanıtladı Firble, soğukkanlı ifadesini korumaya çalışarak. "Zira Blingdenstone'da hiç kimse bu hain kara elfi ne tanıyor, ne de umursuyor. Üstelik, seni temin ederim ki, Blingdenstone'da hiç kimsenin, kara elflerin Örümcek Kraliçe tanrıçasının hoşnutluğunu kazanmak gibi bir arzusu da yok!"

Jarlaxle svirfneblinin blöfüne bilgiç bilgiç gülümsedi. "Elbette," diye yanıtladı ve görkemli şapkasını savurarak, bir kez daha eğildi.

Firble sözleri ve selamlamayı değerlendirerek bir an için durakşadı ve yeniden, paralı askerin sessizliğini satın almalı mıydı, merak etti.

Ancak, daha Firble bir karara varamadan, Jarlaxle sert çizmelerini her adımda gürültüyle yere vurarak, çekip gitmişti. Zavallı Firble endişeleriyle baş başa kalmıştı.

Endişe etmesine gerek yoktu. Jarlaxle gerçekten de küçük Firble'den hoşlanıyordu -bunu ayrılırken kendi kendine itiraf etmişti- ve Drizzt'in bulunduğu yerle ilgili şüphelerini Saygıdeğer Malice'e ilan etmeyecekti.

Elbette, öneri fazlasıyla baştan çıkarıcı değilse.

Firble öylece durdu ve endişelenip meraklanarak, dakikalarca boş odayı izledi.

Drizzt için, günler dostluk ve eğlence ile doluydu. Onun yanında dehlizlere gitmiş olan svirfneblin madencilerle birlikte neredeyse bir kahramandı ve goblin kabilesine karşı zekice aldatmacasının öyküsü, her anlatılışta daha da zenginleşiyordu. Şimdi Drizzt ve Belwar sık sık dışarı çıkıyorlar ve ne vakit bir hana ya da buluşma mekanına girseler, alkışlarla ve bedava içki ya da yiyecek önerileriyle selamlanıyorlardı. Her iki arkadaş da birbirileri için seviniyorlardı, çünkü ait oldukları yeri ve huzuru birlikte bulmuşlardı.

Oyuk Sorumlusu Brickers ve Belwar harıl harıl bir başka maden keşif gezisi planlamaya çoktan girişmişlerdi. En büyük işleri gönüllüler listesini daraltmaktı, çünkü şehrin her köşesinden svirfneblinler onlarla temasa

geçmişti ve kara elfle en şerefli Oyuk Sorumlusunun yanında yolculuk etmeye can atıyorlardı.

Bir sabah, Belwar'ın kapısı gürültüyle ve ısrarla çalındığında, hem Drizzt hem de deep gnome bunun keşif gezisinde yer arayan başka üyeler olduğunu düşündü. Bir düzine mızrağın ucuyla Drizzt'i kendileriyle kralın huzuruna gitmeye çağıran şehir muhafızlarını kapıda onları bekler bulunca, gerçekten çok şaşırdılar.

Belwar endişesiz göründü. "Bir önlem," diyerek güvence verdi Drizzt'e, mantar ve yosun sosundan oluşan kahvaltı tabağını ileri iterek. Belwar pelerinini almak üzere duvara yürüdü. Eğer mızraklara yoğunlaşan Drizzt, Belwar'in isteksiz ve tedirgin hareketlerini fark etseydi, kesinlikle kendini güvencede hissetmezdi.

Drowla Oyuk Sorumlusunu yol boyunca dürten endişeli muhafızlarla, deep gnome şehrindeki yolculuk gerçekten hızlıydı. Belwar, her adımda, tüm olan biteni bir 'önlem' olarak değerlendirip dikkate almamayı sürdürdü. Gerçekte, Belwar gür sesinin soğukkanlı tonunu korumakta başarılı bir iş yapıyordu. Ancak, Drizzt kralın huzuruna giderken düş kurmuyordu. Tüm yaşamı, umut vadeden başlangıçlar ve hazin sonlarla doluydu.

Kral Schnicktick huzursuzca taş tahtında oturuyordu ve konsey üyeleri de aynı huzursuzlukla etrafında duruyorlardı. Omuzlarına yüklenen bu görevden hoşlanmıyordu-svirfneblinler kendilerini sadık dostlar olarak görürlerdi-ancak, konsey üyesi Firble'ın açıklamalarının ışığında, Blingdenstone'a yönelen tehdit görmezden gelinemezdi.

Özellikle de kara elfierden geliyorsa.

Drizzt ve Belwar kralın önüne ilerlediler. Drizzt meraklanmıştı, ancak, bufadan çıkacak her şeyi kabullenmeye hazırdı. Fakat Belwar öfkenin eşiğindeydi.

"Hemen geldiğiniz için teşekkür ederim," diyerek selamladı onları Kral Schnicktick ve boğazını temizleyip, destek için konsey üyelerine bakındı.

"Mızraklar harekete geçmeyi kolaylaştırıyor," diye homurdandı Belwar alaycı bir tavırla.

Fark edilir şekilde huzursuz olan svirfneblin kralı yeniden boğazını temizledi ve yerinde kıpırdandı. "Muhafızlarım biraz heyecanlanıyorlar," diyerek af diledi. "Lütfen alınmayın."

"Hiç alınmadık," diyerek güvence verdi Drizzt.

"Şehrimizde geçirdiğin zamandan hoşnut kaldın mı?" diye sordu kral, bir parça gülümsemeyi becererek.

Drizzt başını salladı. "Halkınız istediğim veya beklediğim her şeyin ötesinde cömertti," diye yanıtladı.

"Ve sen de değerli bir dost olduğunu kanıtladın, Drizzt Do'Urden," dedi Schnicktick. "Gerçekten de yaşamımız varlığınla zenginleşti."

Drizzt svirfneblin kralının nazik sözlerine minnet duyarak, eğilip selam verdi. Ancak, koyu gri gözlerini kısıp, çengel burnunu karıştıran Belwar, kralın nereye varacağını anlamaya başlamıştı.

"Maalesef," diye başladı Kral Schnicktick, doğrudan Drizzt'e değil, yalvarırcasına konsey üyelerine bakarak. "Yeni bir durum ortaya çıktı... "

"Magga cammara!" diye bağırdı Belwar, orada bulunan herkesi şaşırtarak. "Hayır!" Kral Schnicktick ve Drizzt inanmaz gözlerle Oyuk Sorumlusuna baktılar.

"Onu dışarı atmak istiyorsunuz," diye homurdandı Belwar Schnicktick'e, suçlarcasına.

"Belwar!" diyerek itiraz etmeye hazırlandı Drizzt.

"En Şerefli Oyuk Sorumlusu," dedi svirfneblin kralı sertçe. "Araya girmek üstüne vazife değil. Eğer bunu bir kez daha yaparsan, seni bu odadan çıkarttırmak zorunda kalacağım."

"O halde doğru," diye inledi Belwar yavaşça. Bakışlarını başka tarafa çevirdi.

Drizzt kraldan Belwar'a, sonra yeniden krala baktı. Tüm bu olanların ardındaki nedeni anlayamamıştı.

"Doğu sınırımız yakınlarındaki tünellerde şüphelenilen drow hareketlerim duydun mu?" diye sordu kral Drizzt'e.

Drizzt başını salladı.

"Bu hareketin amacını öğrendik," diye açıkladı Schnicktick. Svirfneblin kralının bir kez daha konsey üyelerine baktığı zaman ortaya çıkan sessizlik Drizzt'in sırtının ürpermesine yol açtı. Arkasından neyin geleceğim şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordu, ancak, yine de, sözler onu derinden yaraladı. "Sen, Drizzt Do'Urden, sebep sensin."

"Annem beni arıyor," diye karşılık verdi Drizzt dümdüz.

"Ama seni bulamayacak!" diyerek homurdandı Belwar, hem Schnicktick'e hem de yeni dostunun bu bilinmeyen annesine yöneltilmiş bir meydan okumayla. "Blingdenstone'da deep gnome-ların konuğu olarak kaldığın sürece asla!"

"Belwar, sus!" diyerek çıkıştı Kral Schnicktick. Yeniden Drizzt'e baktı ve yüz hatları yumuşadı. "Lütfen, dostum Drizzt, anlamalısın. Menzoberranzan'la savaşı göze alamam."

"Anlıyorum," diye güvence verdi Drizzt ona samimiyetle. "Eşyalarımı toplayacağım."

"Hayır!" diyerek karşı çıktı Belwar. Hızla tahta ilerledi. "Biz svirfnebliniz. Herhangi bir tehlike karşısında dostlarımızı dışlamayız!" Oyuk Sorumlusu bir konsey üyesinden diğerine koşarak, adalet dilendi. "Drizzt Do'Urden'in bize gösterdiği yalnızca dostluktu ve biz onu dışlıyoruz! Magga cammara! Eğer sadakatimiz böylesine kırılgansa, Menzoberranzan'ın drowlarmdan ne farkımız var?"

"Yeter, En Şerefli Oyuk Sorumlusu!" diye haykırdı Kral Schnicktick, inatçı Belwarın bile duymazdan gelemeyeceği, nihai bir ses tonuyla. "Bu karara kolay varmadık, ancak bu son kararımızdır! Bir dost olduğunu göstermiş bile olsa, bir kara elfin hatırına, Blingdenstone'u riske atmayacağım." Schnicktick, Drizzt'e baktı. "Gerçekten üzgünüm."

"Üzülmeyin," diye yanıtladı Drizzt. "Yalnızca zorunlu olduğunuz şekilde davranıyorsunuz, tıpkı uzun zaman önce halkımı terk etmeyi seçtiğim gün benim yaptığım gibi. O kararı tek başıma vermiştim ve asla kimsenin onayını ya da yardımını istemedim. Siz, iyi svirfneblin kralı, ve halkınız bana kaybettiğim onca şeyi geri verdiniz. Blingdenstone'a karşı Menzoberranzan'ın gazabını çekmeyi hiç arzu etmediğime inanın. Eğer o trajedide herhangi bir rol oynarsam, kendimi asla bağışlamam. Adaletli şehrinizden bir saat içinde gitmiş olacağım. Ve ayrılırken sadece şükranlarımı sunuyorum."

Svirfneblin kralı sözlerden çok etkilenmişti, ama eğilmez konumunu sürdürdü. Muhafızlarına Drizzt'e eşlik etmelerini işaret etti. Kara elf bu silahlı eşlikçileri teslimiyetçi bir iç çekişle kabul etti. Bir kez, çaresizce svirfneblin konsey üyelerinin yanında duran Belwar'a baktı, sonra kralın huzurundan ayrıldı.

Yüz deep gnome, özellikle de Oyuk Sorumlusu Krieger ve Drizzt'in eşlik ettiği tek keşif gezisinin diğer madencileri, Blingdenstone'un ulu kapılarından çıkan drowa veda ettiler. Belwar Dissengulp dikkat çekici bir şekilde ortada yoktu; Drizzt taht odasından ayrılışından sonraki bir saat içinde Oyuk Sorumlusunu hiç görmemişti. Yine de, Drizzt bu svirfneblinlerin kendisine veda etmelerine minnettardı. Nazik sözleri onu rahatlatmış ve ona gelecek yılların güçlükleri karşısında gereksinim duyacağını bildiği gücü vermişti. Blingdenstone'dan yanında götüreceği anılar içinde, Drizzt bu veda sözcüklerine sarılacağına yemin etti.

Yine de, Drizzt kalabalıktan uzaklaştığında, küçük düzlüğü geçip, geniş merdivenlerden indiğinde, yalnızca arkasından sıkıca kapanan devasa kapıların çınlayan yankılarını duydu. Drizzt vahşi Karanlıkaltı'nın dehlizlerine bakarken titredi ve güçlükler karşısında bu kez nasıl ayakta kalacağını merak etti. Blingdenstone avcıdan kurtuluşu olmuştu; karanlık tarafının yeniden ortaya çıkıp, kimliğini çalmasına kadar sürecekti?

Ama Drizzt'in başka ne seçeneği vardı? Menzoberranzan'dan ayrılmak kendi kararıydı ve doğruydu. Ancak şimdi, bu seçimin sonuçlarını daha bilen Drizzt kararını düşündü. Her şeye yeniden başlama olanağı olsayd halkının arasındaki yaşantısından uzaklaşıp gitme gücünü şimdi bulabilir miydi?

Öyle olmasını umdu.

Yan tarafta bir hışırtı Drizzt'i alarma geçirdi. Saygıdeğer Malice'in, Drizzt'in Blingdenstone'dan atılacağını uman ajanlarının kendisini beklediğini düşünerek çömeldi ve palalarını çekti. Bir an sonra, bir gölge kıpırdadı, ancak Drizzt'e doğru gelen kişi bir drow suikastçısı değildi.

"Belwar," diye haykırdı büyük bir rahatlamayla. "Veda etmeyeceğinden korkuyordum."

"Etmeyeceğim zaten," diye yanıtladı svirfneblin.

Drizzt Oyuk Sorumlusunu inceledi ve taşıdığı dolu sırt çantasını fark etti. "Hayır, Belwar, buna izin.."

"İznini istediğimi anımsamıyorum," diyerek Drizzt'in sözünü kesti deep gnome. "Yaşamımda bir heyecan arıyordum. Dışarıda bir maceraya atılıp, büyük dünyanın neler sunacağına bir bakabileceğimi düşündüm."

"Beklediğin kadar büyük değil," diye yanıtladı Drizzt ciddiyetle. "Bir halkın var, Belwar. Seni kabul ediyor ve umursuyorlar. Bu düşleyebileceğin her şeyden daha muhteşem bir armağan."

"Katılıyorum," diye yanıtladı Oyuk Sorumlusu. "Ve senin de, Drizzt Do'Urden, seni kabul eden, umursayan bir dostun var ve yanında duruyor. Şimdi, bu maceraya atılacak mıyız, yoksa burada dikilip, o kötü yürekli annenin gelip, bizi gebertmesini mi bekleyeceğiz?"

"Tehlikeleri hayal bile edemezsin," diye uyardı Drizzt, ancak Belwar drowun kararlılığının çoktan çözülmeye başladığını görebiliyordu.

Belwar mithril ellerini birbirine çarptı. "Ve sen, kara elf, bu tür tehlikelerle başa çıkma yöntemlerimi hayal bile edemezsin! Vahşiliklere tek başına yürüyüp gitmene izin vermiyorum. Bunun bir gerçek olduğunu anla-Magga cammara-ve işimize bakalım."

Drizzt çaresizce omuz silkip, Belwar'ın suratına açıkça kazınmış inatçı kararlılığa bir kez daha baktı ve yanında ilerlemeye başlayan deep gnomela birlikte, dehlizden aşağı yola koyuldu. Bu kez, en azından, Drizzt'in konuşabileceği bir yol arkadaşı; avcının davetsiz ziyaretlerine karşı bir silahı vardı. Elini cebine soktu ve Guenhwyvar’ın oniks heykelciğini yokladı. Belki de, diye umut etme cüretini gösterdi Drizzt, Karanlıkaltı'nda hayatta kalmaktan daha fazlasını bulmakta üçünün birlikte bir şansı olabilirdi.

Daha sonra uzun bir süre, Drizzt, Belwar'a böylesine kolayca boyun eğmekle bencilce davranıp davranmadığını düşündü. Ancak, hissettiği hiçbir suçluluk, yanına, en şerefli Oyuk Sorumlusunun kel kafasına her bakışında duyduğu derin rahatlama duygusuyla kıyaslamazdı bile.

BÖLÜM 3

Dostlar ve Düşmanlar

Yaşamak mı yoksa hayatta kalmak mı? Blingdenstone'da kaldığım sürenin ardından, Karanlıkaltı'nın vahşiliklerine ikinci kez çıkışıma dek, böylesi basit bir sorunun önemini asla kavrayamazdım.

Önce Menzoberranzan'dan ayrıldığımda, kendime yetebileceğimi, prensiplerime göre yaşayabileceğimi düşünmüş ve önümdeki tek açık yolu

izlemekten tatmin olmuştum. Diğer seçenek Menzoberranzan'ın zalim gerçeği ve halkımı yönlendiren kötülük dolu yaşam tarzına boyun eğmekti, inanıyordum ki, eğer yaşam oysa, yalnızca hayatta kalmak çok daha fazla yeğlenirdi.

Ancak o 'yalnızca hayatta kalış' beni neredeyse öldürecekti. Daha beteri, değer verdiğim her şeyi neredeyse benden çalacaktı.

Blingdenstone'un svirfneblinleri bana farklı bir yol gösterdiler. Toplumsal değerler ve birlik üzerine inşa edilmiş ve geliştirilmiş svirfneblin toplumu, Menzoberranzan'da olabilmesini daima ümit ettiğim her şey olarak karşıma çıktı. Svirfneblinler yalnızca hayatta kalmaktan çok daha fazlasını yapmışlardı. Yaşamış, gülmüş, çalışmış ve elde ettikleri kazançları da, tıpkı düşmanca yüzeyaltı dünyasında kaçınılmaz bir şekilde maruz kaldıkları kayıpların acısı gibi, hep birlikte paylaşmışlardı.

Mutluluk dostlarla paylaşıldığında çoğalır, ancak keder her paylaşımda azalır. Yaşam budur.

Ve böylece, yeniden Blingdenstone'un dışına, bomboş Karanlıkaltı'nın yalnız mağaralarına geri döndüğümde, umutla yürüdüm. Yanımda Belıvar, yeni dostum ve cebimde eski dostum Guenhwyvar'ı çağırabilen büyülü heykelcikle birlikte. Deep gnomelarla tkısa süren yaşayışımda, daima olmasını umut ettiğim şekliyle yaşama tanıklık etmiştim-yalnızca hayatta kalmaya geri dönemezdim.

Dostlarım yanımdayken, dönmek zorunda kalmayacağıma inanma cesaretim vardı.

-Drizzt Do'Urden

Vahşi Bölgeler

"Hazırladın mı?" diye sordu Drizzt Belwar'a, Oyuk Sorumlusu yılankavi geçitlerden yanına döndüğünde.

"Ateş çukuru oyuldu," diye yanıtladı Belwar, mithril ellerini zafer edasıyla-ancak fazla gürültü çıkarmadan-birbirine vurarak. "Yedek şilteyi de bir köşeye buruş kırış yerleştirdim. Çizmelerimle zeminin her tarafında izler bıraktım ve boyun keseni kolayca bulunabileceği bir yere koydum. Battaniyenin altına birkaç gümüş sikke bile bıraktım, nasılsa yakın zamanda onlara gereksinimim olmayacak, sanırım." Belwar zoraki güldü, ancak bu vazgeçme bildirisine karşın, Drizzt svirfneblinin değerli sikkelerinden pek de kolayca ayrılmadığını görebiliyordu.

"İyi bir aldatmaca," dedi Drizzt yitirilenin acısını azaltmak için.

"Ya sen, kara elf ?" diye sordu Belwar. "Herhangi bir şey gördün ya da duydun mu?"

"Hiçbir şey," diye yanıtladı Drizzt. Bir yan geçidi işaret etti. "Guenhwyvar'ı geniş bir daire çizmeye yolladım. Eğer yakınlarda biri varsa, kısa zamanda öğreniriz."

Belwar başıyla onayladı. "İyi plan," dedi. "Sahte kampı Blingdenstone'dan bu kadar uzakta kurmak, belalı anneni halkımdan uzak tutacaktır."

"Ve bu belki de ailemi hala bölgede olduğuma ve kalmayı planladığıma inanmaya iter," diye ekledi Drizzt umutla. "Nereye gideceğimizi düşündün mü?"

"O taraf ya da bu taraf, hiç fark etmez," dedi Belwar ellerini iki yana açarak. "Kendimizinki dışında, yakınlarda hiçbir şehir yok. En azından, bildiğim kadarıyla."

"Batı, o halde," diye önerdi Drizzt.

"Blingdenstone'un çevresinde dolanıp, doğruca vahşi bölgelere, Menzoberranzan'ın tam tersine."

"Akıllıca bir rota gibi görünüyor," diyerek ona katıldı Oyuk Sorumlusu.

Belwar gözlerini kapadı ve düşüncelerini kayalardan yayılan dalgalara uydurdu. Pek çok Karanlıkaltı ırkı gibi, deep gnomelar da, kayalardaki manyetik çeşitlemeleri fark edebilme yeteneğine sahiplerdi ve bu yetenekleri yönlerini, bir yüzey ırkının güneşi izlemesi kadar doğru bir şekilde tayin edebilmelerini sağlıyordu. Kısa bir süre sonra, Belwar başını salladı ve uygun dehlizi işaret etti.

"Batı," dedi Belwar. "Ve çabucak. Annenle arana ne kadar uzun bir mesafe koyarsan, hepimiz o denli güvende oluruz."

Uzunca bir süre Drizzt'i incelemek için durup, bir sonraki sorusuyla yeni dostunu fazlaca zorlamış olup olmayacağını düşündü.

"Ne oldu?" diye sordu Drizzt ona, endişesini fark ederek.

Belwar, Drizzt'le kendisinin ne kadar yakınlaşmış olduklarını görmek için bu riske girmeye karar verdi. "Doğu dehlizlerindeki drow hareketinin sebebi olduğunu ilk öğrendiğinde," diye söze girdi deep gnome dobra dobra, "bir parça ürkmüş görünüyordun, anlatabiliyor muyum, bilmem. Onlar senin ailen, kara elf. Bu kadar mı korkunçlar?"

Drizzt'in hafif kahkahası Belwar'ı rahatlattı ve deep gnomea fazla ileri gitmediğini anlattı. "Gel," dedi Drizzt, Guenhwyvar'ın keşif gezisinden döndüğünü görerek. "Eğer kamp aldatmacası tamamlandıysa, yeni yaşamımıza ilk adımlarımızı atalım. Yolumuz, evim ve ailemle ilgili öyküler için yeterince uzun olacaktır."

"Bekle," dedi Belwar. Kesesine uzandı ve küçük bir kutu çıkardı.

"Kral Schnicktick'ten bir armağan," diye açıkladı, kapağı kaldırıp, sakin ışığı ile çevrelerindeki bölgeyi yıkayan parıltılı bir broş ortaya çıkarırken.

Drizzt inanmaz bakışlarla Oyuk Sorumlusuna bakakaldı. "Seni iyi bir hedef haline getirecek," diye yorumda bulundu drow.

Belwar onu düzeltti. "Bizi iyi hedefler haline getirecek," dedi kurnazca homurdanarak. "Ama korkma kara elf, ışık cezbettiğinden daha çok düşmanı uzakta tutacak. Yerdeki taşa, kayaya takılıp tökezlemekten pek hoşlanmam!"

"Ne kadar süre parlayacak?" diye sordu Drizzt ve Belwar drowun ses tonundan, parıltının bir an önce sönüp gitmesini ümit ettiğini çıkardı.

"Büyü sonsuza dek sürer," diye yanıtladı Belwar geniş biri sırıtışla. "Eğer bir din adamı ya da büyücü etkisiz hale getirmezse. Endişelenmeyi bırak. Hangi Karanlıkaltı yaratığı aydınlatılmış bir bölgeye isteyerek girer?"

Drizzt omuz silkti ve deneyimli Oyuk Sorumlusunun yargısına güvendi. "Pekala," dedi, beyaz yelesini çaresizce savurarak. "O halde yola koyulalım."

"Yola ve öykülere," diye yanıtladı Drizzt'in yanında yürümeye başlayan Belwar, Drizzt'in uzun ve zarif adımlarına yetişmek için kısa, küt bacaklarıyla koşuşturarak.

Uzun saatler boyunca yol aldılar ve yemek için durup, sonra yine uzun uzun yürüdüler. Zaman zaman Belwar ışık saçan broşunu kullandı, diğer zamanlarda da bölgede tehlike sezip sezmediklerine bağlı olarak iki dost karanlıkta ilerlediler. Guenhwyvar çoğunlukla civarda olmasına karşın, nadiren görülüyordu. Panter sınır muhafızı olarak belirlenen görevini şevkle sürdürüyordu.

Tam bir hafta boyunca, Blingdenstone'dan-ve avcı Drizzt'den-mümkün olduğunca uzaklaşmak için, dostlar yalnızca yorgunluk ve açlık tarafından yürüyüşlerine ara vermeye zorlanınca durdular. Yine de Belwar'ın bilmediği dehlizlere ulaşmaları için tam bir hafta daha geçmesi gerekecekti. Deep gnome neredeyse elli yıldır Oyuk Sorumlusuydu ve Blingdenstone'un en uzak madenci keşiflerini yönetmişti.

"Burayı biliyorum," diyordu Belwar sıklıkla, bir mağaraya girdiklerinde. 'Bir araba demir almıştım,' derdi, ya da mithril, ya da Drizzt'in adını hiç bilmediği yığınla diğer değerli mineral. Ve Oyuk Sorumlusunun o maden keşifleriyle ilgili uzun öykülerinin tümü temelde aynı yönde ilerlemesine rağmen-bir deep gnome taşı kaç tane yöntemle oyabilirdi ki?-Drizzt daima dikkatle dinliyor, her sözcüğün tadına varıyordu.

Diğer seçeneği biliyordu.

Öykü anlatmada kendi sırası gelince, Drizzt, Menzoberranzan Akademisi'ndeki maceralarından, Zaknafein ve idman salonuyla ilgili pek çok hoş anısından söz etti. Belwar'a alçaktan çift hamleyi · ve saldırıyı durdurmak için, eğitmeninde hayret ve acı uyandıran savuşturmayı nasıl keşfettiğini gösterdi. Drizzt sessiz drow şifresinin karmaşık el hareketleri ve yüz ifadeleri kombinasyonunu da sergiledi ve kısa bir süre, Belwar'a bu lisanı öğretmeyi düşündü. Deep gnome anında gürültülü kahkahalara boğulmuştu. Koyu renkli gözleri inanmaz bakışlarla Drizzt'e dikildi ve drowun bakışlarını kollarının ucuna yönlendirdi. Elleri yerindeki bir çekiç ve bir kazma ile svirfneblin, çabasına değecek kadar hareketi güçlükle bir araya getirirdi. Yine de Belwar, Drizzt'in ona sessiz şifreyi öğretme önerisine müteşekkirdi. Düşüncenin saçmalığı her ikisini de bayağı güldürmüştü.

Yolculuğun ilk birkaç haftası boyunca, Guenhwyvar ve deep gnome da dost olmuşlardı. Sıklıkla, Belwar daldığı derin, sakin uykudan bacaklarında iki yüz elli kiloluk panterin altında uyumaktan kaynaklanan karıncalanma ile uyanırdı. Belwar daima homurdanıp, çekiç elleriyle Guenhwyvar'ın butlarına vururdu -bu ikisi arasında bir oyun haline gelmişti- ancak Belwar gerçekte panterin bu kadar yakında olmasına aldırmıyordu. Aslında, Guenhwyvar’ın yalnızca varlığı bile, vahşiliklerde kişiyi son derece savunmasız kılan uykuya dalmayı daha da kolaylaştırıyordu.

"Anlıyor musun?" diye fısıldadı Drizzt, Guenhwyvar'a bir gün. Yan tarafta Belwar derin bir uykudaydı. Sırtının üzerine dümdüz yatmış, bir kayayı kendine yastık yapmıştı. Drizzt küçük bedeni incelediğinde başını süregelen bir hayretle salladı. Deep gnomeların toprakla yakınlıklarını biraz fazla ileri götürdüğünden şüphelenmeye başlamıştı.

"Git onu yakala," dedi kediye.

Guenhwyvar hantal hantal yürüyüp, Oyuk Sorumlusunun üzerine yığıldı. Drizzt izlemek için bir dehlizin korunakh girişine ilerledi.

Yalnızca birkaç dakika sonra, Belwar hırlayarak uyandı.

"Magga cammara, panter!" diye gürledi deep gnome. "Yanım dururken, neden her zaman üstüme kıvrılmak zorundasın?"

Guenhwyvar hafifçe kıpırdandı ancak yanıt olarak yalnızca derin derin esnedi.

"Magga cammara, kedi!" diye kükredi Belwar yeniden. Ayak parmaklarını çılgın gibi oynatıp, faydasızca kan dolaşımını sürdürmeye ve daha şimdiden başlayan karıncalanmayı gidermeye çabaladı. "Çekil şuradan!" Oyuk Sorumlusu tek dirseğinin üzerinde doğrularak, çekiç elini Guenhwyvar'ın arkasına savurdu.

Guenhwyvar sıçrayıp yalancıktan kaçarken, Belwar'ın darbesinden daha hızlıydı. Ancak tam Oyuk Sorumlusu rahatladığında panter hızını azaltıp tamamen geri döndü ve Belwar'ın üzerine atlayarak onu taş zemine dümdüz çivileyip, bedeninin altına gömdü.

Birkaç dakika çabalamanın ardından, Belwar suratını Guenhwyvar'ın kaslı göğsünün altından çıkarmayı başardı.

"Ya üstümden çekil, ya da sonuçlarına katlan!" diye gürledi deep gnome, boş bir tehditle. Guenhwyvar kıpırdanarak yerine biraz daha rahatça yerleşti.

"Kara elf," diye seslendi Belwar cüret edebildiğince yüksek sesle. "Kara elf, panterini geri çağır. Kara elf!"

"Selamlar," diye yanıtladı Drizzt, sanki yeni gelmiş gibi dehliz-den çıkarak. "Siz ikiniz yine mi oynuyorsunuz? Nöbetimin sonuna yaklaştığımı düşünmüştüm de."

"Vaktin doldu," diye yanıtladı Belwar, ancak Guenhwyvar yeniden kımıldadığında, svirfneblinin sözleri kalın, siyah kürkün altında boğuldu. Yine de Drizzt, Belwar'ın öfkeyle kırışmış uzun, çengel burnunu görebiliyordu.

"Oh, hayır, hayır," dedi Drizzt. "O kadar yorgun değilim. Oyununuzu bölmeyi aklımdan bile geçiremem. İkinizin de bundan çok hoşlandığınızı biliyorum." Geçerken Guenhwyvar'ın kafasına iltifat kabilinden vurup, kurnazca gözünü kırparak yanlarından yürüyüp gitti.

"Kara elf!" diye gürledi Belwar gitmekte olan Drizzt'in ardından. Ancak drow yoluna devam etti ve Guenhwyvar, Drizzt'in onayıyla, kısa zamanda derin bir uykuya daldı.

***

Drizzt iyice eğildi ve hiç kıpırdamadan durup, gözlerinin kızılötesi görüşten -kızılötesi spektrumda nesnelerin ısısını görme yeteneğinden- ışık alemindeki normal görüşe dönüşümüne izin verdi. Daha dönüşüm tamamlanmadan bile, Drizzt tahmininin doğru olduğunu söyleyebilirdi. İleride, doğal, alçak bir kemerin ötesinden, kızıl bir parıltı geliyordu. Drow araştırmak üzere gitmeden önce, Belwar'in kendisine yetişmesine izin vermeye karar vererek, pozisyonunu korudu. Yalnızca bir an sonra, deep gnomeun büyülü broşunun daha zayıf parıltısı görüntüye girdi.

"Işığı söndür," diye fısıldadı Drizzt ve broşun parıltısı kayboldu.

Belwar dostuna katılmak üzere dehliz boyunca süründü. O da kemerin ötesindeki kızıl parıltıyı görmüş ve Drizzt'in tedbirini anlamıştı. "Panteri getirebilir misin?" diye sordu Oyuk Sorumlusu sessizce.

Drizzt başını iki yana salladı. "Büyü zaman dilimleriyle sınırlı. Madde aleminde yürümek Guenhwyvar'ı yoruyor. Panterin dinlenmeye gereksinimi var."

"Geldiğimiz yoldan geri gidebiliriz," diye önerdi Belwar. "Belki çevrede bir başka dehliz vardır."

"Beş mil," diye yanıtladı Drizzt, arkalarındaki kesintisiz geçidin uzunluğunu düşünerek. "Fazla uzun."

"O halde, ileride ne olduğunu görelim," diye mantık yürüttü Oyuk Sorumlusu ve yiğitçe yola koyuldu. Drizzt, Belwar'in dolambaçsız tavrından hoşlandı ve çarçabuk ona katıldı.

Drizzt'in altından geçebilmek için neredeyse ikiye katlandığı kemerin ötesinde, zemini ve duvarları kızıl ışığı yayan yosun benzeri bir oluşumla kaplı, geniş ve yüksek bir mağara buldular. Kafası karışan Drizzt durup düşündü, ancak Belwar maddeyi yeterince iyi tanımıştı.

"Baruchiler!" dedi Oyuk Sorumlusu pat diye ve sözcük bir kıkırdamaya dönüştü. Drizzt'e döndü ve gülümsemesine bir tepki görmeyerek, açıkladı. "Zehir tükürücüler, kara elf. Onlarca yıldır böylesine bir baruchi tarlası görmemiştim. Oldukça nadir bir görüntü, bilirsin."

Kafası hala karışık olan Drizzt kaslarındaki gerginlikten sıyrılıp, omuz silkti ve sonra ileri seğirtti. Belwar'ın kazma eli drowun koluna çengel attı ve güçlü deep gnome onu birden geri döndürdü.

"Zehir tükürücüler," dedi Oyuk Sorumlusu bir kez daha, ikinci sözcüğü kasten vurgulayarak. "Magga cammara, kara elf, bunca yıldır nasıl yaşamını sürdürebildin?"

Belwar yana döndü ve çekiç elini kemer duvarına vurarak, oldukça büyük bir kaya parçası kopardı. Bunu kazma elinin düz tarafına yerleştirdi ve mağaranın yan tarafına attı. Taş kızıl parıltılı bitkiye yumuşak bir gürültüyle çarptı ve sonra bir duman ve spor patlaması havaya yayıldı.

"Tükürünce," diye açıkladı Belwar, "sporlar seni boğarak öldürür! Eğer buradan geçmeyi tasarlıyorsan hafifçe yürü, benim cesur, budala dostum."

Drizzt karmakarışık, beyaz saçlarını kaşıdı ve içinde bulundukları açmazı düşündü. Dehlizden geri beş mil yürümeyi arzulamıyordu fakat bu kızıl ölüm tarlasının ortasından geçmeyi de planlamıyordu. Kemerin tam içinde dik durdu ve bir çözüm bulmak için etrafa bakındı. Bir sürü kaya parçası, baruchilerin üstesinden yükselen olası bir patika ve onların da ötesinde,

baruchi tarlasının ortasından geçen yaklaşık on ayak genişliğinde temiz, taştan bir patika vardı.

"Buradan geçebiliriz," dedi Belwara. "Şurada açık bir yol var."

"Bir baruchi tarlasında bu her zaman vardır," diye fısıltıyla Ayanıtladı Oyuk Sorumlusu.

Drizzt'in keskin kulakları yorumu işitmişti. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu, yüksek kayalardan ilkinin üzerine çevik bir şekilde sıçrayarak.

"Etrafta bir grubber var," diye açıkladı deep gnome. "Ya da vardı."

"Bir grubber mı?" Drizzt sağduyulu bir şekilde Oyuk Sorumlusunun yanına geri sıçradı.

"Büyük bir tırtıl," dedi Belwar. "Grubberlar bruchilere bayılır. Bunlar zehir tükürücülerinin aldırmadıkları tek yaratıklardır."

"Ne büyüklükte?"

"Temiz patika ne genişlikteydi?" diye sordu ona Belwar.

"On ayak, belki," diye yanıtladı Drizzt, yeniden göz atmak üzere ilk kaya yükseltisinin üstüne geri sıçrayarak.

Belwar bir süre yanıtı düşündü. "İri bir grubber geçmiş, en fazla iki."

Drizzt bir kez daha Oyuk Sorumlusunun yanma hopladı ve omzunun üzerinden tedbirli bir bakış fırlattı. "İri bir tırtıl," dedi.

"Ancak küçük bir ağzı var," diye açıkladı Belwar. "Grubberlar yalnızca yosun ve küf yerler-bir de baruchileri, eğer bulabilirlerse. Ancak tümüyle barışçıl yaratıklardır."

Drizzt üçüncü kez taşın üzerine atladı. "Devam etmeden önce bilmem gereken başka bir şey var mı?" diye sordu sabrı tükenerek.

Belwar başını iki yana salladı.

Drizzt önde, taşların üzerinden geçtiler ve kısa süre sonra iki arkadaş on ayak genişliğindeki patikanın ortasında durdular.

Patika mağarayı bir uçtan diğer uca geçiyordu ve çift yöne ilerleyen bir geçidin girişiyle son buluyordu. Drizzt, Belwar'ın hangisini seçeceğini merak ederek her iki yönü de gösterdi.

Deep gnome soldakine seğirtti, sonra aniden durup ileriye göz attı. Drizzt, Belwar'ın tereddütünü anlamıştı çünkü kendisi de ayaklarının altındaki taşta titreşimler sezmişti.

"Grubber," dedi Belwar. "Sessiz dur ve izle, dostum. Oldukça ilginç bir görüntü."

Drizzt geniş geniş gülümsedi ve eğlenceye hevesli bir şekilde eğildi. Ancak, arkasında hızlı bir hışırtı duyunca, Drizzt birşeylerin yolunda gitmediğinden şüphelendi.

"Nerede..." diye sormaya başlamıştı Drizzt arkasını dönüp, Belwar'ın tabana kuvvet diğer çıkışa yöneldiğini gördüğünde.

Diğer tarafta, az önce bakmakta olduğu yönde, bir göçükten kaynaklanan sese benzer bir patlama koptuğunda, Drizzt derhal konuşmayı kesti.

"Çok ilginç bir görüntü!" diye seslendiğini duydu Belwar'ın. Grubber ortaya çıktığında, Drizzt deep gnomeun sözlerindeki gerçek payını yadsıyamadı. Kocamandı -Drizzt'in öldürdüğü basiliskten daha büyüktü- ve devasa, soluk gri bir solucana benziyordu, heybetli gövdesinin yanlarından fışkıran sürüyle küçük ayak dışında. Drizzt, Belwar'ın yalan söylemediğini gördü, çünkü yaratığın konuşmak için bir ağzı, sivri pençeleri, ya da herhangi bir başka belirgin silahı yoktu. Ancak dev şimdi intikam duygusuyla doğrudan Drizzt'e gelmekteydi ve Drizzt, mağaranın bir ucundan diğerine uzanan ezilmiş kara elf görüntüsünü zihninden çıkaramıyordu. Palalarına uzandı, ama sonra bu planın saçmalığının farkına vardı. Yaratığı yavaşlatmak için neresine vuracaktı ki? Ellerini çaresizce iki yana açan Drizzt topukları üzerinde döndü ve kaçan Oyuk Sorumlusunun peşinden koştu.

Zemin Drizzt'in ayağının altında öyle şiddetli sarsılıyordu ki, yana devrilip, baruchiler tarafından ortadan kaldırılacağını sandı. Ancak sonra, dehliz girişi tam ilerisindeydi ve Drizzt daha küçük bir yan geçidi; grubber için fazla küçük olan geçidi görebiliyordu. Son birkaç adımda ileri atıldı ve hızım kesmek amacıyla yuvarlanarak, çevik bir şekilde küçük geçide daldı. Ancak yine de duvara sertçe vurdu. Sonra grubber Drizzt'in ardından dehliz girişine çarptı ve her taraftan taş parçalan döküldü.

Sonunda toz duman açıldığında, grubber geçidin dışındaydı ve alçak bir inilti çıkararak, sık aralıklarla kafasını duvara çarpmaktaydı. Belwar, Drizzt'in yalnızca birkaç ayak ötesinde duruyordu. Deep gnome kollarını göğsünde kavuşturmuştu ve suratında tatminkar bir sırıtış vardı.

"Yeterince barışçıl, ha?" diye sordu Drizzt ona, ayaklarının üzerinde doğrulup, tozlarını silkerek.

"Gerçekten de öyledirler," diye yanıtladı Belwar başını sallarken. "Ancak grubberlar baruchilerine bayılırlar ve onları paylaşmayı hiç istemezler!"

"Beni neredeyse yerle bir ettirecektin!" diyerek söylendi Drizzt.

Belwar yeniden başını salladı. "Bunu unutma, kara elf, çünkü gelecek sefer panterini üzerime uyumaya gönderdiğinde, kesinlikle daha beterini yapacağım!"

Drizzt gülümsemesini gizlemek için çabaladı. Yüreği adrenalin patlamasının etkisiyle hala çılgınca çarpıyordu, ancak Drizzt arkadaşına hiç öfke duymuyordu. Yalnızca birkaç ay önce, vahşiliklerde tek basınayken yaşamış olduğu karşılaşmaları düşündü. Belwar Dissengulp yanındayken yaşam ne kadar farklı olacaktı! Ne kadar eğlenceli! Drizzt omzunun üzerinden, kızgın ve inatçı grubbera baktı.

Ve ne kadar ilginç.

"Gel," diye sürdürdü kendinden hoşnut svirfneblin, geçitten aşağı doğru ilerlemeye koyulurken. "Gözünün önünde dikilerek grubberı yalnızca daha fazla kızdırıyoruz."

Geçit daraldı ve yalnızca birkaç ayak ileride keskin bir virajla döndü. Dönüşün ötesinde, iki dost daha da fazla sorunla karşılaştılar, zira dehliz boş, taş bir duvarla sonlanıyordu. Belwar incelemek üzere duvara ilerlediğinde, kollarını göğsünde kavuşturup keyiflenme sırası Drizzt'teydi.

"Bizi tehlikeli bir noktaya getirdin, küçük dostum," dedi drow. "Arkamızda bizi bir dehliz kutusunda tuzağa düşürmüş öfkeli bir grubberla!"

Kulağını taşa dayayan Belwar çekiç elini Drizzt'e salladı. "Yalnızca ufak bir pürüz," diyerek güvence verdi deep gnome. "Ötede bir başka dehliz var, yedi ayaktan daha fazla değil."

"Yedi ayak kalınlığında kaya," diye anımsattı ona Drizzt.

Ancak Belwar endişelenmiş görünmedi. "Bir gün," dedi. "Belki de iki." Belwar kollarını iki yana genişçe açtı ve Drizzt'in açık seçik duyamayacağı kadar alçak sesle mırıldanmaya başladı. Ancak, Drizzt, Belwar'ın bir tür büyüye giriştiğini anlamıştı.

"Bivrip!" diye haykırdı Belwar.

Hiçbir şey olmadı.

Oyuk Sorumlusu, Drizzt'e döndü ve hiç de düş kırıklığına uğramış görünmedi. "Bir gün," diye belirtti yeniden.

"Ne yaptın?" diye sordu Drizzt ona.

"Ellerime bir büyü," diye yanıtladı deep gnome. Drizzt'in aklının iyiden karıştığını gören Belwar topukları üzerinde döndü ve çekiç elini duvara indirdi. Kıvılcımlar çıkaran bir patlama küçük geçidi aydınlatarak, Drizzt'i körleştirdi.

Drowun gözleri Belwar'ın yumruk ve darbelerinin sürekli patlamalarına alıştığında, Drizzt svirfneblin dostunun şimdiden pek çok inçlik kayayı ayakları dibinde ince toza çevirdiğini gördü.

"Magga cammara, kara elf," diye haykırdı Belwar, göz kırparak. "Halkımın, içine bir parça büyü koymadan, benim için böylesi iyi eller yapma zahmetine katlanacağını sanmıyordun, değil mi?"

Drizzt geçidin yan tarafına ilerleyip oturdu.

"Sürprizlerle dolusun, küçük dostum," diye yanıtladı, yenilgiyi kabullenip iç geçirirken.

"Gerçekten öyleyim!" diye kükredi Belwar ve taşa yeniden vurarak her tarafa kaya parçaları uçuşturdu.

Belwar'ın söz verdiği gibi, bir gün içerisinde kutu dehlizden çıkıp, yeniden yola koyulmuşlardı ve şimdi -deep gnomeun tahminlerine göre- genellikle kuzeye doğru yolculuk ediyorlardı. Şimdiye dek şansları yaver gitmişti ve ikisi de bunun farkındaydılar, çünkü vahşiliklerde iki hafta geçirmiş, baruchileri koruyan bir grubberdan daha düşmanca hiçbir şeyle karşılaşmamışlardı.

Birkaç gün sonra şansları döndü.

"Panteri çağır," dedi Belwar Drizzt'e, ilerlemekte oldukları geniş dehlizde çömeldiklerinde. Drizzt Oyuk Sorumlusunun isteğinin mantıklı olup olmadığını tartışmadı; ilerideki yeşil parıltıdan Belwar kadar o da hoşlanmamıştı. Bir an sonra, kara sis dönüp, şekillendi ve Guenhwyvar yanlarında durdu.

"Önce ben gidiyorum," dedi Drizzt. "Siz ikiniz yirmi adım arkadan beraberce takip edin." Belwar başıyla onayladı ve Drizzt dönerek ilerlemeye koyuldu. Svirfneblinin kazma eli koluna takılıp onu çevirdiğinde, Drizzt bu hareketi neredeyse bekliyordu.

"Dikkatli ol," dedi Belwar. Drizzt dostunun sesindeki içtenlikten etkilenerek ve bir kez daha yanında bir dost olmasının ne kadar iyi olduğunu düşünerek, sadece bir gülümsemeyle yanıtladı. Sonra düşüncelerinden silkindi ve içgüdüleriyle deneyiminin kendisini yönlendirmelerine izin vererek uzaklaştı.

Parıltının dehliz zeminindeki bir delikten yayıldığını gördü. Ötesinde, dehliz devam ediyor, ancak keskin bir şekilde kıvrılarak, neredeyse kendi üzerine geri dönüyordu. Drizzt yüzükoyun yatarak delikten aşağı baktı. Yaklaşık on ayak aşağısında, bir diğer geçit şu an içinde bulunduğu geçide dik açıyla uzanıyor, kısa mesafe ötede büyük bir mağara gibi görünen bir yere açılıyordu.

"Ne var?" diye fısıldadı geriden gelen Belwar.

"Bir odaya açılan başka bir dehliz," diye yanıtladı Drizzt. "Parıltı oradan geliyor." Kafasını kaldırdı ve yüksekteki dehlizin sürekli karanlığına baktı. "Bizim dehliz devam ediyor," diyerek mantık yürüttü Drizzt. "Bunun içinden yürümeyi sürdürebiliriz."

Belwar yolculuk ettikleri dehlize baktı ve dönüşü fark etti. "Geriye katlanıyor," diye akıl yürüttü. "Ve büyük olasılıkla bir saat önce geçtiğimiz o yan geçide varıyor." Deep gnome tozun toprağın üzerine uzandı ve deliğe baktı.

"Böyle bir parıltıya ne sebep olabilir?" diye sordu Drizzt ona, Belwar'in merakının da kendisininki kadar keskin olduğunu kolayca tahmin ederek.

"Bir başka yosun türü mü?"

"Bildiğim bir şey değil," diye yanıtladı Belwar.

"Bulacak mıyız?"

Belwar ona gülümsedi, sonra kazma elini kenara takıp içeri doğru sallanarak, alt tünele indi. Drizzt ve Guenhwyvar sessizce onu izlediler. Drow palaları elinde, parıltıya doğru ilerlerken yeniden öne geçti.

Geniş ve yüksek bir mağaraya vardılar. Tavanı göremeyecekleri kadar yüksekti ve yirmi ayak aşağılarında, yeşil parıltılı, kötü kokulu, fokurdayan bir sıvıdan bir göl vardı. Genişlikleri bir ayaktan on ayağa değişen düzinelerce bağlantılı taş patika sarp vadide kesişerek uzanıyor, çoğu diğer yan koridorlara açılan çıkışlarda sonlanıyordu.

"Magga cammara," diye fısıldadı donakalan svirfneblin ve Drizzt de bu düşünceyi paylaştı.

"Görünüşe göre zemin yok edilmiş," diye belirtti Drizzt, yeniden konuşabildiğinde.

"Eritilmiş," diye karşılık verdi Belwar, sıvının doğasını tahmin ederek. Yanından bir parça taş kopardı ve dikkatini çekmek için Drizzt'e dokunarak, taşı yeşil göle düşürdü. Taşın çarptığı yerde göl sanki öfkelenmişçesine tıslayarak, taşı daha batmadan yiyip bitirdi.

"Asit," diye açıkladı Belwar.

Drizzt merakla ona baktı. Asiti Akademi'de, Sorcere'nin büyücüleri tarafından eğitildiği günlerden biliyordu. Büyücüler büyü deneylerinde kullanmak üzere, sık sık böylesi berbat sıvılar hazırlarlardı, ancak, Drizzt asitin doğal bir biçimde ve böylesi miktarlarda varolabileceğim bilmiyordu.

"Bir büyücü işi, sanırım," dedi Belwar. "Kontrolden çıkmış bir deney. Muhtemelen bir yüzyıldır burada ve zemini yiyerek aşağı doğru ilerliyor."

"Ama zeminin geri kalanı yeterince güvenli görünüyor," dedi Drizzt, patikaları işaret ederek. "Ve içinden seçim yapabileceğimiz yirmiden fazla

tünel var."

"O halde, derhal yola koyulalım," dedi Belwar. "Bu yerden hoşlanmadım. Işığın altında apaçık ortadayız ve böyle dar köprülerden koşarak kaçmak işime gelmez-özellikle altımda bir asit golüyle!"

Drizzt ona hak verdi ve patikanın üzerine ihtiyatlı bir adım attı, ancak Guenhwyvar çabucak onun önüne geçti. Drizzt panterin mantığını anlamıştı ve ona tüm yüreğiyle katıldı. "Guenhwyvar bize kılavuz olacak," diye açıkladı Belwar'a. "Panter içimizde en ağır olanımız ve eğer bir bölüm çökmeye başlarsa, uzağa sıçrayabilecek kadar hızlı."

Oyuk Sorumlusu tamamen tatmin olmamıştı. "Ya Guenhwyvar güvenli bölgeye ulaşamazsa?" diye sordu, gerçekten endişelenerek. "Asit büyülü bir yaratığa neler yapar?"

Drizzt yanıttan emin değildi. "Guenhwyvar güvende olacaktır," diyerek akıl yürüttü, cebinden oniks heykelciği çıkararak. "Panterin kendi alemine açılan kapı elimde."

O sırada Guenhwyvar on oniki adım uzaklaşmıştı -patika yeterince sağlam görünüyordu- ve Drizzt onu izlemeye koyuldu. "Magga cammara, haklı olman için dua ediyorum," diye mırıldandığını duydu Belwar'ın, birkaç adım uzaklaştığında.

Mağara kocamandı: en yakın çıkış bile yüzlerce ayak ötedeydi. Tuhaf, şarkıya benzer bir ses duyduklarında, üç arkadaş yarı yola yaklaşmışlardı hatta Guenhwyvar geçmişti bile. Durdular ve sesin kaynağım arayarak çevreye bakındılar.

Tuhaf görünümlü bir yaratık sayısız yan geçitlerden birinden dışarı çıktı. İki ayaklı ve kara deriliydi. Bir kuşun gagalı başına ve bir insansının gövdesine sahipti; tüysüz ve kanatsızdı. Güçlü görünümlü kollarının ikisi de çengel gibi, zalim pençelerle sonlanıyordu ve bacakları üç tırnaklı ayaklarla bitiyordu. Bunun ardından bir başka yaratık çıktı, ve onların ardından da bir başkası.

"Akrabaların mı?" diye sordu Belwar Drizzt'e, zira yaratıklar gerçekten de bir kara elfle bir kuşun garip bir çaprazlamasını andırıyorlardı.

"Sanmam," diye yanıtladı Drizzt. "Tüm yaşamım boyunca, böyle yaratıkların bahsini hiç duymadım."

"Ölüm! Ölüm!" diyordu sürüp giden uğultu ve iki dost çevrelerine bakınca, diğer geçitlerden çıkan daha fazla kuş adam gördüler. Bunlar dire corbylerdi, Karanlıkaltı'nın güney uzantılarında daha yaygın olan -ki oralarda bile nadir görülürlerdi- ve dünyanın bu bölgesinde bilinmeyen çok eski bir ırk. Corbyler Karanlıkaltı ırklarının hiçbirisi için pek bir endişe kaynağı değillerdi, çünkü kuş adamların yöntemleri incelikten yoksun ve sayıları azdı. Ancak, gelip geçen maceracı gruplar için, bir vahşi dire corby sürüsü gerçekten bela demekti.

"Böyle yaratıklarla ben de hiç karşılaşmadım," diyerek Drizzt'e katıldı Belwar. "Fakat bizi görmekten hoşnut kaldıklarını sanmıyorum."

Corbyler patikalara yayılıp, ilk başta yürürken, ancak zaman zaman hızlı adımlara geçip, heyecanları belirgin şekilde artarken, tek düze şarkıları dehşetli haykırışlar silsilesi haline dönüştü.

"Yanılıyorsun, küçük dostum," diyerek düşüncesini belirtti Drizzt. "Bence akşam yemeklerinin önlerine getirilmesinden oldukça memnun kaldılar."

Belwar sessizce etrafa bakındı. Neredeyse tüm kaçış yolları şimdiden tutulmuştu ve buradan savaşmadan çıkmayı umut edemezlerdi. "Kara elf, dövüşmeyi yeğleyeceğim binlerce başka yer düşünebiliyorum," dedi Oyuk Sorumlusu, asit gölüne bir kez daha bakıp ürperir ve teslimiyetçi bir tavırla omuz silkerken. Kendini sakinleştirmek için derin bir soluk alan Belwar büyülü ellerine sihir getirecek törene başladı.

"İlahi söylerken hareket et," diyerek talimat verdi Drizzt ona ve hafifçe ileri itti.

"Dövüş başlamadan önce, çıkışlardan birine mümkün olduğunca yaklaşalım."

Bir corby grubu hızla yanlarına yaklaştı, ancak Guenhwyvar, iki patikayı aşan kudretli bir sıçrayışla, kuş adamların önünü kesti.

"Bivrip!" diye haykırdı büyüsünü tamamlayan Belwar ve gelmekte olan savaşa doğru döndü.

"Guenhwyvar o grupla ilgilenebilir," diyerek güvence verdi Drizzt, en yakın duvara doğru adımlarını sıklaştırarak. Belwar drowun mantığını anlamıştı; bir diğer düşman grubu da yöneldikleri çıkıştan gelmişti.

Guenhwyvar'ın sıçrayışının ivmesi panteri doğrudan corby sürüsünün içine taşımıştı ve kedi iki tanesini patikadan aşağı göndermişti. Kuş adamlar ölümlerine doğru düşerlerken dehşetle çığlık attılar, ancak geride kalan arkadaşları bu kayıptan kederlenmiş görünmediler. Ağızları sulanıp, "Ölüm! Ölüm! " diye bağırarak, keskin pençelerini Guenhwyvar'a savurdular.

Panterin kendine ait müthiş silahları vardı. İri bir pençenin her darbesi bir corbyden yaşamını söküp alıyor ya da yaratığı patikadan aşağı asit gölüne yuvarlıyordu. Ancak, kedi kuş adamların saflarını ezmeyi sürdürürken, korkusuz corbyler dövüşe devam ediyor ve daha fazla corby kavgaya katılmak için hevesle koşturuyordu. Karşı yönden ikinci bir grup geldi ve Guenhwyvar'ın etrafını kuşattılar.

Belwar patikanın dar bir bölümüne yerleşti ve bir sıra corbynin üzerine gelmesine izin verdi. Dostunun on beş ayak ötesinde bir patika boyunca paralel bir rota tutan Drizzt de aynısını yaptı ve biraz isteksizce palalarını çekti. Drow, savaş yaklaştıkça, avcının vahşi içgüdülerinin içinde kabardığım hissedebiliyordu ve vahşi dürtüleri bastırmak için bütün irade gücüyle savaşıyordu. O, Drizzt Do'Urden'di, artık avcı değildi ve düşmanlarıyla her hareketi üzerinde tam bir kontrol sağlayarak yüzleşecekti.

Sonra corbyler tepesindeydiler; kollarını savuruyor, çılgın şarkılarını haykınyorlardı. O ilk saniyelerde, Drizzt savuşturmaktan başka bir şey yapmadı. Kılıçlarının düz tarafları her bir hamleyi engellemek için muhteşem şekilde işliyordu. Palalar dönüp duruyor, ancak içindeki katili serbest bırakmayı reddeden drow dövüşte pek az ileri adım atıyordu. Uzun dakikaların ardından, hala üzerine atılan ilk corbye karşı dövüşüyordu.

Belwar o kadar ihtiyatlı değildi. Peşpeşe corbyler küçük svirfnebline atılıyorlardı ve saldırıları Oyuk Sorumlusunun patlayıcı çekiç eliyle ani bir şekilde son buluyordu. Elektrik akımı ve darbenin katışıksız gücü, çoğunlukla corbyi olduğu yerde öldürüyordu, ancak Belwar asla bunu görecek kadar uzun beklemiyordu. Her çekiç darbesini takiben, deep gnomeun kazma eli geniş bir kavisle iniyor, en son kurbanını patikadan süpürüyordu.

Svirfneblin Drizzt'e göz atma şansını yakalamadan önce yarım düzine kuş adamı aşağı atmıştı. Belwar drowun savaştığı iç çatışmasını derhal fark etmişti.

"Magga cammara!" diye haykırdı Belwar. "Dövüş onlarla, kara elf! Kazanmak için dövüş! Merhamet göstermeyecekler! Bir ateşkes olamaz! Öldür onları, yerle bir et yoksa hiç şüphesiz onlar seni öldürecek!"

Drizzt Belwar'ın sözlerini zor bela duydu. Eflatun renkli gözleri yaşlarla çevrelenmişti, ancak, o bulanıklıkta bile, raks eden kılıçlarının neredeyse büyülü ritmi yavaşlamamıştı. Rakibini dengesini kaybettiği anda yakaladı ve bir hamleyi geri çevirerek, palasının kabzasının tepesiyle kuş adamın kafasına vurdu. Corby taş gibi düştü ve yuvarlandı. Kenardan düşecekti, ancak Drizzt üzerine bastı ve onu olduğu yerde tuttu.

Belwar başını salladı ve bir başka rakibe vurdu. Corby geriye doğru sıçrarken, büyülü çekiç elin sarsıcı etkisiyle kavrulan göğsünden duman çıkıyordu. Corby inanmazlıkla Belwar'a baktı, ancak kazma inip onu omzundan yakalayarak asit gölüne fırlatırken, ne bir ses çıkardı, ne hareket etti.

Guenhwyvar aç saldırganları şaşkınlığa düşürdü. Corbyler panterin arkasından yaklaşıp, avın çantada keklik olduğunu düşünürken, Guenhwyvar eğildi ve sıçradı. Panter yeşil ışıkta uçarcasına süzülerek, tam otuz ayak ötedeki bir başka patikaya indi. Pürüzsüz taşta kayan Guenhwyvar kenardan asit gölüne yuvarlanmadan önce durmayı başardı.

Corbyler hayretten kalakalıp, bir an çevrelerine bakmdılar, sonra haykırıp feryat etmeye kaldıkları yerden devam ederek patikalar boyunca kovalamacaya koyuldular.

Guenhwyvar’ın indiği yerde tek bir corby korkusuzca kedi ile savaşmaya koştu. Bir an içinde Guenhwyvar'ın dişleri yaratığın boynunu buldu ve yaşamı içinden sıkıp çıkardı.

Ancak panter böylesine meşgulken, corbylerin şeytani tuzağı bir başka gelişme gösterdi. Yüksek tavanlı mağaranın yukarılarından bir corby sonunda uygun konumda bir kurban görmüştü. Kuş adam kollarını yanındaki çıkıntıda duran büyük bir kaya parçasının etrafına doladı ve itince, taşla beraber düştü.

Son saniyede, Guenhwyvar baş aşağı düşen canavarı gördü ve hızla yolundan çekildi. İntihar sarhoşluğundaki corby aldırmadı bile. Kuş adam patikaya çakıldığında, ağır kaya parçasının ivmesi dar köprüyü parçalara ayırdı.

İri panter yeniden sıçramaya çabaladı, ancak Guenhwyvar'ın ayağının altında taş, o daha yerleşip sıçrayamadan, ayrıldı. Pençeler faydasızca uflanan köprüye tutunmaya çabalarken, Guenhwyvar corby ile kaya parçasını asit gölüne doğru izledi.

Ardındaki kuş adamların coşkulu çığlıklarını duyan Belwar Guenhwyvar’ın düşüşünü görmek için tam zamanında döndü. O sıra çok meşgul olan Drizzt -çünkü bir başka corby üzerine atılmıştı ve ayakları dibine düşürdüğü de bilincini geri kazanmaya başlamıştı- görmedi. Ancak, drowun görmeye gereksinimi yoktu. Drizzt'in cebindeki heykelcik birden ısındı ve Drizzt'in piwafwi pelerininden uğursuz dumanlar yükseldi. Drizzt sevgili Guenhwyvar'ına ne olduğunu kolayca tahmin edebiliyordu. Drowun gözleri kısıldı ve gözlerindeki ani ateş göz yaşlarını kuruttu.

Avcıyı memnuniyetle kabul etti.

Corbyler öfkeyle dövüşüyorlardı. Varoluşlarının en yüce onuru çarpışmada ölmekti. Ve Drizzt Do'Urden'e en yakın olanlar hemen fark ettiler ki, en yüce onura ulaşma anları gelmişti.

Drow her iki palasını dümdüz ileri uzattı ve her biri karşısındaki corbynin bir gözünü buldu. Avcı kılıçları çıkardı, ellerinde çevirdi ve ayakları

dibindeki kuş adama daldırdı. Palaları derhal çıkarıp, yeniden saplarken keserken çıkardıkları sesten acı bir keyif aldı.

Sonra, drow önündeki corbylere bodoslama daldığında, kılıçları mümkün olan her açıdan kesmeye başladılar.

Daha tek bir darbe savuramadan, düzinelerce darbe alan ilk corby yere düşmeden ölmüştü bile. Sonra ikincisi, sonra üçüncüsü. Drizzt onları patikanın daha geniş bir bölümüne geriletti. Bir kerede üçü birden saldırıyordu.

Bir kerede üçü birden Drizzt'in ayakları dibine cansız düşüyordu.

"Hakla onları, kara elf," diye mırıldandı Belwar, dostunun bir patlama gibi harekete geçtiğini görünce. Oyuk Sorumlusuyla karşılaşmaya gelen corby, Belwar'ın dikkatini çeken şeyi görmek için başını çevirdi. Geri döndüğünde, suratının tam ortasındaki deep gnomeun çekiç eliyle karşılaştı. Gaga parçaları her yöne uçuştular ve talihsiz corby, uzun binlerce yıl süren evrimleri boyunca türünün uçan ilk örneği oldu. Yaratığın kısa uçuş yolculuğu dostlarını deep gnomedan uzaklaştırdı ve corby, Belwar'ın çok uzağında, sırtüstü ve cansız yere indi.

Öfkeden kuduran deep gnome bununla işini bitirmemişti. Önünü kesmek için dönmeyi başaran tek bir corbyi patikadan yuvarlayarak koştu. Sonunda gagasız kurbanına ulaştığında, Belwar kazma elini yaratığın göğsünün derinliklerine gömdü. O adaleli tek koluyla, Oyuk Sorumlusu ölü corbyi havaya kaldırdı ve dehşetli bir çığlık kopardı.

Diğer corbyler tereddüt ettiler. Belwar Drizzt'e baktı ve korkuyla karışık bir ümitsizliğe kapıldı.

Yirmi kadar corby, drowun durduğu patikanın geniş bölümünde toplanmışlardı. Bir düzine kadarı da Drizzt'in ayakları dibinde cansız yatıyor, kanları kenardan akıp, asit gölüne damlayarak ritmik tıslamalar çıkarıyordu. Ancak, Belwar'ın korktuğu şey, düşmanın kalabalık oluşu değildi; kesin hareketleri ve ölçülü hamleleriyle, Drizzt yadsınamaz şekilde kazanıyordu. Fakat drowun tepesinde, yukarıda, bir başka intihar komandosu ve kayası dalışa geçmişlerdi.

Belwar Drizzt'in yaşamının acı bir sona ulaştığını sandı.

Ama avcı tehlikeyi sezmişti.

Bir corby Drizzt'e uzandı. Drowun palalarının şimşek gibi bir hareketiyle, yaratığın her iki kolu da omuzlarından ayrıldı. Aynı göz kamaştırıcı hareketle, Drizzt kanlı palalarını kınlarına soktu ve platformun ucuna doğru atıldı. Kenara ulaştı ve kaya parçasına binmiş intihar komandosu corby tam yere çarpıp platformu ve yirmi kadar arkadaşını kendisiyle beraber asit havuzuna götürecekken, Drizzt Belwar'a doğru sıçradı.

Belwar gagasız hasmım karşısındaki corbylere fırlattı ve dizlerinin üzerine düşerek, kazma elini uzatıp havada süzülen dostuna yardıma çabaladı. Drizzt Oyuk Sorumlusunun elini ve çıkıntıyı aynı anda yakaladı. Suratını kayaya çarpmış, ancak tutunacak bir yer bulmuştu.

Ancak, ani darbe drowun piwafwisini yırtınıştı ve Belwar çaresizce oniks heykelciğin yuvarlanışını ve aside doğru düşüşünü izledi.

Drizzt heykelciği ayakları ile yakaladı.

Belwar tüm bu olanların yararsızlığı ve umutsuzluğu karşısında neredeyse yüksek sesle güldü. Omzunun üzerinden bakınca, corbylerin ilerleyişlerine yeniden başladığını gördü.

"Kara elf, kuşkusuz bu eğlenceliydi," dedi svirfneblin Drizzt'e, teslimiyetle, ancak drowun yanıtı Belwar'ın ciddiyetsizliğim de suratındaki kanı çekip aldığı gibi yok etti.

"Salla beni!" diye öylesine kuvvetle gürledi ki Drizzt, Belwar daha ne yapmakta olduğunu bile fark etmeden itaat etti.

Drizzt açıldı ve salınarak yeniden patikaya doğru yaklaştı. Taşa çarptığında, vücudundaki her kas ivmesine yardımcı olmak için şiddetle kasıldı.

Patikanın tam altından geçerek, eğilmiş deep gnomeun arkasından yukarı çıkabilmek için kolları ve bacakları ile tutunup tırmandı. Belwar, Drizzt'in

ne yaptığını fark edip arkasını dönmeyi düşündüğünde, Drizzt palalarını çekmiş, yaklaşan ilk corbynin suratını kesmişti.

"Tut şunu," dedi Drizzt dostuna, oniks heykelciği ayak parmağı ile Belwar'a atarken. Belwar nesneyi kolları ile yakaladı ve beceriksizce ceplerinden birine atıverdi. Sonra Drizzt en yakın çıkışa doğru müthiş bir yol açarken, deep gnome arkayı koruyarak, geride durdu ve izledi.

Beş dakika sonra, Belwar'ı hayret içinde bırakan bir şekilde, karanlık bir dehlizde özgürce koşuyorlardı ve arkalarında duyulan hüsrana uğramış, "Ölüm! Ölüm!" haykırışları hızla kaybolmaktaydı.

13

Yuva Denebilecek Küçük Bir Yer

"Yeter. Yeter!" dedi soluk soluğa kalan Oyuk Sorumlusu, dostunu yavaşlatmaya çabalayarak. "Magga cammara, kara elf. Onları çok geride bıraktık."

Drizzt hızla Oyuk Sorumlusuna döndüğünde, palaları elindey-jdi ve eflatun rengi gözlerinde hala ateşler yanıyordu. Belwar çabucak ve ihtiyatla geri çekildi.

"Sakinleş, dostum," dedi svirfneblin sessizce, ancak yatıştırıcı sözlerine rağmen, Oyuk Sorumlusunun mithril elleri savunmaya hazır biçimde önüne gelmişlerdi. "Tehdit sona erdi."

Drizzt sakinleşmek için derin derin soludu, sonra, palalarının hala elinde olduğunu fark ederek, silahları hemen kınlarına koydu.

"İyi misin?" diye sordu Belwar, yeniden Drizzt'in yanına yaklaşarak. Drizzt'in suratında patikanın yan tarafına çarptığı yerden kan akıyordu."

Drizzt başıyla onayladı. "Dövüş yüzünden," diye açıklamaya çabaladı boş yere. "Heyecan. Salıvermek zorunday... "

"Açıklaman gerekmez," diyerek sözünü kesti Belwar. "İyi iş çıkardın, kara elf. İyiden de öte. Senin yaptıkların olmasaydı, üçümüz de düşerdik."

"Geri döndü," diye yineledi Drizzt, açıklayabileceği sözcükler arayarak. "O karanlık tarafım. Gittiğini sanmıştım."

"Gitti," dedi Oyuk Sorumlusu.

"Hayır," diyerek karşı çıktı Drizzt. "Dövüştüğüm o acımasız canavar, o kuş adamlara karşı beni tamamen ele geçirdi. Kılıçlarımı yönlendirdi, vahşice ve acımasızca."

"Kılıçlarını kendin yönlendirdin," diyerek güvence verdi Belwar.

"Ama öfke," diye yanıtladı Drizzt. "Düşüncesizce öfke. Tüm istediğim onları öldürmek ve parçalamaktı."

"Eğer bu doğru olsaydı, hala orada olurduk," diyerek akıl yürüttü svirfneblin. "Yaptıkların sayesinde kaçtık. Geride öldürülecek daha çok kuş adam vardı, ancak sen bizi mağaradan çıkardın. Öfke? Belki de, ancak kesinlikle düşüncesizce değil. Yapmak zorunda olduğunu yaptın ve bunu da iyi yaptın, kara elf. Şimdiye dek gördüğüm herkesten daha iyi. Af dileme, ne benden ne de kendinden!"

Drizzt söylenenleri düşünmek için duvara yaslandı. Deep gnomeun mantığı ile rahatlamıştı ve Belwar'ın çabalarına minnettardı. Ancak yine de Guenhwyvar asit gölüne düştüğünde hissettiği öfkenin alev alev yanan ateşi hala içindeydi. Bu öylesine ezici bir duyguydu ki, Drizzt henüz üstesinden gelememişti. Acaba üstesinden gelmeyi hiç başarabilecek miydi, merak ediyordu.

Bütün huzursuzluğuna karşın, svirfneblin dostunun varlığı Drizzt'i rahatlatıyordu. Son yıllarda yaşamış olduğu diğer karşılaşmaları, tek başına dövüşmeye zorlandığı çarpışmaları anımsadı. O zamanlar, tıpkı şimdi olduğu gibi, avcı içinde kabarmış, öne çıkmış ve kılıçlarının ölümcül darbelerini yönlendirmişti. Ama şimdi Drizzt'in yadsıyamadığı bir fark vardı. Önceleri tek basınayken, avcı bu kadar kolay gitmiyordu. Şimdi ise, Belwar yanındayken Drizzt kontrolü tamamen ele geçirmişti.

Drizzt gür, beyaz yelesini savurarak avcının son kalıntılarından kurtulmaya çabaladı. Şimdi kuş adamlara karşı dövüşe başlama yöntemini, kılıçlarının düz taraftarıyla vurmasını budalaca buluyordu. Eğer Drizzt'in dürtüsel yanı ortaya çıkmasaydı, Guenhwyvar’ın düştüğünü öğrenmeseydi, o ve Belwar hala mağarada olabilirlerdi.

Öfkesini uyandıran şeyi anımsayarak, aniden Belwar'a baktı. "Heykelcik!" diye haykırdı. "Sende!"

Belwar nesneyi cebinden çıkardı. "Magga cammara!" diye bağırdı Belwar, tok sesinde bir panik havasıyla. "Panter yaralanmış olabilir mi? Asit Guenhwyvar’ı nasıl etkiler? Panter astral aleme kaçmış olabilir mi?"

Drizzt heykelciği aldı ve titreyen elleriyle inceleyip, hiçbir şekilde zedelenmediği gerçeği üzerine rahatladı. Drizzt Guenhwyvar'ı çağırmadan önce beklemesi gerektiğine inanıyordu; eğer panter yaralandıysa, kendi varoluş düzleminde dinlenerek kuşkusuz daha kolay iyileşecekti. Ancak Drizzt, Guenhwyvar'in akıbetini öğrenmek için bekleyemedi. Heykelciği ayaklarının dibine, yere bıraktı ve yavaşça çağırdı.

Sis oniks heykelciğin çevresinde dönmeye başladığında, hem drow hem de svirfneblin duyulur biçimde iç geçirdiler. Belwar kediyi daha iyi gözlemlemek için büyülü broşunu çıkardı.

Korkunç bir görüntü bekliyordu onları. Guenhwyvar itaatkar ve vefalı bir şekilde Drizzt'in çağrısına gelmişti ancak drow panteri görür görmez Guenhwyvar'ı yalnız bırakması gerektiğini anladı. Böylece yaralarını yalayabilirdi. Guenhwyvar'in ipeksi kara kürkü yanmıştı ve kürkten çok, yanmış deri bölgeleri görünüyordu. Bir zamanlar zarif ve düzgün kasları

lime lime olmuş, kemiğe dek yanmıştı ve bir gözü korkunç şekilde yaralanıp kapanmıştı.

Guenhwyvar, Drizzt'in yanına ulaşmaya çabalayarak sendeledi. Bunun yerine, Drizzt onun yanına koştu, dizleri üzerine çöktü ve panterin iri boynuna şefkatle sarıldı. "Guen," diye mırıldandı.

"O iyi olacak mı?" diye sordu Belwar yavaşça, sesi her sözcükte kesilerek.

Drizzt çaresizce başını iki yana salladı. Gerçekte, dostu olarak gösterdiği becerilerin ötesinde, panter hakkında pek az şey biliyordu. Drizzt, Guenhwyvar'ın daha önce yaralandığını görmüştü, ancak bunlar asla ciddi olmamışlardı. Şimdi sadece o büyülü diğer aleme ait özelliklerin Guenhwyvar'ın tamamen iyileşmesini sağlamalarını ümit edebiliyordu.

"Evine geri dön," dedi Drizzt. "Dinlen ve iyileş, dostum. Birkaç gün içinde seni çağıracağım."

"Belki şimdi ona biraz yardım edebiliriz," diye önerdi Belwar.

Drizzt bu önerinin yararsız olduğunu biliyordu. "Guenhwyvar en iyi dinlenerek iyileşir," diye açıkladı, kedi yeniden sise dönüşürken. "Guenhwyvar için diğer aleme taşıyacağı hiçbir şey yapamayız. Burada, bizim dünyamızda olmak panterin gücünden eksiltiyor. Her dakikanın bir bedeli var."

Guenhwyvar gitmiş ve yalnızca heykelcik kalmıştı. Drizzt onu aldı ve ceplerinden birine geri koymadan önce çok uzun bir süre inceledi.

Bir kılıç şilteyi havaya fırlattı, sonra diğer kılıçla birlikte örtü artık parçalanmış bir paçavradan başka bir şey olmayana dek, onu paralayıp kesti. Zaknafein yerdeki gümüş sikkelere baktı. Böylesine belirgin bir kamp aldatmacası ve Drizzt'in buraya geri dönmesi olasılığı Zaknafein'ı pek çok gün geride bırakmıştı.

Drizzt Do'Urden gitmişti ve Blingdenstone'dan ayrılışını ilan etmek için büyük zahmetlere katlanmıştı. Ölümcül hayalet bu yeni bilgiyi

değerlendirmek için durakladı ve düşünme gerekliliği; bir zamanlar Zaknafein olan akıl sahibi varlığa içgüdüsel düzlemden daha fazlasıyla dokunmak, bu yaşayan ölü yaratıkla esir tuttuğu varlığın ruhu arasında kaçınılmaz bir çatışma meydana getirdi.

Giriş odasındaki Saygıdeğer Malice Do'Urden yaratığının içindeki mücadeleyi hissetmişti. Zin-carla'da, ölümcül hayaletin denetimi, Örümcek Kraliçe'nin armağanı bahşettiği Saygıdeğer Ananın sorumluluğuydu. Malice kendisine verilen görev için çok çalışmak, ard arda ilahiler ve büyüler söyleyerek, ölümcül hayaletin düşünce süreci ile Zaknafein Do'Urden'in duyguları ve ruhu arasında gidip gelmek zorundaydı.

Malice'in kudretli iradesinin müdahalelerini hisseden ölümcül hayalet sendeledi. Bu bir çekişme halini almadı; bir saniyeden daha az zamanda, ölümcül hayalet Drizzt'in ve bir başka varlığın, muhtemelen deep gnomeun, kamp yeri süsü verdikleri küçük mağarayı inceliyordu. Haftalar önce gitmişlerdi ve şüphesiz, tüm hızlarıyla Blingdenstone'dan uzaklaşıyorlardı. Muhtemelen, diye akıl yürüttü ölümcül hayalet, Menzoberranzan'dan da uzaklaşıyorlardı.

Zaknafein mağaranın dışına, ana dehlize çıktı. Yönlerden birini, Menzoberranzan'ın bulunduğu doğu tarafını kokladı, sonra döndü ve yere eğilerek yeniden kokladı. Malice'in Zaknafein'a bahşettiği yer bulma büyüleri bunca mesafeyi aşamazdı, ancak ölümcül hayaletin incelemelerinden edindiği hassas algılar şüphelerini doğrulamıştı. Drizzt batıya gitmişti.

Zaknafein dehlizlerden aşağı yürümeye koyulduğunda, bir goblinin mızrağının ucuyla aldığı yara yüzünden en ufak bir topallama göstermiyordu. Bu yara ölümlü bir varlığı sakat bırakabilirdi. Drizzt'in bir belki de iki hafta gerisindeydi, ancak ölümcül hayalet tasalanmıyordu. Avı uyumak, dinlenmek ve yemek zorundaydı.

Avı etten kemikten ve ölümlüydü ve de zayıf.

***

"Ne çeşit bir varlık bu?" diye fısıldadı Drizzt, Belwar'a, hızla akan bir ırmakta kovalarım doldurmakta olan ilginç, iki ayaklı bir yaratığı izlerlerken. Tüm dehlizler bölgesi büyüyle aydınlatılmıştı, ancak Drizzt ve Belwar, eğilmiş cüppeli yaratığın birkaç düzine yarda uzağındaki bir kaya çıkıntısının gölgesinde kendilerini yeterince güvende hissediyorlardı.

"Bir adam," diye yanıtladı Belwar. "İnsan, yüzeyden."

"Evinden oldukça uzakta," diye belirtti Drizzt. "Yine de, bu çevrede rahat görünüyor. Bir yüzey yaşayanının Karanlıkaltı'nda hayatta kalabileceğini sanmazdım. Bu, Akademi'de edindiğim öğretilere ters düşüyor."

"Muhtemelen bir büyücü," diyerek akıl yürüttü Belwar. "Bu, bu bölgedeki aydınlığı açıklar. Ve onun burada oluşunu da açıklar." Drizzt merakla svirfnebline baktı.

"Büyücüler tuhaf mahluklardır," diye açıkladı Belwar, sanki gerçek kendi kendisini kanıtlıyormuşçasına. "İnsan büyücüler diğerlerinden daha da tuhafmışlar, duyduğuma göre. Drow büyücüler güç için çalışırlar. Svirfneblin büyücüler sanatlarını taşı daha iyi tanımak için icra ederler. Ancak, insan büyücüler," diye sürdürdü deepgnome, ses tonunda belirgin bir küçümsemeyle. "Magga cammara, kara elf, insan büyücüler tamamen farklı mahluklardır!"

"İnsan büyücüler büyü sanatım niye icra ederler ki?" diye sordu Drizzt.

Belwar başını salladı. "Bunun sebebini şimdiye dek hiçbir alimin keşfedebildiğim sanmıyorum," diye yanıtladı tüm içtenliğiyle. "İnsanlar tuhaf ve tehlikeli bir biçimde tahmin edilemez bir ırktır ve yalnız bırakılmaları daha iyidir."

"Hiç birisi ile karşılaştın mı?"

"Birkaç tanesiyle." Belwar, sanki bu hoş bir anı değilmiş gibi ürperdi. "Yüzeyden tacirler. Çirkin şeyler ve de kibirli. Onların düşüncesine göre, tüm dünya sadece onlar içindir."

Tınılı sesi Belwar'ın isteğinden bir parça daha gürültülü çınladı : ve ırmağın yanındaki cüppeli şekil kafasını iki dostun bulunduğu yöne kaldırdı.

"Çıkın dışarı, minik kemirgenler," diye seslendi insan, iki dostun anlayamadığı bir dilde. Büyücü isteğim bir diğer dilde, sonra drow dilinde, sonra bilinmeyen iki başka dilde ve sonra da svirfneblin dilinde yineledi. Dakikalar boyunca bu şekilde devam ederken, Drizzt ve Belwar inanmazlık içinde birbirlerine baktılar.

"Eğitimli bir adam," diye fısıldadı Drizzt, Belwar'a.

"Sıçanlar, muhtemelen." diye mırıldandı insan kendi kendine. İyi bir yemek olabileceğini düşündüğü görünmeyen bu gürültücü yaratıkları ortaya çıkarmanın bir yolunu arayarak etrafına bakındı.

"Bir dost mu, yoksa düşman mı öğrenelim," diye fısıldadı Drizzt ve saklandığı yerden çıkmaya davrandı. Belwar onu durdurdu ve şüpheyle ona baktı, ancak sonra, içgüdülerinden başka hiçbir şeye başvurmaksızın, omuz silkti ve Drizzt'in gitmesine izin verdi.

"Selamlar, evinden bu kadar uzaktaki insan," dedi Drizzt kendi ana dilinde, çıkıntıdan dışarı adım atarak.

İnsanın gözleri delicesine açıldı ve biçimsiz beyaz sakalını sertçe çekti. "Sen bir sıçan değilsin!" diye haykırdı zorlama, ama anlaşılır drow diliyle.

"Hayır," dedi Drizzt. Ona katılmak üzere harekete geçen Belwar'a baktı.

"Soyguncular!" diye bağırdı insan. "Evimi çalmaya geldiniz, öyle mi?"

"Hayır," dedi Drizzt yeniden.

"Gidin buradan!" diye haykırdı insan, elini tavukları kış kışlayan bir çiftçi gibi sallayarak. "Gidin. Haydi, çabuk, şimdi!"

Drizzt ve Belwar merakla birbirlerine baktılar.

"Hayır," dedi Drizzt üçüncü kez.

"Burası benim evim, ahmak kara elf!" dedi insan tükürür gibi. "Buraya gelmenizi istedim mi? Size evimde bana katılmanız için davetiye mi gönderdim? Ya da belki sen ve çirkin küçük dostun bana bu civarlara hoş geldin demeyi görev kabul ettiniz!"

"Dikkatli ol, drow," diye fısıldadı Belwar, insan ipe sapa gelmez konuşmasını sürdürürken. "Bu kesinlikle bir büyücü ve güvenilmez biri, insan standartlarına göre bile."

"Ya da belki hem drow hem deep gnome ırkları benden ürkü-yordur?" dedi insan düşünceli düşünceli, çağrısız konuklarından çok kendi kendine. "Evet, elbette. Duydular ki, ben, Brister Fendlestick, Karanlıkaltı dehlizlerine çekilmeye karar verdim ve kendilerini bana karşı korumak için güçlerini birleştirdiler! Evet, evet, şimdi her şey bana çok açık görünüyor ve de çok açması!"

"Daha önce büyücülerle dövüştüm," diye fısıltıyla yanıtladı Drizzt Belwar'ı. "Bunu çatışma olmadan halletmeyi umalım. Ancak, ne olacaksa olsun, bil ki geldiğimiz yoldan dönmeye hiç niyetim yok."

Drizzt insana geri dönerken, Belwar başıyla kederli bir şekilde onayladı. "Belki de, geçmemize izin vermeye ikna edebiliriz onu," diye fısıldadı Drizzt.

İnsan bir patlamanın eşiğinde titredi. "Güzel!" diye haykırdı birden. "O halde gitmeyin!" Drizzt bununla uzlaşabileceğini düşünmekteki hatasını gördü. Büyücü herhangi bir saldırı başlatmadan ilerlemeyi isteyen drow harekete geçti.

Ancak, insan Karanlıkaltı'nda hayatta kalmayı öğrenmişti ve Drizzt'le Belwar daha kaya çıkıntısının arkasından belirmeden çok önce savunmasını hazırlamıştı. Ellerini salladı ve iki dostun anlayamadığı tek bir sözcük sarfetti. Parmağındaki bir yüzük pırıl pırıl parladı ve büyücü ile çağrısız konukları arasına, havaya ufak bir ateş topu gönderdi.

"O halde, evime hoş geldiniz!" diye bağırdı büyücü, zafer edasıyla. "Bununla oynayın!" Parmaklarını şaklattı ve kayboldu.

Drizzt ve Belwar parıldayan kürenin etrafında toplanan patlayıcı enerjiyi hissedebiliyorlardı.

"Koş!" diye haykırdı Oyuk Sorumlusu ve kaçmak üzere döndü. Blingdenstone'da, büyünün büyük kısmı yanılsamaydı ve savunma amaçlı tasarlanmıştı. Ancak, Menzoberranzan'da, Drizzt'in büyüyü öğrendiği yerde, büyüler yadsınamaz biçimde saldırıya yönelikti. Drizzt büyücünün saldırısını biliyordu ve yine biliyordu ki, bu dar ve alçak dehlizlerde, kaçış bir seçenek olamazdı.

"Hayır," diye bağırdı ve Belwar'ın deri ceketinin sırtını yakalayarak, deep gnomeu doğruca parıldayan küreye çekti. Belwar Drizzt'e güvenebileceğini biliyordu ve dönüp, istekle dostunun yanma koştu. Gözleri kürenin görüntüsünden kopmayı başarır başarmaz, Oyuk Sorumlusu drowun planım anladı. Drizzt ırmağa gidiyordu.

Ateş topu tam patladığı an, iki arkadaş taşlara çarpıp sürtünerek, balıklama suya daldılar.

Bir an sonra, buharların yükseldiği sudan çıktıklarında, giysilerinin suya batmayan arka kısımlarından dumanlar çıkıyordu.

Alevler mağaradaki havayı geçici olarak kestiği için öksürüp tıksırıyorlardı ve parıldayan taşlarda arta kalan ısı onları boğuyordu.

"İnsanlar," diye mırıldandı Belwar kasvetle. Kendini sudan çıkardı ve kuvvetle silkelendi. Drizzt de onun yanı sıra çıktı ve kahkahasını saklayamadı.

Ancak, deep gnome tüm bu olanlarda gülünecek bir taraf bulamamıştı. "Büyücü," diye anımsattı Drizzt'e iğneleyici bir biçimde. Drizzt eğildi ve tüm çevreye tedirgin tedirgin göz gezdirdi.

Hemen yola koyuldular.

"Ev!" dedi Belwar, birkaç gün sonra. İki dost dar bir çıkıntıdan, bir yer altı gölünü barındıran geniş ve yüksek mağaraya baktılar. Arkalarında,

kolayca savunulabilecek tek bir küçük girişi olan üç odacıklı bir mağara vardı.

Drizzt en üstteki çıkıntıda duran dostunun yanına çıkmak için on ayak kadar tırmandı. "Olabilir," diye onayladı tereddütle, ancak, büyücüyü buradan sadece birkaç günlük yürüyüş mesafesinde bıraktık.

"İnsanı unut," dedi Belwar ters ters, değerli ceketindeki yanık izine göz atarak.

"Ve kapımızdan yalnızca birkaç ayak ötede böylesine büyük bir havuzun varlığından pek hoşnut değilim," diye sürdürdü Drizzt.

"Balıkla dolu!" diye tartıştı Oyuk Sorumlusu onunla. "Ve midemizi şişkin tutacak yosunlarla ve bitkilerle, üstelik su da yeterince temiz görünüyor!"

"Ama böyle bir vaha ziyaretçileri çeker," diyerek akıl yürüttü Drizzt. "Korkarım pek huzur bulamayız."

Belwar dimdik duvardan aşağı, geniş mağaranın zeminine baktı.

"Kesinlikle sorun değil," dedi gülerek. "Büyük olanlar buraya çıkamaz ve küçük olanlar... kılıçlarının keskinliğini gördüm ve sen de benim ellerimin kudretini gördün. Küçük olanlar için tasalanmayacağım!"

Drizzt, svirfneblinin özgüvenini seviyordu ve ev olarak kullanmaya uygun başka bir yer bulamadıklarını kabul etmek zorundaydı. Bulması güç ve çoğunlukla içilemez olan su, kurak Karanlıkaltı'nda kıymetli bir maldı. Göl ve çevresindeki gelişimle, Drizzt ve Belwar yiyecek bulmak için asla uzağa yolculuk etmek zorunda kalmayacaklardı.

Drizzt kabul etmek üzereydi ki, aşağıda, suyun yanında bir hareket onun ve Belwar'ın dikkatini çekti.

"Ve yengeçler!" deyiverdi svirfneblin, açıkça, bu manzara karşısında drowla aynı tepkiyi göstermeyerek. "Magga cammara, kara elf! Yengeçler! Bulabileceğin en iyi yiyecek!"

Gerçekten de, gölden çıkan bir yengeçti; dev gibi, bir insanı-ya da elfi, ya da gnomeu-tam ikiye ayırabilecek kıska'çlarıyla, on iki ayaklık bir canavar. Drizzt inanmaz gözlerle Belwar'a baktı.

"Yiyecek mi?" diye sordu.

Çekiç ve kazma ellerini birbirine vururken, Belwar'ın gülümsemesi kırışık burnunun çevresinden yukarı kıvrıldı.

O gece ve sonraki gün ve sonraki gün ve daha sonraki gün yengeç yediler kısa süre sonra Drizzt yeraltı gölünün yanındaki üç odacıklı mağaranın iyi bir ev olduğunu kabullenmeye oldukça istekliydi.

Ölümcül hayalet kızıl parıltılı tarlayı değerlendirmek üzere durdu. Yaşarken, Zaknafein Do'Urden, tuhaf parıltılı odacıklarda ve ışıltılı yosunlarda saklı tehlikelere saygı duyarak, böylesi bir bölgeden uzak dururdu. Ancak, ölümcül hayalet için iz belirgindi; Drizzt bu yöne gelmişti.

Ölümcül hayalet her adımında üzerine fırlatılan ölümcül sporların tozlarını göz ardı ederek işe koyuldu. Bu boğucu sporlar talihsiz yaratıkların ciğerlerini doldurmuştu.

Ancak, Zaknafein soluk almıyordu.

Sonra, grubber bölgesini korumak için atıldığında, gürültü koptu. Bir zamanlar Zaknafein olan yanı tehlikeyi sezince, ölümcül hayalet savunma amacıyla yere çöktü. Grubber parıltılı yosun tarlasına dalmış, ama kovalayacağı bir istilacı görememişti. Yine de, baruchilerden oluşan bir yemeğin hiç de fena olmayacağını düşünerek, ilerledi.

Grubber mağaranın ortasına vardığında, ölümcül hayalet havada süzülme büyüsünün dağılmasına izin verdi. Zaknafein canavarın sırtına inerek, bacaklarını sımsıkı kilitledi. Grubber odanın içerisinde çırpınıp silkiniyördu ancak Zaknafein'ın dengesi bozulmadı.

Grubberın derisi kalın ve sertti. Tüm silahlara karşı koyabilirdi. En iyileri dışında; Zaknafein'ın sahip oldukları gibi...

"Bu neydi?" diye sordu Belwar bir gün, mağaralarının ağzını kapatacak yeni bir kapı üzerindeki çalışmasını bırakarak. Belli ki aşağıda, havuzun yanında bulunan Drizzt de sesi duymuştu, çünkü biraz su getirmek için kullandığı kaskı düşürmüş ve palalarını çekmişti. Oyuk Sorumlusunu susturmak için bir elini kaldırdı ve sonra sessiz bir konuşma için gerisin geri çıkıntıya ilerledi.

Ses, gürültülü bir çatırtı, yeniden duyuldu.

"Bunu biliyor musun, kara elf?" diye sordu Belwar yavaşça.

Drizzt başıyla onayladı. "Kancalı Dehşetler," diye yanıtladı, "tüm Karanlıkaltı'ndaki en keskin işitme duyusuna sahiptirler." Drizzt bu canavar türüyle yegane karşılaşmasına ait anılarını kendine sakladı. Bu bir devriye talimi sırasında olmuştu, Drizzt Akademi'deki sınıfını Menzoberranzan'ın dışındaki dehlizlerde yönlendirirken. Devriye grubu, metal bir zırh gibi dış kabukları olan iki ayaklı, dev canavarlara rastlamıştı. Drow devriyesi, çoğunlukla Drizzt'in çabaları sayesinde o günü zaferle kapamıştı ancak Drizzt'in en net anımsadığı şey, bu karşılaşmanın Akademi hocaları tarafından planlanmış bir talim olduğuna dair inancı ve gerçekçilik hatırına masum bir drow çocuğunu Kancalı Dehşetlere kurban vermeleriydi.

"Haydi onları bulalım," dedi Drizzt sakince ama ciddiyetle. Drowun eflatun rengi gözlerindeki tehlikeli parıltıyı görünce, Belwar soluklanmak için durdu.

"Kancalı Dehşetler tehlikeli hasımlardır," diye açıkladı Drizzt, deep gnomeun tereddütünü fark edince. "Bölgede dolaşmalarına izin veremeyiz."

Çatırdayan sesleri izleyen Drizzt yaklaşmakta güçlük çekmedi. Yanı başındaki Belwarla birlikte, son bir dönemeci sessizce döndü. Dehlizin daha geniş bir bölümünde, tek bir Kancalı Dehşet duruyor, ağır pençelerini, bir svirfneblin madencisinin kazmasını kullandığı şekilde, ritmik darbelerle taşa indiriyordu.

Drizzt, Belwar'ı geri çekip, eğer fark edilmeden tepesine süzülebilirse, canavarı çabucak halledeceğini belirtti. Belwar bu düşünceyi kabul etti fakat ilk fırsatta veya gereklilikte ona katılmak üzere temkinle bekledi.

Taş duvarla oyununa kendini kaptırmış olduğu belli olan Kancalı Dehşet, sinsice yaklaşmakta olan drowu ne duydu ne de gördü. Drizzt onu alt etmenin en kolay ve en hızlı yolunu arayarak, canavarın tam yanına geldi. Yaratığın kabuğunda yalnızca tek bir açıklık gördü; göğüs zırhıyla geniş ensesi arasında ince bir yarık. Ancak, kılıcı oraya saplamak biraz sorun olabilirdi, çünkü Kancalı Dehşet neredeyse on ayak uzunluğundaydı.

Ancak avcı çözümü buldu. Hızla ve sertçe, Kancalı Dehşet'in dizine atılıp, her iki omzuyla vururken, kılıçlarını yukarı, yaratığın kasıklarına kaldırdı. Kancalı Dehşet'in bacakları büküldü ve drowun üzerinden devrildi. Drizzt bir kedi çevikliğiyle yuvarlandı ve düşen canavarın tepesine çıkarak her iki kılıcının ucunu da zırhtaki deliğe denk getirdi.

"Kancalı Dehşet'in işini oracıkta bitirebilirdi; palaları kemiksi kabuktan içeri kolayca kayabilirdi. Ancak, Drizzt Kancalı Dehşetin suratında bir şey -korku- gördü, yaratığın ifadesindeki orada olmaması gereken bir şey. Avcıyı içine geri çekilmeye zorladı, kılıçlarının kontrolünü ele aldı ve sadece bir an için tereddüt etti. Kancalı Dehşet, Drizzt'i müthiş hayrete düşürerek, anlaşılır ve doğru drow lisanında konuşabilmesine yetecek kadar uzun bir an; "Lütfen... beni... öldürme!"

14

Clacker

Palalar yavaşça Kancalı Dehşetin ensesinden uzaklaştılar.

"Göründüğüm... gibi... de-değil," diye açıklamaya çalıştı canavar duraksamalı konuşmasıyla. Sarfettiği her sözcükle, Kancalı Dehşet dili daha

rahat kullanır hale geliyor gibiydi. "Ben... pech'im."

"Pech?" dedi Belwar alık alık bakarak Drizzt'in yanına ilerlerken. Svirfneblin anlaşılır bir şaşkınlıkla kapana kısılmış canavara baktı. "Bir pech için bir parça irisin," dedi.

Drizzt bir açıklama arayarak, canavardan Belwara döndü. Drow bu sözcüğü daha önce hiç duymamıştı.

"Kaya çocukları," diye açıkladı ona Belwar. "Tuhaf, küçük yaratıklar. Taş kadar serttirler ve onu işlemekten başka bir amaç için yaşamazlar."

"Bir svirfneblin gibi," diye yanıtladı Drizzt.

Belwar bir iltifata mı, yoksa bir aşağılanmaya mı maruz kaldığım anlamak için bir an duraksadı. Bunu ayırt edemeyince, Oyuk Sorumlusu biraz ihtiyatla devam etti. "Ortalıkta pek fazla pech yoktur, bunun gibi görünenler ise daha da azdır!" Kancalı Dehşete şüpheli bir bakış fırlattı, sonra Drizzt'e palalarını hazır bekletmesini söyler gibi baktı.

"Artık... pech... d-d-değilim," diye kekeledi Kancalı Dehşet, boğuk sesinde belirgin bir pişmanlıkla. "Artık pech değilim."

"Adın ne?" diye sordu Drizzt, gerçeğe dair ipuçları bulmayı umarak.

Kancalı Dehşet uzun bir süre düşündü, sonra iri kafasını çaresizce salladı. "Artık... pech... d-d-değilim," dedi canavar yeniden ve gagalı suratını maksatlı bir şekilde geri atarak, kabuklu zırhındaki yarığı genişletti ve Drizzt'i hamlesini bitirmeye davet etti.

"Adını anımsamıyor musun?" diye sordu Drizzt, yaratığı öldürmek için pek de sabırsızlanmadan. Kancalı Dehşet ne kımıldadı ne de yanıt verdi. Drizzt bir öneri için Belwar'a baktı, ancak Oyuk Sorumlusu yalnızca çaresizlik içinde omuz silkti.

"Ne oldu?" diye ısrar etti Drizzt canavara. "Sana ne olduğunu bana anlatmalısın."

"B-b-b." Kancalı Dehşet yanıt vermek için çabaladı. "B- büyücü. Uğursuz büyücü."

Büyü yöntemleri hakkında ve uygulayıcılarının bunu nasıl vicdansızca kullandıkları yönünde biraz eğitim görmüş olan Drizzt olasılıkları anlamaya ve bu tuhaf yaratığa inanmaya başladı. "Seni bir büyücü mü değiştirdi?" diye sordu, yanıtı zaten tahmin ederek. O ve Belwar hayret dolu surat ifadelerini paylaşıyorlardı. "Böylesi büyüleri duymuştum."

"Ben de öyle," diyerek ona katıldı Oyuk Sorumlusu. "Magga cammara, kara elf, Blingdenstone'un büyücülerinin aynı büyüyü kullandıklarını görmüştüm. Şeye sızmamız gerektiğinde..." deep gnome, hitap ettiği elfin ait olduğu yeri anımsayınca, birden sustu.

"Menzoberranzan'a," diye tamamladı Drizzt gülerek.

Bir parça mahcup olan Belwar boğazını temizledi ve canavara geri döndü.

"Bir zamanlar bir pechtin," dedi, tüm açıklamanın, apaçık bir düşünce ile ifade edildiğini duymaya ihtiyaç hissederek, "ve bir büyücü seni bir Kancalı Dehşete dönüştürdü."

"Doğru," diye yanıtladı canavar. "Artık pech değilim."

"Dostların nerede?" diye sordu svirfneblin. "Eğer halkınla ilgili duyduklarım doğruysa, pechler sık sık yalnız yolculuk etmezler."

"Ö-ö-ö-ölü," dedi canavar. "Uğursuz b-b-b-"

"İnsan büyücü mü?" diye yardım etti Drizzt. Koca gaga heyecanlı bir şekilde sallandı.

"Evet, i-i-insan-"

"Ve büyücü seni bir Kancalı Dehşet olarak acılarınla bıraktı," dedi Belwar.

O ve Drizzt uzun bir süre birbirlerine baktılar ve sonra drow geri çekilerek Kancalı Dehşetin kalkmasına yardım etti.

"Beni ö-ö-öldürmüş o-o-olmanı d-d-dilerdim," dedi canavar yeniden, oturur pozisyona geçerek. Belirgin bir tiksintiyle pençeli ellerine baktı. "T-taş, taş... artık bana yabancı."

Belwar karşılık olarak kendi işlenmiş ellerini kaldırdı. "Bir zamanlar, ben de öyle sanıyordum," dedi. "Hayattasın ve artık yalnız değilsin. Bizimle göle gel, orada daha fazlasını konuşabili riz.

Kancalı Dehşet hemen kabul etti ve büyük çabalarla, çeyrek tonluk kütlesini yerden kaldırmaya başladı. Yaratığın sert kabuğunun hışırtıları ve gürültüleri arasında, Belwar sağduyuyla Drizzt'e fısıldadı: "Kılıçlarını hazır tut!"

Kancalı Dehşet sonunda, on ayaklık heybetli endamıyla kule gibi dikilerek durdu ve drow Belwarın mantığını tartışmadı.

Uzun saatler boyunca, Kancalı Dehşet maceralarını iki dosta anlattı. Öykünün kendisi kadar hayret verici olan, canavarın dili kullanma becerisindeki gelişmeydi. Bu gerçek ve canavarın önceki varoluşu-neredeyse kutsal bir saygı ile taşa vurmak ve taşı şekillendirmekle geçen bir yaşam-ile ilgili tanımlamaları, Belwar ve Drizzt'i yaratığın tuhaf öyküsünün gerçekliğine daha da ikna etti.

"Yeniden konuşmak g-g-güzel, lisan kendi lisanım olmasa bile," dedi yaratık bir süre sonra. "Sanki bir zamanlar olduğum varlığın bir parçasını yeniden b-bulmuş gibiyim."

Kendi benzer deneyimleri zihninde öylesine netti ki, Drizzt bu duyguları çok iyi anladı.

"Ne zamandır bu durumdasın?" diye sordu Belwar.

Kancalı Dehşet omuz silkti ve iri göğsüyle omuzlan bu hareketle tıkırdadı. "Haftalar, a-aylar," dedi. "Anımsayamıyorum. Zamanı y-yitirdim."

Drizzt yüzünü ellerine bıraktı ve talihsiz yaratığın duygularını tamamen anlayıp sempati duyarak, derin derin iç geçirdi. Drizzt de vahşiliklerde böylesine kaybolmuş ve kendini yalnız hissetmişti. O da böylesi bir talihin kasvetli gerçeğini biliyordu. Belwar çekiç eliyle yavaşça drowun sırtına vurdu.

"Peki, şimdi nereye gidiyorsun?" diye sordu Oyuk Sorumlusu Kancalı Dehşete. "Ya da nereden geliyordun?"

"Peşindeydim, o b-b-b-" diye yanıtladı Kancalı Dehşet, sanki uğursuz büyücüden yalnızca bahsetmek bile yaratığa büyük acı vermişçesine, son sözcükte çaresizce geveleyerek. "Ama öyle çok şey unuttum ki. Eğer hala p-p-pech olsaydım, onu a-a-az bir çabayla bulabilirdim. Taşlar bana nereye b-b-bakacağımı söylerlerdi. Ama artık onlarla çok sık konuşamıyorum." Canavar taşta oturduğu yerden doğruldu. "Gideceğim", dedi kararlılıkla. "Ben etraftayken güvende değilsiniz."

"Kalacaksın," dedi Drizzt aniden ve yadsmamayacak bir kesinlikle. "D-denetliyemiyorum," diyerek açıklamaya çabaladı Kancalı Dehşet yeniden.

"Endişelenmene gerek yok," dedi Belwar. Mağaranın yanında, ukarıdaki çıkıntıda bulunan kapıyı işaret etti. "Evimiz orada, ukarıda ve kapısı senin geçemeyeceğin kadar küçük. Hep birlikte en iyi eylem biçimine karar verene dek burada, göl kenarında dinlenmelisin."

Kancalı Dehşet tükenmişti ve svirfneblinin mantığı oldukça akla yatkın görünüyordu. Canavar külçe gibi, taşa geri çöktü ve iri bedeninin elverdiği ölçüde kıvrıldı. Drizzt ve Belwar her adımda tuhaf yeni dostlarına göz atarak ayrıldılar.

"Clacker," dedi Belwar birden, Drizzt'i yanında durdurarak. Belwar'ın sözcüğü kendi bulunduğu yöne doğru söylediğini anlayan Kancalı Dehşet, deep gnomea bakmak için büyük çaba sarfederek doğruldu.

"Seni böyle çağıracağız, eğer bir itirazın yoksa," diye açıkladı svirfneblin yaratıkla Drizzt'e. "Clacker!" "Uygun bir isim," diye belirtti Drizzt.

"Bu g-güzel bir isim," diyerek onayladı Kancalı Dehşet fakat yaratık içten içe pech adını, eğimli bir geçitteki yuvarlak bir taş parçası gibi yuvarlanıp duran ve gürleyen her heceyle taşa ilahiler söyleyen o adı anımsayabilmeyi diledi.

"Kapıyı genişleteceğiz," dedi Drizzt, Belwar'la mağara evlerine girdiklerinde. "Böylece Clacker içeri girebilir ve yanımızda güven içinde dinlenebilir."

"Hayır, kara elf," diyerek karşı çıktı Oyuk Sorumlusu. "Bunu yapmayacağız."

"Orada suyun yanında güvende değil," diye yanıtladı Drizzt. "Canavarlar onu bulur."

"Yeterince güvende!" diye homurdandı Belwar. "Hangi canavar bir Kancalı Dehşete isteyerek saldırır?"

Belwar, Drizzt'in samimi endişesini anlıyordu, ancak Drizzt'in önerisindeki tehlikeleri de biliyordu.

"Bu tür büyülere tanık oldum," dedi svirfneblin kasvetle. "Bunlara polymorph denir. Bedenin değişimi hemen gerçekleşir, ancak ruhun değişimi zaman alabilir."

"Neler söylüyorsun?" Drizzt'in sesinde panik vardı.

"Clacker hala bir pech," diye yanıtladı Belwar. "Ancak, bir Kancalı Dehşetin bedenine tutsak edilmiş. Fakat korkarım yakında Clacker artık bir pech olmayacak. Bir Kancalı Dehşet olacak, hem aklı hem bedeniyle ve her ne kadar dostça davranırsak davranalım, Clacker bir diğer öğünden başka bir şey olmadığımızı düşünmeye başlayacak."

Drizzt karşı çıkmaya hazırlandı, ancak Belwar onu karanlık bir düşünceyle susturdu. "Onu öldürmek zorunda kalmak hoşuna gider miydi, kara elf?"

Drizzt arkasını döndü. "Öyküsü benimkine benziyor."

"Sandığın kadar değil," diye karşılık verdi Belwar.

"Ben de kaybolmuştum," diye anımsattı Oyuk Sorumlusuna Drizzt.

"Öyle olduğunu sanıyorsun," diye yanıtladı Belwar. "Ama özünde Drizzt Do'Urden olan tarafın seninle kaldı, dostum. Olmak zorunda olduğun gibiydin, etrafındaki koşulların seni olmaya zorladığı gibi. Bu farklı. Sadece bedenen değil, Clacker özünde bir Kancalı Dehşet olacak. Düşünceleri bir Kancalı Dehşetin düşünceleri olacak ve Magga cammara, yerdeki sen olduğun zaman, ona bağışladığın merhameti sana iade etmeyecek."

Deep gnomeun dolambaçsız mantığını çürütememesine karşın, Drizzt tatmin olamazdı. Mağaranın sol taraftaki odacığına, yatak odası olarak ilan ettiği yere girdi ve hamağına yığıldı.

"Zavallı, Drizzt Do'Urden," diye mırıldandı Belwar, drowun keder yüklü, ağır hareketlerini izlerken. "Zavallı, kaderi çizilmiş pech dostum." Oyuk Sorumlusu kendi odasına gitti ve hamağına tırmandı. Tüm bu olanlar yüzünden berbat hissediyordu kendini, ancak, acısı ne olursa olsun, katı bir şekilde mantıklı ve pratik kalmaya kararlıydı. Çünkü Belwar, Drizzt'in talihsiz yaratığa bir yakınlık hissettiğini, Clacker'ın benlik kaybı yüzünden onunla arasında ölümcül olabilecek bir duygu bağı kurulduğunu anlıyordu.

O gece daha geç saatlerde, heyecan içindeki Drizzt svirfneblini derin uykusundan sarsıp uyandırdı. "Ona yardım etmeliyiz," diye fısıldadı Drizzt sertçe.

Belwar bir koluyla yüzünü sildi ve kendine gelmeye çabaladı. Uykusu tedirgindi; olanaksız biçimde yüksek sesle, "Bivrip," diye haykırdığı ve en yeni arkadaşının canım almak üzere harekete geçtiği düşlerle doluydu.

"Ona yardım etmeliyiz!" dedi Drizzt yeniden, daha da kuvvetli bir şekilde. Belwar drowun bitkin görünüşünden, o gece hiç uyumadığım söyleyebilirdi.

"Ben büyücü değilim," dedi Oyuk Sorumlusu. "Ne de-"

"O halde bir tane bulacağız," diye gürledi Drizzt. "Clacker'ı lanetleyen insanı bulacağız ve onu büyüyü tersine çevirmeye zorlayacağız! Onu daha birkaç gün önce ırmağın yanında gördük. O kadar uzakta olamaz!"

"Böylesine bir büyü becerisine sahip bir büyücü kolay bir düşman olmayacaktır," diye çabucak karşılık verdi Belwar. "Ateş topunu bu kadar çabuk mu unuttun?" Belwar kendi kendini ikna etmek istercesine duvara, bir kancada asılı duran yanmış deri ceketine baktı. "Korkarım büyücü bizden üstün," diye mırıldandı Belwar, ancak Drizzt Oyuk Sorumlusunun konuşurken takındığı ifadede bir ikna olmamışlık görüyordu.

"Clacker'ı böylesine çabuk mu kaderine terk edeceksin?" diye sordu Drizzt dobra dobra. Svirfneblinin zayıfladığım görünce, Drizzt'in yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. "Bu bir drowu himayesine alan aynı Belwar Dissengulp mu? Diğer herkesin tehlikeli ve yardım edilemez gördüğü bir kara elf için umudunu kaybetmeyen o en şerefli Oyuk Sorumlusu mu?"

"Git uyu, kara elf," diye sertçe yanıtladı Belwar, çekiç eliyle Drizzt'i iterek.

"Akıllıca bir öneri, dostum," dedi Drizzt. "Sen de iyi uyu. Önümüzde uzun bir yol olabilir."

"Magga cammara," diyerek ofladı suskun svirfneblin, inatla haşin gerçekçilik maskesine tutunarak. Drizzt'ten uzağa yuvarlandı ve kısa süre sonra horlamaya başladı.

Drizzt, Belwar'ın horultularının şimdi sakin ve tatminkar bir uykunun derinliklerinden geldiğini fark etti.

Clacker kancalı elleriyle bıkıp usanmadan taşa vurarak duvarı dövdü.

"Yine mi?" diye fısıldadı Belwar Drizzt'e. "Burada olmaz!"

Drizzt tekdüze sese yönelerek dönüp duran dehliz boyunca hızla ilerledi. "Clacker!" diye seslendi hafifçe, Kancalı Dehşet görüş sahasına girdiğinde.

Kancalı Dehşet yaklaşan drowla yüzleşmek için döndüğünde kancalı elleri genişçe açılmış ve hazırdı ve iri gagasından tehditkar bir tıslama dökülüyordu. Bir an sonra, Clacker ne yapmakta olduğunu fark etti ve derhal durdu.

"Neden şu darbeleri sürdürmek zorundasın?" diye sordu Drizzt ona, Clacker'ın dövüş pozisyonunu görmemiş gibi davranmaya, hatta buna kendini bile inandırmaya çabalayarak. "Vahşiliklerdeyiz, dostum. Böylesi sesler ziyaretçileri davet eder."

Devasa canavarın başı eğildi. "Benimle g-g-gelmemeliydiniz," dedi Clacker. "E-e-elimde değil-d-denetleyemediğim çok fazla şey olacak."

Drizzt uzandı ve Clacker'ın kemikli dirseğine rahatlatıcı eliyle dokundu. "Bu benim hatamdı," dedi drow, Kancalı Dehşetin kastettiği şeyi anlayarak. Clacker tehlikeli bir şekilde Drizzt'e döndüğü için özür dilemişti. "Farklı yönlere gitmemeliydik," diye sürdürdü Drizzt ve sana böylesi çabuk ve habersiz yaklaşmamalıydım. Arayışımız daha uzun sürebilir; ancak şimdi hep beraber duracağız ve Belwar'la ben kontrolünü elinde tutman için sana yardım edeceğiz."

Clacker'ın gagalı suratı aydınlandı. "Taşa v-v-vurmak öyle i-iyi hissettiriyor ki," diye açıkladı. Clacker hafızasını diri tutmak istermişçesine pençesini kayalara indirdi. Geçmiş yaşamını, büyücünün ondan çaldığı yaşamı düşünürken, sesi ve bakışları uzaklara gitti. Pech'in tüm günleri taşa vurmakla, taşı şekillendirmekle, değerli taşla konuşmakla geçmişti.

"Yeniden pech olacaksın," diye söz verdi Drizzt.

Dehlizden yaklaşan Belwar drowun sözlerini duydu ama o kadar emin değildi. Bir haftadan fazladır dehlizlerdeydiler ve büyücüye ait bir iz bulamamışlardı. Oyuk Sorumlusu Clacker'ın canavar konumundan kendine ait olan parçayı, pech kişiliğinin bir kısmını geri kazanıyor gibi göründüğü gerçeği ile teselli buluyordu. Belwar aynı değişimi, yalnızca birkaç hafta önce, Drizzt'te de gözlemlemişti ve Drizzt'in dönüştüğü avcının hayatta kalmaya yönelik bariyerlerinin altında, Belwar en yakın dostunu keşfetmişti.

Ancak, Oyuk Sorumlusu Clacker'da aynı sonuçlan beklememeye özen gösterdi. Kancalı Dehşetin durumu kudretli büyünün eseriydi ve yoğunluğu ne olursa olsun, dostluk büyücünün sihrinin işleyişini geri çeviremezdi. Drizzt'le Belwar'ı bulmakla Clacker'a sefil ve yadsınamaz bir kaderden geçici-ve yalnızca geçici-bir erteleme bahşedilmişti.

Daha pek çok gün boyunca, Karanlıkaltı tünellerinde şans yüzlerine gülmeksizin ilerlediler. Clacker'ın kişiliği hala bozulmamıştı, ancak gölün yanı başındaki mağara yerleşimlerini öylesine umut dolu bir şekilde terk eden Drizzt bile artan gerçekliğin ağırlığını duyumsamaya başlamıştı.

Sonra, tam Drizzt ve Belwar evlerine geri dönmeyi tartışmaya başladıklarında, grup yeni çökmüş bir tavandan kaynaklanan molozla dolu orta büyüklükte bir mağaraya geldi.

"Buraya gelmiş!" diye haykırdı Clacker ve iri bir kaya parçasını bir çırpıda kaldırarak uzaktaki bir duvara fırlattı ve kaya parçası moloza dönüştü. "Buraya gelmiş!" Kancalı Dehşet artan, patlayıcı bir öfkeyle taşları paralayıp, kaya parçalarını fırlatarak ortalıkta koşuşturdu.

"Nasıl bilebilirsin?" diye sordu Belwar, devasa dostunun öfkesini durdurmaya çabalayarak.

Clacker tavanı işaret etti. "B-bunu o yaptı. B-b-bü...yaptı."

Drizzt ve Belwar endişeli bakışlarla birbirlerine baktılar. Mağaranın eskiden on beş ayak kadar yüksekteki tavanı havaya uçurulup oyulmuştu ve merkezinde tavanın önceki yüksekliğinin iki katına uzanan kocaman bir delik açılmıştı. Eğer bu tahribata büyü sebep olduysa, bunu yapan gerçekten de kudretli bir büyücüydü!

"Bunu büyücü mü yaptı?" diye tekrarladı Belwar. Daha önce Drizzt'e yöneltmiş olduğu o inatçı bir şekilde bakışlarını bir kez daha dikerek.

"Onun k-k-kulesi," diye yanıtladı Clacker ve büyücünün hangi çıkışı kullandığını anlayabilmek için hızla mağarada dolaşmaya koyuldu.

Şimdi Drizzt ve Belwar'ın kafaları tamamen karışmıştı ve sonunda onlara bakmak için duran Clacker şaşkınlıklarının farkına vardı.

"B-b-b-!"

"Büyücü," dedi Belwar sabırsızlıkla.

Clacker hiç alınmadı, hatta bu yardımdan memnun oldu. "B-büyücünün bir kulesi var," diyerek açıklamaya çalıştı heyecanlı Kancalı Dehşet.

"Yanında taşıdığı, neresi u-u-uygunsa oraya kurduğu b-büyük, demir bir k-kule." Clacker yukarı, yıkılmış tavana baktı. "Her zaman uymasa bile."

"Bir kule mi taşıyor?" diye sordu Belwar, burnu kendi üzerinde katlanarak.

Clacker heyecanla başını salladı, ancak sonra, daha fazla açıklama yapmak için durmadı, çünkü büyücünün izini bulmuştu; dehlizlerden bir diğerine uzanan bir yosun yatağındaki belirgin bir çizme izi.

Drizzt ve Belwar dostlarının yarım yamalak açıklaması ile tatmin olmak zorundaydılar, zira kovalamaca başlamıştı. Drizzt drow Akademisi'nde öğrendiği ve Karanlıkaltı'nda tek başına geçirdiği on yıl boyunca geliştirdiği tüm becerileri kullandığı ileri pozisyona geçti. Belwar doğuştan gelen, ırkına özgü Karanlıkaltı anlayışı ve büyüyle aydınlanan broşu ile yönlerini belirledi ve o anlarda tamamen önceki benliğine geri dönen Clacker taşlardan kendilerini yönlendirmelerini istedi. Üçü birlikte bir diğer havaya uçurulmuş mağarayı ve tavanı binayı barındıracak kadar yüksekte olmasına karşın kulenin varlığına dair belirgin işaretler gösteren bir diğer mağarayı geçtiler.

Birkaç gün sonra, üç arkadaş geniş ve yüksek bir mağaraya döndüler ve arkalarında, uzakta, hızlı akan bir ırmağın yanında, büyücünün evi göründü. Belwar ve Drizzt yeniden çaresizce birbirlerine baktılar, zira kule tam otuz ayak yüksekliğinde ve yirmi ayak genişliğindeydi ve pürüzsüz metal duvarları planlarıyla alay ediyordu. Yapıya doğru ayrı ve tedbirli yollardan ilerlediler, çünkü kulenin duvarları saf adamantittendi, tüm dünyadaki en sert metal.

Yalnızca küçük, kulenin işçiliğinde hatları zorlukla seçilebilen tek bir kapı buldular. İstenmeyen ziyaretçilere karşı kilitli olduğunu bilmek için kapıyı denemeleri gerekmiyordu.

"B-b-b-o orada," diye homurdandı Clacker, pençelerini umutsuzluk içinde kapıda gezdirerek.

"O halde, dışarı çıkmak zorunda kalacak," diyerek akıl yürüttü Drizzt. "Ve çıktığında, onu bekliyor olacağız."

Plan pechi tatmin etmedi. Clacker tüm bölgede yankılanan gürültülü bir kükreyişle devasa bedenini kule kapısına fırlattı, sonra geri sıçrayıp yeniden kapıya çarptı. Kapı darbe karşısında titremedi bile ve Clacker'ın bedeninin savaşı kesinlikle kaybedeceği, deep gnome ve drowa çabucak ve açıkça belli oldu.

Belwar kenara çekilip tanıdık bir ilahiye başlarken, Drizzt boş yere devasa dostunu sakinleştirmeye çabaladı.

Sonunda, Clacker bitkinlik, acı ve çaresizce öfke içinde hıçkırarak, külçe gibi yere yığıldı. Sonra her dokunduklarında kıvılcımlar saçan mithril elleriyle Belwar araya girdi.

"Kenara çekilin!" dedi Oyuk Sorumlusu. "Tek bir kapı tarafından durdurulamayacak kadar yol geldim!" Belwar doğrudan küçük kapının önüne ilerledi ve büyülü çekiç ellerini tüm gücüyle kapıya indirdi. Mavi kıvılcımların kör edici parıltısı her yöne saçıldı. Deep gnomeun kaslı kolları çılgınca bir öfkeyle çalışıp, kazıyıp vurdular ancak Belwar enerjisini tükettiğinde, kule kapısında yalnızca hafif çizikler ve yüzeysel yanıklar görünüyordu.

Belwar tiksintiyle ellerini birbirine vurarak, kendini zararsız ; kıvılcımlara boğdu ve Clacker da düş kırıklığı ifadeleriyle, tüm kalbiyle ona katıldı. Fakat Drizzt dostlarından daha öfkeli ve endişeliydi. Sadece büyücünün kulesi onları durdurmakla kalmamıştı, içerideki büyücü de şüphesiz varlıklarından haberdardı. Drizzt ihtiyatla yapının çevresinde dolaşarak pek çok ok mazgalını fark etti. Bir tanesinin altına eğilince, hafif

bir mırıldanma duydu ve büyücünün sözcüklerini anlamamasına karşın, insanın niyetini kolaylıkla tahmin edebildi.

"Kaçın!" diye haykırdı dostlarına ve sonra büyük bir çaresizlikle yakınlardaki bir kaya parçasını kapıp ok açıklığına fırlattı. Şans drowun yanındaydı, zira büyücü büyüsünü tam kaya parçası açıklığa çarptığında tamamlamıştı. Bir yıldırım gürleyerek dışarı çıktı, kayayı parçalara ayırdı ve Drizzt'i uçurdu, ancak yeniden kulenin içine yansıdı.

"Lanet! Lanet!" dedi bir ciyaklama kulenin içinden. "Bunun olmasından nefret ediyorum!"

Belwar ve Clacker düşen dostlarına yardım etmek için atıldılar. Drow yalnızca sersemlemişti ve daha diğerleri ona ulaşamadan ayakta ve hazırdı.

"Oh, bunu çok kötü ödeyeceksiniz, evet öyle!" dedi içeriden bir çığlık

"Kaçın!" diye haykırdı Oyuk Sorumlusu ve öfkeli Kancalı Dehşet bile tamamen ona katıldı. Ancak Belwar drowun eflatun gözlerine bakar bakmaz, Drizzt'in kaçmayacağını anladı. Clacker da Drizzt Do'Urden'in içinde toplanan ateşlerden bir adım geriye çekildi.

"Magga cammara, kara elf, içeri giremeyiz," diyerek sağduyuyla anımsattı svirfneblin Drizzt'e.

Drizzt oniks heykelciği çıkardı ve ok yarığına doğru tutup,i bedeniyle bloke etti. "Göreceğiz," diye gürledi ve sonra Guenhwyvar'ı çağırdı. Kara sis döndü ve heykelcikten dışarı tek bir açık yol buldu.

"Hepinizi öldüreceğim!" diye haykırdı görünmeyen büyücü. Kuleden gelen bir sonraki ses bir panterin kükreyişiydi ve sonra büyücünün sesi yeniden çınladı. "Yanılmış olabilirim!"

"Aç kapıyı!" diye haykırdı Drizzt. "Yaşamın üstüne, kötü büyücü!"

"Asla!"

Guenhwyvar yeniden kükredi, sonra büyücü çığlık attı ve kapı ardına dek açıldı.

Drizzt önden gitti. Kulenin alt katında, dairesel bir odaya girdiler. Demir bir merdiven kulenin merkezinde gizli bir kapıya, büyücünün niyetlendiği kaçış rotasına çıkıyordu. Ancak insan bunu pek gerçekleştirememişti ve tek bacağı dizinden bükülerek yatay çubuklardan birine takılmış halde, merdivenin arka tarafında baş aşağı asılmıştı. Asit gölündeki kötü deneyimden tamamıyla iyileşmiş görünen ve yeniden panterlerin en muhteşemi gibi görünen Guenhwyvar merdivenin diğer tarafına tünemiş, büyücünün baldırını ve bacağını rahatça dişliyordu.

"İçeri buyurun!" diye bağırdı büyücü, kollarını genişçe iki yana açarak ve sonra sarkan cüppesini suratından geri itmek için yeniden toplayarak. Yıldırımın kararttığı cüppenin geriye kalan parçalarından dumanlar tütüyordu. "Ben Brister Fendlestick. Mütevazı evime hoş geldiniz."

Drizzt tutsakla ilgilenmek üzere yukarı çıkarken, tehlikeli dostunu çekiç eliyle zapteden Belwar, Clacker'ı kapıda tuttu. Drow sevgili kedi dostunu incelemesine yetecek kadar duraksadı, çünkü panteri iyileşmesi için gönderdiği günden beri Guenhwyvar’ı çağırmamıştı.

"Drow dilini konuşuyorsun," dedi Drizzt, büyücüyü yakasından kavrayıp, çevik bir hareketle ayakları üzerine indirerek. Drizzt şüpheyle adama göz gezdirdi; ırmağın yanındaki dehlizde karşılaşmalarından önce, hiç insan görmemişti. Bu noktaya kadar drow pek de etkilenmemişti.

"Birçok dil bilirim," diye yanıtladı büyücü, üstünü başını silkeleyerek. Ve sonra, sanki açıklaması büyük bir önem taşıyormuşçasına, ekledi, "Ben Brister Fendlestick'im!"

"Bildiğin diller arasına pech dilini de katıyor musun?" diye kükredi Belwar kapıdan.

"Pech?" diye yanıtladı büyü, sözcüğü belirgin bir tiksintiyle sarfederek.

"Pech," diye homurdandı Drizzt, yanıtını büyücünün ensesine bir inç kalana dek savurduğu palasının kenarı ile vurgulayarak.

Clacker kendisini engelleyen svirfneblini pürüzsüz zeminde kolayca kaydırarak bir adım ileri gitti.

"İri dostum bir zamanlar bir pechti," diye açıkladı Drizzt, "bunu biliyor olmalısın."

"Pech," dedi büyücü tükürürcesine. "İşe yaramaz küçük yaratıklar ve her zaman insanın yoluna çıkarlar." Clacker ileri doğru uzun bir adım daha attı.

"İşe koyul, drow," diye yalvardı Belwar, faydasızca devasa Kancalı Dehşete dayanarak.

"Ona kimliğini geri ver," dedi Drizzt. "Dostumuzu yeniden bir pech yap ve çabuk ol."

"Hıh!" diye homurdandı büyücü. "Bu şekilde daha iyi!" diye yanıtladı sağı solu belli olmayan insan. "Neden herhangi biri bir pech olarak kalmayı ister ki?"

Clacker gürültüyle soludu. Üçüncü adımının yalın kuvveti Belwar'ın yana doğru kaymasına yol açtı.

"Şimdi, büyücü," diyerek uyardı Drizzt. Guenhwyvar, merdivenlerden uzun ve aç bir kükreme salıverdi.

"Oh, pekala, pekala!" dedi büyücü, ellerini tiksintiyle sallayarak. "Sefil pech!" Kocaman bir kitabı, sığabileceğinden çok daha küçük bir cepten çıkardı. Drizzt ve Belwar zaferin çantada keklik olduğunu düşünerek birbirlerine gülümsediler. Ama sonra, büyücü ölümcül bir hata yaptı.

"Onu da gebertmeliydim, tıpkı diğerlerini geberttiğim gibi," diye mırıldandı, tam yanı başında duran Drizzt'in bile sözcükleri seçemeyeceği kadar alçak sesle.

Ancak Kancalı Dehşetler Karanlıkaltı'ndaki yaratıklar içinde en keskin işitme duyusuna sahip olanlardı.

Ciacker'ın muazzam pençesinin bir darbesi Belwar'ı döne döne odanın diğer tarafına yolladı. Ağır adımların sesi üzerine dönen Drizzt, hızla gelen devin ivmesiyle yana fırlatılırken, drowun palaları elinden uçtu. Ve büyücü, budala büyücü, Ciacker'ın demir merdivenle çarpışmasında yastık vazifesi

gördü. Bu öylesine şiddetli bir darbeydi ki, merdiveni eğdi ve Guenhwyvar'ı diğer tarafa uçurdu.

Drizzt ve Belwar dostlarına seslenecek kadar kendilerine geldiklerinde, büyücüyü öldürenin Kancalı Dehşetin çeyrek tonluk gövdesinin ilk ezici darbesi olup olmadığı belli değildi. Clacke/ın pençeleri ve gagası durup dinlenmeden kesip vuruyor, parçalayıp eziyorlardı. Zaman zaman, büyücünün taşıdığı pek çok büyülü nesneden bir diğeri daha parçalandıkça ani bir ışık çakıyor ve bir duman bulutu oluşuyordu.

Ve Kancalı Dehşet öfkesine son verip, kendisini savaşa hazır bir şekilde durarak çevreleyen üç dostuna baktığında, Clacker'ın ayağının dibindeki kanlı et yığını artık tanınmaz haldeydi.

Belwar büyücünün Clackefı eski haline döndürmeyi kabul ettiğini söyleyecekti, ancak gerek görmedi. Clacker dizlerinin üstüne düştü ve yaptıklarına inanamayarak yüzünü pençeleriyle örttü.

"Haydi gidelim buradan," dedi Drizzt, kılıçlarım kınlarına koyarak.

"Kuleyi araştıralım," diye önerdi Belwar, içeride harikulade hazinelerin saklanmış olabileceğini düşünerek. Ancak Drizzt bir saniye daha kalamazdı. Devasa dostunun gem vurulmamış öfkesi içinde kendisinden çok fazla şey görmüştü ve kanlı yığının kokusu içini dayanamadığı düş kırıklıkları ve korku ile doldurmuştu. Peşinde Guenhwyvar ile birlikte kuleden yürüyüp çıktı.

Belwar ilerledi ve Clacker'ın ayağa kalkmasına yardım ettikten sonra, titreyen devi yapının dışına yönlendirdi. Ancak, inatçı bir şekilde gerçekçi olan Oyuk Sorumlusu kuleyi karış karış kolaçan edip, onlara yardımcı olabilecek nesneleri veya kuleyi yanlarında taşımalarını sağlayacak emir sözcüğünü ararken, dostlarını civarda bekletti. Ancak, ya büyücü yoksul bir adamdı ki Belwar bundan şüpheliydi yada hazineleri güvenle ve muhtemelen bir başka varoluş düzleminde gizlemişti, çünkü svirfneblin basit bir su matarası ve bir çift yıpranmış çizmenin ötesinde hiçbir şey bulamadı. Eğer harikulade adamantit kulenin bir emir sözcüğü varsa bile, bu sözcük büyücüyle birlikte mezara gitmişti.

Eve dönüş yolculukları sessizdi: kişisel endişeler, pişmanlıklar ve anılar içinde kaybolmuşlardı. Drizzt ve Belwar'ın en ezici korkularını dile getirmeleri gerekmiyordu. Clacker'la sohbetlerinde, her ikisi de normalde barışçı bir ırk olan pechler hakkında, Clacker'ın öldürücü patlayışının bir zamanlar olduğu yaratığa çok aykırı düştüğünü bilmelerine yetecek kadar şey öğrenmişlerdi.

Ancak, deep gnome ve drow kendi kendilerine itiraf etmeliydiler ki, Clacker'ın davranışları hızla dönüşmekte olduğu yaratığa o kadar da aykırı değildi.

15

İnatçı Anılar

"Neler biliyorsun?" diye sordu Saygıdeğer Malice, Do'Urden Evi'nin binalar topluluğu içinde yanında yürüyen Jarlaxle'a. Malice normalde bu kötü şöhretli paralı askerle böylesine apaçık görüşmezdi fakat Saygıdeğer Ana endişeli ve sabırsızdı. Menzoberranzan'ın yönetici aileler hiyerarşisindeki duyulan söylentiler Do'Urden Evi için iyiye alamet değildi.

"Bilmek?" diye tekrarladı Jarlaxle, şaşırmış gibi yaparak.

Malice ona sertçe baktı, tıpkı küstah paralı askerin diğer yanında yürümekte olan Briza gibi.

Jarlaxle boğazını temizledi, ancak, bu ses daha çok bir kahkaha gibi çıktı. Malice söylentilerin ayrıntılarım veremezdi, şehrin daha kudretli evlerine ihanet edecek kadar budala değildi. Fakat Jarlaxle sadece Malice'in zaten

tahmin ettiği şeyi doğrulayacak basit bir mantık ifadesi ile onu alaya alabilirdi. "Zin-carla, ölümcül hayalet, çok uzun zamandır kullanılıyor."

Malice soluğunu dikkat çekmeyecek şekilde düzgün tutmaya çabaladı. Jarlaxle'ın söyleyeceğinden daha fazlasını bildiğini fark etmişti ve hesapçı paralı askerin belirgin olanı böylesine soğukkanlılıkla ifade ettiği gerçeği, Malice'e korkularında haklı olduğunu söylüyordu. Zaknafein'ın ölümcül hayaleti gerçekten de çok uzun süredir Drizzt'i arıyordu. Malice'in, Örümcek Kraliçe'nin sabrıyla ünlü olmadığının kendisine ammsatılmasına gereksinimi yoktu.

"Bana söyleyecek başka şeyin var mı?" diye sordu Malice.

Jarlaxle kaçamak şekilde omuz silkti.

"O halde evimden git," diye homurdandı Saygıdeğer Ana.

Jarlaxle sağladığı ufak bilgi için ödeme talep etmeli mi diye düşünerek bir an tereddüt etti. Sonra o iyi bilinen, yerlere kadar şapka savurmalı selamlarından biriyle eğildi ve kapıya döndü.

Ödemesini oldukça yakında alacaktı.

Bir saat sonra evin mabedinin giriş odasında, Saygıdeğer Malice tahtında geri yaslandı ve düşüncelerinin vahşi Karanlıkaltı'nın dönüp duran dehlizlerinde yuvarlanmalarına izin verdi. Ölümcül hayaletle düşünce bağı sınırlıydı; genellikle bir güçlü duygular iletisinden fazla bir şey değildi. Ancak, yaşamda Drizzt'in babası ve en yakın dostu olan Zaknafein'ın o içsel çatışmalarından, Malice ölümcül hayaletinin ilerleyişiyle ilgili çok şey öğrenebilirdi. Zaknafein'ın içsel çatışmasının sebep olduğu kaygılar, ölümcül hayalet ne zaman Drizzt'e yaklaşsa, kaçınılmaz şekilde artacaktı.

Şimdi, Jarlaxle ile rahatsız edici buluşmanın ardından, Malice Zaknafein'ın ilerleyişini öğrenmek zorundaydı. Kısa bir süre sonra çabaları ödüllendirildi.

"Saygıdeğer Malice ölümcül hayaletin batıya, svirfneblin şehrinin ötesine gittiğinde ısrar ediyor," diye açıkladı Jarlaxle, Saygıdeğer Baenre'ye. Paralı

asker Do'Urden Evi'nden doğruca drow ailelerinden en büyüklerinin ikamet ettiği, Menzoberranzan'ın güney ucundaki mantar korusunun yolunu tutmuştu.

"Ölümcül hayalet izi takip ediyor," dedi Saygıdeğer Baenre düşünceli düşünceli, ihbarcısından çok kendi kendine. "Bu iyi."

"Ancak, Saygıdeğer Malice Drizzt'in günlerce, hatta haftalarca ileride olduğuna inanıyor," diye sürdürdü Jarlaxle.

"Bunu sana o mu söyledi?" diye sordu Saygıdeğer Baenre inanmazlıkla, Malice'in böylesine zarar verici bir bilgiyi açığa vurmasına hayret ederek.

"Bazı bilgiler sözcükler olmaksızın elde edilebilir" diye yanıtladı paralı asker kurnazca. "Saygıdeğer Malice'in ses tonu benim bilmemi dilediğinden fazlasını ima etti."

Saygıdeğer Baenre başıyla onayladı ve tüm bu deneyimden yorularak, kırışmış gözlerini kapattı. Saygıdeğer Malice'i yönetici konseye getirmekte bir rol oynamıştı, ancak şimdi Malice orada kalacak mıydı, sadece bekleyip görebilirdi.

"Saygıdeğer Malice'e güvenmeliyiz," dedi Saygıdeğer Baenre sonunda.

Odada, Baenre ile Jarlaxle'ın karşısında, El-viddinvelp, Saygıdeğer Baenre'nin dostu mind flayer, düşüncelerini bu sohbetten uzaklaştırmıştı. Drow paralı askeri Drizzt'in batıya, Blingdenstone'dan uzağa gittiğini bildirmişti ve bu haber görmezden gelinemeyecek bir potansiyel önem taşıyordu.

Mind flayer düşüncelerim batıya, uzaklara yansıttı ve göründükleri denli boş olmayan dehlizler boyunca açık bir uyarı gönderdi.

Zaknafein durgun göle bakar bakmaz avına yetiştiğini anladı. Geniş mağaranın duvarındaki kayalara tutunarak ilerledi. Sonra, doğal olmayan kapıyı ve ardındaki mağara kompleksini buldu.

Ölümcül hayaletin içinde eski duygular uyandı, bir zamanlar Drizzt'e hissettiği akrabalık duyguları. Ancak Saygıdeğer Malice, Zaknafein'ın zihnine vahşi bir öfkeyle girince, yeni, yabani hisler çabucak diğerlerim bastırdı. Ölümcül hayalet kılıçları çekilmiş halde, kapıdan içeri daldı ve kompleksi darmadağın etti. Havaya bir battaniye uçtu ve Zaknafein 'in kılıçları bir düzine kez onu doğrayınca, parçalar halinde yere düştü.

Öfke atağı bittiğinde, Saygıdeğer Malice'in canavarı durumu değerlendirmek üzere çömeldi.

Drizzt evde değildi.

Drizzt'in ve bir dostunun, ya da belki iki, birkaç gün önce mağaradan yola çıktıklarına kara vermek av üstündeki ölümcül hayaletin yalnızca kısa bir zamanını aldı. Zaknafein'ın taktik içgüdüleri ona yatıp beklemesini söylüyordu, zira kuşkusuz burası, deep gnome şehrinin dışındaki kamp gibi sahte bir kamp yeri değildi. Zaknafein'ın avı kesinlikle geri dönmeyi düşünmüştü.

Ölümcül hayalet, drow şehrindeki tahtında oturan Malice'in gecikmelere katlanamayacağını sezinledi. Onun için zaman azalıyordu -tehlikeli fısıltılar her geçen gün daha yüksek sesle telaffuz ediliyordu- ve Malice'in korkuları ve sabırsızlığı bu kez ona pahalıya malolmuştu.

Malice ölümcül hayaleti hain oğlunun peşinden dehlizlere yönelttikten yalnızca birkaç saat sonra, Drizzt, Belwar ve Clacker farklı bir rotadan mağaraya döndüler.

Drizzt derhal birşeylerin çok yanlış olduğunu fark etti. Kılıçlarını çekti ve çıkıntıya koşarak, daha Belwar'la Clacker onu sorgulamaya bile başlayamadan mağara kompleksinin kapısına sıçradı.

Mağaraya vardıklarında, Drizzt'in telaşını anladılar. Her yer yıkılmış, hamaklar ve döşekler parçalanmış, kaseler ve toplanan yiyeceklerle dolu küçük kutu kırılıp her köşeye saçılmıştı. Komplesin içine sığamayan Clacker dönüp kapıdan uzaklaşarak, geniş mağaranın uzak köşelerinde pusuya yatmış bir düşman bulunmadığından emin oldu.

"Magga cammara!" diye kükredi Belwar. "Bunu hangi canavar yaptı?"

Drizzt bir battaniyeyi kaldırdı ve kumaştaki temiz kesikleri işaret etti. Belwar drowun anlatmak istediğini kaçırmadı.

"Kılıçlar," dedi Oyuk Sorumlusu kasvetle. "Keskin ve iyi yapılmış kılıçlar."

"Bir drowun kılıçları," diyerek onun için tamamladı Drizzt.

"Menzoberranzan'dan uzaktayız," diye anımsattı Belwar ona. "Vahşiliklerin uzak bölgelerinde, ırkının bilip görebileceğinin ötesinde."

Drizzt böylesine bir varsayıma katılmayacak kadar fazla şey, biliyordu. Tüm gençliği boyunca, Drizzt, Lloth'un uğursuz rahibelerinin yaşamlarını yönlendiren aşırılığa tanıklık etmişti. Drizzt kendisi de Diyarların yüzeyine pek çok millik bir akına gitmişti, Örümcek Kraliçe'ye yüzey elflerinin kanının hoş tadını sunmaktan daha iyi bir armağan gelmeyen aklına.

"Saygıdeğer Malice'i küçümseme," dedi ciddi bir ifadeyle.

"Eğer aramaya gelen gerçekten de annense," diye gürledi Belwar ellerini birbirine vurarak, "umduğundan daha fazlasını bulacak. Pusuda bekleyeceğiz," diye vadetti svirfneblin, "üçümüz."

"Saygıdeğer Malice'i hafife alma," dedi Drizzt yeniden. "Bu karşılaşma rastlantı değildi ve Saygıdeğer Malice ona sunacağımız her şeye hazırlıklı olacaktır."

"Bunu bilemezsin," diyerek akıl yürüttü Belwar, ancak Oyuk Sorumlusu drowun eflatun gözlerindeki içten dehşeti fark ettiğinde, sesindeki tüm inanç kaybolup gitti.

Geri kalan az sayıdaki kullanılabilir eşyayı topladılar ve kısa süre sonra yola koyularak, kendileri ile Menzoberranzan arasına daha da fazla mesafe koymak için yeniden batıya gittiler.

Clacker önden gitti, zira pek az canavar kendisini isteyerek bir Kancalı Dehşetin yoluna atardı. Belwar, grubun güvenilir desteği, ortada yürüyordu

ve Drizzt ise, eğer annesinin adamları onlara yetişirse, dostlarını koruma görevini üzerine alarak, oldukça geriden sessizce süzülmekteydi. Belwar, evlerini mahveden her kimse, ondan oldukça ileride oldukları yönünde akıl yürütmüştü. Eğer bu işi yapanlar mağara kompleksinden peşlerine düşüp, ölü büyücünün kulesine dek izlerini sürmüşse, düşman daha gölün bulunduğu mağaraya geri dönmeden önce pek çok gün geçecekti. Drizzt Oyuk Sorumlusunun mantığından o kadar emin değildi.

Annesini fazla iyi tanıyordu.

Bitmez tükenmez görünen pek çok günün ardından, grup, kırık dökük zeminli, çıkıntılı duvarları ve kendilerine havada asılı canavarlar gibi bakan sarkıtlarla dolu bir tavanı olan bir bölgeye geldiler. Dostluğun tesellisine gereksinim duyarak birbirlerine yakın durdular. Dikkat çekebilecek olmalarına karşın, Belwar büyüyle aydınlatılmış broşunu çıkardı ve deri ceketine taktı. Aydınlıkta bile, keskin kenarlı taş kümelerinin yarattığı gölgeler sadece tehlike vadediyordu.

Bu bölge, Karanlıkaltı'nın her zamanki durgunluğundan daha sessiz görünüyordu. Diyarların yer altı dünyasındaki gezginler nadiren diğer yaratıkların sesini duyarlardı, ancak burada sessizlik daha derinden hissediliyordu, sanki bölgedeki tüm yaşam bir şekilde çalınmış gibi.

Clacker'ın ağır adımları ve Belwar'in çizmelerinin hışırtısı sürüyle taş yüzeyden cesaret kırıcı bir şekilde yankılanıyordu.

Yaklaşan tehlikeyi ilk sezinleyen Belwar oldu. Taştaki derin titreşimler svirfnebline kendisinin ve dostlarının yalnız olmadıklarını haykırdı. Kazma eliyle Clacker'ı durdurdu, sonra, drowun da aynı tedirgin duyguları paylaşıp paylaşmadığını görmek için dönüp Drizzt'e baktı.

Drizzt tavanı işaret etti, sonra karanlığa yükselerek, sürüyle sarkıt arasında pusuya çekilebileceği bir nokta aradı. Drow aşağı süzülürken palalarından birini çekti ve diğer elini cebindeki oniks heykelciğin üzerine koydu.

Belwar ve Clacker bir taş çıkıntısının ardına yerleşirlerken, deep gnome mithril ellerine büyü getirecek nakaratı mırıldanıyordu. Her ikisi de, drow

savaşçısının tepelerinde olduğu, onları gözetlediği bilgisiyle kendilerini daha iyi hissediyorlardı.

Ancak Drizzt sarkıtları bir pusu noktası olarak değerlendiren tek kişi değildi. Çıkıntılı, mızrağa benzer taşların arasına girdiğinde, drow yalnız olmadığını anlamıştı.

Drizzt'ten biraz daha iri, ancak belli ki insansı bir şekil yakınlar-daki bir sarkıtın etrafından çıktı. Drizzt kendini ona doğru sürmek için bir kayayı tekmeledi ve ilerlerken diğer palasını da çekti. Bir saniye sonra, karşı karşıya olduğu tehlikeyi biliyordu, çünkü düşmanının kafası dört kollu bir ahtapotu andırıyordu. Drizzt böylesi bir yaratığı daha önce hiç görmemişti, ama aslında ne olduğunu biliyordu: bir illithid, bir mind flayer, tüm Karanlıkaltı'ndaki en şeytani ve en çok korkulan canavar.

Önce mind flayer vurdu, Drizzt palalarının sınırlı menziline yaklaşamadan çok önce. Canavarın dokungaçları salınıp dalgalandı ve-hooop-bir zihinsel enerji konisi Drizzt'in üzerine kapandı. Drow tüm irade gücüyle eli kulağında karanlığa karşı savaştı. Hedefine konsantre olmaya, öfkesini odaklamaya çabaladı, ancak illithid bir kez daha vurdu. Bir mind flayer daha belirdi ve sersemletici kudretini yan taraftan Drizzt'e ateşledi.

Belwar ve Clacker bu karşılaşmaya dair hiçbir şey görememişlerdi, zira Drizzt deep gnomeun aydınlatıcı broşunun menzilinin yukarısındaydı. Ancak, her ikisi de tepelerinde birşeyler olduğunu sezinlediler ve Oyuk Sorumlusu dostuna fısıltıyla seslenme riskine girdi.

"Drizzt?"

Yanıt sadece bir an sonra geldi, iki pala taşa çarptığında. Belwar'la Clacker şaşkınlıkla silahlara doğru hamle yaptılar, ama sonra geri çekildiler. Önlerinde, hava titreyerek parıldadı ve dalgalandı, sanki bir başka varoluş düzlemine görünmez bir kapı açılır gibi

Bir illithid dışarı adım atıp, hayrete düşmüş dostların tam önünde belirdi ve daha onlar çığlık atacak vakit bile bulamadan zihinsel darbesini salıverdi. Belwar sendeledi ve yere yuvarlandı, ancak, zihni zaten Kancalı

Dehşet ve pech arasında bir çatışma yaşayan Clacker o kadar da kötü etkilenmemişti.

Mind flayer gücünü yeniden salıverdi, ancak, Kancalı Dehşet sersemletici koninin tam içinden geçip, kocaman kancalı elinin tek bir darbesi ile illithidi hakladı.

Clacker çevresine, sonra da yukarıya baktı. Diğer mind flayerlar

tavandan aşağı süzülüyor, iki tanesi Drizzt'i ayak bileklerinden tutuyordu. Başka görünmez kapılar açıldı. Bir an içinde Clacker'a her açıdan darbe üstüne darbe geldi ve çift kişiliğinin içsel karmaşasının oluşturduğu savunma çabucak zayıflamaya başladı. Clacker'ın davranışlarını umutsuzluk ve kaynayan öfke devraldı.

O an, Clacker, canavar ırkın içgüdüsel öfkesi ve yırtıcılığı ile hareket eden tam bir Kancalı Dehşet'ti.

Ancak Kancalı Dehşet'in sert kabuğu bile, mind flayerların sürekli ve sinsi darbelerine karşı bir savunma oluşturamadı. Clacker Drizzt'i tutan iki illithide atıldı.

Karanlık onu yarı yolda yakaladı.

Taşın üzerine diz çökmüştü-o kadarını biliyordu. Clacker boyun eğmeyi, katışıksız öfkeden vazgeçmeyi reddederek, sürünmeyi sürdürdü.

Sonra yere uzandığında, Clacker, ne Drizzt'i, ne Belwar'ı, ne de öfkeyi düşünüyordu.

Yalnızca karanlık vardı.

BÖLÜM 4

Çaresiz

Hayatta kendimi çaresiz hissettiğim pek çok zaman oldu. Bu belki de bir kişinin yaşayabileceği en keskin acıdır; düş kırıklıkları ve boşaltılamayan öfke üzerine kurulmuştur. Savaşan bir askerin kolunda bir kılıcın açtığı yara, bir tutsağın bir kırbacın şaklamasıyla hissettiği ıstırapla boy ölçüşemez. Kırbaç çaresiz tutsağın bedenine inmese bile, kuşkusuz ki ruhunu derinden yaralar.

Hepimiz yaşamımız boyunca şu ya da bu zaman tutsak düşeriz; kendi kendimize veya çevremizdekilerin beklentilerine esir oluruz. Bu, herkesin katlandığı bir yüktür; herkesin nefret ettiği ve pek azımızın kaçmayı öğrenebildiği. Bu bakımdan kendimi talihli buluyorum, çünkü yaşamım oldukça düz akan bir iyiye gidiş çizgisinde ilerledi. Yaşama Menzoberranzan'da uğursuz Örümcek Kraliçe'nin yüce rahibelerinin ardı arkası gelmeyen incelemeleri altında başlayınca, sanırım durumum yalnızca düzelebilirdi.

İnatçı gençliğimde, tek başıma ayakta durabileceğime, düşmanlarımı kılıç ve ilkelerle fethedebilecek kadar kudretli olduğuma inanırdım. Kibir, sırf kararlılık sayesinde çaresizliğin kendisini bile yenebileceğime ikna etmişti beni. İtiraf etmeliyim ki, inatçı ve budala bir gençtim, çünkü şimdi ne vakit dönüp o yıllara baksam, apaçık görüyorum ki, nadiren tek başıma kaldım ve nadiren tek başıma kalmam gerekti. Her zaman sadık ve değerli dostlar vardı; istemediğime inandığımda bile ve bunu yaptıklarını fark etmediğim zamanlarda dahi bana destek veren dostlar.

Zaknafein, Belıvar, Clacker, Mooshie, Bruenor, Regis, Catti-brie, VVulfgar ve tabi ki Guenhwyvar, sevgili Guenhzuyvar. Bunlar ilkelerimi haklı çıkaran, gerçek ya da hayali her düşmana rağmen devam edecek gücü bana veren dostlardı. Bunlar çaresizlikle, öfkeyle ve düş kırıklığı ile savaşan dostlardı.

Bunlar bana yaşam veren dostlardı.

-Drizzt Do'Urden

16

Sinsi Zincirler

Clacker uzun ve dar mağaranın uzak ucuna, illithid toplumuna bir kale vazifesi gören çok kuleli yapıya baktı. Görme yeteneği zayıf olmasına karşın, Kancalı Dehşet kayadan kalede sürünen tıknaz bedenleri seçebiliyor ve aletlerinin çınlamasını açıkça duyabiliyordu. Clacker bunların köleler olduğunu biliyordu; duergarlar, goblinler, deep gnomelar ve Clacker'in bilmediği pek çok başka ırk illithid efendilerine taş işçiliğindeki becerileriyle hizmet ediyor, mind flayerların evleri olarak ilan ettikleri büyük kaya parçasının geliştirilmesine ve tasarımının sürdürülmesine yardım ediyorlardı.

Belki de, böylesi uğraşılara belirgin şekilde uygun olan Belwar çoktan büyük binada işe koyulmuştu.

Düşünceler Clackefm zihninde uçuştular ve Kancalı Dehşetin daha az karmaşık içgüdüleri ile yer değiştirip unutuldular. Mind flayerların sersemletici darbeleri Clacker'ın zihinsel direncini azaltmış ve büyücünün polymorph büyüsü ondan daha fazlasını götürmüştü, öyle ki yanlışlığın ne olduğunu bile fark edemiyordu. Şimdi çift kişiliği, zavallı Clacker'ı yalın bir karmaşa konumunda bırakarak, başa baş dövüşüyorlardı.

Eğer ikilemini anlasaydı ve eğer dostlarının kaderini bilseydi, kendisim talihli sayabilirdi.

Mind flayerlar Clacker'da Kancalı Dehşet gövdesinin belirttiğinden daha fazlasının olduğundan şüphelendiler. İllithid toplumunun hayatta kalması bilgiye ve düşünce okumaya dayalıydı ve Clacker'ın zihni olan kargaşaya nüfuz edememelerine rağmen, açıkça görmüşlerdi ki kemiksi kabuğun

içindeki zihnin işleyişi kesinlikle basit bir Karanlıkaltı canavarında umulandan farklıydı.

Mind flayerlar ahmak efendiler değillerdi ve silahlı ve zırhlı, çeyrek tonluk ölümcül bir canavarı deşifre etmeye ve denetlemeye çalışmanın tehlikelerini de biliyorlardı. Clacker yakınlarda tutulamayacak denli tehlikeli ve güvenilmezdi. Yine de, illithidlerin köle toplumunda herkes için bir yer vardı.

Clacker taştan bir adada; belki elli yarda çapında bir kaya parçası üzerinde duruyordu ve derin, geniş bir yarıkla çevrelenmişti. Onunla birlikte çeşitli başka yaratıklar vardı; küçük bir rothe sürüsü ve illithidlerin zihin eritici etkileri altında çok fazla kaldıkları açıkça belli olan pek çok hırpalanmış duergar da dahil. Gray dwarflar boş yüzlerle oturuyor ya da dikiliyor, boşluğa bakıyor ve Clacker'in kısa süre sonra anladığı gibi, zalim efendilerinin sofrasmdaki sıralarını bekliyorlardı.

Pech yanının tüm bunların yararsızlığını fark etmiş olmasına karşın, Clacker bir kaçış yolu arayarak adanın çapını adımladı. Yarığı geçen yalnızca tek bir köprü vardı; kullanılmadığı zaman, yarığın diğer ucunda sıkıca toplanan büyülü ve mekanik bir alet.

Bir grup mind flayer, beraberlerinde tek bir iri yarı ogre köleyle, köprüyü kontrol eden kola yaklaştılar. Clacker derhal telepatik emirlerin saldırısına uğradı. Tek bir davranış biçimi karmaşık düşüncelerini yardı ve o an o adada bulunma nedenini öğrendi. Mind flayerların sürüsü için bir çobandı. Bir gray dwarf ve rothe istemişlerdi ve çoban köle itaatle işe koyuldu.

Hiçbir kurban direnç göstermedi. Clacker temizce gray dwarfın boynunu burktu, sonra pek de temiz olmayan bir biçimde rotheun kafasını ezdi. İllithidlerin hoşnut kaldığını sezinledi ve bu kanı, en baskınları tatmin duygusu olan bazı tuhaf hisler uyandırdı içinde.

İki yaratığı havaya kaldıran Clacker illithid grubunun karşısında durmak üzere uçuruma ilerledi.

Bir illithid köprünün kolunu geri çekti. Clacker tetiğin hareketinin kendisinden uzakta olduğunu fark etti; bu önemli bir gerçekti, ancak

Kancalı Dehşet o sıra neden önemli olduğunu tam olarak anlayamamıştı. Taş ve metal köprü gümbürdedi, sarsıldı ve Clacker'ın ayağının dibindeki taşı sıkıca kavrayana dek adaya doğru yuvarlandı.

Bana gel, oldu bir illithidin buyruğu. Eğer bir fayda görseydi, Clacker buyruğa direnmeyi başarabilirdi. Kütlesi altında gürültüyle gıcırdayan köprüye adım attı.

Dur! Cesetleri bırak! dedi bir başka buyruk, Kancalı Dehşet yarı yola geldiğinde. Cesetleri bırak! diye haykırdı telepatik ses bir kez daha. Ve adana geri dön!

Clacker seçenekleri değerlendirdi. Kancalı Dehşetlerin öfkesi içinde köpürdü ve dostlarının kaybı yüzünden kızgın olan pech düşünceleri de onunla tamamen aynı görüşü paylaştı. Birkaç adım onu düşmanlarına götürebilirdi.

Mind flayerların buyruğu üzerine ogre köprünün ucuna ilerledi. Clacker'dan bir parça daha uzun ve neredeyse aynı genişlikte görünüyordu ancak silahsızdı ve onu durduramazdı. Fakat iri yarı muhafızın yan tarafında, Clacker daha ciddi bir savunma fark etti. Köprüyü harekete geçirmek için kolu çeken illithid hala kolun yanında duruyordu ve tuhaf, dört parmaklı bir uzantı olan elini hevesle sıkıp gevşetiyordu.

Clacker, köprü altında toplanıp onu yarığın derinliklerine düşürmeden önce geri kalan kısmı ve engel oluşturan ogreyi geçemezdi. Kancalı Dehşet gönülsüzce cesetleri köprüye bıraktı ve taş adasına geri döndü. Ogre derhal geldi ve ölü dwarfla, rotheu efendileri için geri götürdü.

Sonra illithid kolu çekti göz açıp kapayıncaya kadar büyülü köprü uçurumun üzerinden toplanarak, Clacker'ı bir kez daha çaresiz durumda bıraktı.

Ye, diye buyurdu illithidlerden biri. Bu buyruk düşüncelerinde dalga dalga ilerlerken, Kancalı Dehşetin yanında talihsiz bir rothe gezinmekteydi ve Clacker ağır pençesini dalgın bir şekilde yaratığın kafasına indirdi.

İllithidler ayrılırken, Clacker yemeğin başına oturarak kan ve et tadının keyfini çıkardı. Çiğ ziyafet sırasında Kancalı Dehşet tarafı tamamen üstün gelmişti, ancak Clacker'ın dönüp yarığa ve dar mağara boyunca illithid kalesine baktığı her sefer içinde zayıf bir pech sesi bir svirfneblin ve bir drow için duyduğu endişeyi haykırıyordu.

İllithid kalesinin dışındaki dehlizlerde son zamanlarda tutsak edilen tüm köleler içinde, Belwar Dissengulp en çok arananıydı. Svirfneblinin mithril ellerine duyulan merak yanında, Belwar bir illithid kölesinde en çok arzulanan iki göreve kusursuz şekilde uygundu: taşı işlemek ve gladyatör arenasında dövüşmek.

Deep gnome ileri yürütüldüğünde, illithid köle müzayedesinde bir curcuna koptu. Altın ve büyülü eşyalar, kişisel büyüler ve bilgi içeren ciltlerden oluşan fiyat teklifleri çılgıncasına ortaya atıldı.

Sonunda, Oyuk Sorumlusu üç mind flayerdan oluşan bir gruba satıldı, onu ele geçiren grubu yöneten üçlüye. Elbette Belwar'ın bu işlemden haberi yoktu; satış daha tamamlanmadan, deep gnome karanlık ve dar bir tünelden aşağı götürülmüş ve küçük, gösterişsiz bir odaya konmuştu.

Kısa süre sonra üç ses zihninde yankılandı; deep gnomeun anladığı ve unutmayacağı üç eşsiz telepatik ses-yeni efendilerinin sesleri.

Demirden yapılmış iner kalkar bir kapı Belwar'ın önünde yükselerek, üzerinde seyirci sıraları bulunan yüksek duvarlı, iyi aydınlatılmış, dairesel bir odayı ortaya çıkardı.

Dışarı çık, buyurdu efendilerden biri ve yalnızca efendisini hoşnut kılmayı arzulayan Oyuk Sorumlusu tereddüt etmedi. Kısa geçitten çıktığında, düzinelerce mind flayerın taş sıralar üzerine toplanmış olduğunu gördü tuhaf parmaklı illithid elleri her yönden onu işaret ediyordu ve hepsinin ardında aynı ifadesiz ahtapot suratları vardı. Fakat telepatik bağı izleyen Belwar kalabalık içerisinde küçük bir grupla hararetli bir şekilde bahisleri tartışan efendisini bulmakta sıkıntı çekmedi.

Karşıda benzer bir kapı açıldı ve devasa bir ogre dışarı adım \, attı. Sahibini, varoluşunun odak noktasını arayan yaratığın gözleri derhal yukarı,

kalabalığın içine yöneldi.

Bu uğursuz ogre canavarı beni tehdit etti, benim cesur svirfneblin şampiyonum, diye geldi Belwar'ın efendisinin telepatik yüreklendirmesi kısa bir süre sonra, tüm bahislerin kararlaştırılmasının ardından. Onu benim için yok et.

Ne Belwar'ın daha fazla teşviğe gereksinimi vardı, ne de efendisinden benzer bir mesaj alan öğrenin. Gladyatörler hiddetle birbirlerine atıldılar, ancak ogre genç ve oldukça budalayken, Belwar becerikli ve deneyimli biriydi. Son anda yavaşladı ve yana yuvarlandı.

Saldırısını bitirdiğinde umutsuzca onu tekmelemeye çalışan ogre yalnızca bir an sendeledi.

Ama bu bir an bile fazla uzundu.

Belwar'ın çekiç eli öğrenin dizine bir büyücünün yıldırımı kadar kuvvetli yankılanan bir çatırtıyla indi. Ogre neredeyse ikiye katlanarak öne yalpaladı ve Belwar kazma elini öğrenin etli sırtına geçirdi. Dev canavar dengesini yitirip yana tökezlerken, Belwar kendisini yaratığın ayaklarına atarak, onu çelmeyle taşın üzerine yıktı.

Oyuk Sorumlusu bir saniye içinde ayaktaydı: sırt üstü uzanmış devin üzerine sıçradı ve doğruca kafasına koştu. Ogre, svirfneblini ceketinin önünden yakalayacak kadar çabuk kendine geldi, ancak canavar tehlikeli küçük rakibini fırlatmaya hazırlanırken, Belwar kazma elini göğsünün derinlerine gömdü. Öfke ve ıstırapla uluyan budala ogre fırlatışını sürdürdü ve Belwar birden geri çekildi.

Kazmanın sivri ucu olduğu yere tutundu ve deep gnomeun ivmesi öğrenin göğsünde geniş bir yara açtı. Sonunda kendini acınmasız mithril elden kurtaran ogre yuvarlandı ve şiddetle sallandı. İri bir diz Belwar'ı kalçasından vurup, beş altı ayak uzağa, taş zemine fırlattı. Birkaç kısa zıplayışın ardından, Oyuk Sorumlusu ayaklarının üzerine geri kalktı. Afallamıştı ve canı yanıyordu, ancak hala efendisini memnun etmekten başka bir şey arzulamıyordu.

Odadaki her illithidin sessiz takdirlerini ve telepatik bağırışlarını duydu; fakat bir çağrı bu zihinsel şamatayı kesin bir berraklıkla delip geçti. Öldür onu! diye buyurdu Belwar'ın efendisi.

Belwar duraksamadı. Hala sırtının üzerine uzanmış olan ogre göğsünü kavramış, yaşam kaynağı kanının akıp gidişini faydasızca durdurmaya çalışıyordu. Zaten aldığı yaralar muhtemelen ölümcül olacaktı fakat Belwar tatmin olmaktan çok uzaktı. Bu sefil şey efendisini tehdit etmişti! Oyuk Sorumlusu doğrudan öğrenin kafasına hücum ederken, çekiç eli yolu gösteriyordu. Üç hızlı yumruk canavarın kafatasını yumuşattı sonra kazma öldürücü darbe için daldı.

Kaderi çizilen ogre, yaşamının son kasılmalarıyla şiddetle sarsılıyordu, ancak Belwar hiç acıma hissetmedi. Efendisini hoşnut kılmıştı, o an Oyuk Sorumlusu için dünyada başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Yukarıda, tribünlerde, svirfneblin şampiyonun gururlu sahibi altından ve iksir şişelerinden oluşan hakkını topluyordu. Bunu seçmekle iyi iş yaptığını düşünerek, memnun olan illithid yemden hala cesedi doğrayıp ezen Belwar'a baktı. Yeni şampiyonunu bu vahşi oyunda izlemekten hoşlanmasına rağmen, illithid çabucak durması için bir mesaj yolladı. Ne de olsa, ölü ogre da bahsin bir parçasıydı.

Akşam yemeğini harap etmenin bir anlamı yoktu.

İllithid kalesinin kalbinde büyük bir kule duruyordu, tuhaf toplumun en önemli üyelerini barındırmak için oyulup şekillendirilmiş devasa bir dikit. Dev taş yapının içerisi, her düzeyi pek çok mind flayerı barındıran balkonlar ve döner merdivenlerle çevrelenmişti. Ancak, en önemli varlığı; merkezi beyni içinde bulunduran, sade ve dairesel zemin odasıydı.

Çapı tam yirmi ayak olan bu kemiksiz, nabız gibi atan et yığını, mind flayer toplumunu telepatik ortak yaşam ile birbirine bağlıyordu. Merkezi beyin bilgilerin bileşimiydi, dışarıdaki bölgelerini koruyan ve doğuda, millerce uzaktaki drow şehrinde bulunan illithidin uyarı çığlıklarını duyan zihinsel bir gözdü. Toplumun illithidleri için, merkezi beyin tüm varoluşlarının tek düzenleyici -siydi ve tanrılarından başka bir şey değildi. Bu yüzden, sadece pek az kölenin bu kuleye girmesine izin verilirdi; illithid

tanrısına masaj yapabilecek ve nazik fırçalar ve ılık sıvılarla onu yatıştırabilecek duyarlı ve narin parmaklara sahip tutsaklar.

Drizzt Do'Urden bu grubun içindeydi.

Drow odayı çevreleyen geniş yürüyüş yolunda diz çöküp, şekilsiz kütleyi sıvazlamak için uzanmıştı ve yaratığın zevklerini ve hoşnutsuzluklarını keskin bir şekilde duyumsuyordu. Beyin keyifsiz olduğunda, Drizzt damarlı dokulardaki keskin karıncalanmayı ve gerginliği hissetti. Daha kuvvetli ovuşturarak, sevgili efendisini yeniden dinginliğe ulaştıracaktı.

Beyin hoşnut olduğunda, Drizzt de hoşnuttu. Dünyada başka hiçbir şeyin önemi yoktu; kaçak drow yaşamdaki amacını bulmuştu. Drizzt Do'Urden yuvasına gelmişti.

"Şu en çok kazandıran tutsak," dedi mind flayer şırıltılı, diğer dünyaya ait sesiyle. Yaratık arenada kazandığı iksirleri havaya kaldırdı.

Diğer iki illithid dört parmaklı ellerini kıpırdatarak, onayladıklarını belirttiler. Arena şampiyonu, dedi bir tanesi telepati yoluyla.

"Ve kazmak için biçimlendirilmiş," diye ekledi üçüncüsü yüksek sesle. Zihninde-ve dolayısı ile diğerlerinin de zihninde-bir fikir belirdi. Belki oymak için de? Üç illithid odanın uzak bir köşesine, bir çalışmanın başlatılmış olduğu yeni bir oyuğa baktılar.

Birinci illithid parmaklarını kıpırdattı ve lıkırdadı; "Zaman içinde, svirfneblin bu tür sıradan işlere koşulacak. Şimdi, benim için daha fazla iksir, daha fazla altın kazanmalı. En çok kazandıran tutsak!"

"Pusuda ele geçirilenlerin tümü gibi," dedi ikincisi.

"Kancalı Dehşet sürüye göz kulak oluyor," diye açıkladı üçüncüsü.

"Ve drow da beyine hizmet ediyor," diye lıkırdadı birincisi. "Dairemize çıkarken fark ettim onu. Beyine haz veren ve hepimize yarar sağlayan becerikli bir masör olacak."

"Ve bir de bu var," dedi ikincisi, kollarından birini üçüncüyü dürtmek için sallayarak. Üçüncü illithid bir oniks heykelcik gösterdi.

Büyü mü? diye sordu birincisi merakla.

Gerçekten de, diye yanıtladı ikincisi zihinsel yoldan. Astral Alem'le bağlantılı. Bir varlık taşı, sanırım.

"Onu çağırdın mı?" diye sordu birincisi yüksek sesle.

Diğer illithidler hep beraber ellerini sıktılar. Bu mind flayerların 'hayır' işaretiydi. "Tehlikeli bir düşman, belki de," diye açıkladı üçüncü. "Yaratığı çağırmadan önce kendi aleminde gözlemlemenin akıllıca olacağını düşündük."

"Bilgece bir seçim," diyerek onayladı birinci. "Ne zaman gideceksiniz?" "Derhal," dedi ikinci. "Bize eşlik edecek misin?"

Birinci illithid yumruklarını sıktı, sonra iksir şişesini kaldırdı. "Kazanacak çok şey var," diye açıkladı.

Diğer ikisi heyecanla parmaklarını titreştirdiler. Sonra arkadaşları kazandıklarını saymak üzere bir başka odaya çekilirken, rahat, iyice doldurulmuş koltuklarına oturdular ve yolculuk için hazırlandılar.

Dünyevi bedenlerini koltuklarda dinlenmeye bırakıp, beraberce süzüldüler. Heykelciğin, kendi astral konumlarında illithidlere ince gümüşi bir kordon olarak görünen Astral Alem'le bağlantısının yanında yükseldiler. Şimdi dostlarının mağarasının ötesindeydiler; Madde Alemi'nin sesleri ve kayalarının ötesinde, astral dünyanın uçsuz bucaksız dinginliğine süzülüyorlardı. Burada, astral rüzgarın sürekli şarkısı dışında, pek az başka ses vardı. Burada, maddenin ışığın evreleriyle tammlandığı-madde dünyasının ölçütlerine göre-katı madde hiçbir yapı da yoktu.

İllithidler astral yükselişlerinin sonuna yaklaşırlarken heykelciğin gümüş kordonundan saptılar. Büyük panterin varlığının yakınındaki bir yere gelecekler, ancak panterin illithidlerin varlığını fark edebileceği kadar yakışmayacaklardı. İllithidler normalde hoş karşılanan ziyaretçiler

değillerdi ve yolculuk ettikleri neredeyse her alem de bulunan hemen hemen tüm yaratıklar tarafından hor görülürlerdi.

Kazasız belasız, astral konumlarına tamamıyla ulaştılar ve heykelciğin temsil ettiği varlığı bulmakta pek sıkıntı çekmediler.

Guenhwyvar bir yıldız ışığı ormanında, bir geyiğin peşinden koşup zıplıyor, sonsuz bir çevrimi sürdürüyordu. Muhteşemlikte panterden aşağı kalmayan geyik, kusursuz bir denge ve apaçık bir zarafetle sıçrayıp atlıyordu. Geyik ve Guenhwyvar bu senaryoyu bir milyon kez oynamışlardı ve daha milyonlarca kez oynayacaklardı. Bu, panterin varoluşuna hükmeden, tüm evrendeki her alemi eninde sonunda etkisi altına alan düzen ve ahenkti.

Ancak aşağı alemlerin varlıkları ve şimdi panteri uzaktan gözleyen mind flayerlar gibi bazı yaratıklar, bu uyumun yalın kusursuzluğunu kabullenmiyor ve bu sonsuz avın güzelliğini fark-edemiyorlardı. Harikulade panteri yaşamının oyununda izlerlerken, illithidlerin tek düşünceleri kediyi kendi çıkarları için en iyi nasıl kullanabilecekleri üzerinde odaklanmıştı.

17

Hassas Bir Denge

Belwar, zırhlı yaratığın görünüşünde tanıdık birşeyler sezerek, en son düşmanını dikkatle inceledi. Daha önce böylesi bir yaratıkla dostluk kurmuş muydu, merak etti. Ancak, svirfneblin gladyatörün şüpheleri ne olursa olsun, deep gnomeun bilincine nüfuz edemezlerdi, zira Belwar'ın illithid efendisi telepatik aldatmacalarının sinsi selini sürdürmekteydi.

Öldür onu, cesur şampiyonum, dedi illithid, tribünlerdeki yerinden. O senin düşmanın, bundan emin ol, ve eğer onu öldürmezsen, bana zarar verecek!

Belwar'ın kayıp dostundan çok daha iri olan Kancalı Dehşet, deep gnomeu akşam yemeği yapma konunda hiçbir şüphesi olmaksızın, svirfnebline hücum etti.

Belwar tıknaz bacaklarını altında topladı ve doğru anı bekledi. Kancalı Dehşet, pençeli ellerini Belwar'ın yana kaçmasını engellemek için genişçe açarak üzerine hamle yaptığında, Belwar çekiç elini doğrudan canavarın göğsüne yönelterek, dümdüz ileri atıldı. Darbenin katışıksız kuvveti yüzünden, Kancalı Dehşetin kabuğunun her tarafında çatlaklar oluştu ve canavar ilerlemeyi sürdürürken kendinden geçti.

Belwar'ın uçuşu çabucak yön değiştirdi çünkü Kancalı Dehşetin ağırlığı ve ivmesi svirfneblininkinden çok daha büyüktü. Belwar omzunun ekleminden fırladığını hissetti ve ani acı yüzünden neredeyse o da bayılacaktı.

Belwar'ın illithid efendisinin çağrıları bir kez daha düşüncelerine, hatta acıya üstün geldi.

Gladyatörler bir yığın halinde birbirlerine daldılar ve Belwar canavarın kütlesi altında gömüldü. Kancalı Dehşetin engelleyici iriliği, kollarını Oyuk Sorumlusuna ulaştırabilmesine mani oluyordu, ama yaratığın başka silahları da vardı. Zalim bir gaga Belwar'a daldı. Deep gnome kazma ellerini gaganın yoluna çıkarmayı başardı fakat yine de Kancalı Dehşetin devasa kafası, Belwar'ın kolunu geri bükerek ilerlemeyi sürdürdü. Aç gaga, Oyuk Sorumlusunun yüzünün neredeyse bir inç uzağına daldı.

Geniş arenanın tribünleri boyunca, illithidler hoplayıp zıplıyor ve hem telepati yoluyla hem de lıkırdayan, su gibi sesleriyle, heyecanlı bir şekilde çene yarıştırıyorlardı. Mind flayerlar vaktinden önce bahisleri toparlamaya çabalarken, titreşen parmaklar ve sıkılmış yumruklar birbirine karışıyordu.

Şampiyonunu kaybetmekten korkan Sehva’ın efendisi Kancalı Dehşetin efendisine seslendi. Pes ediyor musun? diye sordu, düşüncelerini kendinden

emin göstermeye çalışarak.

Diğer illithid kendinden hoşnut bir şekilde diğer tarafa döndü ve telepatik alıcılarını kapattı. Belwar'ın efendisinin izlemekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

Kancalı Dehşet daha yakına sokulamıyordu; svirfneblinin kolu dirseğinden taşa kilitlenmişti ve mithril kazma canavarın ölümcül gagasını sıkıca geride tutuyordu. Kancalı Dehşet farklı bir taktik deneyerek geriye doğru ani bir sıçrama hareketiyle, kafasını Belwarın elinden kurtardı.

Savaşçı içgüdüsü o an Sehvayı kurtardı, zira Kancalı Dehşet birden dönmüş ve ölümcül gaga yeniden dalmıştı. Normalde tepki ve beklenen savunma canavarın kafasını kazmalı el ile vurup yana göndermek olurdu. Kancalı Dehşet böylesi bir karşılık umuyordu ve Belwar da onun böylesi bir karşılık umacağını tahmin ediyordu. Belwar kolunu önünde savurdu, ancak menzili kısa tutarak kazmanın Kancalı Dehşetin dalışa geçen gagasının oldukça altından geçmesini sağladı. Bu sırada, Belwar'ın bir darbe savurmaya niyetlendiğini sanan canavar dalışını tam planlanan şekilde durdurdu.

Ancak mithril kazma yönünü canavarın beklediğinden çok daha çabuk değiştirdi. Belwar'ın elinin tersi. Kancalı Dehşeti tam gagasının arkasından yakaladı ve kafasını yana savurdu. Ardından, yaralı omzunun sebep olduğu yakıcı ıstırabı göz ardı ederek, Belwar diğer kolunu dirsekten kıvırdı ve yumruğu yolladı. Darbenin hiç insafı yoktu, ancak o anda, Kancalı Dehşet kazmanın ardından çıktı ve deep gnomeun açıktaki suratını ısırmak için gagasını açtı.

Ancak bunun yerine mithril bir çekiç buldu.

Belwar'ın eli Kancalı Dehşetin ağzının gerilerine takoz gibi sıkışarak, gagayı normalde açılabileceğinden daha çok açtı.

Canavar kendini kurtarmak için çılgınca geri çekilirken, her ani hareket Oyuk Sorumlusunun yaralı koluna acı dalgaları yolluyordu.

Belwar eş değerde hiddetle karşılık verip, serbest eliyle Kancalı Dehşetin kafasının yan tarafına tekrar tekrar vurdu. Kazma derinlere daldıkça, devasa gagadan kan boşalıyordu.

"Pes ediyor musun?" diye su gibi sesiyle bağırdı Belwar'ın efendisi bu kez, Kancalı Dehşetin efendisine.

Ancak soru yine vaktinden önce gelmişti çünkü aşağıda, arenada, zırhlı Kancalı Dehşet yenilgiden çok uzaktı. Yaratık bir başka silah kullandı: müthiş ağırlığını. Canavar göğsünü yerde yatan deep gnomea dayayarak, svirfneblinin yaşamım ezip çıkarmaya çalıştı.

"Pes ediyor musun?" dedi Kancalı Dehşetin efendisi, olayların beklenmedik bir şekilde değiştiğini görerek.

Belwar'ın kazması Kancalı Dehşetin gözünü buldu ve canavar ıstırapla uludu. İllithidler parmaklarını titreştirip, yumruklarını sıkıp açarak sıçradılar ve arenayı işaret ettiler.

Her iki gladyatörün efendisi de ne kaybedeceklerini anlamıştı. Eğer dövüşün sürmesine izin verirlerse, iki dövüşçü de yeniden savaşmaya uygun olacaklar mıydı?

Belki de bir beraberliği düşünmeliyiz? diye önerdi Belwar'ın efendisi, telepati yoluyla. Diğer illithid hemen onayladı. Her iki efendi de şampiyonlarına mesajlar gönderdiler. Öfke ateşini yatıştırmak ve müsabakayı bitirmek uzun ve zorlu dakikalar aldı fakat sonunda, illithid buyrukları gladyatörlerin vahşi hayatta kalma dürtülerine galip geldi. Aniden, hem deep gnome hem de Kancalı Dehşet birbirlerine bir yakınlık hissettiler ve Kancalı Dehşet doğrulduğunda, svirfnebline ayağa kalkmasında yardım etmek için bir pençesini uzattı.

Kısa süre sonra Belwar dairesel arenaya açılan tünelin hemen içinde bulunan ufak, gösterişsiz hücresindeki yegane taş banka oturmuştu. Oyuk Sorumlusunun çekiç tutan kolu tamamen his-sizleşmişti ve korkunç morumsu mavi bir çürük tüm omzunu kaplamıştı.

Belwar yeniden arenada dövüşecek hale gelmeden önce pek çok gün geçmesi gerekliydi ve efendisini yakın zamanda hoşnut kılamayacak olması onu derinden üzdü.

İllithid hasarı incelemek üzere Belwar'a geldi. Yaranın iyileşmesine yardım edecek iksirleri vardı ama büyünün yardımıyla bile, Belwar'ın dinlenmeye gereksinim duyduğu açıktı. Yine de mind flayerın svirfneblini kullanacağı başka yerler vardı. Özel dairesinde bir oyuğun tamamlanması gerekliydi.

Gel, diye buyurdu illithid Sehva'ya ve Oyuk Sorumlusu ayaklarının üzerine fırlayıp, saygılı bir şekilde efendisinin bir adım arkasında kalarak dışarı fırladı.

Mind flayer onu merkezi kulenin alt katından geçirirken, diz çökmüş bir drow Belwar'ın dikkatini çekti. Topluluğun merkezi beynine dokunabilen ve ona haz veren bu kara elf ne kadar da şanslıydı!

Ancak, binanın üçüncü katına ve üç efendisinin paylaştığı daireye çıkarken, Belwar artık bunu düşünmedi.

Diğer iki illithid koltuklarında hareketsiz ve yaşam belirtisi göstermeden oturuyorlardı. Belwar'ın efendisi bu görüntüye pek önem vermedi; dostlarının astral yolculuklarında uzaklarda olduk larını ve maddi bedenlerinin oldukça güvende bulunduğunu biliyordu. Mind flayer dostlarının o uzak alemde ne yaptıklarını merak ederek, yalnızca bir an durakladı. Tüm İllithidler gibi, Belwar'ın efendisi de astral yolculuklardan hoşlanıyordu, ancak, elirgin bir illithid özelliği olan pragmatizm, yaratığın düşüncelerini elindeki iş üzerinde tutuyordu. Belwar'ı almakla büyük bir yatırım yapmıştı, kaybetmek istemediği bir yatırım.

Mind flayer Belwar'ı arkada bir odaya yöneltti ve gösterişsiz, taş bir masaya oturttu. Sonra birden, illithid yaralı kolu kabaca yerine yerleştirip, sargılar uygularken, Belwar'ı telepatik emirler ve sorular bombardımanına tuttu. Mind flayerlar bir yaratığın düşüncelerini ilk karşılaşmada istila edebilirlerdi; ya sersemletici darbeleriyle ya da telepatik iletişim yoluyla ancak bir illithidin kölesini tamamen idaresi altına alması haftalar, hatta aylar alabilirdi. Her karşılaşma, kölenin doğal direncinin biraz daha

fazlasını yıkıyor, kölenin anılarının ve duygularının daha fazlasını açığa çıkarıyordu.

Belwar'ın efendisi bu tuhaf svirfneblin hakkında, bu garip, işlenmiş eller ve seçtiği alışılmadık dostlar hakkında her şeyi bilmeye kararlıydı. Telepatik fikir alışverişinin bu safhasında, illithid mithril eller üzerine yoğunlaştı, çünkü Belwar'ın becerilerini tam kapasitede sergilemediğini sezmişti.

İllithidin düşünceleri derinlere dalıp ilerledi ve bir süre sonra Belwarın zihninin derin bir köşesine düşerek tuhaf bir nakarat öğrendi.

Bivrip? Diyerek sorguladı Belwar'ı. Oyuk Sorumlusu sadece refleks üzerine ellerini birbirine vurdu ve darbenin şokuyla acı içinde irkildi.

İllithidin parmakları ve kolları hevesle titreştiler. Önemli bir şeye dokunduğunu biliyordu, şampiyonunu daha güçlü kılacak bir şey. Ancak, eğer mind flayer Belwar'ın şarkıyı anımsamasına izin verirse ona svirfneblin tarafını, kölelikten önceki günlerinin anılarını vermiş olurdu.

İllithid, Belwar'a bir başka iyileştirici iksir daha verdi ve sonra mallarını incelemek için etrafa bakındı. Eğer Belwar bir gladyatör olmayı sürdürecekse, Kancalı Dehşetle arenada yeniden yüzleşmesi gerekiyordu; İllithid kurallarına göre, beraberlikten sonra bir rövanş gerekliydi. Belwar'ın efendisi, svirfneblinin o zırhlı şampiyon karşısında bir başka dövüşten canlı çıkabileceğinden şüpheliydi.

Tabii eğer...

***

Dinin Do'Urden sürüngen bineğini Menzoberranzan'ın hiyerarşisinde en alt sıralardaki evlerin bulunduğu bölgede, şehrin en kalabalık bölümünde sürdü. Piwafwisinin başlığını yüzüne indirmişti ve yönetici bir evin soylularından biri olduğunu belli edecek hiçbir amblem taşımıyordu. Gizlilik Dinin'in müttefikiydi, hem şehrin bu tehlikeli bölgesindeki kendisini izleyen gözlere hem de annesiyle kız kardeşinin onaylamayan bakışlarına karşı. Dinin kayıtsızlığın tehlikelerini anlayacak kadar uzun

yaşamıştı. Paranoyanın sınırlarında yaşıyordu; Malice ve Briza'nın ne zaman kendisini izlediklerini bilemezdi.

Bir grup bugbear, yürüyen sürüngenin yolundan tembel tembel çekildiler. Kölelerin lakayt tavrı üzerine, öfke, Do'Urden Evi'nin gururlu büyük oğlunun yalayıp geçti. Dinin'in eli gayri ihtiyari kemerindeki kırbacına gitti.

Ancak Dinin deşifre olmanın muhtemel sonuçlarını kendine anımsatarak, sağduyulu bir şekilde, öfkesini denetledi. Bir çok keskin köşeden bir tanesini daha döndü ve bir sıra bağlantılı dikit sütun boyunca ilerledi.

"Demek beni buldun," dedi tanıdık bir ses, arkadan ve yandan. Şaşıran ve korkan Dinin bineğini durdurdu ve eğerinde donup kaldı. En azından bir düzine ufak crossbowun üzerine dikildiğini biliyordu.

Dinin, Jarlaxle'ın yaklaşmasını izlemek için yavaşça başını çevirdi. Orada, gölgelerde, paralı asker, Dinin'in Do'Urden Evi'nden bildiği fazlaca nazik ve uysal drowdan çok farklı görünüyordu. Ya da belki bu, Jarlaxle'ın iki yanında duran kılıçlı iki drow muhafızın görüntüsü ve Dinin'in Saygıdeğer Malice'in onu korumak üzere ortalıkta olmadığının farkında oluşundan kaynaklanıyordu.

"Bir başkasının evine girmeden önce izin istemek gerekir," dedi Jarlaxle sakince, ama kesinlikle tehditkar imalarla. "Genel nezaket."

"Dışarıda, sokaklardayım," diye anımsattı Dinin ona.

Jarlaxle'ın gülümsemesi bu mantığı yadsıdı. "Benim evim."

Dinin mevkisini anımsadı ve bu düşünceler içinde biraz cesaret uyandırdı. "O halde, yönetici bir evin bir asilzadesi ön kapısından çıkmadan önce Jarlaxle'ın iznini mi almalı?" diye gürledi büyük oğul. "Ya Menzoberranzan'ın evlerinin en küçüğüne bile evin Saygıdeğer Anasının iznini almadan girmeyen Saygıdeğer Baenre? Saygıdeğer Baenre'demi evsiz bir serseri olan Jarlaxle'ın iznini almalı?

"Dinin hakareti bir parça ileri götürmüş olabileceğini fark etti, ancak gururu bu sözcükleri gerektiriyordu.

Jarlaxle gözle görülür bir şekilde rahatladı ve suratına yerleşen gülümseme neredeyse samimi göründü. "Demek beni buldun," dedi yeniden, bu kez geleneksel selamıyla eğilerek. "Amacını belirt ve işi bitir."

Dinin, paralı askerin belirgin tavizi üzerine kendine güven kazanarak, kollarını dövüşe hazır şekilde göğsünde kavuşturdu. "Seni aradığımdan o kadar emin misin?"

Jarlaxle'la iki muhafızı birbirlerine sırıttılar. Yolun gölgeliklerindeki görünmeyen askerlerden gelen gülüşmeler, Dinin'in filizlenen kendine güveninin büyük bölümünü çaldı.

"İsteğinin ne olduğunu söyle, Büyük Oğul," dedi Jarlaxle daha imalı bir şekilde, "ve işi bitir."

Dinin bu karşılaşmayı mümkün olduğunca çabuk tamamlamak için son derece istekliydi. "Zin-carla ile ilgili bilgiye ihtiyacım var," dedi lafı dolandırmadan.

"Zaknafein'ın ölümcül hayaleti Karanlıkaltı'nda uzun günler boyunca yürüdü. Fazla uzun belki de?"

Büyük oğulun mantığını izlerken, Jarlaxle gözlerini kıstı. "Seni bana Saygıdeğer Malice mi yolladı?" diye sordu.

Dinin başım iki yana salladı ve Jarlaxle onun içtenliğinden kuşku duymadı. "Kılıçta hünerli olduğun kadar bilgesin de," dedi paralı asker nazikçe, burada, Jarlaxle'ın dünyasında her nasılsa anlamı belirsiz görünen ikinci bir selamla eğilerek.

"Kendi isteğimle geldim," dedi Dinin kararlı bir şekilde. "Bazı yanıtlar bulmak zorundayım."

"Korkuyor musun, Büyük Oğul?"

"Endişeliyim," diye yanıtladı Dinin içtenlikle ve paralı askerin alaycı tonunu görmezden gelerek. "Asla düşmanlarımı, ya da müttefiklerimi, hafife alma hatasına düşmedim."

Jarlaxle ona şaşkın bir bakış fırlattı.

"Kardeşimin neye dönüştüğünü biliyorum," diye açıkladı Dinin. "Ve Zaknafein'ın bir zamanlar ne olduğunu da."

"Zaknafein şimdi bir ölümcül hayalet," diye yanıtladı Jarlaxle, "Saygıdeğer Malice'in kontrolü altında."

"Pek çok gün," dedi Dinin sessizce, sözcüklerindeki imaların yeterince yüksek sesle konuştuğuna inanarak.

"Annen Zin-carla istedi," diye cevabı yapıştırdı Jarlaxle biraz sertçe.

"Bu Lloth'un, karşılığında Örümcek Kraliçe hoşnut olsun diye verdiği en büyük armağanıdır. Saygıdeğer Malice Zin-carla isterken risklerini biliyordu. Eminim anlıyorsundur Büyük Oğul, ölümcül hayaletler belirli bir görevin tamamlanması için verilirler."

"Ya başarısızlığın sonuçları nedir?" diye sordu Dinin dobra dobra, Jarlaxle'ın kaygılı tavrıyla boy ölçüşerek.

Paralı askerin inanmaz bakışları Dinin'in gereksinim duyduğu bütün yanıttı. "Zaknafein'ın ne kadar zamanı var?" diye sordu Dinin.

Jarlaxle kaçamak bir şekilde omuz silkti ve bir soruyla yanıtladı. Lloth'un planlarını kim tahmin edebilir?" diye sordu. "Örümcek Kraliçe sabırlı olabilir-eğer kazanç bekleyişini haklı çıkaracak denli büyükse. Drizzt böylesine değerli mi?" Paralı asker yeniden omuz silkti. "Buna Lloth, yalnızca Lloth karar verir."

Dinin uzun bir süre, paralı askerin ona önerecek başka bir şeyi kalmadığından emin olana dek, Jarlaxle'ı inceledi. Sonra sürüngen bineğine geri döndü ve piwafwisinin kukuletasını iyice aşağı çekti. Eğerine geri oturduğunda, son bir yorumda bulunmayı düşünen Dinin geri döndü, ancak paralı asker ve muhafızları hiçbir yerde yoklardı.

***

"Bivrip!" diye haykırdı Belwar, büyüyü tamamlayarak. Oyuk Sorumlusu ellerini yeniden birbirine vurdu ve bu kez irkilmedi, çünkü acı o kadar yoğun değildi. Mithril eller birbirine çarptığında kıvılcımlar uçuştu ve BeLwar'ın efendisi tam bir coşkuyla dört parmaklı ellerini çırptı.

Şimdi illithid gladyatörünü iş üzerinde görmeliydi. Bir hedef arandı ve kısmen oyulmuş hücreyi fark etti. İllithid tasarımın zihinsel imgelerini ve hücre için istediği derinliği verirken, tüm bir telepatik talimatlar dizisi Oyuk Sorumlusunun zihnine doğru gümbürdedi.

Belwar derhal işe koyuldu. Çekiç elini yönlendiren yaralı omzunun gücünden emin olamadığından, kazma ile başladı. Büyülü elin darbesi altında taş patlayarak toza dönüştü ve illithid Belwar'ın düşüncelerine akan apaçık bir hoşnutluk mesajı yolladı. Bir Kancalı Dehşetin zırhı bile böylesi bir darbeye karşı duramazdı!

Belwar'ın efendisi, deep gnomea vermiş olduğu talimatları güçlendirdi ve sonra, çalışmak üzere bitişikteki bir odaya ilerledi. Asırlık yaşamında yerine getirdiği görevlere çok benzeyen işiyle yalnız bırakılan Belwar kendini düşünürken buldu.

Oyuk Sorumlusunun az sayıdaki tutarlı düşüncelerini öncelikle kaplayan hiçbir şey yoktu; illithid efendisini memnun etmek ihtiyacı hareketlerini yönlendiren en önemli şey olarak kaldı. Ancak, tutsak edildiğinden beri ilk kez Belwar kuşku duydu.

Kimliği? Amacı?

Mithril ellerini büyüleyen şarkı yeniden aklından geçti ve kendini esir edenlerin etkilerinin yarattığı bulanıklığı aralamaktaki bilinçsiz karanlığın odak noktası oldu. "Bivrip!" diye mırıldandı yeniden ve sözcük daha yakın geçmişteki bir anıyı, diz çöküp, illithid toplumunun tanrısına masaj yapan bir drow elfin görüntüsünü harekete geçirdi.

"Drizzt?" diye mırıldandı Belwar fısıltıyla, ancak isim kazma elinin bir sonraki darbesiyle unutulmuş, svirfneblinin illithid efendisini memnun etme arzusu tarafından silinmişti.

Hücre kusursuz olmalıydı.

Bir et topağı abanoz derili elin altında hafifçe dalgalandı ve mind flayer toplumunun merkezi beyni tarafından gönderilen bir endişe dalgası Drizzt'in içinde sel gibi aktı. drowun yegane duygusal tepkisi kederdi çünkü beyni sıkıntı içinde görmeye dayanamıyordu. Zarif parmaklar bastırıp ovuşturdu; Drizzt bir kase ılık suyu kaldırdı ve yavaşça etin üzerine döktü. Şimdi Drizzt mutluydu çünkü et becerikli dokunuşu altında yumuşamıştı ve beynin endişeli duyguları kısa zamanda minnettarlık ile yer değiştirmişti.

Diz çökmüş drowun ardında, geniş yürüyüş yolunun karşısında, iki illithid tüm olan biteni izliyor ve onaylayarak başlarını sallıyorlardı. Drow elfler bu görevde her zaman becerilerini kanıtlamışlardı ve bu son tutsak şimdiye kadarkiler içinde en iyilerinden biriydi.

İllithidler paylaşılan bu düşüncenin etkileri üzerine hevesle parmaklarını titreştirdiler. Merkezi beyin, uzun ve dar mağaranın ötesindeki dehlizlerden meydana gelen illithid ağında bir başka drow ziyaretçi algılamıştı-masaj yapıp rahatlatacak bir diğer köle.

Merkezi beyin böyle olduğunu sanıyordu.

Dört illithid merkezi beyin tarafından gönderilen imgelere yönlendirilerek mağaradan dışarı ilerlediler. Tek bir drow bölgelerine girmişti. Bu, dört illithid için kolay bir avdı.

Mind flayerlar böyle olduğunu sanıyorlardı.

18

Şaşkınlık

Ölümcül hayalet, görmüş geçirmiş bir drow savaşçısının deneyimli adımları ve ışığıyla, kırık dökük ve dolambaçlı dehlizler boyunca sessizce ilerledi. Ancak, merkezi beyinlerince yönlendirilen mind flayerlar Zaknafein'ın rotasını kusursuz bir şekilde tahmin etmiş, onu bekliyorlardı.

Zaknafein, Belwar'la Clacker'ın saklandıkları aynı taş çıkıntısının yanına geldiğinde, bir illithid ona doğru atıldı ve -fooop.'-sersemletici enerjisini ateşledi.

O kısa mesafeden, pek az yaratık böylesi güçlü bir darbeye direnebilirdi fakat Zaknafein bu dünyaya ait olmayan bir varlık, yaşayan bir ölüydü. Zaknafein'ın başka bir varoluş düzlemine bağlı olan zihninin yakınlığı ya da uzaklığı adımlarla ölçülemezdi. Bu tür zihinsel saldırıların nüfuz edemediği ölümcül hayaletin kılıçları dosdoğru ileri daldı ve her biri, hayrete düşen illithidin süt gibi, göz bebekleri olmayan gözlerinden birini buldu.

Diğer üç mind flayer sersemletici darbelerini salarak tavandan aşağı süzüldüler. Kılıçlar ellerinde, Zaknafein kendine güvenle onları bekliyordu, ancak mind flayerlar inişlerini sürdürdüler. Zihinsel saldırıları daha önce onları hiç başarısız kılmamıştı; aciz enerji konilerinin şimdi yararsız olabileceğine inanamazlardı.

Hooop! İllithidler bir düzine kez daha ateş ettiler, ancak ölümcül hayalet etkilenmiş görünmedi. Tasalanmaya başlayan İllithidler, nasıl olup da etkilerinden kaçınabildiğim anlamak için Zaknafein'ın düşüncelerinin içine ulaşmayı denediler. Buldukları şey nüfuz etme becerilerinin ötesinde bir engel, şimdi bulundukları varoluş düzlemini aşan bir bariyerdi.

Zaknafein'ın talihsiz dostlarına karşı sergilediği kılıç oyununa Şahit olmuşlardı ve bu becerikli drowla dövüş alanında karşılaşmaya hiç niyetleri yoktu. Derhal, telepati yoluyla, yönlerini geri çevirmeyi kararlaştırdılar.

Ancak fazlasıyla aşağı inmişlerdi.

İllithidler Zaknafein'ın hiç umurunda değildi ve hoşnut bir şekilde yoluna devam edebilirdi. Fakat illithidlerin şansına, ölümcül hayaletin içgüdüleri

ve Zaknafein'ın İllithidler hakkındaki geçmiş yaşamına ait bilgileri onu basit bir sonuca vardırdı: eğer Drizzt bu yöne gelmişse-ki Zaknafein geldiğim biliyordu-büyük olasılıkla mind flayerlarla karşılaşmıştı. Yaşayan bir ölü onları alt edebilirdi ama ölümlü bir drow, hatta Drizzt bile, kendisini hazin bir dezavantajın içinde bulabilirdi.

Zaknafein tek kılıcını kınına koydu ve taş çıkıntısının üzerine sıçradı. Zorlukla seçilecek kadar hızlı ikinci bir sıçrayışla, ölümcül hayalet yukarı yükselen illithidlerden birini ayak bileğinden yakaladı.

Hooop! Yaratık yeniden ateş etti, ancak o, Zaknafein'ın keskin kılıcı karşısında savunmasız, kaderi çizilmiş bir varlıktı. Ölümcül hayalet inanılmaz bir kuvvetle kendini dosdoğru yukarı çekerken, kılıcı yolu gösteriyordu. İllithid boşu boşuna aşağıdaki kılıca vurdu, ama boş elleri ölümcül hayaletin arzusunu alt edemezdi. Zaknafein'ın kılıcı mind flayerın karnından girip, kalbini ve ciğerlerini yardı.

Güçlükle soluyan ve büyük yarasını tutan İllithid, Zaknafein dengesini bulup, mind flayerın göğsüne tekmeyi indirirken, yalnızca çaresizlik içinde seyretti. Ölmekte olan İllithid yuvarlanıp baş aşağı geldi ve duvara çarptı, ardından, öldükten sonra bile acayip bir şekilde havada asılı kaldı. Yaratığın kanı aşağıdaki zemine damlıyordu.

Zaknafein'ın sıçrayışı, havada süzülen bir illithide çarpmasına yol açtı ve ortaya çıkan ivme her ikisini de grubun sonuncusuna ulaştırdı. Eller kollar çılgıncasına sallanıp dalgalanıyor, drow savaşçısının etinde tutunacak bir yer arıyorlardı. Ancak, kılıç daha ölümcüldü ve bir an sonra, ölümcül hayalet en son iki kurbanını bırakıp, kendisine ait bir havada kalma büyüsü yaparak yavaşça taş zemine geri süzüldü. Zaknafein üç illithidi havada kalma büyüleri süresince, ölü bir şekilde, orada öylece asılı halde ve bir dördüncüsünü de yerde bırakarak, sakince yürüyüp gitti.

Ölümcül hayalet kılıçlarmdaki kanı silme zahmetine katlanmamıştı; pek yakında daha fazla ölüm olacağının farkındaydı.

İki mind flayer panteri gözlemlemeyi sürdürdüler. Onlar bilmiyordu ama Guenhwyvar varlıklarının farkındaydı. Koku ve tat gibi dünyevi duyguların hiçbir anlam taşımadığı Astral Alem'de, panter bunların yerine başka derin

duygular koymuştu. Burada, Guenhwyvar, enerji yayılımlarını belirgin zihinsel imgelere çeviren bir duyu ile avlanıyordu ve panter bir geyikle bir tavşanın yaydığı enerjiyi bu varlıkları görmeden bile hemen birbirinden ayırabilirdi. İllithidler Astral Alem'de o kadar da az rastlanır değillerdi ve Guenhwyvar yaydıkları enerjiyi tanıdı.

Panter henüz illithidlerin mevcudiyetinin sadece bir rastlantı mı, yoksa bir şekilde, Drizzt'in onu uzun günlerdir çağırmamış olduğu gerçeği ile bağlantılı mı olduğuna karar verememişti. Mind flayerların Guenhwyvar'a gösterdikleri belirgin ilgi ikinci olasılığı gösteriyordu ve bu, panter için en rahatsız edici düşünceydi.

Yine de Guenhwyvar böylesine tehlikeli bir düşmana karşı ilk hareketi yapmak istemedi. Panter günlük rutinini sürdürürken dikkatli bir gözle istenmedik seyircilerini izledi.

Yaratıklar, Madde Alemi'ne hızlı bir inişe başladıklarında, Guenhwyvar mind flayerların enerji yayılımlarmdaki değişikliği fark etti. Panter daha fazla bekleyemezdi.

Yıldızların arasından sıçrayan Guenhwyvar mind flayerların üzerine saldırdı. Geri dönüş yolculuklarına başlama çabalarıyla meşgul İllithidler artık çok geç olana dek tepki vermediler. Panter bir tanesinin altına dalarak yaratığın gümüşi kordonunu keskin ışıktan dişleriyle yakaladı. Guenhwyvar'ın boynu gerilip, sallandı ve gümüşi kordon kopuverdi. Çaresiz İllithid, Astral Alem'de bir kazazede olarak sürüklenip gitti.

Kendini kurtarmakla daha meşgul olan diğer mind flayer, arkadaşının çılgınca yakarışlarını görmezden geldi ve kendisini maddi bedene döndürecek olan tünele inişini sürdürdü. İllithid neredeyse Guenhwyvar'ın elinden kaçıyordu, ancak panterin pençeleri tam tünele girerken üzerine kilitlendi.

Guenhwyvar tünel boyunca ilerledi.

Küçük taş adasından, Clacker uzun ve dar mağaranın her yanında büyüyen telaşı gördü. İllithidler koşuşturup duruyor, savunma oluşumlarına geçmeleri için kölelerine telepatik buyruklar gönderiyorlardı. Gözcüler tüm

çıkışlarda kaybolurken, diğer mind flayerlar duruma genel bir bakış için havaya yükseldiler.

Clacker topluluğun bir buhranla karşı karşıya olduğunu anlamıştı ve Kancalı Dehşetin düşüncelerinde tek bir mantıklı fikir belirdi: eğer mind flayerlar yeni bir düşmanla meşgul olurlarsa, bu onun için bir kaçış şansı olabilirdi. Düşüncelerinde yeni bir odak noktasıyla, Clacker'ın pech yanı ayağını sağlam basacak bir yer buldu. En büyük sorunu şu yarık olacaktı çünkü kesinlikle bunun üzerinden karşıya sıçrayamazdı. Bu mesafeden bir gray dwarf ya da bir rothe fırlatabileceğini düşündü, ancak bu da kendi kaçışma pek yardımcı olmayacaktı.

Clacker'ın bakışları köprünün koluna, sonra yeniden taş adadaki kader arkadaşlarına yöneldi. Köprü geri toplanmış, kol adaya doğru eğilmişt hedeflenmiş bir cisim onu geri itebilirdi. Clacker iri pençelerini birbirine vurdu-bu hareket ona Belwar'ı ammsatıyordu-ve bir gray dwarfı havada yükseklere fırlattı. Talihsiz yaratık köprünü koluna doğru süzüldü, ancak kısa kaldı ve kol yerine yarık duvarına çarpıp, ölümüne doğru baş aşağı düştü.

Clacker öfkeyle ayağını yere vurdu ve bir başka füze bulmak için döndü. Drizzt'le Behvafa nasıl ulaşacağına dair bir fikri yoktu ve o anda onlar için endişelenmek üzere durmadı. Şimdi Clacker'ın sorunu bu hapishane adasından kurtulmaktı.

Bu kez genç bir rothe havada yükseldi.

Zaknafein'ın girişinde hiçbir kurnazlık, hiçbir gizlilik yoktu. Mind flayerların birincil saldırı yöntemlerinden korkusu olmayan ölümcül hayalet uzun ve dar mağaranın içine, doğrudan açıklığa, dümdüz yürüdü. Üç illithidden oluşan bir grup derhal üzerine inerek, sersemletici darbelerini salıverdiler.

Yine, ölümcül hayalet zihinsel enerjinin içinden hiç irkilmeksizin yürüdü ve üç illithid, dehlizlerde Zaknafein'a karşı duran dört mind flayerla aynı kaderi paylaştılar.

Sonra köleler geldi. Yalnızca efendilerini hoşnut kılmayı arzulayan goblinler, gray dwarflar, orclar ve hatta birkaç ogre, drow istilacıya hücum ettiler. Bazıları silahları savurdu, ancak çoğunun yalnızca elleriyle dişleri vardı ve bu yalnız drowu sayısal üstünKiklerinin altına gömmeyi düşünüyorlardı.

Zaknafein'ın kılıçları ve ayakları böylesi basit taktikler için fazla hızlıydı. Ölümcül hayalet dans ediyor ve biçiyor, bir yöne doğru atılıp sonra aniden hareketini tersine çeviriyor ve en yakınındaki takipçileri vura vura doğruyordu.

Bu hareketin ardında illithidler taktiklerinin doğruluğunu tekrar gözden geçirerek kendi savunma hatlarını oluşturdular. Zihinsel iletişimleri sel gibi akarken, dokungaçları çılgıncasına dans ediyor, bu beklenmedik değişikliğe bir anlam vermeye çabalıyorlardı. Kölelerine tüm silahları teslim edecek kadar güvenmemişlerdi, ancak köleler ölümcül yaralarını tutarak bir biri ardına taş zemine düşerlerken, mindflayerlar artan kayıplarından pişmanlık duymaya başladılar. Yine de illithidler kazanacaklarına inanıyorlardı. Arkalarında daha fazla köle grupları dövüşe katılmaya güdülüyorlardı. Yalnız istilacı yorulacak, adımları yavaşlayacaktı ve illithidlerin sürüleri onu ezecekti.

Mind flayerlar Zaknafein gerçeğini bilemezlerdi. Onun yaşayan ölü bir varlık olduğunu, büyüyle canlandırılmış, yorulmaz ve yavaşlamaz bir yaratık olduğunu bilemezlerdi.

Belwar ve efendisi, illithid bedenlerinden birinin spazmlarla irkilişini izlediler. Bu, bedene ait ruhun astral yolculuğundan geri döndüğünü gösteren bir işaretti. Belwar bu kasılmaların nedenini anlamamıştı, fakat efendisinin hoşnut olduğunu sezinledi ve bu onu memnun etti.

Ancak Belwar'in efendisi dostlarından yalnızca birinin dönüyor olmasından endişeliydi de, zira merkezi beynin çağrısı en büyük önceliğe sahipti ve göz ardı edilemezdi. Mind flayer dostunun spazmlarının bir düzene girişini izledi ve sonra aklı daha da karıştı, çünkü bedenin çevresinde kara bir sis belirmişti. İllithidin Madde Alemi' ne döndüğü aynı anda, Belwar'ın efendisi onun acısını ve dehşetini telepati yoluyla paylaştı.

Ama Belwar'ın efendisi tepkide bulunamadan, Guenhwyvar oturan İllithidin üzerinde maddeye dönüştü ve bedeni koparıp parçaladı.

Bir benlik kıvılcımı içinde dolaşırken, Belwar donakaldı. "Bivrip?" diye fısıldadı duyulur duyulmaz ve sonra, "Drizzt?" dedi ve diz çökmüş drowun görüntüsü apaçık bir şekilde zihnine doldu.

"Öldür onu, benim cesur şampiyonum! Öldür onu! diye yakardı Belwar'in efendisi, ancak illithidin talihsiz dostu için artık çok geçti. Oturan mind flayer çılgın gibi sallanıyordu; dokungaçları titreşti ve Guenhwyvar'in beynine ulaşma çabasıyla kediye yapıştı. Guenhwyvar kudretli pençelerinden birini, illithidin ahtapot kafasını omuzlarından koparan tek bir darbeyle savurdu.

Hücredeki işi yüzünden elleri hala büyülü olan Belwar yavaşça pantere doğru ilerlerken, adımlarını korku değil şaşkınlık yönlendiriyordu. Oyuk Sorumlusu efendisine döndü ve sordu; "Guenhwyvar?"

Mind flayer svirfnebline çok fazlasını geri vermiş olduğunu biliyordu. Büyülü nakaratın anımsanması, bu köleye diğer tehlikeli anıları çağrıştırmıştı. Artık Belwar'a güvenilemezdi.

Guenhwyvar, illithidin niyetini sezdi ve ölü mind flayerdan, geride kalan yaratık Belwar'a saldırmadan yalnızca bir an önce sıçradı.

Guenhwyvar doğrudan Oyuk Sorumlusuna çarparak onu sere serpe yere uzattı. Kedi yere inerken, kedigillere özgü kasları gerilip kasıldı ve Guenhwyvar'ı derhal odanın çıkışına yönelik bir açıya çevirdi.

Hooop! Mind flayerın saldırısı Şehvani düştüğü sırada yakaladı, ancak deep gnomeun şaşkınlığı ve artan öfkesi sinsi saldırıyı engelledi. O tek an için, Belwar hürdü ve ayakları üzerine yuvarlanarak, illithidi gerçekte olduğu gibi sefil ve uğursuz yaratık olarak gördü.

"Git, Guenhwyvar!" diye haykırdı Oyuk Sorumlusu ve kedi dürtülmeye gereksinim duymadı. Astral bir varlık olarak, Guenhwyvar, illithid toplumu hakkında çok şeyin farkındaydı ve böylesi yaratıkların ininde savaşmanın

anahtarını biliyordu. Panter tüm ağırlığıyla kapıya doğru uçarak, merkezi beyni barındıran odanın üzerindeki balkona fırtına gibi indi.

Tanrısı için korkan Belwar'in efendisi izlemeye çabaladı, ancak deep gnomeun gücü öfkesi yüzünden on kat artarak geri dönmüştü ve büyülü çekiç elini illithidin kafasının yumuşak etine indirirken, yaralı kolunda hiç acı hissetmedi. Kıvılcımlar uçuşup illithidin suratını kavurdu ve yaratık duvara çarptığında, sütü andıran, göz bebeklerinden yoksun gözleriyle inanmazlık içinde Belwar'a baktı.

Sonra yavaş yavaş yere, ölümün karanlığına kaydı.

Odanın kırk ayak aşağısında, diz çökmüş drow saygıdeğer efendisinin korku ve öfkesini sezdi ve kara panter tam havaya sıçradığı an yukarı baktı. Merkezi beyin tarafından tamamen büyülenen Drizzt, Guenhwyvar'ı eski dostu ve en değerli arkadaşı olarak görmedi; o an, yalnızca en sevdiği varlığa yönelik bir tehdit gördü. Ancak, kudretli panter ortaya çıkardığı dişleri ve geniş pençeleriyle, illithid toplumuna hükmeden şişkin, damarlı et kütlesinin ortasına düşerken, Drizzt ve diğer masajcı kölelerin elinden gelen tek şey, çaresizce izlemekti.

19

Baş Ağrıları

Uzun ve dar mağaradaki taş kalenin içinde ve civarında aşağı yukarı yüz yirmi illithid yaşıyordu ve Guenhwyvar topluluğun merkezi beynine daldığında, her biri aynı yakıcı baş ağrısını hissetti.

Guenhwyvar savunmasız et kütlesini yarıp geçerken, kedinin iri pençeleri eti parçalayıp keserek bir yol açıyordu. Merkezi beyin büyük bir dehşetin oluşturduğu duygular yayıyor, hizmetkarlarını harekete geçirmeye çabalıyordu. Yardımın kısa zamanda gelmeyeceğini anlayınca yaratık pantere yalvarmaya başladı.

Ancak, Guenhwyvar'ın eski çağlardan gelen yırtıcılığı hiçbir zihinsel tecavüze geçit vermedi. Panter vahşice pençeledi ve fışkıran, yapışkan bir sıvıya gömüldü.

Drizzt hiddetle haykırdı ve saldırgan pantere ulaşmanın bir yolunu bulmaya çabalayarak yürüyüş yolu boyunca koştu. Drizzt sevgili efendisinin ıstırabını derinden hissediyor ve birilerine-her kim olursa-bir şeyler yapmaları için yakarıyordu. Diğer köleler zıplayıp haykırıyor ve mind flayerlar cinnet halinde koşuşturuyorlardı ancak Guenhwyvar devasa kütlenin merkezinde, mind fla-yerların kullanabileceği her hangi bir silahın menzilinin ötesindeydi.

Birkaç saniye sonra Drizzt sıçrayıp haykırmayı kesti. Nerede ve kim olduğunu, Dokuz Cehennem adına, önündeki bu büyük, iğrenç yumrunun ne olabileceğim merak etti. Yürüyüş yolunda çevresine bakındı ve birçok duergar dwarfının, bir başka kara elfin, iki goblinin ve uzun boylu, korkunç bir yara izine sahip bir bugbearın da suratında benzer şaşkın ifadeler yakaladı. Mind flayerlar hala koşuşturuyor, birincil tehdit olan pantere bir saldırı açısı arıyor ve şaşkın kölelerle ilgilenmiyorlardı.

Guenhwyvar beynin katmanları ardından aniden göründü. Kedi yalnızca bir an için bir et çıkıntısında belirdi ve yeniden balçığın içinde kayboldu. Pek çok mind flayer zihinsel silahlarını yüzeye çıkan hedefe ateşlediler, ancak Guenhwyvar enerji konilerinin vuramayacağı kadar çabuk gözden kayboldu fakat Drizzt'in bir an için göremeyeceği kadar çabuk değildi.

"Guenhwyvar?" diye haykırdı drow, bir düşünceler zinciri zihninde sel gibi geri akarken. Anımsadığı son şey, kırık dökük bir dehlizdeki sarkıtlar arasında, diğer garip şekillerin pusuya yattığı yerde, havada süzüldüğüydü.

Beynin içindeki hareketle Drizzt'in artık bir köle olmadığını fark edemeyecek kadar meşgul bir illithid drowun tam yanına ilerledi. Drizzt'in

kendi bedeni dışında hiçbir silahı yoktu, ancak o katışıksız öfke anında bunu pek umursamadı. Ondan şüphelenmeyen canavarın arkasında havaya sıçradı ve ayağını yaratığın ahtapot kafasının arkasına indirdi. İllithid merkezi beyne doğru yuvarlandı ve tutunacak bir yer bulamadan önce, lastik gibi katmanlarda pek çok kez sekti.

Tüm yürüyüş yolunda, köleler özgürlüklerinin ayırdına varmışlardı. Gray dwarflar derhal bir araya geldiler ve vahşi bir hücumla iki illithidi yere indirerek, ağır çizmeleri ile yaratıkları çiğnediler.

Hooop! Yandan bir darbe geldi ve Drizzt dönüp diğer kara elfin sersemletici darbeden sendelediğini gördü. Bir mind flayer drowa hücum etti ve onu sımsıkı kavradı. Dört dokungaç kaderi çizilmiş kara elfin suratına kilitlenip sıkıştırdı, sonra beynine doğru girdi.

Drizzt drowun yardımına gitmek istedi, ancak ikinci saldırı duyulduğunda, Drizzt yana atladı. Hooop! Ayağa kalkıp koşarak, illithidle arasındaki mesafeyi açmak için umutsuzca çabaladı. Ancak, diğer drowun çığlığı Drizzt'i bir an için durdurdu ve drow omzunun üzerinden geri baktı.

Dehşetli, şişkin çizgiler drowun yüzünü kaplamıştı. Bu, Drizzt'in şimdiye dek şahit olduklarının hepsinden daha fazla ıstırapla şekilsizleşmiş bir görüntüydü. Drizzt illithidin kafasının aniden silkindiğini gördü ve drowun derisinin altına gömülüp ulaştığı beynini emen dokungaçlar nabız gibi atıp, şiştiler. Talihsiz drow son bir kez daha haykırdı, sonra illithidin kollarına külçe gibi düştü ve yaratık tüyler ürpertici ziyafetini bitirdi.

Yara izli bugbear bilmeyerek Drizzt'i benzer bir kaderden kurtardı. Yedi ayak uzunluğundaki yaratık, kaçarken Drizzt'le peşindeki mind flayerın arasına tam illithid yeniden ateş ettiğinde girdi. Darbe bugbearı illithid yakma gelene dek sersemletti. Mind flayer çaresiz sandığı kurbanına uzandığında, bugbear koca kolunu savurdu ve takipçiyi taşa çaldı.

Dairesel odayı gören balkonlara daha fazla mind flayer akın etti. Drizzt'in, arkadaşlarının nerede olabileceği ya da nasıl kaçabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu, ancak, yürüyüş yolunun yanı başında fark ettiği tek bir kapı yegane şansı gibi göründü. Doğruca oraya atıldı, ama tam varacakken, kapı şiddetle açıldı.

Drizzt bir diğer illithidin bekleyen kollarına tosladı.

Eğer taş kalenin içerisi bir karmaşa ve hengame idiyse, dışarısı kaostu. Şimdi hiçbir köle Zaknafein'a saldırmıyordu. Merkezi beynin yaralanması onları mind flayerların telkinlerinden özgür kılmıştı ve şimdi goblinler, gray dwarflar ve tüm diğerleri kendi kaçışları ile daha fazla ilgiliydiler. Mağara çıkışlarına en yakın olanlar dışarı hücum etti; diğerleri illithidlerin devam eden zihinsel saldırılarının menzilinden uzak durmaya çabalayarak, çılgınca kaçıştı.

Yaptıkları üzerinde pek kafa yormayan Zaknafein kılıcını savurup, haykırarak koşan bir goblini yakaladı. Sonra ölümcül hayalet, goblini kovalamakta olan yaratığa yaklaştı. Bir diğer sersemletici darbenin de içinden yürüyen Zaknafein mind flayerı biçip indirdi.

Taş kalede, Drizzt kimliğini geri kazanmıştı ve ölümcül hayalete bahşedilen büyüler, hedefin düşünce motifleri üzerinde yoğunlaştı. Genizden gelen bir homurtuyla, Zaknafein, ardında ölü ve yaralı köle ile illithid güruhu bırakarak, doğruca kaleye yöneldi.

Bir diğer rothe havada süzülürken şaşkınlıkla meledi. Yaratıklardan üçü yol boyunca aksayarak yürüyorlardı; bir dördüncüsü, duergarı yarığın dibine doğru izlemişti. Ancak, bu kez, Clacker doğru nişan almıştı ve küçük, ineğe benzer bir yaratık köprü koluna çarparak, kolu geri itti. Büyülü köprü derhal yuvarlanarak açıldı ve Clacker'ın ayakları dibine kenetlendi. Kancalı Dehşet yalnızca şans için, bir diğer gray dwarfı aldı ve köprü boyunca ilerlemeye koyuldu.

İlk mind flayer belirip, kola doğru atıldığında, Clacker neredeyse yarı yola gelmişti. Clacker, illithid köprüyü toplamadan önce tüm yolu aşamayabileceğini biliyordu.

Yalnızca tek bir atış yapabilecekti. Çevresinden habersiz gray dwarf Kancalı Dehşetin kafası üzerinde havaya yükseldi. Clacker fırlatışını bekletti ve illithidin mümkün olduğunca yaklaşmasına izin vererek ilerledi. Mind flayer dört parmaklı elini köprü koluna uzatınca, duergar füzesi illithidin göğsüne çarparak, onu yere fırlattı.

Clacker yaşamı için koştu. İllithid kendine geldi ve kolu ileri itti. Köprü derin yarığı açarak geri toplandı.

Metal ve taş köprü ayağının altından çekilirken son bir sıçrayış Clacker'ı yarığın yan tarafına toslattı. Kollarıyla omuzlarını sarp vadinin kenarına getirdi ve telaşa kapılmadan, çabucak yana tırmandı.

İllithid kolu çekti ve köprü Clacker'a sürtünerek yeniden açıldı. Fakat Kancalı Dehşet yeterince yana ilerlemiş ve hızla açılan köprü zırhlı göğsünü sıyırırken, bu güce karşı durabilecek kadar sıkı tutunmuştu.

İllithid lanet okudu ve kolu geri çektikten sonra Kancalı Dehşeti karşılamaya koştu. Yorgun ve yaralı Clacker, illithid geldiğinde henüz kendini yukarı çekmeye başlamamıştı. Sersemletici enerji dalgaları üzerinde dolaştı. Başı eğildi ve pençeleri bir başka tutamak bulmadan önce birkaç inç geri kaydı.

Mind flayerın aç gözlülüğü ona pahalıya mal oldu. Clacker'ı enerji dalgalarıyla kolayca vurup, çıkıntıdan aşağı tekmelemek yerine, çaresiz Kancalı Dehşetin beyninden çabuk bir ziyafet çıkarabileceğini düşünmüştü. Clacker'ın önünde diz çöktü ve dört dokungacı Kancalı Dehşetin yüzündeki zırhta bir açıklık bulmak için hevesle dalışa geçti.

Clacker'ın çifte benliği dehlizlerde illithid hücumlarına direnmişti ve şimdi de sersemletici zihinsel enerjinin çok az bir etkisi olmuştu. İllithidin ahtapot kafası tam suratının önünde belirdiğinde, bu görüntü Clacker'ı şaşırtarak yeniden bilincini kazanmasını sağladı.

Gagasının bir hamlesi yapışkan dokungaçlardan ikisini kopardı, ardından, pençesinin umutsuzca saldırısı illithidin dizini yakaladı. Kudretli kavrayışının altında kemikler toza dönüştü ve illithid hem telepatik olarak hem de suyu andıran, başka dünyalara ait sesiyle ıstırap içinde haykırdı,

Bir an sonra, yaratık derin yarığa baş aşağı uçarken, haykırışları gitgide duyulmaz oldu. Bir havaya yükselme büyüsü düşmekte olan illithidi kurtarabilirdi, ancak böylesi büyüleri yapmak konsantrasyon gerektirirdi ve parçalanmış bir suratla tuzla buz olmuş dizin acısı bu işi erteledi. İllithidin

havaya yükselmeyi düşündüğü aynı anda, bir dikitin sivri ucu omurgasına geçti.

Çekiç el bir diğer taş sandığın kapağını kırdı. "Kahretsin!" diye küfretti Belwar, bunun da illithid giysilerinden başka hiçbir şey barındırmadığını görerek. Oyuk Sorumlusu eşyalarının yakınlarda bir yerlerde olduğundan emindi, ancak, eski efendilerinin odalarının yarısı şimdiden harabeye dönüşmüş ve bu çabanın sonunda hiçbir şey ortaya çıkmamıştı.

Belwar ana odaya ve taş oturaklara geri döndü. İki iskemle arasında panter heykelciği fark etti. Heykelciği bir keseye attı ve sonra kazma eliyle geriye kalan İllithidin, astral kazazedenin kafasını ezdi; karmaşa içerisinde, svirfneblin bu canavarın geriye kaldığını neredeyse unutmuştu. Belwar bedeni kaldırıp, külçe gibi yere attı.

"Magga cammara," diye mırıldandı svirfneblin, taş iskemleye geri baktığında ve yaratığın oturduğu yerde gizli bir kapının hatlarını gördü. Ustalığı asla verimliliğin üzerinde tutmayan Belwar'ın çekiç eli kapıyı çabucak moloz yığınına çevirdi ve Oyuk Sorumlusu tanıdık sırt çantalarının hoş görüntüsüyle karşılaştı.

Belwar omuz silkti ve mantık yolunu izleyerek, Guenhwyvar'ın kellesini uçurduğu diğer illithide vurdu. Başsız canavar bir başka gizli kapıyı açığa çıkararak yere düştü.

"Drowun bunlara gereksinimi olacak," dedi Belwar kırık taş parçalarını temizlerken ve kınlarındaki iki palayı tutan bir kemer çıkardı. Çıkışa doğru atıldı ve tam kapıda bir illithidle karşılaştı.

Daha doğrusu, Belwar'ın vınlayan çekiç eli İllithidin göğsüyle buluştu. Canavar geriye doğru uçarak, balkonun metal korkuluklarından yuvarlandı.

Belwar dışarı fırladı ve yana atıldı. İllithidin tutunacak bir yer bulup bulmadığını kontrol edecek ve kalıp oynayacak vakti yoktu. Aşağıdaki kargaşayı duyabiliyordu. Zihinsel saldırılarla çığlıkları ve Oyuk Sorumlusunun kulağma müzik gibi gelen sürekli bir panter homurtusunu.

Kolları İllithidin umulmadık derecede kuvvetli kavrayışıyla iki yana çivilenen Drizzt dokungaçların ilerleyişini durdurmak için yalnızca kıvranıp kafasını geri atabiliyordu. Dokungaçların önce biri, sonra diğeri tutunacak bir yer buldular ve drowun abanoz derisinin altına inmeye başladılar.

Drizzt mind flayer anatomisi hakkında az şey biliyordu, ancak, bu iki ayaklı bir yaratıktı ve drow bazı varsayımlarda bulundu. Korkunç yaratıkla doğrudan yüz yüze gelmemek için bir parça yana doğru kıpırdanarak, dizini yaratığın kasıklarına indirdi. İllithidin kavrayışının aniden gevşemesinden ve süt gibi gözlerinin büyüme şeklinden, Drizzt varsayımlarının doğru olduğunu tahmin etti. Dizini bir kez daha, sonra bir üçüncü kez daha indirdi.

Drizzt tüm gücüyle kendini çekti ve zayıflayan İllithidin kavrayışından kurtuldu. Ancak, inatçı dokungaçlar Drizzt'in yüzünün yanından tırmanışlarım sürdürerek beynine uzandılar. Yakıcı acı patlamaları Drizzt'i sarstı ve başı öne düşen drow neredeyse bayılıyordu.

Ancak, avcı boyun eğmeyecekti.

Drizzt yeniden yukarı baktığında, eflatun gözlerindeki ateş İllithidin üzerine yıkıcı bir lanet gibi düştü. Avcı dokungaçları kavradı ve İllithidin başını eğdirmek için aşağı çekerek, vahşice koparıp aldı.

Canavar zihinsel silahını ateşledi, ancak, açı yanlıştı ve enerji avcıyı yavaşlatmak için hiçbir şey yapamadı. Bir el sıkıca dokungaçları tutarken, diğeri yaratığın yumuşak başına, bir dwarf çekicinin bir mithril madenine inerken sergilediği çılgınlıkla vuruyordu.

Yumuşak deride mavi - siyah bereler oluştu; bir göz şişti ve kapandı. Bir dokungaç drowun bileğine daldı; çılgına dönen illithid daha derine iniyor ve kollarıyla yumrukluyordu, ama avcı fark etmedi. Kafasına vurarak, yaratığı taş zemine indirdi. Drizzt kolunu dokungaçların kavrayışından çekip aldı ve sonra her iki yumruğu, İllithidin gözleri sonsuza dek kapanana kadar inip inip kalktı.

Metalin çınlaması drowu yana döndürdü. Birkaç ayak ötede, yerde, tanıdık ve hoş bir görüntü yatıyordu.

Palaların dostunun yakınına düşmesinden hoşnut olan Belwar, taş bir merdivenden en yakınındaki illithide atıldı. Canavar döndü ve enerjisini salıverdi. Belwar katıksız bir öfke çılgınlığı ile yanıtladı-sersemletici etkiyi kısmen engelleyen bir çığlık-ve kendini havaya fırlatarak, enerji dalgalarıyla kafa kafaya buluştu.

Zihinsel saldırı yüzünden afallamasına karşın, deep gnome illithide çarptı ve beraberce, yardıma koşmakta olan ikinci bir illithidin üzerine yuvarlandılar. Belwar kendi durumunu güçlükle kavrayabiliyordu ancak etrafındaki kol bacak karmaşasının dostlarının uzuvları olmadığının açıkça farkındaydı. Oyuk Sorumlusunun mithril elleri kesip biçip, yumruklar savurdu ve Belwar ikinci balkon boyunca koşuşturarak, bir başka merdiven arandı. İki yaralı illithid karşılık verecek kadar kendilerine geldiklerinde, çılgın svirfneblin çoktan gitmişti.

Belwar bir sonraki kata inerken bir başka illithidi hazırlıksız yakalayarak, yumuşak kafasını duvara çarptırdı. Fakat bu balkonda bir düzine başka illithid dolaşıyordu ve çoğu, kulenin en alt odasına inen iki merdiveni koruyorlardı. Belwar çabuk ve kısa yoldan giderek metal korkuluğun tepesine sıçradı ve sonra on beş ayak yüksekten yere atladı.

Sersemletici enerji dalgası, silahlarına uzanırken Drizzt'in üzerinde gezindi. Ama düşünceleri böylesi gelişkin bir saldırı biçimi için fazla ilkel olan avcı karşı koydu. En son hasmının karşılık veremeyeceği kadar hızlı, tek bir hareketle, palalardan birini kınından çekti ve yukarı dönük bir açıyla savurdu. Pala, peşindeki mind flayerın kafasına yarıya dek gömüldü.

Avcı canavarın zaten ölmüş olduğunu biliyordu, fakat palayı çekip aldı ve düşmekte olan illithidi, özel bir sebebi olmaksızın, bir kez daha doğradı.

Ardından drow kalkmış koşuyordu ve her iki kılıcı da ellerindeydi; birinden illithid kanı damlarken, diğeri daha fazlasına susamıştı. Drizzt bir kaçış yolu aramalıydı-Drizzt Do'Urden olan tarafı böyle yapardı-ancak avcı daha fazlasını istiyordu. Avcı benlik onu köleleştiren beyin kütlesinden intikam almak istiyordu.

Sonra tek bir haykırış drowu kurtardı; onu kör, içgüdüsel öfkesinin dönüp dolaşan derinliklerinden geri getirdi.

"Drizzt!" diye bağırdı Belwar, dostuna doğru aksayarak. "Yardım et bana, kara elf! Düşerken bileğim burkuldu!" Tüm intikam düşünceleri aniden çekilip gitti ve Drizzt Do'Urden svirfneblin dostunun yanına koştu.

İki arkadaş kol kola dairesel odayı terk ettiler. Bir an sonra merkezi beynin kanıyla etinden temizlenmiş Guenhwyvar onlara katılmak üzere sıçrayıp geldi.

"Bizi dışarı çıkar," diye yakardı Drizzt pantere ve Guenhwyvar hevesle ileri pozisyonu aldı.

Dolambaçlı, kaba yontulmuş dehlizlerden aşağı koştular. "Herhangi bir svirfneblin tarafından yapılmamış," diye çabucak belirtti Belwar, dostuna göz kırparak.

"Bence öyle," diyerek anında yanıtladı Drizzt kolayca, aynı şekilde göz kırparak. "Bir mind flayerın etkisi altında, demek istediğim," diye çabucak ekledi.

"Asla!" diyerek diretti Belwar. "Bu asla bir svirfneblinin işi değil, beyni eritilmiş olsa bile!" İçinde bulundukları korkunç tehlikeye karşın, deep gnome göbeğini titreterek güldü ve Drizzt de ona katıldı.

Geçtikleri her kesişme noktasının yan geçitlerinden savaş sesleri yükseliyordu. Panterin çıkışın nereden olduğunu bilmesinin bir yolu olmamasına karşın, Guenhwyvar'ın keskin duyuları onları en temiz yolda tuttu. Yine de herhangi bir yönde ne ile karşılaşacakları, geride bıraktıkları dehşetlerden sonra ancfak bir gelişme olabilirdi.

Guenhwyvar bir kesişme noktasını geçer geçmez bir mind fla-yer onların dehlizine atladı. Yaratık panteri görmemişti ve doğrudan Drizzt ve Belwar'la yüz yüze geldi. Drizzt svirfneblini yere attı ve daha yaklaşamadan vurulmayı bekleyerek, hasmına doğru yuvarlandı.

Ancak, drow yuvarlanmayı bitirip yukarı baktığında, derin bir rahatlamayla soluğunu bıraktı. Mind flayer taşta yüzüstü yatıyordu ve Guenhwyvar rahatça yaratığın sırtına tünemişti.

Guenhwyvar tatsız işi bitirirken, Drizzt kedi dostuna ilerledi ve Belwar da kısa zamanda onlara katıldı.

"Öfke, kara eli," diye belirtti svirfneblin. Drizzt merakla ona baktı.

"Sanırım öfke onların enerji dalgalarına karşı savaşıyor," diye açıkladı Belwar. "Bir tanesi beni merdivenlerde yakaladı fakat öylesine çıldırmıştım ki, fark etmedim bile. Belki yanılıyorum, ama..."

"Hayır," diyerek sözünü kesti Drizzt, palalarını almaya gittiğinde, o kısa menzilde bile ne kadar az etkilendiğini anımsayarak. O sıra diğer benliğinin, umutsuzca ardında bırakmaya çabaladığı o daha karanlık, delice tarafının esaretindeydi. İllithidin zihinsel hücumu avcının karşısında yararsız kalmıştı. "Yanılmıyorsun," diyerek dostunu temin etti Drizzt. 'Öfke' onları yenebilir, ya da en azından zihinsel saldırılarının etkisini yavaşlatabilir."

"O halde çıldır!" diye gürledi Belwar, Guenhwyvar'a ileriyi işaret ederken.

Drizzt destekleyici kolunu yeniden Oyuk Sorumlusunun kolunun altından geçirdi ve başıyla Belwar'ın önerisini onayladı. Ancak, drow Belwar'ın sözünü ettiği kör öfkenin bilinçli olarak yaratılamayacağının farkındaydı. Dürtüsel korku ve öfke illithidleri alt edebilirdi, ancak, Drizzt, diğer benliği ile ilgili deneyimlerinden, bunların umutsuzluk ve panikten başka birşeyin uyandıramadığı duygular olduğunu-biliyordu.

Küçük grup pek çok başka dehlizlerden, geniş ve boş bir odadan ve bir diğer geçitten geçti. Aksayan svirfneblin tarafından yavaşlatıldıklarmdan, kısa süre sonra, arkadan yaklaşan ağır ayak sesleri duydular.

"İllithid için fazla ağır," diye belirtti Drizzt, omzunun üzerinden geriye bakarak.

"Köleler," diyerek akıl yürüttü Belwar.

Hoop! Arkalarından bir saldırı sesi geldi. Hoopl Hoopl Bu sesleri pek çok patırtı ve inilti izledi.

"Yeniden köleler," dedi Drizzt kasvetle. Peşlerindeki ayak sesleri yeniden duyuldu; bu kez daha çok hafif bir hışırtıyı andırıyordu.

"Daha hızlı!" diye haykırdı Drizzt ve Belwar dürtülmeye gereksinim duymadı. Geçitteki her dönemece minnettar kalarak koştular, çünkü illithidlerin yalnızca birkaç adım geride olmasından korkuyorlardı.

Sonra, geniş ve yüksek bir salona geldiler. Pek çok olası çıkış görünüyordu, ancak biri, büyük, demir kapılardan bir dizi dikkatlerini çekti. Kapılarla aralarında dönerek çıkan demir bir merdiven vardı ve bunun çok yukarısında olmayan bir balkonda bir mind flayer belirdi.

"Bizi bitirecek!" diyerek akıl yürüttü Belwar. Geriden gelen ayak sesleri daha gürültülü bir hal aldı. Drowun yüzündeki geniş gülümsemeyi görünce, Belwar merakla dönüp, bekleyen illithide baktı. Deep gnome da geniş geniş sırıttı.

Guenhwyvar dönen merdivenleri üç kuvvetli sıçrayışla çıktı. İllithid bilgece davranarak balkon boyunca kaçtı ve bitişik dehlizlerin gölgelerinde

kayboldu. Panter onu izlemedi, ancak, Drizzt ve Belwar'ın üzerinde yüksek, koruyucu bir konum aldı.

Geçerlerken, hem drow hem de svirfneblin teşekkürlerini bildirdiler fakat kapılara vardıklarında, coşkuları söndü. Drizzt kuvvetle itti fakat kapılar kımıldamadı.

"Kilitli!" diye haykırdı.

"Uzun süre öyle kalmayacak!" diye gürledi Belwar. Deep gnomeun mithril ellerindeki büyü tükenmişti ama yine de ileri atılarak, çekiç elini metale indirdi.

Drizzt deep gnomeun arkasına ilerleyerek, arkayı korudu ve illithidlerin her an salona girmelerini bekledi. "Çabuk, Belwar," diye yalvardı.

Her iki mithril el hiddetle kapılar üzerinde çalıştı. Yavaş yavaş, kilit gevşemeye başladı ve kapılar yalnızca bir inç açıldı. "Magga cammara, kara elf!" diye haykırdı Oyuk Sorumlusu. "Bunları tutan bir sürgü var! Diğer tarafta!"

"Kahretsin!" dedi Drizzt ve yolun karşısında, birçok mind fla-yerdan oluşan bir grup salona girdi.

Belwar pes etmedi. Çekiç eli kapıya tekrar tekrar vurdu.

İllithidler merdiveni geçtiler ve Guenhwyvar ortalarına atlayarak, tüm grubu yere yuvarladı. O korkunç anda, Drizzt oniks heykelciğin yanında olmadığını fark etti.

Çekiç el peş peşe ve hızla metali döverek, kapılar arasındaki açıklığı genişletti. Belwar kazma elini içeri sokup, yukarı itti ve sürgüyü takılı olduğu metal yuvadan kaldırdı. Kapılar genişçe açıldı.

"Çabuk gel!" diye bağırdı deep gnome Drizzt'e. Onu çekip götürmek için kazma elini drowun kolunun altına taktı, ancak

Drizzt bundan silkindi.

"Guenhwyvar!" diye haykırdı Drizzt.

Hoop! Uğursuz ses bedenler yığınının altından tekrarlanıyordu. Guenhwyvar'ın yanıtı bir homurtudan çok, çaresiz bir inilti gibi çıktı.

Drizzt'in eflatun rengi gözleri öfkeyle yandı. Belwar bir çözüm bulmadan önce, merdivene doğru tek bir adım attı.

"Bekle!" diye seslendi svirfneblin ve Drizzt onu duymak için döndüğünde, gerçekten rahatladı. Belwar kalçasını drowa doğru uzattı ve kemer kesesini yırtarcasma açtı. "Bunu kullan!"

Drizzt oniks heykelciği çıkardı ve ayağının dibine attı. "Git, Guenhwyvar!" diye bağırdı. "Evinin güvenliğine geri dön!"

Drizzt ve Belwar illithid yumağı içinde panteri göremiyorlardı bile, ancak, mind flayerlarm ani üzüntüsünü, kara sis daha oniks heykelciğin etrafında belirmeden önce sezinlediler.

İllithidler grup halinde onlara döndüler ve hücum ettiler.

"Diğer kapıyı tut!" diye haykırdı Belwar. Drizzt heykelciği kapmıştı ve zaten o yöne ilerlemekteydi. Demir kapılar çarparak kapandı ve Drizzt kilit sürgüyü geri yerleştirmeye uğraştı. Oyuk Sorumlusunun yırtıcı saldırısı altında, kapının dışındaki sürgü yuvalarının çoğu kırılmış ve sürgü eğilmişti, ancak, Drizzt onu, illithidleri en azından yavaşlatacak kadar sıkıca yerine yerleştirmeyi başardı.

Diğer köleler kapana kısıldı," dedi Drizzt.

Çoğunlukla goblinler ve gray dwarflar diye yanıtladı Belwar.

"Ya Clacker?"

Belwar kollarını çaresizce iki yana açtı.

"Hepsine acıyorum," diye inledi Drizzt bu olasılıktan gerçekten dehşet duyarak, "dünyada hiçbir şey mind flayerlarm zihinsel pençelerinden daha fazla ıstırap veremez."

"Evet, kara eli," diye fısıldadı Belwar.

İllithidler kapılara yüklendiler ve Drizzt geri dönerek kilidi daha da sıkıştırdı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Belwar drowun arkasından ve Drizzt dönüp, uzun süre dar mağarayı incelediğinde, Oyuk Sorumlusunun şaşkınlığını kesin olarak anladı. En azından bir düzine çıkış gördüler, ancak, her bir çıkışla aralarında, dehşete düşmüş bir köle kalabalığı veya bir grup illithid koşturuyordu.

Arkalarından bir başka ağır gümbürtü geldi ve kapılar çatırdayarak birkaç inç açıldı.

"Sadece git!" diye bağırdı Drizzt, Sehva/ı iterek. Geniş bir merdivenden ve sonra kırık dökük bir zemin üzerinden ilerleyerek, onları taş kaleden mümkün olduğunca uzaklaştıracak bir yol izlediler.

"Her taraf tehlike dolu!" diye haykırdı Belwar. "Köle ve flayer, hepsi aynı!"

"Kendilerini korusunlar!" diye yanıtladı Drizzt, palaları yolu gösterirken. Bir kılıcının kabzasıyla önüne çıkan bir goblini yere indirdi ve bir an sonra, yeniden esir aldığı bir duergarın beynini emmeye başlayan bir illithidin dokungaçlarım suratından kesip attı.

Sonra, bir başka köle, daha büyük bir tane, Drizzt'in önüne atladı. Drow bodoslama atıldı, ancak bu kez palalarını kullanmadı.

"Clacker!" diye haykırdı Belwar, Drizzt'in ardından.

"Mağaranın... g-g-gerisinde," dedi Kancalı Dehşet nefes nefese. Homurdandığı sözcükler apaçık anlaşılıyordu. "E-e-en iyi çıkış."

"Yolu göster," diye heyecanla yanıtladı Belwar, umutları yeniden yeşererek. Üçü bir aradayken, karşılarında hiçbir şey duramazdı. Ancak, Oyuk Sorumlusu devasa Kancalı Dehşet dostunun ardından seğirttiğinde, Drizzt'in onları izlemediğini fark etti. İlk başta, Belwar bir zihinsel

saldırının drowu yakaladığından korktu, fakat Drizzt'in tarafına dönünce, başka türlü olduğunu anladı.

Çok katlı mağarada yükselen sürüyle geniş merdivenlerden bir diğerinin tepesinde tek bir zarif figür, bir grup köle ve illithidi biçip geçiyordu.

"Tanrılar adına," diye mırıldandı Belwar inanmazlıkla, zira bu tek figürün yok edici hareketleri deep gnomeu gerçekten korkutmuştu.

İkiz kılıçların kesin darbeleri ve hünerli dönüşleri Drizzt Do'Urden için hiç de korkutucu değildi. Aslında, genç kara elf için, kılıçlar yüreğinde eski bir aşinalıkla çınlıyorlardı. Boş boş Belwar'a baktı ve bu manevralara uyabilecek tek savaşçının adını, böylesi bir kılıç oyununa eşlik edebilecek tek ismi söyledi.

"Zaknafein."

20

Baba, Babam

Saygıdeğer Malice ona kaç yalan söylemişti? Drow toplumunun niteliklerini belirleyen o aldatmaca ağında, Drizzt hiç doğruluk bulabilecek miydi? Babası Örümcek Kraliçe'ye kurban edilmemişti! Zaknafein buradaydı, önünde savaşıyor, kılıçlarını Drizzt'in şimdiye dek gördüklerinden daha büyük ustalıkla kullanıyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Belwar.

"Drow savaşçı," diye güçlükle fısıldayabildi Drizzt.

"Senin şehrinden mi, kara elf?"diye sordu. "Senin ardından mı gönderilmiş?"

"Menzoberranzan'dan," diye yanıtladı Drizzt. Belwar daha fazla bilgi bekledi, ancak Drizzt, Zak'ın görüntüsünden daha fazla detaya giremeyecek kadar etkilenmişti.

"Gitmeliyiz," dedi Oyuk Sorumlusu sonunda.

"Çabucak," diyerek onayladı Clacker, dostlarına geri dönerek. Kancalı Dehşetin sesi şimdi daha kontrollü çıkıyordu. Sanki Clacker'ın dostlarının yalnızca görüntüsü bile, süregelen iç çatışmasında pech tarafına yardımcı olmuştu. "Mind flayerlar savunmalarını organize ediyorlar. Birçok köle öldü."

Drizzt dönerek Belwar'in kazma elinin mesafesinden uzaklaştı. "Hayır," dedi kararlılıkla. "Onu bırakmayacağım!"

"Magga cammara, kara elf," diye bağırdı ona Belwar. "Kim bu?"

"Zaknafein Do'Urden," diye geri haykırdı Drizzt, Oyuk Sorumlusunun artan öfkesini gölgede bırakarak. Ancak, sözlerini bitirirken, Drizzt'in sesi oldukça alçaldı ve neredeyse boğulur-casına konuştu; "babam."

Belwar ve Clacker inanmaz bakışlarla birbirlerine bakarlarken, Drizzt gitmiş, geniş merdivene koşmuştu. Merdivenin tepesinde, ölümcül hayalet ister mind flayer, isterse köle olsun, yoluna çıkma talihsizliğine uğramış kurbanlarından bir yığının arasında duruyordu. Yukarı katta oldukça uzakta, pek çok illithid bu yaşayan ölü canavardan kaçmışlardı.

Zaknafein onları takip etmeye başladı, çünkü taş kaleye doğru koşuyor, ölümcül hayaletin en başından kararlaştırdığı yolu izliyorlardı. Ancak, ölümcül hayaletin içinde binlerce büyülü alarm çınladı ve onu aniden merdivenlere geri döndürdü.

Drizzt geliyordu. Zin-carla'nın yerine getirilme anı, Zaknafein'in canlandırılma nedeni sonunda gelmişti!

"Silah ustası!" diye haykırdı Drizzt, uçarcasına babasının yanına sıçrarken. Genç drow coşkuyla köpürüyor, önünde duran canavardaki gerçeği fark etmiyordu. Ancak Drizzt, Zak'a yaklaştığında, birşeylerin yanlış olduğunu sezinledi. Belki de Drizzt'i yavaşlatan, ölümcül hayaletin gözlerindeki tuhaf ışıktı. Belki de neşe dolu çağrısına Zaknafein'in karşılık vermediği gerçeğiydi.

Bir an sonra ise, bir kılıcın aşağı doğru hamlesiydi.

Drizzt, her nasılsa, engelleyici bir palayı zamanında yukarı kaldırmayı başardı. Şaşırmıştı ve hala Zaknafein'ın yalnızca onu tanımadığına inanıyordu.

"Baba!" diye bağırdı. "Benim, Drizzt!"

Bir kılıç ileri dalarken, diğeri geniş bir hamleye başladı ve sonra apansız Drizzt'in olduğu tarafa hücum etti. Ölümcül hayaletin hızına yetişen Drizzt ilk saldırıyı savuşturmak için bir palasını aşağı indirdi ve ikinciyi engellemek için diğerini savurdu.

"Kimsin sen?" diye sordu Drizzt umutsuzca, öfkeyle.

Bir kılıç hamleleri sağanağı geldi. Drizzt bunları uzakta tutmak için çılgıncasına uğraştı, ama sonra Zaknafein ters bir vuruş yaptı ve Drizzt'in kılıçlarının her ikisini de aynı tarafa savurmayı başardı. Ölümcül hayaletin ikinci kılıcı hemen birinciyi izledi. Bu, doğrudan Drizzt'in yüreğini hedef almış, Drizzt'in muhtemelen engelleyemeyeceği bir hamleydi.

Geride, merdivenin dibinde, Belwar ile Clacker dostlarının sonunun geldiğini düşünerek haykırdılar.

Ancak, avcının içgüdüleri Zaknafein'in zafer anını ondan çalmıştı. Drizzt ileri atılan kılıçtan yana sıçradı, sonra kıvrıldı ve Zaknafein'ın ölümcül hamlesinden sakındı. Kılıç onu çene kemiğinden yaralamış ve acı veren bir kesik bırakmıştı. Drizzt yuvarlanışını tamamladığında ve merdivenin açılarına karşın dengesini bulduğunda, yarayı fark ettiğine dair hiçbir belirti göstermedi. Drizzt yeniden sahte babası ile yüzleştiğinde, eflatun gözlerinde parıldayan ateşler yanıyordu.

Drizzt'in çevikliği, onu daha önce savaşta görmüş olan dostlarını bile hayrete düşürmüştü. Zaknafein hamlesini tamamladıktan sonra derhal atıldı, ancak, Drizzt daha ölümcül hayalet ona yetişemeden önce kalkmıştı ve hazırdı.

"Kimsin sen?" diye sordu Drizzt yemden. Bu kez sesinde ölümcül bir sakinlik vardı. "Nesin sen?"

Ölümcül hayalet hırladı ve pervasızca saldırdı. Hiçbir şüpheye yer olmaksızın bunun Zaknafein olmadığına inanan Drizzt açıklığı kaçırmadı. Hızla ilk pozisyonuna döndü, bir kılıcı vurarak yana savurdu ve saldıran hasmını geçerken bir palasını kaydırıverdi. Drizzt'in kılıcı ustalıkla yapılmış metal ağdan zırhı kesti ve Zaknafein'ın ciğerinin derinliklerine daldı.Bu, tüm ölümlü hasımlarım durduracak bir yaraydı.

Ama Zaknafein durmadı. Ölümcül hayalet soluk almıyor ve acı hissetmiyordu. Zak yeniden Drizzt'e döndü ve öylesine şeytani bir gülümseme çaktı ki bu, Saygıdeğer Malice'e bile ayağa kalkıp alkış tutturudu.

Şimdi merdivenin en üst basamağına geri dönmüş olan Drizzt hayretten gözleri açılarak durdu. Dehşetengiz yarayı ve tüm olasılıklara karşın, Zaknafein'ın en ufak bir irkilme bile göstermeden, kararlılıkla izlediğini gördü.

"Uzaklaş!" diye haykırdı Belwar merdivenin dibinden. Bir ogre deep gnomea atıldı, fakat Clacker araya girdi ve derhal yaratığın kafasını bir pençe ile ezdi.

"Gitmeliyiz," dedi Clacker Belwar'a ve sesindeki anlaşılırlık Oyuk Sorumlusunu topukları üzerinde döndürdü.

Belwar bunu Kancalı Dehşetin gözlerinde açıkça görebiliyordu: o kritik anda, Clacker büyücünün şekil değiştirme büyüsünden beri olduğundan daha fazla pechti.

"Taşlar bana kalede bir illithid toparlanması olduğunu söylüyor," diye açıkladı Clacker ve deep gnome Clacker'ın taşların sesini duymuş olmasına

şaşırmadı. "İllithidler pek yakında dışarı akın edecek," diye sürdürdü Clacker, "mağarada kalan her kölenin kesinlikle yok edilmesi için!"

Belwar bunun tek sözcüğünden bile şüphe etmedi fakat svirfneblin için sadakat kişisel güvenliğin çok üstündeydi. "Drowu bırakamayız," diye yanıtladı sıkılı dişlerinin arasından.

Clacker ona tamamen katılarak başını salladı ve fazlaca yakına gelen bir grup gray dwarfu kovalamak için atıldı.

"Kaç, kara elf," diye haykırdı Belwar. "Hiç zamanımız yok!"

Drizzt, svirfneblin dostunu duymadı. Yaklaşan silah ustasına, babasını taklit eden canavara tıpkı Zaknafein'ın ona odaklandığı gibi odaklanmıştı. Drizzt'e göre, Saygıdeğer Malice tarafından işlenen sürüyle kötülüğün içinde hiç biri bu iğrençlikten daha berbat değildi. Malice, her nasılsa, Drizzt'in dünyasında ona keyif vermiş olan tek şeyi kötü amaçları için kullanmıştı. Drizzt Zaknafein'ın öldüğüne inanmıştı ve bu bile yeterince acı vericiydi.

Ama şimdi bu.

Bu, genç drowun katlanabileceğinden fazlaydı. Tüm yüreği ve ruhuyla bu canavarla savaşmak istiyordu ve bu dövüşten başka bir amaç için yaratılmamış olan ölümcül hayalet de tamamen aynı fikirdeydi.

Hiç biri, platformun gerisinde, Zaknafein'ın ardında, yukarıdaki karanlıktan inen illithidi fark etmedi.

"Gel, Saygıdeğer Malice'in canavarı," diye gürledi Drizzt, silahlarını birbirine vurarak. "Gel ve kılıçlarımı hisset."

Zaknafein yalnızca birkaç adım ötede durdu ve yeniden o şeytani gülümsemesini gönderdi. Kılıçlar kalktı: ölümcül hayalet bir adım daha attı.

Hoop!

İllithidin saldırısı her ikisinin de üzerinde yuvarlandı. Zaknafein etkilenmedi ama Drizzt darbeyi tamamen almıştı. Karanlık üzerini kapladı;

göz kapakları inkar edilemez bir ağırlıkla kapandı. Palaların taşa düştüğünü duydu, ancak diğer algıların çok ötesindeydi.

Zaknafein zafer sarhoşluğu ile hırıldayıp, kılıçlarını birbirine çarptırdı ve düşen drowa ilerledi.

Belwar haykırdı ancak en yüksek sesle çıkan, Clacker'ın her tarafında savaş olan mağaranın patırtısının da üzerinde yükselen canavarca haykırışıydı. Ona dostluk elini uzatan drowu yere düşmüş, ölmek üzere görünce, Clacker'ın bir pech olarak bildiği her şey ona birden geri döndü. O pech kimliği belki de Clacker'ın önceki yaşamında olduğundan çok daha güçlü bir şekilde ortaya çıkmıştı.

Zaknafein çaresiz kurbanının yakında olduğunu görerek atıldı ama sonra yoktan varolan taş bir duvara bodoslama çarptı. Gözleri düş kırıklığı ile büyüyen ölümcül hayalet geri sekti. Duvara parmaklarını geçirdi ve vurdu, ancak duvar oldukça gerçek ve sağlamdı. Taş Zaknafein'ı merdivenden ve avından ayırıyordu.

Geride, merdivenin dibinde, Belwar sersemlemiş bakışlarını Clacker'a çevirdi. Svirfneblin bazı pechlerin böylesi taş duvarlar oluşturabildiklerini duymuştu.

"Sen mi... ?" dedi Oyuk Sorumlusu soluk soluğa.

Bir Kancalı Dehşet bedenindeki pech yanıtlayacak kadar uzun süre duraksamadı. Clacker basamakları dörder dörder çıktı ve Drizzt'i nazikçe iri kollarına aldı. Drowun palalarını getirmeyi bile akıl etti ve sonra hızla aşağı indi.

"Koş!" diye buyurdu Clacker Oyuk Sorumlusuna. "Tüm yaşamın adına, koş, Belwar Dissengulp!"

Kazma eliyle kafasını kaşıyan deep gnome gerçekten de koştu.

Clacker mağaranın arka çıkışına doğru geniş bir yol açtı -kimse onun öfkeli adımlarının karşısında durmaya cüret edemiyordu- ve Oyuk

Sorumlusu, teki burkulan kısa svirfneblin bacaklarıyla, ona yetişmekte zorlandı.

Merdivenlerin tepesinde, duvarın ardında, Zaknafein yalnızca havada süzülen illithidin, Drizzt'i vuran aynı yaratığın saldırısını engellediğini düşündü. Zaknafein canavara döndü ve katışıksız bir öfkeyle haykırdı.

Hoop! Bir diğer saldırı geldi.

Zaknafein sıçradı ve tek bir hamleyle illithidin her iki ayağını da kopardı. İllithid dostlarına zihinsel ıstırap ve acı çığlıkları göndererek, daha yukarı yükseldi.

Zaknafein yaratığa uzanamazdı ve her açıdan hücum eden diğer illithidlerle, ölümcül hayaletin kendi havaya yükselme büyüsünü gerçekleştirecek vakti yoktu. Zaknafein başarısızlığından bu illithidi sorumlu tutuyordu; kaçmasına izin vermeyecekti. Kılıçlarından birisini bir mızrak kesinliğiyle fırlattı.

İllithid inanmazlık içinde Zaknafein'a, sonra da göğsüne yarıya dek gömülen kılıca baktı ve yaşamının sonuna geldiğini anladı.

Mind flayerlar sersemletici enerjilerini ateşleyerek Zaknafein'a hücum ettiler. Ölümcül hayaletin geriye tek bir kılıcı kalmıştı, ama yine de düş kırıklıklarını çirkin ahtapot kafalarında açığa vurarak, rakiplerini ezdi geçti.

Drizzt kaçmıştı... şimdilik.

Kaybolan ve Bulunan

"Lloth'a şükürler olsun," diye kekeledi Saygıdeğer Malice, hayaletin uzaktaki coşkusunu sezerek. "O Drizzt'i ele geçirdi!" Saygıdeğer Ana bakışlarını sertçe önce bir yana, sonra diğerine çevirdi ve suratını biçimsizleştiren duyguların katışıksız gücü yüzünden üç kızı da geriledi.

"Zaknafein kardeşinizi buldu!"

Tüm bu çetin deneyimin nihayet bir sonuca ulaşıyor olabileceğinden hoşnut kalan Maya ile Vierna birbirlerine gülümsediler. Zin-carla'nın başlatılmasından beri, Do'Urden Evi'nin normal ve gerekli rutinleri neredeyse sona ermiş ve asabi anneleri ölümcül hayaletin avı ile tamamen meşgul olarak, her geçen gün daha da kendi içine dönmüştü.

Giriş odasının diğer ucunda, Briza'nın gülümsemesi, onu fark edecek kadar dikkatli olanlar için farklı bir ışık sergiliyordu; neredeyse düş kırıklığı.

İlk doğan kızın şansına, Saygıdeğer Malice uzaktaki olaylarla bunu fark edemeyecek kadar meşguldü. Saygıdeğer Ana derin trans halinin daha diplerine gömülmüş, saygısız oğlunun o öfkenin hedefi olduğu bilgisiyle, ölümcül hayaletin kustuğu hiddetin her bir damlasının tadını çıkarıyordu. Zaknafein ve Drizzt kılıç dövüşünü gerçekleştirirlerken, Malice'in solukları heyecandan kesik kesik çıkıyordu. Sonra, Saygıdeğer Ana neredeyse tamamen soluksuz kaldı.

Bir şey Zaknafein'ı durdurmuştu.

"Hayır!" diye haykırdı Malice, süslü tahtından fırlayarak. Vuracak birisi ya da fırlatacak bir şey arayarak etrafa bakındı. "Hayır!" diye haykırdı yeniden.

"Bu olamaz!"

"Drizzt kaçtı mı?" diye sordu Briza, kibiri sesinden uzak tutmaya çabalayarak. Malice'in bunu takip eden bakışı, Briza'ya ses tonuyla düşüncelerinin gereğinden fazlasını açığa vurmuş olabileceğim söyledi.

"Ölümcül hayalet yok mu edildi?" diye bağırdı Maya içten bir endişeyle.

"Yok edilmedi," diye yanıtladı Malice, genellikle kararlı sesinde belirgin bir titremeyle. "Ama kardeşiniz bir kez daha kaçmayı başardı!"

"Zin-carla henüz başarısız olmadı," diyerek akıl yürüttü Vierna, heyecanlı annesini teskin etmeye çalışarak.

"Ölümcül hayalet çok yaklaştı," diye ekledi Vierna'nın repliğine devam eden Maya.

Malice koltuğuna geri düştü ve gözlerindeki teri sildi. "Beni yalnız bırakın," diye buyurdu kızlarına. Kendisini böylesine üzgün bir konumda görmelerini istemiyordu. Malice, Zin-carla'nın yaşamını ondan çaldığını biliyordu, zira varoluşuna ait her düşünce, her ümit, ölümcül hayaletin başarısına dayanmıştı.

Diğerleri gittikten sonra, Malice bir mum yaktı ve ufak, kıymetli bir ayna çıkardı. Son birkaç haftada ne sefil bir yaratık haline gelmişti. Nadiren birşeyler yemişti ve bir zamanlar pürüzsüz olan abanoz renkli cildini derin endişe çizgileri bezemişti. Görünüş olarak, Saygıdeğer Malice şu son birkaç haftada, ondan önceki yüzyılda olduğundan daha fazla yaşlanmıştı.

"Saygıdeğer Baenre gibi olacağım," diye fısıldadı tiksintiyle, "yaşlı ve çirkin." Uzun yaşamında belki de ilk kez, Malice süregelen güç arayışının değerini sorgulamaya başladı. Ancak, düşünceler geldikleri kadar çabuk gittiler. Saygıdeğer Malice bu tür aptalca pişmanlıklarda fazla ileri gitmişti. Gücü ve sadakati sayesinde, Malice evini yönetici aile konumuna taşımış ve prestijli yönetici konseyde kendine bir koltuk sağlamıştı.

Yine de, umutsuzluğun kıyısındaydı ve son yılların gerilimi yüzünden neredeyse zayıf düşmüştü. Yeniden gözlerine inen teri sildi ve küçük aynaya baktı.

Ne sefil bir şey haline gelmişti.

Ona bunu Drizzt'in yaptığını anımsattı kendine. En genç oğlunun yaptıkları Örümcek Kraliçe'yi kızdırmıştı; onun günahkarlığı Malice'i feci

bir akıbetin kenarına getirmişti.

"Yakala onu, ölümcül hayaletim," diye fısıldadı Malice dişlerini göstererek. O öfke anında, Örümcek Kraliçe'nin ona ne tür bir gelecek hazırlayacağını pek az umursuyordu.

Saygıdeğer Malice Do'Urden için dünyadaki hiçbir şey Drizzt'in ölümünden daha önemli değildi.

Dönüp duran dehlizlerden körlemesine koşarken, canavarların aniden önlerine dikilmemelerini umut ettiler. Arkalarında böylesine gerçek bir tehlikeyle, üç arkadaş her zamanki tedbirlerini takınacak lükse sahip değillerdi.

Saatler geçtikten sonra hala koşuyorlardı. Diğerlerinden daha yaşlı olan ve küçük bacaklarının iki adımı Drizzt'in, üç adımı ise Clacker'ın birer adımına denk gelen Belwar en önce yoruldu ama grubu yavaşlatmadı. Clacker Oyuk Sorumlusunu bir omuzuna kaldırdı ve koşmayı sürdürdü.

Nihayet ilk molalarını verdiklerinde, kaç mil yol aldıklarını bilmiyorlardı. Tüm yolculuk boyunca sessiz ve melankolik olan Drizzt, geçici kamp yeri olarak seçtikleri küçük kovuğun girişinde nöbet pozisyonunu aldı. Drow dostunun derin acısını fark eden Belwar onu rahatlatmak için yanına gitti.

"Beklediğin gibi olmadı, değil mi kara elf?" diye sordu Oyuk Sorumlusu yumuşak bir sesle. Bir yanıt gelmedi ama Drizzt'in konuşmaya gereksinim duyduğu aşikar olduğundan, Belwar ısrar etti. "Mağaradaki tanıdığın drow. Onun baban olduğunu mu iddia etmiştin?"

Drizzt svirfnebline öfkeli bir bakış fırlattı, ancak, Belwar'ın endişesini fark edince, yüz hatları önemli ölçüde yumuşadı.

"Zaknafein," diye açıkladı Drizzt. "Zaknafein Do'Urden, babam ve danışmanım. Bana kılıç kullanmayı öğreten ve tüm yaşamım boyunca eğiten oydu. Zaknafein Menzoberranzan'daki tek dos-tumdu, inançlarımı paylaştığını bildiğim tek drow."

"Seni öldürmeye çalıştı," dedi Belwar ifadesizce. Drizzt suratını buruşturdu ve Oyuk Sorumlusu çabucak ona ümit vermeye çabaladı. "Belki de seni tanımadı?"

"O benim babamdı," dedi Drizzt yeniden, "yirmi yıl boyunca en yakın dostumdu."

"O halde neden, kara elf?"

"O Zaknafein değildi," diye yanıtladı Drizzt. "Zaknafein öldü, annem tarafından Örümcek Kraliçe'ye kurban edildi."

"Magga cammara," diye fısıldadı Belwar, Drizzt'in ana babasıyla ilgili açıklama üzerine dehşete düşerek. Drizzt'in bu iğrenç işi basitçe açıklayışı, Oyuk Sorumlusunu Malice'in yaptığı şeyin drow şehrinde pek de alışılmadık olmadığına inanmaya itti. Belwar'ın sırtına bir ürperti yayıldı, ancak, ıstırap çeken dostunun hatırı için tiksintisini bastırdı.

"Henüz Saygıdeğer Malice'in Zaknafein'ın kılığına ne tür bir canavar soktuğunu bilmiyorum," diye sürdürdü Drizzt, Belwar'in rahatsızlığının farkına bile varmadan.

"Her ne ise, güçlü bir düşman," diye belirtti deep gnome.

Drizzt'i tasalandıran tam olarak buydu. İllithid mağarasında çarpıştığı drow savaşçısı, Zaknafein Do'Urden'in kesinliği ve yanlış anlaşılmaya meydan bırakmayan tarzı ile hareket ediyordu. Drizzt'in mantığı Zaknafein'ın ona karşı döneceğini inkar edebilirdi, ancak, yüreği kılıç çarpıştırdığı canavarın gerçekten de babası olduğunu söylüyordu.

"Nasıl bitti?" diye sordu Drizzt, uzun bir sessizliğin ardından.

Belwar merakla ona baktı.

"Dövüş," diye açıkladı Drizzt. "İllithidi anımsıyorum, ama daha fazlasını değil."

Belwar omuz silkti ve Clacker'a baktı. "Ona sor," diye yanıtladı Oyuk Sorumlusu. "Düşmanlarınla aranda taştan bir duvar belirdi, ancak oraya

nasıl geldiğini yalnızca tahmin edebilirim."

Clacker dostlarını duydu ve yanlarına ilerledi. "Onu oraya ben koydum," dedi hala kusursuz biçimde net sesiyle.

"Bir pechin güçleri mi?" diye sordu Belwar. Deep gnome, pechlerin taşlarla ilgili güçlerinin şöhretini duymuştu, ancak, Clacker'in ne yaptığını tam olarak anlamasına yetecek kadar ayrıntısını bilmiyordu.

"Biz barışçıl bir ırkız" diye söze başladı Clacker, bunun dostlarına halkını anlatmak için tek şansı olabileceğini fark ederek. Hala şekil değiştirme büyüsünden bu yana olduğundan daha pech gibiydi, ancak, bir Kancalı Dehşetin ilkel dürtülerinin geri gelmeye başladığını hissediyordu. "Tek arzumuz taşı işlemektir. Bu bizim uğraşımız ve aşkımızdır. Toprakla bu ortak yaşam bazı güçler getiriyor. Taşlar bizimle konuşur ve çabalarımızda bize yardım ederler."

Drizzt ekşi ekşi Belwar'a baktı. "Bir zamanlar karşıma diktiğin toprak elementalı gibi."

Belwar utangaç bir kahkaha koyuverdi.

"Hayır," dedi Clacker ciddiyetle ve ikinci plana atılmamaya kararlı biçimde. "Deep gnomelar da toprağın bazı güçlerini çağırabilirler, ancak, onlarınki farklı bir ilişki. Svirfneblinlerin toprak sevgisi yalnızca mutluluğun çeşitli tanımlamalarından birisi." Clacker bakışlarını dostlarından kaya duvarına çevirdi. "Pechler toprakla kardeştir. O bize tıpkı bizim ona yaptığımız gibi yardım eder, sevgi yüzünden."

"Topraktan sanki bilinçli bir varlıkmış gibi söz ediyorsun," dedi Drizzt, alay edercesine değil, yalnızca meraktan.

"Öyledir, kara elf," diye yanıtladı Belwar, Clacker'ı büyücüyle karşılaşmasından önce görünüyor olması gerektiği gibi hayal ederek, "yalnızca onu duyabilenler için."

Clacker iri, gagalı kafasını uzlaşma belirtir şekilde salladı. "Svirfneblinler toprağın uzak şarkısını duyabilirler," dedi. "Pechler ise onunla konuşur."

Tüm bunlar Drizzt'in kavrayışının oldukça ötesindeydi. Dostlarının sözlerindeki samimiyeti biliyordu, ancak, drow elfleri Karanlıkaltı'nın kayalarına hiç de svirfneblinler ve pechler gibi bağlı değillerdi. Yine de, eğer Drizzt, Belwar ve Clacker'ın ima ettikleri şey için bir kanıta gereksinim duyuyorsa, tek yapması gereken, pri yıl önce Belwar'ın toprak elementalına karşı verdiği savaşı anımsamak yada İllithid mağarasında düşmanlarını engellemek için bir şekilde hiçlikten ortaya çıkan duvarı hayal etmekti.

"Şimdi taşlar sana ne söylüyor?" diye sordu Drizzt Clacker'a. "Düşmanlarımızdan uzaklaştık mı?"

Clacker ilerledi ve kulağını duvara dayadı. "Sözcükler şimdi belirsiz," dedi sesinde apaçık bir kederle. Dostları ses tonunun çağrıştırdığı şeyi anlamışlardı. Toprak daha az anlaşılır konuşmuyordu; gücünü yitirmeye başlayan, Kancalı Dehşetin eli kulağında dönüşü tarafından sekteye uğratılan işitme duyuşuydu.

"Peşimizde olan kimseyi duymuyorum," diye sürdürdü Clacker, "ama kulaklarıma güvenebileceğimden emin değilim." Aniden hırladı, döndü ve kovuğun uzak tarafına geri yürüdü.

Drizzt ve Belwar endişeli bakışları paylaştılar, sonra onu izlemek üzere ilerlediler.

"Ne oldu?" diye sorma cesaretini gösterdi Oyuk Sorumlusu Kancalı Dehşete, yanıtı yeterince kestirebilmesine karşın.

"Düşünüyorum," diye yanıtladı Clacker ve sesine geri dönen gıcırtı bunu vurguladı. "İllithid mağarasında bir pechtim daha önceleri olduğumdan daha pech. Tam anlamıyla pech. Toprağın kendisiydim." Belwar ve Drizzt anlamış görünmediler.

"D-d-duvar," diye açıklamaya çabaladı Clacker. "Öylesi bir duvar oluşturmak yalnızca bir g-g-grup pech büyüğünün zorlu ritüellerle, beraber çalışarak başarabileceği birşeydir." Clacker durdu ve şiddetle başını salladı; sanki Kancalı Dehşet tarafını fırlatıp atmaya çalışıyor gibiydi. Duvara şiddetli bir pençe indirdi ve kendini devam etmeye zorladı. "Yine de bunu

yaptım. Taşın kendisi oldum ve Drizzt'in düşmanlarını engellemek için yalnızca elimi kaldırdım!"

"Ve şimdi gidiyor," dedi Drizzt yumuşak bir sesle. "Kancalı Dehşetin dürtüleri altına gömülen pech bir kez daha ellerinden kayıp gidiyor."

Clacker başını çevirdi ve yanıt olarak duvara yeniden bir pençe indirdi. Bu hareketteki bir şey onu rahatlattı ve bunu yineledi; tekrar tekrar, ritmik bir şekilde vurdu, sanki önceki benliğinin bir parçasına tutunmaya çabalıyor gibi.

Drizzt ve Belwar dev arkadaşlarına mahremiyet sağlamak için kovuktan dehlize geri çıktılar. Kısa bir süre sonra, tıkırtının kesildiğini fark ettiler ve Clacker kafasını dışarı çıkardı. İri, kuşu andıran gözleri keder doluydu? Kekelediği sözcükler dostlarının sırtına ürperti saldı, çünkü Clacker'in mantığını ve arzusunu inkar edemeyeceklerini anlamışlardı.

"L-lütfen ö-ö-öldürün beni."

BÖLÜM 5

Ruh

Ruh. Parçalanamaz ve çahnamaz. Ümitsizliğin pençesindeki bir kurban ve 'efendisi' de tersi olduğuna inanmaktan hoşlanacaktır. Ama gerçekte, ruh kalır, bazen derinlere gömülür, ancak, asla tamamen yok edilemez.

Bu, Zin-carla'nın yanlış varsayımı ve algılara sahip böylesi bir yaratığın tehlikeli yönüdür. Öğrendim ki, rahibeler bunun drozuları yöneten Örümcek Kraliçe tanrıçasının en yüce armağanı olduğunu iddia ediyorlar. Ben öyle

düşünmüyorum. Zin-carla'yı Lloth'un en büyük yalanı olarak adlandırmak daha iyi.

Bedenin fiziksel güçleri aklın ilkelerinden ve yüreğin duygularından ayrılamaz. Tek ve aynıdırlar, tek bir varlıktırlar. İşte bu üçünün uyumunda, beden-akıl ve yürek-ruhu buluruz.

Kaç tiran bunu denemiştir? Kaç hükümdar tebaasını basit, düşünceden yoksun kar ve çıkar araçlarına indirgemeye çalışmıştır? Halklarının sevgilerini, inançlarını çalarlar; ruhlarım çalmaya uğraşırlar.

Sonunda ve kaçınılmaz şekilde hüsrana uğrarlar. İnanmak zorunda olduğum şey bu. Eğer ruhun mum alevi sönerse, geride sadece ölüm vardır ve o zorba hükümdar cesetlerle dolu bir krallıkta hiçbir çıkar bulamaz.

Ancak, ruhtaki bu alev kendini toparlayabilen bir şeydir; boyun eğmeyen ve her zaman çabalayan. En azından bazılarında ruh, zorbayı yok ederek yaşayacaktır.

O halde, kasıtlı olarak beni yok etmeye giriştiğinde, Zaknafein, yani babam, nerelerdeydi? Vahşiliklerde tek başıma geçirdiğim yıllarda, dönüştüğüm avcı yüreğimi kör ederken ve kılıç tutan elimi sıklıkla bilincimin dileklerine karşı yönetirken, ben nerelerdeydim?

Şimdi biliyorum ki, başından beri oradaydık, gömülmüş ama asla çalınmamış.

Ruh. Bütün Diyarlardaki her lisanda, yüzeyde ve Karanlıkaltı'nda, her zamanda ve her yerde, bu sözcük güç ve karanlık nitelikleri ile çınlar. Bu, yiğitin kudreti, annenin esnekliği ve yoksul adamın zırhıdır. Yok edilemez ve sökülüp alınamaz. İnanmak zorunda olduğum şey bu.

-Drizzt Do'Urden

Özgür Ruh

Kılıç darbesi öylesine çeviklikle geldi ki, goblin köle dehşetten haykıramadı bile. Köle öne yuvarlandı ve daha yere çarpamadan öldü. Zaknafein goblinin sırtına bastı ve devam etti: dar mağaranın arka çıkışına giden yol ölümcül hayaletin önünde açılmıştı ve çıkışa on yarda ya var ya yoktu.

Yaşayan ölü savaşçı tam en son kurbanının ötesine geçtiğinde, bir grup illithid önünden mağaraya girdi. Zaknafein hırıldadı ve ne döndü ne de yavaşladı. Mantığı ve adımları dümdüzdü: Drizzt bu çıkıştan gitmişti ve o da izleyecekti.

Yoluna çıkan her şey kılıcını tadacaktı.

Bırakalım onu, yoluna gitsin! diye bir telepatik çığlık yükseldi mağaranın pek çok noktasından, Zaknafein'ı iş başında seyretmiş olan diğer mind flayerlardan. Onu alt edemezsiniz! Bırakın drowu gitsin! Mind flayerlar ölümcül hayaletin ölümcül kılıçlarını yeterince görmüşlerdi; yoldaşlarının bir düzineden fazlası zaten Zaknafein'ın ellerinde can vermişti.

Zaknafein'ın yolunda dikilen bu yeni grup, telepatik yakarışların aciliyetini kaçırmamıştı. Tüm hızlarıyla yana açıldılar-bir tanesi dışında.

İllithid ırkı varoluşlarını engin toplumsal bilgi üzerine kurulmuş pragmatizme dayandırmışlardı. Mind flayerlar gurur gibi adi duyguları ölümcül hatalar olarak değerlendirirlerdi. Bunun doğruluğu, bu olayda bir kez daha kanıtlanmış oldu.

Hoop! Tek başına duran illithid, hiç kimsenin kaçmasına izin verilmemesi gerektiğinde kararlı, ölümcül hayalete ateş etti.

Bir an sonra, bir kılıcın tek bir kesin hamlesinin ardından, Zaknafein ölü illithidin göğsüne bastı ve Karanlıkaltı'nın vahşiliklerine doğru yoluna devam etti.

Başka hiçbir illithid onu durdurmak için bir harekete girişmedi. Zaknafein eğildi ve dikkatle ilerledi. Drizzt bu dehlizden geçmişti, oku taze

ve belirgindi. Öyle bile olsa, sık sık durup, izi kontrol etmesi gereken dikkatli takibinde, Zaknafein peşine düştüğü av kadar çevikçe ilerleyemeyecekti.

Ancak, Zaknafein'in tersine, Drizzt dinlenmek zorundaydı.

"Durun!" Belwar'ın buyruğundaki ton tartışmaya yer bırakmadı. Drizzt ve Clacker gittikleri yolda donup kalarak, Oyuk Sorumlusunu bu ani tedbire neyin ittiğini merak ettiler.

Belwar ilerledi ve kulağını kaya duvarına dayadı. "Çizmeler," diye fısıldadı, taşı işaret ederek. "Paralel dehlizde."

Drizzt duvarın yanındaki dostuna katıldı ve dikkatle dinledi, ancak duyulan neredeyse tüm diğer kara elflerden daha keskin olmasına rağmen, taştaki titreşimleri okumakta deep gnome kadar becerikli değildi.

"Kaç tane?" diye sordu.

"Birkaç tane," diye yanıtladı Belwar, ancak, omuz silkisi, Drizzt'e Oyuk Sorumlusunun yalnızca iyimser bir tahminde bulunduğunu söyledi.

"Yedi," dedi duvardan birkaç adım ötedeki Clacker, açık ve kendinden emin sesiyle. "Tıpkı bizim gibi illithidlerden kaçan duergarlar-gray dwarflar."

"Nasıl... "diye sormaya davrandı Drizzt ama Clacker'ın bir pechin güçleriyle ilgili anlattıklarını anımsayarak sustu.

"Dehlizler kesişiyor mu?" diye sordu Belwar Kancalı Dehşete. "Duergarlardan sakınabilir miyiz?"

Clacker yanıt için taşa geri döndü. "Dehlizler kısa bir mesafe ilerde birleşiyor," diye yanıtladı, "sonra tek bir dehliz olarak devam ediyor."

"O halde, eğer burada kalırsak, gray dwarflar muhtemelen yanımızdan geçip gidecekler," diye akıl yürüttü Belwar.

Drizzt deep gnomeun mantığından o kadar da emin değildi.

"Duergarlarla bizim ortak bir düşmanımız var," diye belirtti Drizzt ve sonra, sanki aklına aniden bir düşünce gelmiş gibi gözleri büyüdü.

"Müttefikler?"

"Duergarlarla drowların sık sık beraber yolculuk etmelerine karşın, gray dwarflar genellikle svirmeblinlerle ittifak kurmazlar," diye anımsattı Belwar ona. "Ya da Kancalı Dehşetlerle, sanırım!"

"Bu durum genelde olandan çok farklı," diye yanıtladı Drizzt çabucak. "Eğer duergarlar mind flayerlardan kaçıyorlarsa, o zaman muhtemelen malzeme olarak zayıf ve silahsızlar. Her iki grubun da çıkarına böyle bir ittifakı iyi karşılayabilirler."

"Senin varsaydığın kadar dost canlısı olacaklarını sanmıyorum," diye yanıtladı Belwar alaycı bir gülüşle, "ancak, şunu kabul ediyorum ki bu dar dehliz savunmaya uygun bir bölge değil; bir drowun uzun kılıçlarından ve bir Kancalı Dehşetin daha da uzun kollarından çok bir duergarın ölçülerine uygun. Eğer duergarlar kesişme noktasından gerisin geriye döner ve bize yönelirlerse, onları kayıran bir alanda savaşmak zorunda kalabiliriz."

"O halde, dehlizlerin birleştiği noktaya," dedi Drizzt, "neler yapabiliriz görelim."

Üç arkadaş kısa süre sonra küçük, oval şekilli bir odaya geldiler. Bir başka dehliz, içinde duergarların yolculuk ettiği, bölgeye onların dehlizinin tam yanından giriyordu ve üçüncü bir dehliz de odanın gerisinden dışarı uzanmaktaydı. Üç arkadaş tam çizme hışırtıları kulaklarında yankılandığında, bu en uzak dehlizin gölgeleri içine ilerlediler.

Bir an sonra yedi duergar oval odaya geldi. Tıpkı Drizzt'in şüphelendiği gibi bitkindiler, ancak silahsız değillerdi. Üç tanesi sopalar taşıyor, bir diğeri bir hançer, ikisi kılıç ve sonuncusu da iki büyük kaya tutuyordu.

Drizzt dostlarını geride tuttu ve yabancıları karşılamak üzere dışarı adım attı. Her iki ırk da diğerine pek sevgi beslememesine karşın, drowlar ve duergarlar sık sık karşılıklı çıkar ortaklıkları kurarlardı. Drizzt eğer dışarı

yalnız çıkarsa, barışçıl bir ittifak kurma şansının daha büyük olacağını tahmin etmişti.

Apansız ortaya çıkışı bitkin gray dwarfları şaşırtmıştı. Çılgıncasına koşuşturup, bir savunma konumu oluşturmaya çabaladılar. Kılıçlar ve sopalar kalkarak hazır hale geldiler ve kayaları taşıyan dwarf kolunu bir atış için geri çekti.

"Selam, duergarlar," dedi Drizzt, gray dwarfların drow lisanını anlamalarını umarak. Ellerini rahatça kınlarında duran palalarının üzerine koymuştu. Eğer gereksinim duyarsa, onlara yeterince çabuk ulaşabileceğini biliyordu.

"Sen de kimsin?" diye sordu kılıç tutan gray dwarflardan biri, titrek ama anlaşılır drow diliyle.

"Bir sığınmacı, tıpkı sizin gibi," diye yanıtladı Drizzt, "zalim mind flayerlarm esaretinden kaçan biri."

"O halde acelemiz olduğunu biliyorsundur," diye hırladı duer-gar, "öyleyse yolumuzdan çekil!"

"Size bir ittifak öneriyorum," dedi Drizzt. "Kuşkusuz illithidler geldiğinde, sayıca çok olmak yalnızca yarar sağlar."

"Yedi de sekiz kadar iyi," diye yanıtladı duergar inatla. Konuşmacının arkasında, kaya fırlatıcı kolunu tehditkar bir şekilde hareket ettirdi.

"Ama on kadar iyi değil," diye akıl yürüttü Drizzt sakince.

"Dostların mı var?" diye sordu duergar, ses tonu fark edilir bir şekilde yumuşayarak. Sinirli bir şekilde etrafa bakınıp, olası bir tuzak aradı. "Daha fazla drow mu?"

"Pek değil," diye yanıtladı Drizzt.

"Onu gördüm!" diye bağırdı gruptan bir diğeri yine drow dilinde, daha Drizzt açıklamaya başlayamadan. "Gagalı canavar ve svirfneblinle kaçtı!"

"Deep gnome!" diyerek Drizzt'in ayakları dibine tükürdü duer-garların lideri. "Ne duergarların ne de drowların dostudur."

Drizzt başarısız öneriden memnuniyetle vazgeçebilir, o ve kendi dostları kendi yollarına ve gray dwarflar da kendilerininkine gidebilirlerdi. Ancak, duergarların hak edilmiş şöhretleri onların ne barışçıl ne de fazlaca zeki olmadıkları yönündeydi. İllithidler arkalarında fazla uzakta değilken, bu gray dwarf grubunun daha fazla düşmana hiç de gereksinimleri yoktu.

Bir kaya parçası Drizzt'in kafasına uçtu. Bir pala şimşek gibi çaktı ve kaya parçasını zararsızca yana gönderdi.

"Bivrip!" diye haykırdı Oyuk Sorumlusu dehlizden. Belwar ve Clacker olayların aniden yön değiştirmesine hiç şaşırmayarak, dışarı fırladılar.

Drow Akademisi'nde, Drizzt, tüm kara elfler gibi, gray dwarfların yöntem ve numaralarını öğrenmek için aylarını harcamıştı. O eğitim şimdi onu kurtardı, zira ilk harekete geçen ve ufak tefek rakiplerinin yedisini de zararsız mor büyülü alevlerle çevreleyen oydu.

Neredeyse aynı anda, duergarlardan üçü doğuştan gelen görün-mezlik yeteneklerini kullanarak, görüntüden kayboldu. Ancak, mor alevler kalmıştı ve kaybolan dwarfların hatlarını belirgin şekilde gösteriyorlardı.

İkinci bir kaya parçası havada uçarak, Clacker'ın göğsüne çarptı.

Eğer bir gaga gülümseyebilseydi, zırhlı canavar bu açması saldırıya gülümserdi. Clacker doğrudan duergarların ortasına hücuma devam etti.

Zırhlı devi bir ihtimal yaralayabilecek silahları kalmayan kaya fırlatıcı ve hançer tutan, Kancalı Dehşetin yolundan kaçıştılar. Hazırda bekleyen başka düşmanlar olduğundan, Clacker gitmelerine izin verdi. Duergarlar odanın yan tarafından dolaşarak, doğrudan Belwar'a saldırdılar. Svirfneblinin en kolay hedef olduğunu düşünmüşlerdi.

Bir kazmanın kavisli hamlesi saldırganları birdenbire durdurdu. Silahsız duergar ileri atılıp, bir geri hamleye başlamadan önce kolu yakalamaya çalıştı. Belwar bu girişimi tahmin etti ve çekiç elini çaprazlayarak,

duergarın suratının ortasına patlattı. Kıvılcımlar uçuştu, kemikler ufalandı ve gri deri yanıp, ortalığa saçıldı. Duergar sırtının üzerine uçtu ve dağılan suratına yapışarak çılgın gibi debelendi.

Hançer tutan artık o kadar hevesli değildi.

İki görünmez duergar Drizzt'e atıldı. Mor alevlerden Drizzt onların genel hareketlerini görebiliyordu ve akıllıca bir şekilde, bu ikisinin kılıç tutanlar olduğunu anlamıştı. Ancak, Drizzt belirgin bir dezavantaja sahipti, zira karmaşık hamleleri ayırdedemiyordu. Dostlarıyla arasına mesafe koyarak geriledi.

Bir saldırı sezip, engelleyici bir pala kaldırdı ve silahların çınlamasını duyunca, şansına gülümsedi. Gray dwarf yalnızca bir an ortaya çıkıp, Drizzt'e uğursuz gülümsemesini gösterdi ve çabucak yeniden kayboldu.

"Kaç tane daha engelleyebileceğini sanıyorsun?" diye sordu diğer görünmez duergar kibirle.

"Sanırım, senden daha fazla," diye yanıtladı Drizzt ve sonra gülümseme sırası drowundu. Büyülü alacakaranlık küresi her üç savaşçının da üzerine inerek, avantajı duergarlardan çaldı.

Savaşın kızışmış ortamında, Clacker'ın vahşi Kancalı Dehşet dürtüleri davranışlarının tüm denetimini ele geçirmişti. Dev, üçüncü duergarı belli eden boş mor alevlerin önemini anlamadı ve bunun yerine, geriye kalan ve her ikisi de sopa tutan gray dwarflara saldırdı.

Daha Kancalı Dehşet oraya varmadan, bir sopa dizine çarptı ve görünmez duergar neşe ile kıkırdadı. Diğer ikisi görüntüden kaybolmaya başlamışlardı, ancak Clacker şimdi onlara aldırış etmiyordu. Görünmez sopa yeniden vurdu ve bu kez Kancalı Dehşetin baldırına denk geldi.

Asla incelik üzerine kafa patlatmamış bir ırkın dürtülerine sahip olan Kancalı Dehşet uludu ve ileri düşerek, mor alevleri muazzam göğsünün altına gömdü. Clacker pek çok kez zıplayıp düştü, ta ki görünmez düşmanın ezilerek ölümünden tatmin olana dek.

Ancak, sonra, bir sopa darbeleri sağanağı Kancalı Dehşetin kafasının arkasına yağdı.

Hançer tutan duergar dövüşte hiç de acemi değildi. Saldırıları ölçülü hamleler şeklinde geliyor, daha ağır silahlar taşıyan Belwar'ı inisiyatif kullanmaya zorluyordu. Deep gnomelar duergarlara, duergarların deep gnomelara duydukları kadar derin bir nefret duyarlardı, ancak Belwar budala değildi. Çekiç el kalkmış ve hazır beklerken, kazması yalnızca düşmanı uzakta tutmak için sallanıyordu.

Böylece, bu ikisi uzun süre hiçbir kazanç elde etmeksizin çarpıştılar ve her ikisi de diğerinin ilk hatayı yapmasına izin vermekle tatmin oldu. Kancalı Dehşet acı içinde haykırdığında ve Drizzt görünürde olmadığından, Belwar harekete geçmeye mecbur kaldı. Bir falso verir gibi yapıp öne doğru sendeledi ve kazmasını aşağı sallarken, çekiç eliyle ileri yalpaladı.

Duergar bu numarayı tanımıştı, ancak, svirfneblinin savunmasındaki belirgin açıklığı göz ardı edemezdi. Hançer kazmanın üzerinden gelerek, doğrudan Belwar'ın boğazına daldı.

Oyuk Sorumlusu aynı hızla kendim geriye attı ve giderken bir bacağını kaldırınca, çizmesi duergarın çenesine indi. Ancak, gray dwarf gelmeyi sürdürdü; düşen deep gnomea doğru dalarken, hançeri yolu gösteriyordu.

Belwar kazmasını, keskin ve biçimsiz kenarlı silah boğazını bulmadan yalnızca bir saniye önce kaldırdı. Oyuk Sorumlusu duergarın kolunu yana savurmayı başardı, ancak, gray dwarfun hatırı sayılır ağırlığı onları, yüzleri birbirinden yalnızca bir inç uzakta kalacak şekilde, birbirlerine bastırdı.

"Seni şimdi yakaladım!" diye haykırdı duergar.

"Bunu yakala!" diye öfkeyle yanıtladı Belwar ve çekiç elini duergarın kaburgalarına kısa fakat ağır bir darbe indirecek kadar kaldırdı. Duergar alnını Belwar'ın suratına çaktı ve Belwar da yanıt olarak onu burnundan ısırdı. İkisi hırlaşıp tükürerek ve bulabildikleri her silahı kullanarak yuvarlanıp durdular.

Çınlayan kılıçların sesine bakarak, Drizzt'in karanlık küresi dışındaki herhangi bir izleyici, içeride bir düzine savaşçının çarpıştığına and içebilirdi. Kılıç oyununun çılgın temposu yalnızca Drizzt Do'Urden'in işiydi. Böylesi bir durumda, körlemesine savaşırken, drow, en iyi savaş yönteminin tüm kılıçları mümkün olduğunca kendi bedeninden uzakta tutmak olacağını düşünüyordu. Palaları bıkıp usanmadan ve kusursuz bir uyum içinde saldırıyor, iki gray dwarfu topukları üzerinde gelmeye zorluyordu.

Her kol kendi düşmanına karşı işliyor, gray dwarfları tam Drizzt'in önünde sabit bir şekilde tutuyordu. Drow biliyordu ki, eğer düşmanlarından biri yan tarafına geçmeyi başarırsa, Drizzt'in başı ciddi şekilde belaya girecekti.

Her pala darbesi bir metal çınlaması getiriyor ve her geçen saniye Drizzt'e düşmanlarının becerileri ve saldırı stratejileriyle ilgili daha fazla bilgi veriyordu. Dışarıda, Karanlıkaltı'nda, Drizzt pek çok kez görmeden savaşmış, hatta bir seferinde, karşılaştığı bir basiliske karşı bir kukuleta bile takmıştı.

Drowun saldırılarının müthiş hızı tarafından ezilen duergarların tek yapabildikleri, kılıçlarını ileri geri savurmak ve palanın aradan kaymamasını umut etmekti.

Kılıçlar çınlayıp dururken, iki duergar çılgıncasına savuşturup sakınıyorlardı. Sonra Drizzt'in umduğu ses geldi; ete saplanan palanının sesi. Bir an sonra, bir kılıç taşa düştü ve yaralı sahibi acıyla haykırmak gibi ölümcül bir hata yaptı.

Drizzt'in avcı benliği o an yüzeye çıkıp, o haykırışa odaklandı ve palası dümdüz ileri atılarak gray dwarfm dişlerinden kafasının arkasına kadar geçti.

Avcı, büyük bir öfkeyle, geriye kalan duergara döndü. Kılıçları girdap gibi, dairesel hareketlerle döndü durdu. Döndü, döndü, sonra teki, engellenemeyecek kadar hızlı bir biçimde, ileri doğru ani bir hamle yaptı. Pala duergarı omzundan yakalayarak, derin bir yara açtı.

"Pes! Pes!" diye bağırdı, dostununkiyle aynı kaderi arzu etmeyen gray dwarf. Drizzt bir kılıcın daha yere düştüğünü duydu. "Lütfen, drow elf!"

Duergarın sözleri üzerine, drow içgüdüsel isteklerini bastırdı.

"Teslimiyeti kabul ediyorum," diye yanıtladı Drizzt ve rakibine yaklaşarak, palasının ucunu gray dwarfın göğsüne dayadı.

Beraberce, Drizzt'in büyüsü ile karartılan bölgeden dışarı çıktılar.

Yakıcı bir ıstırap Clacker'ın kafasında çalkalanıyor, her darbe acı dalgaları yolluyordu. Kancalı Dehşet bir hayvan gibi uludu ve öfkeyle harekete geçip, ezilmiş duergarın üzerinden kalktı ve en yeni düşmanlarına atıldı.

Bir duergar sopası yemden bedenine çarptı, ancak Clacker her tülü acı duygusunun ötesindeydi. Ağır bir pençe mor alevden çizgiyi, görünmez duergarın kafatasını ezdi. Gray dwarf birdenbire yeniden görünür oldu. Görünmezlik konumunu sürdürmek için gereken konsantrasyon, hırsızların en büyüğü olan ölüm tarafından çalınmıştı.

Geriye kalan duergar kaçmak için döndü, ancak, öfkeden kudurmuş Kancalı Dehşet daha hızlı davrandı. Clacker bir pençesiyle gray dwarfı yakaladı ve havaya kaldırdı. Çılgın bir kuş gibi feryat eden Kancalı Dehşet görünmez rakibini duvara fırlattı. Duergar taş duvarın dibinde parçalanmış ve dağılmış halde görünür oldu.

Kancalı Dehşetle yüzleşecek rakip kalmamıştı, ancak, Clacker'ın yabanıl açlığı doyurulmaktan çok uzaktı. Tam o sırada, Drizzt ve yaralı duergar karanlıktan çıktılar ve Kancalı Dehşet onlara atladı.

Belwar'ın dövüşünün manzarası dikkatini çektiğinden, Drizzt Clacker'ın niyetini tutsak duergar dehşetle haykırana dek fark etmedi.

O zaman da artık çok geçti.

Drizzt tutsağın kafasının karanlık küresine uçuşunu izledi.

"Clacker!" diye bağırdı drow itirazla. Sonra, diğer pençe acımasızca inerken, Drizzt kendi yaşamı için geriye doğru atladı.

Yeni avının yakınlarda olduğunu gören Kancalı Dehşet drowu kürenin içine dek izlemedi. Belwar ve hançer tutan duergar, yaklaşan çılgın devi fark etmeyecek denli kendi kavgalarıyla meşguldüler. Clacker iyice eğildi, yerdeki savaşçıları devasa kollarına aldı ve her ikisini de dümdüz havaya kaldırdı. Duergar yere önce inme talihsizliğine uğradı. Clacker vurdu ve onu çarçabuk odanın diğer tarafına fırlattı. Belwar'da benzer bir kaderle buluşabilirdi ama çaprazlanmış palalar Kancalı Dehşetin bir sonraki atışının yolunu kesti.

Devin kuvveti Drizzt'i birkaç ayak geri kaydırdı fakat çapraz-lanan palalar, atışı, Belwar'ın düşmesine yetecek kadar yumuşatmıştı. Yine de Oyuk Sorumlusu ağır bir şekilde yere çarptı ve tepkide bulunamayacak kadar sersemlemiş halde uzun bir süre kaldı.

"Clacker!" diye haykırdı Drizzt yeniden, dev bir ayak Belwar'ı dümdüz etmek için apaçık bir niyetle yukarı kalktığında. Tüm hızına ve çevikliğine gereksinim duyan Drizzt, Kancalı Dehşetin yanından arkasına daldı, yere düştü ve tıpkı ilk karşılaşmalarında olduğu gibi Clacker'ın dizlerine yöneldi. Yüzükoyun yatan svirfneblini ezmeye çalışan Clacker zaten dengesini bir parça kaybetmişti ve Drizzt onu kolayca yere yuvarladı. Drow savaşçısı, göz açıp kapayana dek canavarın göğsüne sıçradı ve bir palasının ucunu Clacker'ın ensesinin zırhlı katları arasından kaydırdı.

Clacker çabalamayı sürdürürken, Drizzt beceriksiz bir hamleden yana kaçtı. Drow yapmak zorunda olduğu şeyden nefret ediyordu, ama sonra, Kancalı Dehşet birden sakinleşti ve içten bir anlayışla ona baktı.

"B-b-bitir... işi," diye geldi kafa karıştırıcı bir istek.

Dehşete düşen Drizzt destek için Belwar'a döndü. Yeniden ayağa kalkmış olan Oyuk Sorumlusu yalnızca öte yana baktı.

"Clacker?" diye sordu Drizzt Kancalı Dehşete. "Bir kez daha Clacker mısın?"

Canavar duraksadı, sonra gagalı başını hafifçe salladı.

Drizzt yere atladı ve odadaki katliama baktı. "Haydi gidelim," dedi.

Clacker bir an daha yerde kalarak, idamının ertelenmesinin tatsız sonuçlarını düşündü. Savaşın bitmesiyle Kancalı Dehşet tarafı Clacker'ın bilinci üzerindeki mutlak hakimiyetinden vazgeçmişti.

Clacker o vahşi dürtülerin yüzeyden uzak olmayan bir yerde pusuda beklediklerini, sağlamca tutunabilmek için başka fırsat kolladıklarını biliyordu. Zayıflayan pech yanı daha kaç kez o dürtülere karşı savaşabilecekti?

Clacker odanın zemininde ilerleyen çatlaklar oluşturan kudretli bir darbeyle taşa vurdu. Tükenmiş dev büyük çaba sarf ederek ayağının üzerinde doğruldu. Utanç içindeki Clacker dostlarına bakmadı, yalnızca dehlizden aşağı fırtına gibi ilerledi. Clacker'ın her bir gümleyen adımı, Drizzt Do'Urden'in yüreğine çiviye inen bir çekiç gibi düşüyordu.

"Belki de işi bitirmeliydin, kara elf," diye önerdi Belwar, drow dostunun yanına ilerleyerek.

"İllithid mağarasında yaşamımı kurtardı," diye sertçe yanıtladı Drizzt hemen. "Ve hep sadık bir dost oldu."

"Beni öldürmeye çalıştı, ve seni de," dedi deep gnome kasvetle. "Magga cammara."

"Ben onun dostuyum!" diye gürledi Drizzt, svirfneblinin omzunu kavrayarak. "Benden onu öldürmemi mi istiyorsun?"

"Senden bir dost gibi davranmam istiyorum," diye yanıtladı Belwar ve Drizzt'in kavrayışından kendini çekip alarak, Clacker'in ardından dehlizde ilerlemeye koyuldu.

Drizzt Oyuk Sorumlusunun omzunu yeniden kavradı ve onu sertçe döndürdü.

"Yalnızca daha da kötüleşecek, kara elf," dedi Drizzt'in ekşiyen suratına Belwar sakince. "Büyücünün büyüsü her geçen gün daha sağlam bir yer kazanıyor. Clacker yeniden bizi öldürmeye çalışacak korkarım ve eğer başarırsa, yaptığı şeyi fark etmek onu senin kılıçlarından çok daha beter yok edecek!"

"Ben onu öldüremem," dedi Drizzt ve artık kızgın değildi. "Sen de öyle."

"O halde, onu bırakmalıyız," diye karşılık verdi deep gnome.

"Clacker'ın Karanlıkaltı'nda özgür kalmasına izin vermeliyiz, yaşamını bir Kancalı Dehşet olarak yaşaması için. Kesinlikle dönüşeceği şey bu, bedenen ve ruhen."

"Hayır," dedi Drizzt. "Onu bırakmamalıyız. Biz onun tek şansıyız. Ona yardım etmemiz gerek."

"Büyücü öldü," diye anımsattı ona Belwar ve dönüp yeniden Clacker'ın ardına düştü.

"Başka büyücüler de var," diye yanıtladı Drizzt fısıldayarak ve bu kez Oyuk Sorumlusunu durdurmak için bir hareket yapmadı. Drowun gözleri kısıldı ve palalarını kınlarına geri koydu. Drizzt ne yapması gerektiğini, Clacker'la dostluğunun gerektirdiği bedelin ne olduğunu biliyordu, ancak, bu düşünceyi kabullenmeyi çok rahatsız edici buluyordu.

Gerçekten de, Karanlıkaltı'nda başka büyücüler vardı, ancak, onlarla karşılaşma olasılığı pek fazla değildi ve Clacker'ın şekil değiştirmiş konumunu düzeltecek seviyede olan büyücülerin sayısı daha da azdı. Yine de, Drizzt böylesi büyücülerin nerede bulunabileceğini biliyordu.

Anavatanına dönme düşüncesi o gün dostlarıyla attığı her adımda Drizzt'in yakasını bırakmadı. Menzoberranzan'ı terk etme kararının sonuçlarını gördükten sonra, Drizzt asla o yeri yeniden görmeyi, kendisini öylesine lanetleyen o karanlık dünyaya bir kez daha bakmayı istemiyordu.

Ama eğer şimdi geri dönmemeyi seçerse, Drizzt pek yakında Menzoberranzan'dan çok daha kötü bir manzaraya şahit olacağını biliyordu.

Clacker'ı, kendisini mutlak bir ölümden kurtaran bir dostu, tamamen bir Kancalı Dehşete dönüşürken izleyecekti. Belwar Clacker'ı terk etmeyi önermişti ve bu yol, eğer dönüşüm tamamlanırken Clacker'ın yanında olurlarsa, Drizzt'le deep gnomeun kesinlikle gerçekleştirmek zorunda kalacakları savaşa tercih edilebilir görünüyordu.

Ancak, Clacker uzaklaştırılmış bile olsa, Drizzt bu dönüşüme tanık olacağını biliyordu. Geri kalan günler boyunca, düşünceleri hep Clacker'la, terk ettiği dostuyla kalacaktı; ıstırap çeken drow için bir acı daha.

Tüm dünyada, Drizzt, Menzoberranzan'ın manzarasını görmekten veya eski halkıyla konuşmaktan daha az istediği başka hiçbir şey düşünemiyordu. Eğer seçebilseydi, drow şehrine dönmektense ölümü yeğlerdi, ama seçenekler bu kadar basit değildi. Bu, Drizzt'in kişisel arzularından daha fazlasına dayanıyordu. Yaşamını ilkeler üzerine kurmuştu ve şimdi o ilkeler sadakat gerektiriyordu, çünkü Clacker onun dostu olmuştu ve çünkü gerçek dostluk kavramı kişisel arzuların çok üzerindeydi.

Daha sonra, üç arkadaş kısa bir mola için kamp kurduklarında, Belwar, Drizzt'in bir tür iç çatışması ile meşgul olduğunu fark etti. Yeniden taş duvara vurmakta olan Clacker'ı bırakan svirfneblin tedbirli bir şekilde drowun yanına yaklaştı.

Belwar merakla başını yana eğdi. "Ne düşünüyorsun, kara elf?"

Duygusal çalkantısına fazlaca kapılmış olan Drizzt, Belwar'ın bakışını iade etmedi. "Anavatanım bir büyücülük okuluna sahip," diye yanıtladı Drizzt değişmez bir kararlılıkla.

Önceleri, Oyuk Sorumlusu Drizzt'in ne ima ettiğini anlamadı, ama sonra, Drizzt, Clacker'a bakınca Belwar, Drizzt'in basit cümlesinin altında yatanları fark etti.

"Menzoberranzan mı?" diye haykırdı svirfneblin. "Oraya döner misin yani, bir kara elf büyücüsünün pech dostumuza merhamet göstereceğini umarak?"

"Oraya dönerim, çünkü Clacker'ın başka şansı yok," diye cevabı yapıştırdı Drizzt kızgınlıkla.

"O halde, Clacker'ın hiç şansı yok," diye kükredi Belwar. "Magga cammara, kara elf. Menzoberranzan seni hoşça karşılamaya hevesli olmayacak!"

"Belki kötümserliğinde haklısındır," dedi Drizzt. "Kara elflerin merhametle hareket etmediklerine katılıyorum ama başka seçenekler de olabilir."

"Aranıyorsun," dedi Belwar. Ses tonu, basit sözcükleriyle drow dostunun aklını biraz başına getirebilmeyi umduğunu gösteriyordu.

"Saygıdeğer Malice tarafından," diye yanıtladı Drizzt hemen. "Menzoberranzan büyük bir yerdir, küçük dostum ve anneme duyulan bağlılık kendi ailemle olanın ötesindeki karşılaşmalarımızda bir rol oynamayacaktır. Seni temin ederim ki ailemden herhangi biriyle karşılaşmak gibi bir planım yok!"

"Peki kara elf, Clacker'ın lanetinin kaldırılması karşılığında ne önerebiliriz?" diye yanıtladı Belwar alayla. "Menzoberranzan'daki herhangi bir kara elf büyücünün değerli bulacağı ne var önerecek?"

Drizzt'in yanıtı göz kamaştırıcı bir pala darbesiyle başladı, drowun eflatun gözlerindeki tanıdık kavurucu ateş yükseldi ve inatçı Belwar'ın bile çürütecek söz bulamadığı basit bir cümle ile sonlandı.

"Büyücünün yaşamı."

Küçük Dalgalar

Saygıdeğer Baenre uzun uzun ve dikkatle Malice Do'Urden'i inceleyerek, Zin-carla'nın sıkıntılarının Saygıdeğer Ana üzerindeki yükünün büyüklüğünü ölçtü. Derin endişe çizgileri Malice'in bir zamanlar pürüzsüz olan cildini kırıştırmıştı ve kendi kuşağının gıpta ettiği bembeyaz saçları, beş yüzyıldır pek nadiren olduğu gibi bakımsız ve dağınıktı. Fakat en can alıcı olan, Malice'in bir zamanlar parlak ve tetikteyken, şimdi bitkinlikten koyulaşmış ve kara derisindeki oyuklara gömülmüş gözleri idi.

"Zaknafein onu neredeyse ele geçirmişti," diye açıkladı Malice, sesi ona özgü olmayan bir inilti şeklinde çıkarken. "Drizzt avucundaydı ama yine de, oğlum her nasılsa kaçmayı başardı!"

"Ama ölümcül hayalet yeniden yakın takipte," diye çabucak ekledi Malice, Saygıdeğer Baenre'nin kınayan kaş çatışını görerek. Tüm Menzoberranzan'daki en güçlü şahsiyet olmasına ilaveten, Baenre Evi'nin yaşlı Saygıdeğer Anası, Lloth'un şehirdeki kişisel temsilcisi sayılıyordu. Saygıdeğer Baenre'nin onayı Lloth'un onayı idi ve yine aynı mantıkla, Saygıdeğer Baenre'nin kınaması çoğunlukla bir eve felaket getirirdi.

"Zin-carla sabır gerektirir, Saygıdeğer Malice," dedi Saygıdeğer Baenre sakince. "O kadar uzun zaman olmadı."

Malice bir parça rahatladı, ta ki yeniden çevresine bakıncaya dek. Baenre Evi'nin mabedinden nefret ediyordu; öylesine kocaman ve öylesine küçük düşürücüydü ki. Bütün Do'Urden kompleksi bu tek odaya sığabilirdi ve eğer Malice'in ailesi ve askerleri on kat daha kalabalık olsaydılar bile yine de oturma sıralarını doldu-ramazlardı. Merkezi sunağın tam üzerinde, tam Saygıdeğer Malice'in tepesinde, güzel bir drow dişisine, sonra yeniden bir sekiz bacaklıya dönüşüp duran bir örümceğin göz boyayıcı imgesi görünüyordu. O ezici imgenin altında Saygıdeğer Baenre ile tek başına oturmak, Malice'e kendisini daha da önemsiz hissettirdi.

Saygıdeğer Baenre konuğunun tedirginliğini sezdi ve onu rahatlatmak üzere eğildi. "Sana büyük bir armağan verildi," dedi içtenlikle. "Eğer yöntemlerini ve maksadını onaylamasaydı, Örümcek Kraliçe Zin-carla'yı

bahşetmez ve SiNafay Hun'ett'in, bir Saygıdeğer Ananın kurban edilmesini kabul etmezdi."

"Bu bir mahkeme," diye yanıtladı Malice bir çırpıda.

"Başarısız olmayacağın bir mahkeme!" dedi Saygıdeğer Baenre sertçe. "Ve sonra sahip olacağın şeref, Malice Do'Urden! Bir zamanlar Zaknafein olanın ölümcül hayaleti görevini tamamladığında ve hain oğlun öldüğünde, yönetici konseyde şerefle oturacaksın. Sana söz veriyorum, herhangi bir ev Do'Urden Evi'ni tehdit etme cüretini gösterebilene dek uzun yıllar geçecek. Örümcek Kraliçe, Zin-carla başarıyla tamamlandığı için lütfunu üzerine çevirecek. En büyük itibarı senin evine gösterecek ve rakiplerine karşı savunacak."

"Ya Zin-carla başarısız olursa?" diye sorma cüretini gösterdi Malice. "Varsayalım ki... "

Saygıdeğer Baenre'nin gözleri hayretten büyürken, Malice'in sesi yavaş yavaş zayıfladı.

"O sözcükleri sarfetme!" diye azarladı Baenre. "Ve böylesi olasılıkları düşünme bile! Korku dikkatini dağıtıyor ve bu bile tek başına sonunu getirir. Zin-carla irade gücünün kullanılması ve Örümcek Kraliçe'ye adanmışlığın sınanmasıdır. Ölümcül hayalet senin inancın ve gücünün bir uzantısıdır. Eğer güvenin sarsılırsa o zaman Zaknafein'ın ölümcül hayaleti de arayışında etkinliğini yitirecektir!"

"Zayıf düşmeyeceğim!" diye kükredi Malice, ellerini koltuğunun kenarlarına kenetleyerek. "Oğlumun günahkarlığının sorumluluğunu kabulleniyorum. Lloth'un yardımı ve kutsamasıyla, Drizzt'e uygun cezayı vereceğim."

Saygıdeğer Baenre rahatlayarak koltuğuna geri yaslandı ve başıyla onayını belirtti. Lloth'un buyruğu ile Malice'e çabalarında destek olmak zorundaydı ve Zin-carla'yı kendine güvenle kararlılığın başarı için iki ana etken olduğunu anlamasına yetecek kadar biliyordu. Zin-carla'ya girişen bir Saygıdeğer Ana, Lloth'a güvenini ve Lloth'u hoşnut kılma arzusunu sık sık ve içtenlikle ilan etmeliydi.

Yine de şimdi Malice'in başka bir sorunu, uğraşamayacağı bir sıkıntısı vardı. Baenre Evi'ne kendi iradesiyle, yardım istemek için gelmişti.

"O halde şu diğer mesele," dedi Saygıdeğer Baenre, artık bu toplantıdan yorularak.

"Tehlikelere açığım," diye açıkladı Malice. "Zin-carla enerjimi ve dikkatimi çalıyor. Başka bir evin bu fırsatı değerlendirmesinden korkuyorum."

"Şimdiye dek hiçbir ev Zin-carla'nın esaretindeki bir Saygıdeğer Anaya saldırmadı," diye belirtti Saygıdeğer Baenre ve Malice yıpranmış yaşlı drowun deneyimlerine dayanarak konuştuğunu fark etti.

"Zin-carla nadide bir armağan," diye yanıtladı Malice, "güçlü evlere sahip güçlü Saygıdeğer Analara veriliyor ve hemen hemen hepsi Örümcek Kraliçe'nin en yüce lütfuna sahip olanlar. Bu koşullar altında kim saldırabilir? Ancak, Do'Urden Evi çok farklı. Daha yeni bir savaşın sonuçlarına katlandık. Hun'ett Evi'nin bir kısım askerlerinin eklenmesiyle bile sakatlanmış haldeyiz. Henüz Lloth'un onayını geri kazanamadığım iyi biliniyor, ancak, evim şehir sıralamasında sekizinci ve bu beni yönetici konseye sokuyor; gıpta edilecek bir konum."

"Korkuların yersiz," diyerek ona güvence verdi Saygıdeğer Baenre, ancak, sözcüklere rağmen, Malice düş kırıklığı ile koltuğuna geri çöktü. Saygıdeğer Baenre çaresizce başını salladı. "Görüyorum ki sözlerim tek başına teselli vermiyor. Dikkatin Zin-carla üzerinde olmalı. Bunu anla, Malice Do'Urden. Böyle önemsiz endişelere ayıracak vaktin yok."

"Endişeler duruyor," dedi Malice.

"O halde onlara bir son vereceğim," diye önerdi Saygıdeğer Baenre. "Şimdi evine geri dön, beraberindeki iki yüz Baenre askeriyle birlikte. Sayıları sınırlarını güvenceye alacak, üstelik askerlerim Baenre amblemini taşıyacaklar. Şehirdeki hiç kimse böyle bir ittifaka karşın saldırmaya cüret edemez."

Malice'in suratına geniş bir gülümseme yayıldı; o endişe çizgilerinden birkaçını azaltan bir sırıtış. Saygıdeğer Baenre'nin cömert armağanını, Lloth'un belki de hala Do'Urden Evi'ni kayırdığının bir işareti olarak kabul etti.

"Evine geri dön ve elindeki işe konsantre ol," diye sürdürdü Saygıdeğer Baenre. "Zaknafein, Drizzt'i yeniden bulmalı ve onu öldürmeli. Bu, Örümcek Kraliçe'ye önerdiğin anlaşma. Fakat hayaletin son başarısızlığı ya da kaybedilen zaman için korkma. Birkaç gün, ya da hafta, Lloth'un gözünde çok uzun değil. Tek önemli olan, Zin-carla'nın doğru şekilde tamamlanması."

"Bana eşlikçi ayarlayacak mısın?" diye sordu Malice, koltuğunda doğrularak.

"Hazır bekliyorlar," diyerek güvence verdi Saygıdeğer Baenre ona.

Malice yükseltilmiş merkezi platformdan indi ve muazzam mabedin sıraları arasından geçerek dışarı çıktı. Büyük oda loş bir şekilde aydınlatılmıştı ve Malice çıkarken, bir başka şeklin zıt yönden merkezi platforma doğru ilerlediğini zar zor seçti. Bunun, Saygıdeğer Baenre'nin dostu ve büyük mabette sıkça rastlanan illithid olduğunu düşündü. Eğer Malice Saygıdeğer Baenre'nin mind flayerının batıda özel bir iş için şehri terk ettiğini bilseydi, o uzaktaki şekli daha çok umursardı.

Endişe çizgileri on kat artardı.

"Acıklı," diye fikrini belirtti Jarlaxle, Saygıdeğer Baenre'nin yanında oturmak için yukarı çıkarken. "Bu, yalnızca birkaç kısa ay öncesinden tanıdığım aynı Saygıdeğer Malice Do'Urden değil."

"Zin-carla ucuza verilmez," diye yanıtladı Saygıdeğer Baenre.

"Ücreti müthiş," diyerek onayladı Jarlaxle. Doğrudan Saygıdeğer Baenre'ye bakarak, vereceği yanıt kadar gözlerini de araştırdı.

"Başarısız mı olacak?"

Saygıdeğer Baenre yüksek sesle güldü ve sesi bir kahkahadan çok bir hırıltıyı andırdı. "Bunun yanıtını Örümcek Kraliçe bile yalnızca tahmin edebilir. Askerlerim-askerlerimiz Saygıdeğer Malice'e görevi tamamlaması için yeterince rahatlık sağlamalı. En azından, benim ümidim bu. Malice Do'Urden bir zamanlar Lloth'un en yüce takdirine sahipti, biliyorsun. Yönetici konseydeki koltuğunu Lloth istemişti."

"Olaylar Lloth'un arzusunun yerine gelmesi yönünde işliyor gibi," diyerek kişner gibi güldü Jarlaxle, Do'Urden Evi ile Hun'ett Evi arasındaki, Bregan D'aerthe'nin önemli rol oynadığı savaşı anımsayarak. O zaferin sonuçları, Hun'ett Evi'nin ortadan kaldırılması, Do'Urden Evi'ni şehirdeki sekizinci pozisyona oturtmuştu ve böylece Saygıdeğer Malice'i yönetici konseye yerleştirmişti.

"Talih kayırılana güler," diye belirtti Saygıdeğer Baenre.

Jarlaxle'ın sırıtışı birdenbire ciddi bir bakış ile yer değiştirdi.

"Peki ya Malice-Saygıdeğer Malice," diye çabucak düzeltti, Baenre'nin dik dik bakışını görerek, "şimdi Örümcek Kraliçe'nin takdirine sahip mi? Talih Do'Urden Evi'ne gülecek mi?"

"Sanırım, Zin-carla armağanı hem takdiri hem de kınamayı ortadan kaldırdı," diye açıkladı Saygıdeğer Baenre. "Saygıdeğer Malice'in talihini kendisi ve ölümcül hayaleti belirleyecek."

"Ya da oğlu-şu kötü şöhretli Drizzt Do'Urden-mahvedecek," diye tamamladı Jarlaxle. "Bu genç savaşçı böylesine güçlü mü? Neden Lloth onu kolayca ezip geçmedi?"

"O Örümcek Kraliçe'ye sırtını döndü," diye yanıtladı Baenre, "tamamen ve tüm yüreği ile. Lloth'un Drizzt üzerinde gücü yok ve bu yüzden onun Saygıdeğer Malice'in sorunu olmasına karar verdi."

"Oldukça büyük bir sorun gibi görünüyor," diye keyifle güldü Jarlaxle, kel kafasını çabucak sallayarak. Paralı asker Saygıdeğer Baenre'nin bu neşeyi paylaşmadığını hemen fark etti.

"Gerçekten de," diye yanıtladı Baenre kasvetli bir biçimde ve bazı özel düşüncelere gömülürken sesi yavaş yavaş yok oldu. Zin-carla'nın tehlikelerini ve muhtemel kazançlarını şehirdeki herkesten iyi biliyordu. Saygıdeğer Baenre daha önce iki kez Örümcek Kraliçe'nin bu en büyük armağanını istemiş ve iki kez Zin-carla'nın başarıyla tamamlanışını görmüştü. Tüm çevresinde Baenre Evi'nin rakipsiz ihtişamı ile, Saygıdeğer Baenre Zin-car-la'nın başarısının getirilerini unutamazdı. Ancak, yıpranmış yansımasını bir havuzda ya da aynada her görüşünde, ağır bedeli canlı bir şekilde anımsıyordu.

Jarlaxle Saygıdeğer Ananın düşüncelerini bölmedi. O an, paralı askerin kafa yoracağı kendi düşünceleri vardı. Böylesine sıkıntılı ve karışık bir zamanda, becerikli bir fırsatçı yalnızca kazanç elde edebilirdi. Jarlaxle'ın hesabına göre, Bregan D'aerthe, Saygıdeğer Malice'e Zin-carla bahşedilmesinden sadece kar edebilirdi. Eğer Malice başarılı olur ve yönetici konseydeki koltuğunu sağlamlaştırrrsa, Jarlaxle şehirde çok güçlü bir başka müttefik kazanırdı. Eğer ölümcül hayalet başarısız olur, Do'Urden Evi yıkılırsa, şu genç Drizzt'in başına konan ödül kesinlikle paralı askerler grubunun aklını çelecek seviyeye tırmanırdı.

Tıpkı şehrin ilk evine yolculuğunda olduğu gibi, Malice, Menzoberranzan'ın dönüp dolaşan caddelerinde geri dönüşünde de kendisim izleyen hırslı bakışları hayal etti. Saygıdeğer Baenre oldukça cömert ve nazik davranmıştı. Yıpranmış yaşlı Saygıdeğer Ananın gerçekten de Lloth'un şehirdeki sesi olduğu düşüncesini kabul eden Malice gülümsemesini güçlükle bastırdı.

Ancak, korkuları hala yadsınamaz bir şekilde oradaydılar. Eğer Drizzt, Zaknafein'dan kaçmayı sürdürürse, eğer Zin-carla en sonunda başarısızlığa uğrarsa, Saygıdeğer Baenre Malice'in yardımına koşmaya ne kadar hevesli olacaktı? O vakit Malice'in yönetici konseydeki konumunun pek anlamı olmayacaktı-tıpkı Do'Urden Evi'nin devam eden varlığı gibi.

Kervan şehrin dokuzuncu evi ve büyük olasılıkla, zayıflamış Do'Urden Evi'ne en büyük tehdit olan Fey-Branche Evi'ni geçti. Şüphesiz, Saygıdeğer Havalin Fey-Branche adamantit kapıların ardından kafileyi izliyor, şu anda yönetici konseyde gıpta edilen sekizinci koltuğun sahibi olan Saygıdeğer Anayı seyrediyordu.

Malice, kendisi havada süzülen büyülü diskin üzerinde otururken yanında yürüyen Dinin Do'Urden'le Do'Urden Evi'nin on askerine baktı. Bakışlarım iki yüz askere, Baenre Evi'nin gururlu amblemini açıkta taşıyan ve kendi mütevazı birliğinin ardında disiplinli bir kararlılıkla yürüyen savaşçılara kaydırdı.

Böyle bir görüntü karşısında, Saygıdeğer Havalin Fey-Branche ne düşünüyordu, merak etti Malice. Ortaya çıkan gülümsemesini bastıramadı.

"En ulu zaferimiz pek yakında," diyerek güvence verdi Malice savaşçı oğluna. Dinin Do'Urden başıyla onayladı ve akıllıca davranıp, sağı solu belli olmayan annesinin keyfinden çalmaya cüret etmeden, aynı geniş gülümsemeyle karşılık verdi.

Fakat içinden, Dinin Do'Urden, Baenre askerlerinden pek çoğunun, daha önce hiç tanışma fırsatı bulmadığı drow savaşçılarının, belli belirsiz tanıdık göründüklerine dair rahatsız edici şüphelerini göz ardı edemiyordu. Hatta bir tanesi Do'Urden Evi'nin büyük oğluna kurnazca göz bile kırpmıştı.

Jarlaxle'in Do'Urden Evi'nin balkonunda çaldığı büyülü ıslık tüm canlılığı ile Dinin Do'Urden'in aklına geldi.

24

İnanç

Drizzt ve Belwarın, dehlizin ilerisinde beliren yeşil parıltının önemini birbirlerine anımsatmalarına gerek yoktu. Meraktan hızlanan adımlarla yaklaşmayı sürdüren Clacker'a yetişip uyarmak için beraberce hızlarını

arttırdılar. Kancalı Dehşet şimdi daima grubun ilerisindeydi; Clacker, Drizzt ve Belwar için arkalarında yürümesine izin verilemeyecek kadar tehlikeli hale gelmişti.

Ani yaklaşımları üzerine Clacker birden dönüp, bir pençesini kötü kötü salladı ve tısladı.

"Pech," diye fısıldadı Belwar, dostunun hızla kaybolan bilincinde bir anı uyandırmak için kullandığı sözcüğü sarfederek. Drizzt, Clacker'a yardım etmekteki kararlılığına Oyuk Sorumlusunu ikna eder etmez grup yeniden doğuya, Menzoberranzan'a doğru dönmüştü. Başka seçeneği olmayan Belwar sonunda drowun Clacker için tek umut olan planını onaylamıştı ancak derhal dönmelerine ve yürüyüşlerini hızlandırmalarına rağmen şimdi her ikisi de zamanında varamayacaklarından korkuyordu. Duergarlarla rastlaşmalarından bu yana Clacker'daki dönüşüm hatırı sayılır hale gelmişti. Kancalı Dehşet güçlükle konuşuyor ve sık sık tehditkar bir şekilde dostlarına dönüyordu.

"Pech," dedi Belwar yeniden, o ve Drizzt tedirgin canavara yaklaşırlarken. Kancalı Dehşet, aklı karışarak duraksadı.

"Pech!" diye gürledi Belwar bir üçüncü kez ve çekiç eliyle taş duvara vurdu.

Sanki bilinci olan keşmekeşte birden bir ışık yanmışçasına, Clacker gevşedi ve ağır kollarını iki yanına indirdi.

Drizzt ve Belwar Kancalı Dehşetin yanından yeşil parıltıya baktılar ve endişeli bakışları paylaştılar. Kendilerini tamamen bu yola adamışlardı ve şimdi davranışları konusunda pek az seçenekleri vardı.

"İlerideki mağarada corbyler yaşıyor," diye söze başladı Drizzt sessizce, Clacker'in anlamasını sağlamak için her bir sözcüğü yavaş yavaş ve belirgin şekilde sarfederek. "Eğer bir savaştan kaçınmak istiyorsak doğruca karşıya geçip, süratle diğer uçtan çıkmalıyız. Gecikmelere ayıracak zamanımız yok. Adımlarına dikkat et. Yegane yürüyüş yolları dar ve hain."

"C-C-Clac-" diye kekeledi Kancalı Dehşet faydasızca.

"Clacker," diyerek yardım etti Belwar.

"Ö-ö-ö-!" Clacker aniden sustu ve bir pençesini yeşil parıltılı mağara tarafına uzattı.

"Clacker önden mi gidecek?" dedi Drizzt, Kancalı Dehşetin çabalamasına dayanamayarak. "Clacker önden gidecek," dedi Drizzt, kocaman kafanın onaylarcasma sallandığını görerek.

Belwar bu önerinin akıllıca olduğundan pek emin görünmüyordu. "Biz daha önce kuş adamlarla savaştık ve numaralarını gördük," diye akıl yürüttü svirfneblin. "Ama Clacker görmedi."

"Kancalı Dehşetin dev gövdesi onları caydırmalı," diye karşı çıktı Drizzt. "Clacker'ın yalnızca varlığı bile bir dövüşten kaçınmamızı sağlayabilir."

"Corbylere karşı değil, kara elf," dedi Oyuk Sorumlusu. "Her şeye korkusuzca saldıracaklardır. Çılgınlıklarına, kendi yaşamlarını hiçe saymalarına tanık oldun. Panterin bile onları caydıramadı."

"Belki de haklısın," diyerek ona katıldı Drizzt, ama corbyler saldırsa bile, bir Kancalı Dehşetin zırhım alt edebilecek ne tür silahları var ki? Clacker'ın dev pençelerine karşı bu kuş adamlar hangi savunmayı öne sürebilirler? Dev dostumuz onları süpürüp kenara atacaktır."

"Tepedeki taşçıları unutuyorsun," diye özellikle anımsattı Oyuk Sorumlusu ona. "Çabucak bir kaya çıkıntısını aşağı göndereceklerdir, Clacker'ı da birlikte!"

Clacker bu sohbete sırtını döndü ve önceki benliğinin bir parçasını yeniden ele geçirebilmek için faydasız bir çabayla duvardaki taşlara baktı. Taşa vurmaya başlamak için hafif bir istek duydu ama bu, ya svirfneblinin ya da drowun suratına bir pençe çakmak için duyduğu sürekli arzudan daha büyük değildi.

"Çıkıntıların üzerinde bekleyen corbylerle ben ilgilenirim," diye yanıtladı Drizzt. "Sen yalnızca karşıya kadar Clacker'ı izle, on oniki adım geriden."

Belwar ileri baktı ve Kancalı Dehşetdeki artan gerilimi fark etti. Oyuk Sorumlusu gecikmelere vakit ayıramayacaklarmı anladı, bu yüzden omuz silkti ve dehlizin aşağısındaki yeşil parıltıyı işaret ederek, Clacker'ı gönderdi. Drizzt'le Belwar da ardına düştüler.

"Panter?" diye fısıldadı Belwar Drizzt'e, dehlizdeki son dönemeci dönerlerken.

Drizzt çabucak başını iki yana salladı ve Guenhwyvar'ın corby mağarasındaki son acı dolu olayını anımsayan Belwar daha fazla soru sormadı.

Drizzt şans için deep gnomeun omuzuna hafifçe vurdu ve sonra Clacker'ı geçerek, sessiz mağaraya giren ilk kişi oldu. Birkaç basit hareketle drow bir havaya yükselme büyüsüne adım attı ve sessizce yukarı süzüldü. Altındaki asit gölü ile bu tuhaf yer sebebiyle hayrete düşen Clacker Drizzt'in hareketlerini fark etmedi bile. Kancalı Dehşet tamamen kıpırtısız duruyor, mağaranın her tarafına gözatıyor ve muhtemel bir düşmanın yerini belirlemek için keskin işitme duyusunu kullanıyordu.

"İlerle," diye fısıldadı Belwar arkasından. "Gecikme felaket getirir!"

Clacker kararsızca harekete geçti sonra dar ve desteksiz yürüyüş yolunun kuvvetinden emin olunca hızlandı. Seçebildiği en düz yolu tuttu fakat bu bile, girdikleri yerin karşısındaki çıkış kemerine ulaşamadan evvel kıvrılıp bükülüyordu.

Olaysız birkaç saniyenin ardından, "Herhangi bir şey görüyor musun, kara elf?" diye seslendi Belwar cesaret edebildiğince yüksek sesle. Clacker mağaranın orta noktasını olaysız şekilde geçmişti ve Oyuk Sorumlusu artan endişesini bastıramıyordu. Hiçbir corby kendini göstermemişti; Clacker'ın ayağının ağır adımları ve Belwar'ın yıpranmış çizmelerinin hışırtısı dışında tek bir ses çıkmamıştı.

Drizzt aşağıdaki çıkıntıya, dostlarının oldukça gerisine süzüldü. "Hiçbir şey," diye yanıtladı. Drow Belwafın, etrafta hiç dire corby olmadığına dair şüphelerini paylaşıyordu. Asit dolu mağaranın dinginliği mutlak ve cesaret

kırıcıydı. Drizzt mağaranın merkezine doğru koştu, sonra yeniden yerden yükselerek, tüm duvarlara daha iyi bir açıdan bakmaya çabaladı.

"Ne görüyorsun?" diye sordu Belwar, bir an sonra. Drizzt aşağıdaki Oyuk Sorumlusuna baktı ve omuz silkti.

"Hiçbir şey."

"Magga cammara," diye gürledi Belwar, neredeyse bir corbynin çıkıp saldırmasını dileyerek.

Bu sırada Clacker hedeflenen çıkışa hemen hemen varmıştı ancak Drizzt'le konuşan Belwar geride oyalanmış ve büyük odanın merkezinin yakınında kalmıştı. Nihayet Oyuk Sorumlusu önünde uzanan patikaya geri döndüğünde, Kancalı Dehşet çıkışın kemeri altında gözden kaybolmuştu.

"Herhangi bir şey?" diye seslendi Belwar her iki dostuna birden. Drizzt başını iki yana salladı ve yükselmeyi sürdürdü. Yavaşça dönüp, pusuda bekleyen bir corby olmamasına inanamayarak duvarları taradı.

Belwar geri, çıkışa baktı. "Onları kaçırmış olmalıyız," diye mırıldandı kendi kendine ama söylediklerine karşın, Oyuk Sorumlusu bunun doğru olmadığını biliyordu. Birkaç hafta önce Drizzt'le ikisi bu odadan kaçtıklarında, arkalarında düzinelerce kuş adam bırakmışlardı. Kuşkusuz birkaç ölü corby korkusuz klanın geri kalanını kaçıracak değildi.

Bilinmeyen bir nedenle hiçbir corby karşılarına dikilmeye gelmemişti.

Belwar iyi talihlerini sorgulamamanın en iyisi olacağını düşünerek hızlı adımlarla yola koyuldu. Belwar Kancalı Dehşetin gerçekten de güvenliğe ulaştığını teyit etmek için tam Clacker'a seslenmek üzereyken, çıkıştan ağır bir çarpma sesini takip eden keskin, dehşet dolu bir çığlık duyuldu. Bir an sonra Belwar ve Drizzt yanıtlarını aldılar.

Zaknafein Do'Urden'in ölümcül hayaleti kemerin altından adımlarını atıp, çıkıntıya geldi.

"Kara elf!" diye seslendi Oyuk Sorumlusu keskin bir sesle.

Drizzt zaten ölümcül hayaleti görmüştü ve yürüyüş yolunun mağaranın ortalarında bir yerine elinden geldiğince hızlı inmekteydi.

"Clacker!" diye seslendi Belwar ama bir yanıt beklemiyordu ve kemerin ötesindeki gölgelerden bir yanıt gelmedi. Ölümcül hayalet kararlı bir şekilde ilerledi.

"Seni katil canavar," diye küfretti Oyuk Sorumlusu, ayaklarını genişçe açıp, mithril ellerini birbirine vurarak. "Gel ve hak ettiğini al!" Belwar ellerine güç vermek için ilahiye başladı fakat Drizzt onu durdurdu.

"Hayır!" diye haykırdı drow yukarıdan. "Zaknafein benim için burada, senin için değil. Yolundan çekil!"

"Clacker için de mi buradaydı?" diye haykırarak karşılık verdi Belwar. "O katil bir canavar ve almam gereken bir öç var!"

"Bunu bilmiyorsun," diye yanıtladı Drizzt, korkusuz Oyuk Sorumlusuna yetişebilmek için, inişini cesaret edebildiğince hızlandırarak. Drizzt, Zaknafein'ın önce Sehva'ya ulaşacağını biliyor ve bunun tatsız sonucunu yeterince kolay tahmin edebiliyordu.

"Yalvarırım şimdi bana güven," diye yakardı Drizzt. "Bu drow savaşçısı senin yeteneklerinin çok ötesinde."

Belwar ellerini yeniden birbirine vurdu ama doğrusu, Drizzt'in sözlerini çürütemiyordu. Belwar, Zaknafein'ı savaşırken yalnız bir kez, illithid mağarasında görmüştü, ancak, canavarın göz kamaştıran hareketleri soluğunu kesmişti. Deep gnome birkaç adım geriledi ve kemerli çıkışa bir başka yol arayarak bir yan patikaya döndü. Böylece Clacker'in kaderini öğrenebilirdi.

Drizzt böylesine açıkça göz önündeyken, ölümcül hayalet küçük svirfnebline aldırış etmedi. Zaknafein yan patikayı dümdüz geçti ve varoluşunun amacını gerçekleştirmek üzere devam etti.

Belwar tuhaf drowu izlemeyi, arkadan yaklaşmayı ve Drizzt'e dövüşte yardım etmeyi düşündü ama kemerin altından bir başka çığlık geldi. Bu

öylesine ıstırap dolu ve acıklı bir çığlıktı ki Oyuk Sorumlusu aldırmazlık edemedi. Ana patikaya geri gelir gelmez durdu ve sonra, dostlarına sadakatinde bölünerek her iki yöne baktı.

"Git!" diye bağırdı Drizzt ona. "Clacker'a bak. Bu Zaknafein, benim babam." Drizzt bu sözler üzerine, ölümcül hayaletin saldırısında ufak bir tereddüt fark etti, Drizzt'e bir anlayış kıvılcımı getiren bir tereddüt.

"Baban mı? Magga cammara, kara elf!" diye itiraz etti Belwar. "İllithid mağarasında-"

"Yeterince güvendeyim," diyerek sözünü kesti Drizzt.

Belwar, Drizzt'in güvende olduğuna hiç inanmıyordu, ancak, kendi dik kafalı gururunun itirazlarına karşın, Oyuk Sorumlusu başlamakta olan çarpışmanın kendi yeteneklerinin çok ötesinde olduğunu fark etmişti. Bu kudretli drow savaşçısına karşı pek yardımı dokunmazdı ve dövüşteki varlığı aslında dostuna zararlı olabilirdi. Drizzt, Belwar'ın güvenliği için tasalanarak zor anlar geçirirdi.

Belwar mithril ellerini düş kırıklığı ile birbirine vurup, kemere ve yaralanmış olan Kancalı Dehşete doğru koştu.

Saygıdeğer Malice'in gözleri büyüdü ve öylesine ilkel bir ses çıkardı ki giriş odasında annelerinin yanında bir araya gelen kızları ölümcül hayaletin Drizzt'i bulmuş olduğunu hemen anladılar. Briza genç Do'Urden rahibelerine baktı ve çıkmalarını işaret etti. Maya derhal itaat etti fakat Vierna duraksadı.

"Git," diye homurdandı Briza, bir eli kemerindeki yılan başlı kırbaca inerken. "Şimdi."

Vierna destek bekleyerek Saygıdeğer Anasına baktı fakat Malice uzakta gerçekleşen olayların görüntüsü içinde tamamen kaybolmuştu. Bu, Zin-carla ve Saygıdeğer Malice Do'Urden için zafer anıydı; altındakilerin önemsiz hır gürleriyle uğraşamazdı.

Sonra Briza annesiyle baş başa kaldı. Tahtın arkasında dikiliyor ve Malice'i, onun Zaknafein'ı izlediği kadar dikkatle izliyordu.

Kemerin ötesindeki küçük odaya girer girmez, Belwar, Clacker'ın öldüğünü ya da yakında öleceğini anladı. Dev Kancalı Dehşet yerde yatıyor, boynundaki tek ama kötü bir yaradan kan boşalıyordu. Belwar arkasını dönmeye yeltendi ama sonra, ölmekte olan dostuna en azından bir rahatlatma borçlu olduğunu fark etti. Bir dizinin üzerine çöktü ve Clacker bir dizi şiddetli kasılmayla sarsılırken kendini izlemeye zorladı.

Ölüm şekil değiştirme büyüsünü sona erdirdi ve Clacker yavaş yavaş eski haline dönmeye başladı. İri, kancalı kollar titreyip sarsıldı, büküldü ve pechin uzun, sıska ve sarı derili kollarına dönüştü. Clacker'ın kafasının çatırdayan zırhından saçlar filizlendi ve muazzam gaga ikiye ayrılarak yok oldu. Devasa göğüs de aynı şekilde ayrıldı ve tüm beden, Oyuk Sorumlusunun sırtına soğuk bir ürperti yayarak bir araya geldi.

Artık Kancalı Dehşet yoktu ve ölümde, Clacker tıpkı eskiden olduğu gibiydi. Belwar'dan bir parça daha uzun ancak hiç de onun kadar yapılı değildi ve yüz hatları geniş ve tuhaftı. Gözbebekleri olmayan gözleri ile düz bir burnu vardı.

"Adın neydi, dostum?" diye fısıldadı Oyuk Sorumlusu, Clacker'ın asla yanıtlamayacağını bilmesine rağmen. Eğildi ve pechin kafasını kollarına alarak, ıstırap çekmiş yaratığın yüzüne nihayet gelen huzur ile teselli buldu.

"Kimsin sen, babamın kisvesine bürünen yaratık?" diye sordu Drizzt, ölümcül hayalet son birkaç adımım atarken.

Zaknafein'ın homurtusu anlaşılmıyordu ve yanıtı, bir kılıcın keskin hamlesi şeklinde daha açık seçik geldi.

Drizzt saldırıyı savuşturdu ve geri sıçradı. "Kimsin sen?" diye sordu bir kez daha. "Benim babam değilsin."

Ölümcül hayaletin suratına geniş bir gülümseme yayıldı. "Hayır," diye yanıtladı Zaknafein titrek bir sesle. Bu, millerce uzakta bir giriş odasından verilen bir yanıttı.

"Ben senin... annenim!" Kılıçlar yeniden kör edici bir sağanakla işe koyuldular.

Aldığı yanıtla şaşıran Drizzt, saldırıyı eşit bir yaratıcılıkla karşıladı ve bir sürü ani kılıç darbesi palanın üzerinde tek bir çınlama gibi duyuldu.

Briza annesinin her hareketini izliyordu. Ter Malice'in alnından boşalıyor ve sıkılı yumrukları taş tahtının kollarına iniyordu, kanamaya başladıktan sonra bile. Malice hep böyle olmasını ummuştu, son zafer anının, miller öteden, düşüncelerinde apaçık parıldamasını ümit etmişti. Drizzt'in heyecanlı her sözcüğünü duyuyor ve kederini güçlü bir şekilde hissediyordu. Malice böylesi bir zevki hiç tatmamıştı!

Sonra Zaknafein'ın bilinci denetimine karşı koymaya çabalayınca, Malice hafif bir sancı hissetti. Genizden gelen bir hırıltıyla Zaknafein'ı kenara itti; canlandırılmış bedeni Malice'in aracıydı!

Briza annesinin ani hırıltısını gelip geçici bir ilgiden daha fazlasıyla fark etti.

Drizzt hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordu ki, bu önünde duran Zaknafein Do'Urden değildi, ancak yine de, önceki eğitmeninin eşsiz dövüş stilini de inkar edemiyordu. Zaknafein orada bir yerlerdeydi ve Drizzt, eğer bazı yanıtlar almayı umuyorsa, ona ulaşmak zorundaydı.

Dövüş çabucak rahat, ölçülü bir ritme oturdu. Her iki rakip de tedbirli saldırı rutinleri başlatıyor ve dar yürüyüş yolundaki ince dengelerine dikkat ediyorlardı.

O sırada, Clacker'ın parçalanmış bedenim taşıyan Belwar odaya girdi. "Öldür onu, Drizzt!" diye haykırdı Oyuk Sorumlusu. "Magga... " Dövüşe tanık olunca, Belwar durdu ve ürktü. Drizzt ve Zaknafein birbirlerine dolanmış görünüyorlardı. Silahları dönüp ileri hamle yapıyor ve savuşturuluyordu. Belwar'in tamamen farklı olduklarını düşündüğü bu iki kara elf tek bir kişi gibi görünüyorlardı ve bu kanı deep gnomeun cesaretim kırdı.

Çarpışmadaki bir sonraki ara geldiğinde, Drizzt Oyuk Sorumlusuna göz attı ve bakışları ölü peche kilitlendi. "Lanet olsun sana!" diye küfretti ve yemden atılıp, palalarını Clacker'ı katleden canavara savurup daldırdı.

Ölümcül hayalet budalalık derecesinde cesur saldırıyı kolaylıkla savuşturdu ve Drizzt'in kılıçlarını yukarı zorlayarak, genç drowu topukları üzerine getirdi. Bu da, genç drowa çok fazla tanıdık görünmüştü; Menzoberranzan'daki idman karşılaşmalarında, Zaknafein'ın ona karşı pek çok kereler kullandığı bir dövüş yaklaşımı. Zaknafein, Drizzt'i yukarı zorlar, sonra her iki kılıcıyla birden aniden alçalırdı. İlk müsabakalarında, Zaknafein, Drizzt'i bu manevra ile, alçaktan çift hamleyle, sık sık alt etmişti, ancak, drow şehrindeki son karşılaşmalarında, Drizzt karşılık gelen savuşturmayı bulmuş ve saldırıyı eğitmenine karşı döndürmüştü.

Şimdi Drizzt bu hasmın beklenen saldırı rutini ile devam edip etmeyeceğini merak etti. Karşı saldırısına Zaknafein'ın nasıl tepki vereceğini de merak ediyordu. Şimdi yüzleştiği canavarın içinde Zak'ın anıları da var mıydı?

Ölümcül hayalet hala Drizzt'in kılıçlarını savunma amacıyla yüksekte tutuyordu. Sonra, Zaknafein geri doğru çabuk bir adım attı ve her iki kılıcıyla aşağıdan geldi.

Drizzt palalarını 'X' şeklinde indirdi. Bu, saldıran kılıçları aşağıya çivileyen, uygun çapraz savuşturmaydı. Drizzt kılıçlarının kabzaları arasından, doğruca rakibinin suratına bir tekme savurdu.

Ölümcül hayalet bu karşı saldırıyı her nasılsa tahmin etti ve daha çizme ona ulaşamadan menzilden çıktı. Drizzt bir yanıt bulduğuna inanıyordu, zira bunu yalnızca Zaknafein Do'Urden bilebilirdi.

"Sen Zaknafein'sin!" diye haykırdı Drizzt. "Malice ne yaptı sana?

Ölümcül hayaletin elleri tuttuğu kılıçların üzerinde görünür şekilde titredi ve ağzı sanki bir şey söylemeye çalışıyormuşçasma çarpıldı.

"Hayır!" diye çığlık attı Malice ve Zaknafein'in fiziksel becerileriyle bir zamanlar olduğu varlığın bilinci arasındaki narin ve tehlikeli çizgide

yürüyerek, canavarın denetimini şiddetle koparıp geri aldı.

"Sen benimsin,hortlak," diye böğürdü Malice, "ve Lloth'un arzusuyla, görevini tamamlayacaksın!"

Drizzt ölümcül hayaletin ani gerileyişini gördü. Zaknafein'ın elleri artık titremiyordu ve ağzı bir kez daha ince ve kararlı bir çizgi şeklinde kilitlenmişti.

"Ne oldu, kara elf?" diye sordu Belwar, bu tuhaf karşılaşma yüzünden aklı karışarak. Drizzt deep gnomeun Clacker'ın bedenini çıkıntıya koymuş olduğunu ve kararlı bir şekilde yaklaştığını fark etti. Ne zaman birbirlerine çarpsalar, Belwar'ın mithril ellerinden kıvılcımlar uçuşuyordu.

"Geride dur!" diye seslendi ona Drizzt. Bilinmeyen bir düşmanın varlığı, Drizzt'in aklında oluşmaya başlayan planı altüst edebilirdi. "Bu Zaknafein," diye açıklamaya çalıştı Belwar'a. "Ya da en azından bir parçası öyle!"

Oyuk Sorumlusunun duyamayacağı kadar alçak sesle Drizzt ekledi, "ve sanırım o parçaya nasıl ulaşacağımı biliyorum." Drizzt Zaknafein'ın kolayca savuşturacağını bildiği ölçülü hamleler sağanağı ile geldi. Hasmını yok etmek istemiyordu, daha ziyade, Zaknafein'a tanıdık gelecek diğer dövüş rutinlerinin anılarını canlandırmaya çalışıyordu.

Zaknafein'ı tipik bir idman havasına sokup, tüm bu zaman zarfında da, kendisiyle silah ustasının Menzoberranzan'da yaptıkları gibi, konuşup durdu. Malice'in hortlağı Drizzt'in samimiyetine vahşilikle karşılık verdi ve Drizzt'in dostça sözcüklerini hayvansı homurtularla yanıtladı. Eğer Drizzt rakibini kayıtsızlıkla uyutacağını sanıyordu ise, çok fena yanılıyordu.

Kılıçlar içeriden dışarıdan Drizzt'e hücum edip, usta savunmasında bir delik aradılar. Palalar bunların hızı ve kararlılıklarıyla boy ölçüşerek, her kavisli vuruşu yakalayıp durdurdular ve her ileri hamleyi zararsızca yana savuşturdular.

Bir kılıç kaydı ve Drizzt'in kaburgalarını sıyırdı. Nitelikli zırhı silahın keskin kenarını engellemişti, ancak, darbenin ağırlığı sıkı bir çürük

bırakacaktı. Topukları üzerine gelen Drizzt planının o kadar da kolayca gerçekleştirilemeyeceğini gördü.

"Sen benim babamsın!" diye bağırdı canavara. "Senin düşmanın Saygıdeğer Malice, ben değilim!"

Ölümcül hayalet uğursuz bir kahkaha ile bu sözlerle alay etti ve vahşice saldırdı. Dövüşün en başından beri, Drizzt bu andan korkmuştu, ancak, şimdi kendisine inatla, karşısında duranın gerçekte babası olmadığım anımsatıyordu.

Zaknafein'ın dikkatsiz saldırısında, savunmasında kaçınılmaz boşluklar bıraktı ve Drizzt palalarıyla bu boşlukları bir kez ve sonra bir kez daha buldu. Bir kılıç ölümcül hayaletin karnında bir delik açarken, bir diğeri boynunun yan tarafında derin bir kesik oluşturdu.

Zaknafein yeniden, bu kez daha yüksek sesle güldü ve saldırdı.

Drizzt büyük bir panikle dövüşüyor, kendine güveni zayıflıyordu. Zaknafein neredeyse onun dengiydi ve Drizzt'in kılıçları yaratığı incitemiyorlardı! Bir başka problem de çabucak ortaya çıkmıştı, çünkü zaman Drizzt'in karşısındaydı. Karşı karşıya bulunduğu şeyin tam olarak ne olduğunu bilmiyordu, ancak, yorulmayacağmdan şüpheleniyordu.

Drizzt tüm becerisi ve hızıyla bastırdı. Çaresizlik onu kılıç ustalığında yeni doruklara taşımıştı. Belwar yeniden onlara katılmaya yeltendi, ancak, bir an sonra, bu gösteri karşısında afallayarak, durdu.

Drizzt, Zaknafein'a pek çok kereler vurdu fakat ölümcül hayalet fark etmiş görünmedi ve Drizzt tempoyu arttırdıkça, ölümcül hayaletin şiddeti artarak kendisininkine yetişti. Drizzt kendisine karşı savaşanın Zaknafein Do'Urden olmadığına inanmakta zorlanıyordu: babasının ve eski eğitmeninin hareketlerini çok açık bir şekilde tanıyabiliyordu. Başka hiç kimse o muhteşem kaslı drow bedenini böylesi bir kesinlik ve beceriyle hareket ettiremezdi. Drizzt yeniden geri çekiliyor ve sabırla karşısına çıkacak fırsatları bekliyordu. Kendisine tekrar tekrar, yüzleştiği bu kişinin Zaknafein değil, Saygıdeğer Malice tarafından yalnızca kendisini yok etme amacıyla yaratılmış bir canavar olduğunu anımsatıyordu. Drizzt hazırlıklı

olmak zorundaydı; bu karşılaşmadan canlı çıkmak için tek şansı, rakibini çıkıntıdan düşürmekti. Ancak, ölümcül hayalet böylesine muhteşem dövüşürken, bu şans gerçekten de uzak görünüyordu.

Yürüyüş yolu kısa bir dirsekten hafifçe döndü ve Drizzt, bir ayağını dönemeç boyunca kaydırarak, bunu dikkatle yokladı. O sırada, Drizzt'in tam ayağının altındaki bir kaya parçası yürüyüş yolunun yanından koptu.

Drizzt tökezledi ve bacağı dizine kadar köprünün yanından aşağı kaydı. Zaknafein hızla tepesine çöktü. Dönüp duran kılıçlar kısa sürede Drizzt'i dar yürüyüş yolunda sırtının üzerine indirdi ve kafası tehlikeli bir şekilde asit gölünün üstünde sallandı.

"Drizzt!" diye haykırdı Belwar çaresizce. Deep gnome koştu, ancak, zamanında yetişmeyi veya Drizzt'in katilini yenmeyi umut edemezdi.

"Drizzt!"

Belki de sebep Drizzt'in isminin çağırılışı, ya da belki yalnızca öldürme anıydı, ancak; Zaknafein'ın önceki bilinci o an yaşama göz kırptı ve Drizzt'in savuşturamayacağı öldürücü bir darbe için hazırlanmış kılıç tutan kol tereddüt etti.

Drizzt herhangi bir açıklama için beklemedi. Önce bir palanın, sonra diğerinin sapıyla vurdu ve her ikisi de doğruca Zaknafein'ın çenesini bularak, ölümcül hayaleti geri savurdu. Drizzt yeniden ayağa kalkmış, kesik kesik soluyor ve burkulan ayak bileğini ovuyordu.

"Zaknafein!" Ölümcül hayaletin duraksaması üzerine aklı karışan ve hüsrana uğramış olan Drizzt rakibine haykırdı.

"Driz.. " diyerek yanıtlamaya çabaladı ölümcül hayaletin ağzı. Sonra, Malice'in canavarı, kılıçlar önde, yeniden saldırdı.

Drizzt saldırıyı alt etti ve yeniden uzağa kaçtı. Babasının varlığını sezebiliyordu; gerçek Zaknafein'ın bu yaratığın yüzeyinin hemen altında pusuda olduğunu biliyordu ama o ruhu nasıl özgür kılabilirdi? Açıkça görülüyordu ki bu çarpışmayı daha fazla sürdürmeyi ümit edemezdi.

"Bu sensin," diye fısıldadı Drizzt. "Başka hiç kimse böyle dövüşemez. Zaknafein orada ve Zaknafein beni öldürmeyecek." Sonra Drizzt'in aklına bir başka düşünce geldi, inanmak zorunda olduğu bir düşünce.

Bir kez daha Drizzt'in içten inançlarının doğruluğu sınanıyordu.

Drizzt palalarını kınlarına geri kaydırdı.

Ölümcül hayalet hırıldadı; kılıçları havada dans etti ve acımasız hamleler yaptı ama Zaknafein saldırmadı.

"Öldür onu!" diye tiz bir çığlık attı Malice coşkuyla, zafer anının avucunda olduğunu düşünerek. Ancak dövüşün görüntüleri birdenbire kayboldu ve Malice yalnızca karanlıkla baş başa kaldı. Drizzt dövüşün temposunu arttırdığında, Malice, Zaknafein'e çok fazlasını geri vermek zorunda kalmıştı. Savaşçı oğlunu yenebilmek için Zaknafein'ın dövüş becerilerinin tümüne gereksinim duymuş, canlandırdığı yaratığa Zak'ın bilincinin daha fazlasını geri vermek zorunda bırakılmıştı.

Şimdi Malice karanlıkla ve tehlikeli şekilde kafasının üzerinde asılı duran eli kulağında sonunun ağırlığı ile kalakalmıştı. Dönüp, fazlaca meraklı kızına göz attı, sonra kontrolü yeniden kazanmak için savaşarak, zihinsel transına geri gömüldü.

"Drizzt," dedi Zaknafein ve bu sözcük canlandırılmış varlığa gerçekten de çok iyi geldi. Ellerinin her inçte Saygıdeğer Malice'in isteklerine karşı çabalamak zorunda olmalarına rağmen, Zak'ın kılıçları kınlarına girdi.

Babasını ve en değerli dostunu kucaklamaktan daha fazla hiçbir şey istemeyen Drizzt ona doğru seğirtti, ancak, Zaknafein onu geride tutmak için bir elini uzattı.

"Hayır," diye açıkladı ölümcül hayalet. "Ne kadar direnebilirim, bilmiyorum. Korkarım bu beden onun," diye yanıtladı

Zaknafein.

Drizzt önceleri anlamadı. "O halde, sen.."

"Ben ölüyüm," diye belirtti Zaknafein lafı dolandırmadan. "Huzur içindeyim emin ol. Malice kendi uğursuz amaçları için bedenimi onardı."

"Ama onu yendin," dedi Drizzt, ümit etme cüretini göstererek. "Yeniden birlikteyiz."

"Geçici bir durum, daha fazlası değil." Sanki bu noktayı vurgulamak istercesine, Zaknafein'ın eli gönülsüzce kılıcının sapına gitti. Suratını ekşitip, homurdandı ve inatla savaşarak, yavaş yavaş elinin silahı kavrayışım gevşetti. "Geri geliyor, oğlum. Her zaman geri geliyor!"

"Seni yeniden kaybetmeye dayanamam," dedi Drizzt. "Seni illithid mağarasında gördüğümde.. "

"Gördüğün ben değildim," diye açıklamaya çabaladı Zaknafein. "O Malice'in şeytani iradesinin zombisi idi. Ben gittim, oğlum. Uzun yıllar önce gittim."

"Sen buradasın," diye akıl yürüttü Drizzt.

"Malice'in isteği ile... benimkiyle değil." Zaknafein uludu ve Malice'i yalnızca bir an için daha uzaklaştırmaya çabalarken suratı çarpıldı. Yeniden denetimi ele geçirince, Zaknafein oğlunun nasıl bir savaşçıya dönüştüğünü inceledi. "İyi dövüşüyorsun," dedi. "Hayal ettiğimden çok daha iyi. Bu iyi ve kaçacak yürekliliği göstermiş olmanda iyi." 'Zaknafein' in yüzü yeniden çarpılıp, sözcüklerini çaldı. Bu kez, iki kılıç da şimşek gibi çakarak çıktı.

"Hayır!" diye yakardı Drizzt, eflatun gözlerine bir sis dolarken. "Savaş onunla."

"Ben... yapamıyorum," diye yanıtladı ölümcül hayalet. "Bu yerden kaç, Drizzt. Dünyanın öbür ucuna dek... kaç! Malice asla bağışlamayacak. O... asla durmayacak-"

Ölümcül hayalet ileri atladı ve Drizzt'in silahlarım çekmekten başka seçeneği kalmadı. Ama Zaknafein Drizzt'in menziline girmeden önce birdenbire geri sıçradı.

"Bizim için!" diye şaşırtıcı bir belirginlikle bağırdı Zak, yeşil parıltılı mağarada bir zafer trompeti gibi gürleyen ve Saygıdeğer Malice'in yüreğine millerce öteden yankılanarak, sonun başlangıcım işaret eden bir davulun son çalmışı gibi bir haykırışla. Zaknafein yalnızca kısacık bir an için yeniden kontrolünü kazanmıştı -saldıran- ölümcül hayaletin yön değiştirip yürüyüş yolundan aşağı atlamasına izin verecek bir an.

25

SONUÇLAR

Saygıdeğer Malice isyanını haykıramadı bile. Zaknafein asit gölüne düşerken, binlerce patlama beynini dövdü; eli kulağında ve kaçınılmaz felaketin binlerce idraki. Zorlama soluğu gıcırtılı bir sesle çıkıyor ve açık kalan ağzından sözcüksüz hırıltılar dökülüyordu.

Kendini sakinleştiremediği bir anın ardından, Malice kendi kıvranışlarının parıltısından daha açık seçik bir ses duydu. Arkasından, bir yüce rahibenin kırbacının küçük, uğursuz yılan başlarının hafif tıslaması duyuldu.

Malice hızla döndü ve orada Briza duruyordu; yüzünde ciddi ve kararlı bir ifade vardı ve kırbacının altı tane canlı yılan başı havada dalgalanıyordu.

"Yükseliş vaktimin daha uzun yıllar sonra geleceğini umuyordum," dedi en büyük kız soğukkanlılıkla. "Ama sen zayıfsın, Malice, Do'Urden Evi'ni başarısızlığımızı-başarısızlığını-izleyecek yargılamalarda bir arada tutamayacak kadar zayıf."

Malice kızının budalalığı karşısında gülmek istedi; yılan başlı kırbaçlar Örümcek Kraliçe'den gelen kişisel armağanlardı ve bir Saygıdeğer Anaya karşı kullanılamazlardı. Ancak, bir sebeple, Malice o an kızını çürütecek cesaret ya da inancı bulamadı. Briza'nın kolu yavaşça geriye gidip ve sonra ileri hücum ederken, büyülenmişçesine izledi.

Altı yılan başı Malice'e doğru açıldı. Bu olanaksızdı! Lloth'un öğretisinin tüm prensiplerine aykırıydı! Uzun dişli kafalar hevesle saldırıp, arkalarında Örümcek Kraliçe'nin tüm öfkesiyle Malice'in etine daldılar. Yakıcı bir acı Malice'in bedeninde dolaşarak onu sarsarak eziyet etti ve arkasında buz gibi bir uyuşukluk bıraktı.

Malice bilincinin kıyısında sarsakça yürüyerek, sıkıca kızına tutunmaya, Briza'ya devam eden saldırının yararsızlığını ve budalalığını göstermeye çabaladı.

Yılan kırbaç yeniden çarptı ve yer Malice'i yutmak için yukarı hücum etti. Briza'nın birşeyler mırıldandığını duydu Malice, Örümcek Kraliçe'ye bir lanet ya da bir ilahi.

Sonra üçüncü bir şaklama duyuldu ve Malice kendisini kaybetti. Beşinci darbeden önce ölmüştü yine de Briza uzun dakikalar boyunca vurmaya devam ederek Örümcek Kraliçe'ye, Do'Urden Evi'nin başarısız Saygıdeğer Anasını gerçekten terk etmiş olduğu güvencesini vermek için öfkesini salıverdi.

Dinin beklenmedik bir şekilde ve çağrılmadan odaya daldığında, Briza rahatça taş tahta kurulmuştu. Büyük oğul önce annesinin parçalanmış bedenine, sonra da Briza'ya bakıp, inanmazlıkla başını salladı ve geniş, bilmiş bir sırıtış suratına yayıldı.

"Ne yaptın, kar-Saygıdeğer Briza?" diye sordu Dinin, Briza tepki göstermeden önce dilinin sürçmesine engel olarak.

"Zin-carla başarısız oldu," diye gürledi Briza, dik dik Dinin'e bakarak. "Lloth artık Malice'i kabul etmezdi."

Dinin'in alaycılık üzerine kurulu gibi görünen kahkahası Briza'nın iliklerine işledi. Gözleri daha da kısıldı ve elinin kırbacının sapına doğru ilerleyişini Dinin'in görmesini sağladı.

"Yükseliş için mükemmel bir an seçtin," diye soğukkanlılıkla açıkladı büyük oğul, Briza'nın onu cezalandırabileceğinden açıkçası hiç tasalanmadan. "Saldırıya uğradık."

"Fey-Branche mi?" diye bağırdı Briza, heyecanla koltuğundan fırlayarak. Bir Saygıdeğer Ana olarak tahttaki beş dakikanın ardından, Briza ilk sınavıyla yüz yüze gelmişti. Kendini Örümcek Kraliçe'ye kanıtlayacak ve Do'Urden Evi'ni Malice'in başarısızlıklarının sebep olduğu zararların pek çoğundan kurtaracaktı.

"Hayır, kardeşim," dedi Dinin çabucak ve yalansız. "Fey-Branche Evi değil."

Erkek kardeşinin serinkanlı yanıtı Briza'yı tahta geri oturttu ve heyecanlı sırıtışını saf dehşetinin sebep olduğu çarpık bir ifadeye dönüştürdü.

"Baenre." Artık Dinin de gülümsemiyordu.

Vierna ve Maya Do'Urden Evi'nin balkonundan, adamantit kapının ötesinden yaklaşmakta olan kuvvetlere baktılar. Düşmanlarmın kim olduğunu Dinin gibi bilmiyorlardı, ama saldırganların müthiş sayısından, büyük bir evin işin içinde olduğunu anlamışlardı. Yine de, Do'Urden Evi'nin, pek çoğu bizzat Zaknafein tarafından eğitilen iki yüz elli askeri vardı. Saygıdeğer Baenre' den borç alınan iyi silahlanmış iki yüz tane daha askerle, hem Vierna hem de Maya, şanslarının o kadar da kötü olmadığını hesap ettiler. Çabucak savunma stratejilerini belirlediler ve Maya bir bacağını balkon trabzanlarından sallayarak, avluya inmek ve planları kumandanlarına aktarmak istedi.

Elbette o ve Vierna zaten kapılarının içerisinde iki yüz düşman olduğunu fark ettiklerinde-Saygıdeğer Baenre'den borç olarak kabul ettikleri düşmanlar-planları pek bir şey ifade etmedi.

İlk Baenre askeri balkona çıktığında Maya hala trabzanda oturuyordu. Vierna kırbacını çekti ve Maya'ya da aynısını yapmasını haykırdı. Ancak Maya kıpırdamıyordu ve Vierna, daha yakından inceleyince, kardeşinin bedeninden çıkan pek çok ufak oku fark etti.

O sırada Vierna'nın kendi yılan başlı kırbacı kendisine dönerek, dişlerini Vierna'nın narin yüzüne geçirdi. Vierna, derhal Do'Urden Evi'nin düşüşünün bizzat Lloth tarafından buyurulduğunu anladı.

"Zin-carla," diye mırıldandı Vierna, felaketin kaynağını fark ederek. Kan görüşünü zayıflattı ve karanlık her tarafını sararken, bir baş dönmesi dalgası onu esir aldı.

"Bu olamaz!" diye haykırdı Briza. "Baenre Evi mi saldırıyor? Lloth bana bir şans.. "

"Şansımız vardı!" diye bağırdı ona Dinin. "Bizim şansımız Zaknafein'dı-" Dinin annesinin parçalanmış bedenine baktı- "ve sanırım ölümcül hayalet başaramadı."

Briza homurdandı ve kırbacını savurdu. Ancak, Dinin darbeyi bekliyordu-Briza'yı çok iyi tamrdı-ve silahın menzili dışına atıldı. Briza ona doğru bir adım attı.

"Öfken başka düşmanlar mı istiyor?" diye sordu Dinin, kılıçları elinde. "Balkona çık, sevgili kardeşim, bin tanesini seni beklerken bulacaksın!"

Briza düş kırıklığı ile haykırdı ama Dinin'e arkasını döndü ve bu korkunç açmazdan birşeyler kurtarmayı umarak, odadan hızla çıktı.

Dinin peşinden gitmedi. Saygıdeğer Malice'e doğru eğildi ve tüm yaşamına hükmetmiş olan bu tiranın gözlerine son bir kez baktı. Malice güçlü bir şahsiyetti; kendinden emin ve kötüydü, ancak, hain bir evladın alışılmadık davranışlarıyla yıkılan saltanatının nasıl da kırılgan olduğu ortaya çıkmıştı.

Dinin koridorda bir koşuşturma duydu ve sonra giriş odasının kapısı aniden ardına kadar açıldı. Düşmanların odada olduğunu anlamak için

büyük oğulun dönüp bakmasına gerek yoktu. Pek yakında aynı kaderi paylaşacağını bilerek, ölü annesine bakmayı sürdürdü.

Ancak, beklenen darbe inmedi ve pek çok acı veren saniyenin ardından, Dinin omzunun üzerinden geri bakma cesaretini gösterdi.

Jarlaxle rahatça taş tahtta oturuyordu.

"Şaşırmadm mı?" diye sordu paralı asker, Dinin'in ifadesinin değişmediğini fark ederek.

"Bregan D'aerthe Baenre birliklerinin içerisindeydi, belki de bütün Baenre birlikleriydi," dedi Dinin sıradan bir tavırla. Gizlice odaya, Jarlaxle'ın peşinden içeri giren bir düzine askere göz attı. Keşke askerler onu öldürmeden önce paralı askerin liderlerine ulaşabilseydi! Kalleş Jarlaxle'ın ölümünü izlemek, tüm bu felakete bir ölçü keyif katabilirdi.

"Dikkatlisin," dedi Jarlaxle ona. "Şüphelerime göre, en başından beri evinin kaderinin çizildiğim biliyordun."

"Eğer Zin-carla başarısız olur idiyse," diye yanıtladı Dinin. "Ve olacağını biliyordun?" diye sordu paralı asker, neredeyse bir yanıt beklemeden.

Dinin başıyla onayladı. "On yıl önce," diye söze başladı, neden bütün bunları Jarlaxle'a anlattığını merak ederek, "Zaknafein'ın Örümcek Kraliçe'ye kurban edilişini izledim. Tüm Menzoberranzan'da pek az ev böylesine büyük bir ziyan görmüştür."

"Do'Urden Evi'nin silah ustası güçlü bir şöhrete sahipti," diye araya girdi paralı asker.

"Hak edilmiş bir şöhret, şüphesiz," diye yanıtladı Dinin. "Sonra Drizzt, kardeşim.. "

"Bir başka güçlü savaşçı."

Dinin yeniden onayladı. "Drizzt bizi terk etti, kapılarımızdaki savaşla. Saygıdeğer Malice'in yanlış hesabı göz ardı edilemezdi. O zaman, Do'Urden Evi'nin kaderinin çizildiğini anlamıştım."

"Evin, Hun'ett Evi'ni yendi, bu az bir beceri değil," diyerek akıl yürüttü Jarlaxle.

"Yalnızca Bregan D'aerthe'nin yardımıyla," diye düzeltti Dinin. "Yaşamımın büyük bir bölümü boyunca, Do'Urden Evi'nin, Saygıdeğer Malice'in kararlı rehberliği altında, şehir hiyerarşisinde yükselişini izledim. Her yıl, gücümüz ve etkimiz arttı. Ancak, son on yılda, döne döne inişimizi gördüm. Do'Urden Evi'nin temellerinin çatırdamasını seyrettim. Bu düşüşü tüm ev takip etmeliydi."

"Kılıçta usta olduğun kadar, akıllısın da," diye belirtti paralı asker. "Dinin Do'Urden için bunu daha önce söylemiştim ve görünüşe göre, haklılığım bir kez daha kanıtlandı."

"Eğer seni memnun ettiysem, bir iyilik isterim," dedi Dinin, ayağa kalkarak. "İstersen bahşet."

"Seni çabuk ve acısız öldürmek mi?" diye sordu Jarlaxle, yayılan bir gülümsemeyle.

Dinin üçüncü kez başıyla onayladı. "Hayır," dedi Jarlaxle sadece.

Anlamayan Dinin kılıcını şimşek gibi çekti ve hazırlandı.

"Seni hiç öldürmeyeceğim," diye açıkladı Jarlaxle. Dinin kılıcını havada tuttu ve paralı askerin yüzünü inceleyerek, niyetine dair bir ipucu aradı.

"Ben bu evin soylularından biriyim," dedi Dinin. "Saldırının bir tanığı. Eğer soylular hayatta kalırsa, evin ortadan kaldırılması tamamlanmış olmaz."

"Bir tanık?" Jarlaxle güldü. "Baenre Evi'ne karşı mı? Hangi kazanç uğruna?"

Dinin'in kılıcı aşağı düştü.

"O halde, kaderim nedir?" diye sordu. "Saygıdeğer Baenre beni evine mi alacak?" Dinin'in sesi, bu olasılığın onu hiç heyecanlandırmadığını gösteriyordu.

"Saygıdeğer Baenre için erkekler pek işe yaramaz," diye yanıtladı Jarlaxle. "Eğer kız kardeşlerinden herhangi biri hayatta kalırsa -ki sanırım adı Vierna olan kaldı- onlar kendilerini Saygıdeğer Baenre'nin mabedinde bulabilirler. Ancak, Baenre Evi'nin solmuş yaşlı anası Dinin gibi bir erkeğin değerini asla anlayamayacak, korkarım!"

"Öyleyse ne?" diye sordu Dinin.

"Ben senin değerini biliyorum," dedi Jarlaxle sıradan bir tavırla. Dinin'in bakışlarını birliklerinin mutabık sırıtışlarına yönlendirdi.

"Bregan D'aerthe mi?" dedi Dinin tatsız bir durumla yüz yüze gelmiş gibi. "Ben, bir asilzade, bir serseri mi olacağım?"

Jarlaxle, Dinin'in gözlerinin takip edebileceğinden daha çabuk bir şekilde, ayağının dibindeki bedene bir hançer fırlattı. Bıçak sapına kadar Malice'in sırtına gömüldü.

"Bir serseri, ya da bir ceset," diye basitçe açıkladı Jarlaxle.

O kadar da güç bir seçim değildi.

Birkaç gün sonra, Jarlaxle ve Dinin, Do'Urden Evi'nin harap olmuş adamantit kapısından geriye baktılar. Bir zamanlar, ayrıntılı örümcek oymaları ve muhafız kulesi işlevini gören iki heybetli dikit sütunu ile öylesine gururlu ve güçlüydü ki.

"Nasıl da hızlı değişti," dedi Dinin. "Tüm geçmiş yaşamımı önümde görüyorum, ama şimdi hepsi gitti."

"Gideni unut," diye önerdi Jarlaxle. Paralı askerin kurnazca göz kirpisi, Dinin'e, Jarlaxle'ın ifadesini tamamlarken, aklında belirli bir şeyin olduğunu söyledi. "Gelecekte sana yardımı olabileceklerin dışında."

Dinin çabucak kendine ve harabeye göz attı. "Savaş donanımım mı?" diye sordu, Jarlaxle'ın niyetine olta atarak. "Eğitimim mi?"

"Kardeşin

"Drizzt?" Bu lanetli isim bir kez daha Dinin'e ıstırap getirmek için ortaya çıkmıştı.

"Şu Drizzt Do'Urden meselesi hala ortalıkta gibi görünüyor," diye açıkladı Jarlaxle. "Örümcek Kraliçe'nin gözünde yüksek bir fiyatı var."

"Drizzt mi?" diye sordu Dinin yeniden, Jarlaxle'ın sözlerine inanmakta zorlanarak.

"Neden bu kadar şaşırdın?" diye sordu Jarlaxle. "Kardeşin hala yaşıyor, yoksa Saygıdeğer Malice neden yok edilsindi ki?"

"Hangi ev onunla ilgilenebilir?" diye sordu Dinin dobra dobra. "Saygıdeğer Baenre için bir başka misyon mu?"

Jarlaxle'ın kahkahası onu küçümsedi. "Bregan D'aerthe tanınmış bir evin güdümü -ya da cüzdanı- olmaksızın harekete geçebilir," diye yanıtladı.

"Kardeşimin peşinden gitmeyi mi planlıyorsun?" "Bu, Dinin'in kendi değerini benim küçük aileme kanıtlaması için kusursuz bir fırsat olabilir," dedi Jarlaxle, özellikle belli birine hitap etmeden. "Do'Urden Evi'ni yıkan haini kim daha iyi yakalayabilir? Kardeşinin değeri Zin-carla başarısızlığı ile pek çok kat arttı."

"Drizzt'in neye dönüştüğünü gördüm," dedi Dinin. "Bedeli müthiş olacaktır."

"Kaynaklarım sınırsızdır," diye yanıtladı Jarlaxle, kendini beğenmiş tavırlarla, "ve eğer kazanç daha büyükse, hiçbir bedel fazla yüksek değildir."

Eksantrik paralı asker kısa bir süre sessiz kalarak, Dinin'in bakışlarının, bir zamanlar gururlu evinin yıkıntılarında gezinmesine izin verdi.

"Hayır," dedi Dinin birdenbire.

Jarlaxle tedbirli bir şekilde ona baktı. "Drizzt'in peşinden gitmeyeceğim," diye açıkladı Dinin.

"Jarlaxle'a hizmet ediyorsun, Bregan D'aerthe'nin efendisine," diye soğukkanlılıkla anımsattı paralı asker.

"Tıpkı bir zamanlar Malice'e hizmet ettiğim gibi, Do'Urden Evi'nin Saygıdeğer Anasına," diye yanıtladı Dinin eşdeğer bir soğukkanlılıkla. "Annem için yeniden Drizzt'in ardından gitmezdim-" sonuçlarından korkmadan, dimdik Jarlaxle'a baktı- "ve bunu yemden senin için de yapmayacağım."

Jarlaxle uzunca bir süre dava arkadaşını inceledi. Normalde, paralı askerlerin lideri böylesine arsızca bir itaatsizliğe tolerans göstermezdi, ancak, şüphe yok ki, Dinin samimi ve boyun eğmezdi. Jarlaxle, Dinin'i Bregan D'aerthe'ye kabul etmişti, çünkü büyük oğulun deneyimine ve becerisine değer veriyordu; şimdi Dinin'in yargısını çabucak göz ardı edemezdi.

"Seni yavaş bir ölüme gönderebilirdim," diye yanıtladı Jarlaxle, sözler vermekten çok, Dinin'in tepkisini görmek amacıyla. Dinin kadar değerli birini yok etmeye hiç niyeti yoktu.

"Drizzt'in ellerinde bulacağım ölümden ve şerefsizlikten daha kötü değil," diye yanıtladı Dinin sakince.

Jarlaxle, Dinin'in sözlerinin ima ettiklerini düşünürken, bir başka uzun an geçti. Belki de Bregan D'aerthe haini avlama planlarını yeniden düşünmeliydi; belki de bedeli fazla yüksek olacaktı.

"Gel, askerim," dedi Jarlaxle sonunda. "Evimize dönelim, sokaklara, geleceğimizin hangi maceraları gizlediğini öğreneceğimiz yere."

Tavandaki Işıklar

Belwar, dostuna ulaşmak için yürüyüş yolları boyunca koştu. Drizzt, svirfneblinin yaklaşmasını izlemedi. Dar köprüde diz çökmüş, yeşil gölde, Zaknafein'ın düştüğü yerde köpüren noktaya bakıyordu. Asit cızırdayıp kaynadı, bir kılıcın kavrulmuş sapı göründü ve sonra opak yeşil örtünün altında kayboldu.

"Ta başından beri oradaydı," diye fısıldadı Drizzt, Belwar'a. "Babam."

"Şansını iyi zorladm kara elf," diye yanıtladı Oyuk Sorumlusu. "Magga cammara!" Kılıçlarım bıraktığında, seni kesinlikle yere sereceğini sandım."

"En başından beri oradaydı," dedi Drizzt yeniden. Başını kaldırıp, svirfneblin dostuna baktı. "Bunu bana sen gösterdin."

Belwar şaşırarak yüzünü buruşturdu.

"Ruh bedenden ayrılamaz," diye açıklamaya çalıştı Drizzt. "Yaşarken olmaz." Geri dönüp, asit gölündeki damlacıklara baktı. "Yaşayan bir ölüyken de olmaz. Vahşiliklerde tek başıma geçen yıllarımda kendimi yitirmiş olduğuma inanıyordum. Ama sen bana gerçeği gösterdin. Drizzt'in yüreği asla bedeninden uzak-laşmamıştı ve bunun Zaknafein için de doğru olduğunu biliyordum."

"Bu kez işin içine başka güçler karışmıştı," diye belirtti Belwar. "Ben o kadar emin olamazdım."

"Zaknafein'ı tanımıyordun," diye anında yanıtladı Drizzt. Ayakları üzerine doğruldu ve eflatun gözlerini çevreleyen nem, yüzüne yayılan içten gülümsemeyle azaldı. "Ben tanıdım. Bir savaşçının kılıcını kaslar değil, ruh yönetir ve yalnızca gerçekten Zaknafein olan böylesi bir zarafet ile hareket edebilir. Kriz anı, Zaknafein'e annemin iradesine direnebilme gücünü verdi."

"Ve ona kriz anını da sen verdin," diye akıl yürüttü Belwar. "Saygıdeğer Malice'i yen ya da kendi oğlunu öldür." Belwar kel kafasını iki yana salladı

ve burnunu kırıştırdı. "Magga cammara, fakat cesursun kara elf." Drizzt'e göz kırptı. "Ya da budala."

"Hiç biri," diye yanıtladı Drizzt. "Yalnızca Zaknafein'a güvendim." Yeniden asit gölüne baktı ve başka söz söyleyemedi.

Belwar sessizleşti ve Drizzt özel methiyesini bitirirken, sabırla bekledi. Sonunda Drizzt bakışlarını gölden ayırınca, Belwar drowa izlemesini işaret etti ve yürüyüş yolu boyunca ilerlemeye koyuldu. "Gel," dedi Oyuk Sorumlusu omzunun üzeriden.

"Katledilmiş dostumuzun aslına tanık ol."

Drizzt pechin güzel bir yaratık olduğunu düşündü; eziyet çekmiş dostunun yüzüne nihayet yerleşen huzurlu gülümseyişin sebep olduğu bir güzellik ve Belwar birkaç söz söylediler; hangi tanrılar dinliyorsa, onlara birkaç dilek mırıldandılar ve bunun Karanlıkaltı dehlizlerinde gezinen leş yiyicilerin midesine yeğlenir bir kader olduğunu düşünerek, Clacker’i asit gölüne verdiler.

Drizzt ve Belwar svirfneblin şehrinden ilk ayrıldıklarında olduğu gibi, yeniden yalnız başlarına yola koyuldular ve birkaç gün sonra Blingdenstone'a vardılar.

Şehrin devasa kapılarındaki muhafızlar, açıkça neşelenmelerine rağmen, dönüşlerine şaşırmış göründüler. Oyuk Sorumlusunun doğruca gidip, Kral Schnicktick'i bilgilendireceği sözünü vermesi üzerine iki arkadaşın geçmelerine izin verdiler.

"Bu kez, kalmana izin verecek kara elf," dedi Belwar, Drizzt'e. "Canavarı yendin." Yakında hoş haberlerle geri döneceğine and içerek, Drizzt'i evde bıraktı.

Drizzt bunların hiç birinden o kadar emin değildi. Zaknafein'ın, Saygıdeğer Malice'in avdan asla vazgeçmeyeceğine dair son uyarısı düşüncelerinde apaçık duruyordu ve Drizzt gerçeği yadsıyamazdı. Belwar'la ikisinin Blingdenstone'un dışında olduğu haftalarda çok şeyler olmuştu ancak Drizzt'in bildiği kadarıyla, bunların hiçbiri svirfneblin şehrine karşı

son derece gerçek tehdidi azaltmamıştı. Drizzt yalnızca Belwar'ı Blingdenstone'a kadar izlemeyi kabul etmişti, çünkü bu karar verdiği plan için ilk uygun adım olarak görünmüştü.

"Daha ne kadar süre savaşacağız, Saygıdeğer Malice?" diye sordu Drizzt boş taşlara, Oyuk Sorumlusu gittiğinde. Kendim, kararının akıllıca olduğuna şüphe götürmez bir şekilde ikna etmek için mantığının yüksek sesle ifade edilmesine gereksinim duyuyordu.

"Çatışmada hiçbir taraf kazanmaz, ancak, bu drowların yöntemidir, değil mi?" Drizzt küçük masanın yanındaki taburelerden birine çöktü ve sözlerinin doğruluğunu düşündü.

"Yaşamına hükmeden nefret tarafından köreltilmiş bir şekilde, beni avlayacaksın, ister senin mahvoluşuna, isterse benimkine mal olsun. Menzoberranzan'da affetmek olmaz. Bu, zalim Örümcek Kraliçe'nin buyruklarına ters düşer."

"Ve bu Karanlıkaltı'dır, gölgeli ve kasvetli dünyanız ama bu bütün dünya değil, Saygıdeğer Malice ve uğursuz kollarının nereye kadar uzanabildiğini göreceğim!"

Drizzt drow Akademisi'ndeki ilk derslerini anımsayarak, uzun dakikalar boyunca sessiz kaldı: Kendisini yüzey dünyasıyla ilgili öykülerin yalanlardan başka bir şey olmadığına inandıracak bir ipucu bulmaya çabaladı. Drow Akademisi'ndeki hocaların aldatmacaları yüzyıllar içinde kusursuzlaştırılmış ve şaşmaz biçimde eksiksiz hale gelmişti. Kısa süre sonra, Drizzt yalnızca duyduklarına güvenmek zorunda kalacağını fark etti.

Belwar birkaç saat sonra kasvetli bir yüzle geri döndüğünde, Drizzt'in kararı kesindi.

"İnatçı, orc-beyinli..." dedi gıcırdattığı dişlerinin arasından Oyuk Sorumlusu, taş kapıdan girerken.

Drizzt onu yürekten bir kahkaha ile durdurdu. "Kalmanı duymak bile istemiyorlar!" diye bağırdı ona Belwar, neşesini çalmaya çalışarak.

"Gerçekten başka türlü olacağını bekliyor muydun?" diye sordu Drizzt ona. "Kavgam bitmedi, sevgili Belwar. Ailemin böyle kolaylıkla alt edilebileceğine inanıyor musun?"

"Yemden gideceğiz," diye gürledi Belwar, Drizzt'in yanındaki tabureyi almak için ilerlerken. "Benim cömert-" sözcükten alaycılık damladı- "kralım şehirde bir hafta kalmanı kabul etti. Tek bir hafta!"

"Gittiğimde, tek başıma gideceğim," diye araya girdi Drizzt. Oniks heykelciği kesesinden çıkardı ve sözlerini yeniden değerlendirdi. "Neredeyse tek başıma."

"Daha önce bu tartışmayı yapmıştık, kara elf," diye anımsattı ona Belwar.

"O farklıydı."

"Öyle mi?" diye cevabı yapıştırdı Oyuk Sorumlusu. "Şimdi Karanlıkaltı'nda tek başına, daha önce olduğundan daha iyi mi olacaksın? Yalnızlığın ıstıraplarını unuttun mu?"

"Karanlıkaltı'nda olmayacağım," diye yanıtladı Drizzt.

"Vatanına geri dönmekten mi bahsediyorsun?" diye haykırdı Belwar, ayağa sıçrayıp, taburesini taşta kaydırarak.

"Hayır, asla!" diye güldü Drizzt. "Asla Menzoberranzan'a geri dönmeyeceğim, eğer Saygıdeğer Malice'in zincirlerinin ucunda değilsem."

Oyuk Sorumlusu yerine geri oturdu ve merakla geriye yaslandı.

"Ne de Karanlıkaltı'nda kalacağım," diye açıkladı Drizzt. "Bu Malice'in dünyası, gerçek bir drowun karanlık yüreğine daha uygun."

Belwar anlamaya başlamıştı, ancak, duyduklarına inanamıyordu. "Neler söylüyorsun?" diye sordu. "Nereye gitmeye niyetlisin?"

"Yüzeye," diye yanıtladı Drizzt sakince. Belwar yerinden sıçrayarak, taburesini daha da uzağa fırlattı.

"Bir kere oraya gitmiştim," diye sürdürdü Drizzt, bu tepkiden yılmaksızın. Kararlı bir bakışla svirfneblini sakinleştirdi. "Bir drow katliamında yer almıştım. O yolculuktan anımsadığım tek acı anı, yol arkadaşlarımın yaptıkları. Geniş dünyanın kokusu ve rüzgarın serinliği yüreğime hiç dehşet düşürmüyor."

"Yüzey," diye mırıldandı Belwar, başı eğilmiş halde ve sesi neredeyse bir inilti gibi. "Magga cammara. Asla oraya yolculuk etmeyi planlamadım- orası bir svirfneblinin yeri değil." Belwar birden masayı yumrukladı ve yüzüne kararlı bir gülümsemeyle yukarı baktı. "Ama eğer Drizzt giderse, o halde Belwar da onun yanında gidecek!"

"Drizzt yalnız gidecek," diye yanıtladı drow. "Senin de az önce söylediğin gibi, yüzey bir svirfneblinin yeri değil."

"Ne de bir drowun," diye ekledi deep gnome.

"Bilinen drow beklentilerine uymuyorum," dedi Drizzt. "Benim yüreğim onların yüreği değil ve onların evi de benimki değil. Ailemin nefretinden kurtulmak için bu sonsuz dehlizlerde ne kadar uzağa yürümeliyim? Ya Menzoberranzan'dan kaçarken, büyük kara elf şehirlerinden bir diğerine düşersem, Ched Nasad ya da benzer bir yere örneğin, o drowlar da Örümcek Kraliçe'nin katledilmem yolundaki arzularını gerçekleştirmek için avı devralacaklar mı? Hayır, Belwar, bu dünyanın örtülü tavanı altında huzur bulamayacağım. Korkarım, sen Karanlıkaltı'nın taşlarından koparılınca asla mutlu olamazsın. Senin yerin burası, kendi halkının arasında hak edilmiş şerefli bir yer."

Belwar uzun bir süre sessizce oturarak, Drizzt'in bütün söylediklerini sindirdi. Eğer Drizzt isteseydi, onu canı gönülden takip ederdi, ancak, gerçekte, Karanlıkaltı'nı terk etmeyi istemiyordu. Belwar Drizzt'in gitme arzusuna karşı mantıklı bir iddia öne süremezdi. Belwar biliyordu ki, bir kara elf yüzeyde pek çok sıkıntı bulacaktı, ama bunlar Drizzt'in Karanlıkaltı'n da yaşayacağı acılardan büyük mü olacaktı?

Belwar derin bir cebe uzandı ve ışık saçan broşu çıkardı. "Al bunu, kara elf," dedi yumuşak bir sesle, broşu Drizzt'e atarak, "ve beni unutma."

"Geleceğimin yüzyıllarında asla tek bir gün bile," diye söz verdi Drizzt.

"Asla."

O hafta, dostunun gidişini görmekte isteksiz Belwar için çok çabuk geçti. Oyuk Sorumlusu bir daha asla Drizzt'i göremeyeceğini biliyordu, ancak, Drizzt'in kararının doğru olduğunu da biliyordu. Bir dost olarak, Belwar, Drizzt'in en iyi başarı şansına sahip olduğundan emin olma görevini kendi üzerine aldı. Drowu bütün Blingdenstone'daki en iyi erzak tacirlerine götürdü ve malzemeleri kendi cebinden ödedi.

Sonra, Belwar Drizzt için daha da büyük bir armağan temin etti. Deep gnomelar zaman zaman yüzeye yolculuk ederlerdi ve Kral Schnicktick Karanlıkaltı dehlizlerinden çıkışı gösteren pek çok kabaca haritaya sahipti.

"Yolculuk pek çok hafta sürecek," dedi Belwar, Drizzt'e, rulo yapılmış parşömeni verirken, "ama korkarım, bu olmadan yolunu hiç bulamazsın."

Haritayı açarken, Drizzt'in elleri titredi. Şimdi inanma cüretini gösteriyordu ki, bu doğruydu. Gerçekten de yüzeye gidiyordu. O an, Belwar'a onunla gelmesini söylemeyi istedi; böylesi değerli bir dosta nasıl hoşçakal diyecekti?

Ancak, ilkeler Drizzt'i yolculuklarında buraya dek taşımıştı ve ilkeler şimdi bencil olmamasını gerektiriyordu.

Sonraki gün, eğer yeniden bu tarafa gelirse, ziyaret etmek için döneceğine dair söz vererek, Blingdenstone'dan ayrıldı. Her ikisi de asla dönmeyeceğini biliyorlardı.

Miller ve günler olaysız bir şekilde geçti. Bazen Drizzt, Belwar’ın kendisine verdiği büyülü broşu havaya kaldırıyor, bazen de sessiz karanlıkta yürüyordu. Rastlantı mı, iyi talih mi bilinmez, ayrmtısız haritada gösterilen yol boyunca, hiç canavarlarla karşılaşmadı. Karanlıkaltı'nda pek az şey değişmişti ve parşömen eski, hatta antika olmasına rağmen, iz kolayca takip ediliyordu.

Blingdenstone'dan çıkışının otuz üçüncü gününde, kampı bozduktan kısa süre sonra, Drizzt havada bir aydınlanmayı, çok canlı şekilde anımsadığı o soğuk ve muazzam rüzgarı hissetti.

Kesesinden oniks heykelciği çıkardı ve Guenhwyvar'ı yanına çağırdı. Her dönemecin ardından tavanın kaybolmasını bekleyerek, birlikte, heyecanla yürüdüler. Küçük bir mağaraya geldiklerinde, uzaktaki kemerin ötesindeki karanlık, arkalarındaki karanlık kadar kasvetli değildi. Drizzt soluğunu tuttu ve Guenhwyvar'ı dışarı yönlendirdi.

Yıldızlar karanlık gökyüzünün bölük pörçük bulutlan arasından göz kırpıyorlar, ayın gümüşi ışığı büyük bir bulutun ardından, daha donuk parıltı ile yayılıyor ve rüzgar bir dağ şarkısı homurdanıyordu. Drizzt, Diyarların yüksekliklerinde, muazzam bir dağ silsilesinin ortalarındaki ulu bir dağın yamacında dikiliyordu.

Meltemin ısırışına hiç aldırmıyordu, ancak, uzun bir süre hiç kıpırdamadan durdu ve yavaşça aya doğru yolculuk eden başıboş bulutların yanından geçmelerini izledi.

Guenhwyvar, yanında bağlılıkla duruyordu ve Drizzt panterin daima öyle kalacağını biliyordu.

SON